

ဝိဇ္ဇာကျော်သူ

BURMESE
CLASSIC

မဟာရာဂိုဏ်းနှင့်
အလှစေတီ

၀ + ၃

ထွက်ရှိသူ - ဦး ချန်စိန်မုန်

BURMESE CLASSIC

စာမူခြင်းပြုချက်အမှတ်

၂၄၄ / ၂၀၀၅ (၃)

မျက်နှာဝန်းခြင်းပြုချက်အမှတ်

၄၆၁ / ၂၀၀၅ (၆)

ထုတ်ဝေကဏ္ဍ

၂၀၀၅ ခုနှစ်

အုပ်စု

၄၀၀

ထုတ်ဝေသူ

ဦးညွန့်ဇွေး

မိန်းမန်းမြိုင်ဆောင်

၂၃ - A ဦးကောင်းလမ်း

ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ပုံနှိပ်သူ

ဦးလှသိန်း

လှသိန်းဦး-ပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂/၁၂၊ လမ်း၊ သာယာကုန်း၊

ဧကလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကင်းမြို့

မျက်နှာဝန်းရိုက်

ဦးတိုးဝင်း၊ (မြ ၀၂၄၃၁)

နေလရောင် အောင်ဆက်

၉၆/၈၊ ၁၃-လမ်း

လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

မိုးကျော်သူ

မဟာရာဂီတနှင့်

အာပူဒေဝီ

(၁၀ + ၅)

၄ - အုပ်တွဲ သိုင်ဆာစဉ်

မိုးကျော်သူ

မဟူ ရှာရိုက်: နှင့် အလှ ဒေဝီ

(ပထမပိုဒ်)

ဒို့ဘဝနံရိုးသုံးပါး

* * * * *

ပြည်သူ့ သဘောထား

- နိုင်ငံတော် ပြည်ထောင်စု အခြေခံဥပဒေ ပေါ်မောက်ရေးသည် မြန်မာနိုင်ငံသားအားလုံး၏ ဓာတ်နှစ်ဖြစ်သည်။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ပျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝေဖန်ဆန့်ကျင်မှုများကို နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဆန့်ကျင်မှုများအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။
- ပြည်ပအဖွဲ့အစည်း၊ ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။

မဟူရာဂိုဏ်း

- မြို့ကုခား.....
- လှုပ်သေး မြို့ဝယ်ကားများ.....
- အိမ်ငြိ သိင်္ဂါများ.....
- အိမ်ခြံမြေအကျိုးအမြတ်အရှင်သား.....
- မြို့မြို့သားများ၊ ရွှေထန်မြို့တော်ဟောင်းသို့ သွားရာ အမ်း၊
- ကြီး ပေါ်တွင် ထည့်ရှိနေသည်။
- အိမ်ခြံမြေတစ်ခုခုအကျိုးအမြတ်မျှသာ ခြီးသားကြားနေသည်။
- သူ့ရသည့် သိပ်မျှသာများအစစ်အမှန်ရှိသည် မဟုတ်ပါချေ။
- သို့သော်

မြို့အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားအခါတွင် ကြိုကျဆင်ခန်းနှင့် အညှိ တည်းခိုခန်း၊ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

၄ မိုးတောင်သူ

ယခု

လူငါးယောက်သည် ဆိုကြီးကျယ်ခမ်းနားသည် တည်းခိုခန်း၊ တစ်ခု၏ ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ဆိုလူငါးယောက်ထဲတွင် မိန်းကလေး၊ တစ်ယောက်ထပ်၊ ဝင်နေသည်။

သူမသည် ကျန်လူများအားဝါ၌ ဩဇာညှော်စွမ်းပုံရလေသည်။

သူမသည် လှမ်းနေသောခြေထမ်းကို ရစ်တန်လို့ခေါ်ပြီး...

ကျွန်တို့ ခိုမှပေ တည်းကြီးရအောင်

ဆို နေအော်...

လူတို့အားလုံး တည်းခိုခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကြတော့သည်။

မိန်းကလေးကလေးဆောင်ပြီး ထည့်ခိုခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

ဆို နေအော်...

သူမတို့သည် အခန်းအတွင်းတစ်ခန်းကို ငှားရမ်းလိုက်သည်။

သူတို့သည် အခန်းထဲသို့ သီးသန့်စားသောက်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားကြပြီး စားစရာများကို မှယူ၍ စားသောက်လိုက်ကြသည်။

ဟော့ဂိုက်ကံနှင့် အလှူဒေဝီ (၀) ၅

စားသောက်ပြီးသောအခါ...

သူမသည် ကျန်လေးယောက်အား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး

'အားလုံးပဲ-စိတ်ချကုန်ချင်တော့ အိပ်ခန်း မကြည့်နဲ့နော်' ဟု နေရာဟာ မဟော့ဂိုက်နဲ့ တစ်နည်းတတ်လမ်း ဆက်သွယ်မှု နှိုင်းနိုင်သလို ဆိုတာထဲ သတိထားကြည့်'

ဆိုအခါ...

လူငယ်တစ်ယောက်က...

'ရန်သူနဲ့ အဆတ်အသွယ်ရှိတဲ့နေရာဆိုရင် အစ်မကလေးက အယ်လိုအကြံမျိုးနဲ့ ဝင်တည်းမှ ရွေးချယ်လိုက်တာပဲဟင်' ဟု မေးခွန်းထုတ်လိုက်မိသည်။

မိန်းကလေးက အေးဆေးစွာပြုံးလို့ပြုံး...

'ခါတုန်း ဝင်ရဲသလောက်တင်မျိုးပေါ့၊ ရန်သူရဲ့ တည်းခိုခန်းထဲ ဝင်တည်းတယ်ဆိုတာက ရန်သူအနေနဲ့ ကျွန်တို့ကို ချောင်၊ မြှောင်ရုံပဲ၊ ပြီးတော့ ကျွန်တို့ ကယ်သွားမလို့၊ ထာလုပ် ခုတ်ဆိုတာ တစ်ခဲတခဲပဲ၊ အကဲခတ်ရုံကလွဲလို့ ဘာမှ နှလုပ်နိုင်တာ၊ ခဏတုလား၊ ဒီအခါ ရန်သူ မှုတ်စိတော့တိမှ နေပြီ၊ ရန်သူတို့ပြန်ဟိုက်ဖို့ အေးလှုပ်လို့ရတာပေါ့'

တို့အား ကြားရုံကလေးက...

လူငယ်က တစ်ပြိုင်ချ လိုက်ပြီ...

'အစ်မကလေး တစ်ဆင့်လို့ဆိုတာ ကျွန်တော် ဉာဏ်ပီတာ'

မိန်းကလေးက...

'လွယ်လွယ်နော်... အတိုင်း အဆက်အသွယ်ရှိတဲ့ အည်း
ခိုခိုနဲ့ ဝတ်တည်းပေးရ ခန့်ဆူ အဆက်အသွယ်တွေက ကျွန်
တို့တို့ စေးကြည့်မယ်၊ တာနယ်လို့ ကျွန်တို့စာ စောခို
တည်းခိုခိုနဲ့ထဲမှာ ညကထဲအိပ်ဆော်အနားယူထွန်း၊ သိပ်ပညာ
အသစ်တွေ ထေ တွင်... ပြီးတဲ့နောက် ရန်သူတွေစာ မိန်းကလေး
မိပါလား'

အခြား လူငယ်အစုံအစုံက လူတို့ပျော်စရာ အစီအစဉ်
တို့အတိုင်းပါ...

တက... သိပ်ပိုင်တဲ့အကြံပျား ဒီအိမ်ရင် ကျွန်အောင်တို့
အတူတူ သိပ်ကွတ်အသစ်စုံ ထွင်ပြီးပြီ၊ ဝေါဟုတ်အား'

မိန်းကလေးက...

'အတိုင်း... ခေါ်ပြီ၊ စောစောပြီရင် အနားယူ မေးစော်
ရမယ့် အချိန်ကျမှပေး ကျွန်မရဲ့အနားကို ရှင်တို့လေးနဲ့ကြပေါ
တုတ်ပြီပေး၊ အဲဒီအခါအတွက် ရန်သူနဲ့ ဝတ်တိုက်နည်းတို
ပြေးပြမယ်၊ ရှင်တို့လဲ ညက်သတ်တဲ့လူတွေဖြစ်ပါဖူးတော်တော်
ခရီးရောက်မှပေါ့'

ထိုနောက်...

လူငယ်က မိန်းကလေး၏မျက်နှာအား လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး
ခါနဲ့ ဒီတည်းခိုခိုနဲ့... မဟုတ်ဆုဂိုဏ်းနဲ့ အဆက်အသွယ်
ရှိနိုင်တယ်ဆိုတာ စာဖတ်ထူ ခြားချစ်တဲ့ ကြည့်ပြီး ပြောနိုင်
စားလို့မဟုတ်'

မိန်းကလေးက...

'အင်း... ဒါဟာ မေးသင့်တဲ့အချိန်နဲ့ မေးခွန်းပေါက်
ခါထက် မဟုတ်ဆုဂိုဏ်းရဲ့ ထူးခြားတဲ့အဆင်အား၊ တစ်ခုကိုတစ်ခု
အစ်ကိုကို အတိပြုမိကြသကဲ့သို့'

'အစ်ကို... အဖေအဖေထူးခြားတဲ့ အနားယူပေးလို့
ဒီလိုအေး... စာတိုကွယ်ပေါ့မှာပဲ၊ အင်းနဲ့နဲ့ သာလို့နဲ့နဲ့
အားအေးသုံးချောင်းကိုပူထားတဲ့ စာသိပ်... မှန်အယ်
အဲဒါ ကျွန်မ သတိထားမိတယ်'

'ဇာတ်ပြီ... ခုမှ ကျွန်မအတွက် ရေးတေး...
ခါနဲ့ အဲဒီအမှတ်အသားက စာတို ပေးတို့နဲ့...'

'အင်း... တစ်ခုကိုရည်ညွှန်းလို့... တစ်ခု...
ကျွန်မလဲ မသိဘူး၊ ခါမှမယ် ခါက... လူတို့...
အမှတ်အသားဆိုတာမှစာမူ သေချာတယ်'

'ဒီတည်းခိုခိုနဲ့မခရော ခုနက အစ်ကိုအေး...
မျိုး... စေတနာ...'

'အတိထယ်... မတင်ရှုတဲ့ ခန့်ရာမှာ ရှိ...
ခြယ်ထားပုံက မှိန်အေးမှ သတိထားမကြိုသင့်...
ပါဘူး'

ပြောခမ်းပါဦး-အစ်ကိုလေးက ဘယ်လိုလုပ်
တတ်

အမျိုးသမီးက စိတ်ရှည်စွာ ရှင်ပြု ချိန်အည်း

စ ပိုးဆွေရာဇ်

'ပီတည်းခိုခန်းဟု မဟူရာ၌ အဆစ်အသွယ် ရှိချင်ရှိနိုင်
တယ်ဆိုတဲ့ သံသယစိတ်စွာ နှိုးဆော်လို့ ဆိုဝါတော့ ပြီးအစား
စိဖြိုအေးအေးတည်ရှိတဲ့ နေရာကလဲ မဟူရာရှိ တံခါးမမှမေ့ဖို့
အေး၊ ခါးကြွေးနှင့် သတိထားကြည့်မိအောင် တွေ့တစ်ပေ'

'အင်း...အစ်မအေးအေးတို့ အဆွေသို့ ဝါးနပ်လွှာဖါဝေ
တယ်ဗျာ'

ထို့နောက်

အမျိုးသမီးအ

'တ...အေးလုံး သတိထားပြီး နေကြို့ ညဈာရင်အေး
ညွှန်း အခန်းထဲ အကြွေအတော့

ဆွေ၏ စကားအဆုံးတွင် အေးလုံး၏ ဆေးအေးအေး
ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက်...

ဆွေတို့သည် ဆိုင်လုံအင်များ နေရာချဝေသော အခန်း
များရှိရာသို့ အနားယူရန် ဆွတ်ခူးသွားကြုံရအတော့သည်။

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူအဝိ (၈) ၉

မဟူရာဂိုဏ်း...

မဟူရာဂိုဏ်းသည် မည်သို့သော ဂိုဏ်းဖြစ်ပါသနည်း။

ထိုမိန်းကလေးနှင့်လူငယ်အေးအေး တို့မှာတည်း မဟူရာ

ဂိုဏ်းနှင့် မည်သို့ ရန်ငြို ခွဲခွဲ ခွဲခွဲ

အကြောင်းတမ်း-

မဟူရာဂိုဏ်း...

မဟူရာဂိုဏ်းသည် ထွက်ခွာသော အခါပင်

မဟူရာဂိုဏ်းသည် သိုင်သမားများအား ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး

စေသော ဌာနချုပ်၏ ဝတ်စား နေရာပင်

သို့သော်

မဟူရာ ဂိုဏ်းမှ ခေါင်းဆောင်တို့သည် ကတိန် ဂိုဏ်းထံ

ရတနာတစ်ဝါး ဖြစ်သော မဟူရာနှင့် ဆွေအေးအေးတို့

သော်လည်း အပြင်ပန်းမှ ကြည့်လျှင် နှိုးဆော်မှုနှင့်

အောင် လူသတ်နေရာ အမှောင်နေရာမှသည်မှ ထွက်ခွာ

ကြမည် မဟုတ်ပေ။

အကြောင်းမှာ...

၈၀ မိုးကျော်ဆု

မဟူရာဂိုဏ်း၏ တည်နေရာမှာ အမြဲ အေးချမ်းလျှောက်ရှိပြီး ငမာတိ ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်လွန်းလှပေသည်။

ဝန်းကျပ်တစ်ခုလုံးမှအည်း...။

စိမ်းဆန်းသော ပင်ပျိုများ၊ လှပသော ဝန်းပွင့်များ၊ အေး သီနေသော ငှက်အေးများဖြင့် သာတောစင် သာသနာရှိနေ သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော်

စီးရင်သည် မဟူရာဂိုဏ်းမှာ အလွန်ရုဏ်းကျိုးသိုင်းသော များအား ဖျက်ဆီး နစ်မြန်းစေကာ ငှက်နချုပ်၏ ဓလေ့အစ နေရာတု သိလိုက်သည် အချိန်တွင်...

သူပင်သည် မဟူရာ ဂိုဏ်းထဲမှ ထွက်ခွာနိုင်ရန် ကမ္ဘာ့မျိုး ကြီး စေးနေသော သည်း။

သို့သော်

ရွာမသည် တစ်ငိုယ်တည်း ရွန်းထုနီသွားခြင်း မရှိတော့...။ စုမ နည်းသူ စာတု ထိုင်းသမားတို့လိုည်း။ လိုက်စာ ညည်းရုံးခဲသေးသည်။

အထူးသဖြင့်-

ပထမသည် သိုင်းလေးတစ် သရဲခဲး၊ လျှပ်ခဲးအား မြား ပုန်း၊ အဆိပ်ခဲး ဟူ၍ ကျော်ကြား နေသော သိုင်းသမား အေးထောက်တို့အား ညည်းရုံး သိမ်းသွင်း နိုင်ခဲ့သေးသည်။

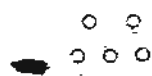
ထို့နောက်

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူဒေဝီ (ခ) ၁၁

လွှဲတို့ ဝါးဖော့တီသည် အခွင့်အရေးရသည်နှင့် မဟူရာ ဂိုဏ်းထဲမှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခဲ့ကြ၏။

သို့သော်

ဤတို့သည် မဟူရာ ဂိုဏ်း၏ အပြင်သို့ ရောက်ရှိသည်နှင့် မဟူရာဂိုဏ်း၏ အုပ်ချုပ်ရေးမူကြီး ဆိုနက်နှင့် အုပ်ချုပ် ရေးမူ၊ ရှန်ချင်းတို့၏ တန်တားခြင်းကို ခံ ခံနိုင်ရန်အစော စသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးမူကြီး အိုယန်ဖုန်းသည် စီးရင်အားခပ်စိမ်း စိမ်း ကြည့်လှ၏...။

'ညည်းတို့ ပီနေ့မှတ် ထွက်ခွာ ချင်တယ်ဆိုရင်အစော ညည်း တို့အားလုံး ငါ့တို့ အနိုင်တိုက်နိုင်မှ ပြန်နိုင်မယ်'

စီးရင်အ

'စိတ်ချပါ၊ ကျွန်မတို့အလို ရှင်ကို အနိုင်တိုက်မှာပါ။ အိုယန်ဖုန်းက မဲပြုံး ပြုံး လှ၏...။

'အေးစင်ပြီ၊ မင်းတို့ လူဆိုးကြီး၊ ဖေးဖေးအိပ်စက် အစ ဇီဝိတ် အစတုနီထုသည်။ အေး...တို့၏ကုန်အစား၊ အေးသယ် အထူးမှာ မင်းတို့ကို အသေထောက်နိုင်သူ၊ ဆိုရင် ငါ့အရှုံး ဝေးပြီပေါ့၊ အုတ်လွှာ။'

၁၂ မိုးဘော်သူ

စီးရင်က

တိုက်ကုန်ပေါင်း လေးဆယ် ခဲဘော်လို့မှ ကျွန်မတို့ကို အသေသတ်နိုင်ရင် အရှုံးပေးတယ် တုတ်လေးဘေးပေးပြီး ရင် နှိပ်စား ဘာလုပ်မှလဲ

အိုစန်ဖုန်းက

အို-ထွက်ကိုင်ကျိပ် သတ်ခေမာပေါ့

သရဲခေး ဖန်စူးက မျက်မှောင်ကုတ်လှမ်း-

အင်း-တယ်လဲ အပြောကြီးနော်-...။ ဆေးဝင်းပြီ-

စမ်းကြည့်ကြသေးတယ်ပေါ့

သို့သော်

စီးရင်က ခေါင်းခါထမ်းပြသည်

'စုက တမင် ဆွေးနေတယ်၊ ဒါကို နားထောင်နေကြ စမ်းပါနဲ့'

ထိုနေ့က

သူမသည် မန်စူးတို့ လူစုအား...

'အစ်ကိုဖန်စူးတို့ ကျွေးကပ်လေ့အားပေးပါစေကြ။ ကျွန်မ အိုယန်ဖုန်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ထားလို့မိမိ'

တို့အခါ အိုယန်ဖုန်းက

'အကြံအစည်အတေးမှ ဆေးဝင်းပေါင်း၊ ဒါပေမယ့် နည်းနည်းထေး နေ့စဉ်ကျသွားပြီ'

တုတ် (၏)

မဟာရာဂိုက်နှင့် အလှအစိ (၈) ၁၃

အပြုအရောင် တူညီဝတ်စုံနှင့်လူဆေးပေးရက်စာ လှေအား ထစ်မှ ခမ်းပိတ်ပြီး ရပ်နေကြသည်-ဟုတ်ပါလော့။

စုတို့ဆစ်ထဲတွင် နှစ်ဖက်သွားခေးရှည်များ ကိုင်ထားကြ သည်။

ထေးဆေးရက်စလုံး အသစ်သိပ်မကြီးလှသေးပါ။ နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင် လူငယ်ထေးများသေ ပြန်ကြွသည်။

သို့သော်

စုတို့၏ပုံစံသည် ခါရင့်သိုင်းသမားများ၏ ပုံစံပင်...

အိုစန်ဖုန်းက ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့်

'အခုရောက်အားလုံးတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ မိလူ ဆေးပေးရက်စလုံးက အဖျော့တုတ်စံတည်းနဲ့ ငွေစန့်ဂိုက်အ ခုံးသိုင်းပေါ်ရဂူ တွန်စန်ရဲ့ တပ်ညှိရင်းတွေဖြစ်တယ်၊ ပြီးဆေးရဲ့ လဲ ဒီမဟာရာဂိုက်ကို ရောနှောလေးတဲ့အခါမှာ စုတို့တွေက အိုမေတေးခင်က ရဲသုံးဘောက်တို့ရဲ့ ထပ်ဆေးခင်းဆင်ကြွေးပေးမှု ကြောင့် ခေးသိုင်းနဲ့ဝတ်သတ်ဆေးရင် အဆင့်မြင့်ဂိုက်နှစ်ခုရဲ့ ခညားရပ်တွေကို စုံစုံဆင်ဆင်ရရှိထားပြီးဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရင်လဲ မှေးဘူ။

စီးရင်အနေနှင့်လည်း ထိုလူများ၏ဟန်မူရာအားမြင်တည်း အ ခေးသိုင်းခညားတွင် အဆင့်မြင့်နေထူများ ပြန်ကြွခင်း အကဲခတ်မိထားသည်။

သူ့အသက်ပြင်းအသက်ချလိုက်ပြီ၊
 ဘာဘိုင်းဆိုရင်တော့ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီးအောင်နဲ့
 အားနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တတ်ပုံမဝင်ဆိုပါစေ။
 အိမ်နဲ့ပုန်းက
 အုတ်က၊ ကျုပ်တို့ရဲ့လူသစ်ထေးထားအဟုတ် အတွေ့အကြုံ
 ရှားတဲ့ သားသားထွက်ကယ်ဆိုပါစေဘူး။

စီးရင်က ဝဲပြုံးပြုံးပြုံး၊
 ဟောရာဂိုက်ကတော့ အောင်ကြီးက အားစွာအကြံပေးတဲ့ အုတ်
 လွန်ပြီ။ အသက်ဆုံးရှုံးကုန်မှ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီး အုတ်ခေ
 ကိုဘာတဲ့ ပြုစီစဉ်မယ်နော်။

အိမ်နဲ့ပုန်းက မထိမဲမြင် မျှော်နဲ့ထောင့်ဖြင့်
 ဟောရာဂိုက်ကတော့ သိုင်းလေးပေး အများအပြားရှိနေတာပဲ
 နေ။ သူတို့အသုံးမကျလို့ သေလွှဲသေပေးအောင်ပေါ့။ နှစ်မြော
 စရာ မရှိပါဘူး။ ဘဝ...ပတ်ဘဝ သူတို့ ဘက်ချစ်နဲ့ ညည်း၊
 တို့လို ထိခိုက်ကုန်မှာ...ဘာ စီးခိုခိုမိပါရဲ့။

စီးရင်က အိမ်နဲ့ပုန်းကကြည့်ရင်...
 ဆင်း...ဒီအမျိုးသမီးကြီးဟာ... ထမင်းယို စေ့စော်ချစ်
 နေပါလို့ ခြေနှစ်ဖက်ထောင်ထွက်ပုံပဲ။
 ဟု စိတ်ထဲ၌ တွေးတောနေမိသည်။

မိမိအနေဖြင့် သိုင်းလေးကထဲမှာမရှိအောင် ပြီးနေအောင်...
 သိုင်းစုမီးရှည်ဖြင့် ခက်ခဲစွာယှဉ်ပြိုင်ရမည်။ မအေးဆုံးရှုံးဘူး
 သည် အိမ်နဲ့ပုန်းကထဲဖြစ်ကြောင်းမည်။ သဘောစရာ အမျိုး
 မိမိသည်။

စီးရင်က ထိုသို့တွေးတောနေစဉ်မှာပင်
 မြားပုန်းဝဲမိမိက ရယ်နေအံ့လို့လည်း
 ဟောရာဂိုက်က...ဒီမှာကိုယ်နဲ့ပုန်းက... ခပ်လျှားထင်မြင်ချက်အ
 လှူနေပြီလျှင် သိရုံမက... ဒီလူထေးထေးကတော့ အုတ်
 စေး၊ စီးရင်မပါဘဲ ကျုပ်တို့အားပေးအံ့လို့လည်း လုံးဝ...
 နေအယ်ဆိုရင်လည်း သိအားမရှိပါဘူး။

သို့သော်
 အိမ်နဲ့ပုန်းကကလည်း ခပ်ပေါ့ပေါ့ကလေးဖြင့်
 ကံမပါဘူး။ လူဆိုးကြီးစေးထေးထေးဆီဆီ ဘေးထောင်
 ကြီး စေးထေးထေးထဲဖြစ်ပျက်ပါ။ ဟောရာဂိုက်က သိုင်းလေး
 စေးထေးထေးထဲကိုနိုင်အောင် သူတို့ထံကြည့်ရင်...ဝါဒီ...ဟုတ်သား
 အမုန်းတော့...။

လူဆိုးကြီးစေးထေးထေးထဲမှာ ပူးစပ်င်...တိုက်ကုန်ကို ခသိ
 သေစ အိမ်နဲ့ပုန်းက အသက်ပေးစွာ ပြောဆိုခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်
 လေသည်။

ကလေးတေး
 သူတို့သည် တစ်ထောင့်တစ်ကွက် ထိုင်ကြသူများ၊ ခထုတ်
 ဘေ့...ခေ့...။

စုခေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ပူးစပ်င်...တိုက်ခိုက်မှုနှင့် စုမီး
 ရည်နှင့် အကျိုးပေးကံအရပ်မှကို စီးရင်က သူတို့အား ယင်ပြု
 ထားပြီးပြန်ဟုတ်ပါလား။

ဝမ်းနည်းစွာ အိုယုန်ဖုန် ကိုကြည့်လျှင်
အိုယုန်ဖုန်အေးကြီး၍ လေးယေခေတ် လေးယေခေတ်
ဆုံးဆုံးတော့ ကိုယ်ကြိုက်ရာတိုက်ကုန်တို သုံးနိုင်တယ်ပေါ့
တုတ်လား။

အိုယုန်ဖုန်အေး
အေး... ဝမ်းနည်းစွာ ကြည့်လျှင် သိုင်းကုန်သုံးနိုင်တယ်။ နေ့တို
အေးသိုင်းဝိဇ္ဇာတွေမို့ ခေးနဲ့ပဲအေးကုန်မရပဲ
ခဏခင်းပြီ။

ထိုသို့ပြောပြပြီးသည်နှင့် ဝမ်းပင်သည် ရန်သူဘက်သို့လှည့်
ပြီ။ လှစ်သီးတစ်လုံး၊ ဝမ်းပင်လှစ်ခေလေးတော့ သည်။
ဝမ်းပင်၏အော်သံကို ဘစ်ဖတ်မှ ခေးဖြင့်ခွဲခွဲလှစ်သည်။
ဝမ်းပင်က ယစ်သီးဝစ်အသွင်း။

လူ့အော်သံထဲ ရန်သူထံမှရောက်မီ ရန်သူ၏ခံစားစွာ ခုခံ
ရင်ညှန်သို့ ဝမ်းခနဲကပ်ရောက်လေချေပြီ။
ဝမ်းပင်၏ ထိတ်လန့်စကြွားဖြင့် ခေးကိုညှတ်၍ ဘေးသို့
တိမ်းရှောင်ရုံစီသည်။

ရန်သူထံမှရှောင်မူသည် အလွန်လျင်မြန်လှသည်။
သို့သော်

ရန်သူ၏ခံစားစွာ ခုခံ ယစ်ပို၍ မြန်နေလေသည်။
ဝမ်းပင်၏ လေးချေးမျှားပြန်လှစေ၍

စွမ်းရဲ၏ အော်မြန်စွာဖြင့် ကြွားမှ ဝမ်းပင်လှစ်ခေ
သည်။

‘ခေါင်’

ခနဲ အသံမြည်သွားသည်။
ရန်သူ၏ခံစားစွာ ခုခံ ဘေးသို့ချော်ထွက်သွားလေသည်။
အမှန်မှာ

စွမ်းရဲသုံးလှစ်ခေလေးနစ်မှ အစ်ခေနှင့် သုံးလှစ်ခေ
လှည့်သော ခေတံအစ်အစ် ဖြစ်လေသည်။

ထူးဆန်းကြီးလေးလေး ကလေးသည် ရန်သူနှင့် လှည့်ပြိုင်
တိုက်ခိုက်တိုင်း ပုံစံအစဉ်နတ် ဖစ်ခိုကို ခြည့်သည်အခါမျှ
သုံးစွဲပါ။

လက်ချည်းသက်သက်သာ ကိုက်သင့်လျှင် တိုက်မည်။
သို့မဟုတ်...

ထိုအပ်လျှင်ထိုအပ်သလို အလျဉ်းသင်ရာအစဉ်ကိုသုံးပြီး
တိုက်သင့်လျှင်မည်။ တိုက်မည်ဆိုသည် သဘောပင်။
ဥပမာအားဖြင့်

စွမ်းရဲ၏ တိုက်ကုန်မျှားသည် လှစ်ခေလေးပင်ဖြစ်နေသော်
မည်။ ထူးဆန်းစွာ ခေးပါလျှင်လည်း ဝါအေးနိုင်သည့်။

ထရပင်လျှင်
လျှပ်စစ်အော်ဟူသော နေ့နှင့် လှစ်ခေတို့ စွမ်းရဲ

ထုတ်သုံးလှစ်ခေသော ခေတံသည် ထရ စွန် အစ်တိုင် ခရို
တေစွာပါ။

အစ်ချည်းသက်သက်ဖြစ်နေသည်။

စွမ်းရည်လျှင်မြန်မူကိစ္စသည်သာ စီးရင်သည် အိုအန်ပန်းခါ
ငိမ်ငံနှင့် ကြိတ်၍ ချီးကျူးနေမိကြလေသည်။

ထိုခဏ-

ခို...ခို...ခို

ဆော်ကီသံများကို အဆစ်မပြတ် ကြားရိုက်ရသည်။

ဆေးတိုးသံနှင့်အတူ

မြေအောက်မြားလှစွာသော ငွေအပ်ဆေးအမျိုးသမီး မီး
စာမား စေးမေးလေးထဲ လှင့်ဖျံ ပြေးထွက်သွားတော့သည်။
မြားပုန်း ဝမ်းဝင်းက တိုဆီပူအသွင်လို့ ဝင်ရောက်လာပြန်
သည်။

ဤခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ဆက်နက်ပုန်းများက မေးသမားများ
ကို ဆေးစင်းဆေးစင်းကွဲပေးနေပြီ ကလေး။
မေးသမား လေးလေးနုလေး အလုပ်ရွပ်ကုန်ကြတော့
သည်။

ဝမ်းဝင်း၏ ငွေအပ်များပေါ်မှ ဆင်းဝေးရန် အထိထဲမှ
မေးများကို အဆက်မပြတ် ဝှံ့ယမ်းနေကြတော့သည်။

ထိုခဏ...

သရဲမေး ဖန်စားနှင့် အဆိပ်ပန်း ရွမ်ချမ်းတို့က ကိုက်ဆစ်
ဆင်ခွင့်ရယူကြပါပြန်...

ဖန်စားသည် ထိုအခါ အသံများကို ကြားရတော့ မေးအိမ်မှ
ထေ့စားနေ ဆဲထုတ်လိုက်လေသည်။

ထို နေ့စဉ်...

မေးရောင်ထစ်ချက် ဝင်လက်သွားက...

အား

ရန်သူတစ်စကားဆိုသည့် စူးရှစွာအော်ဆစ်ရင်၊ လဲကျသွား
ဆေးကော့သည်။

ချင်

ချင်

အသံနှစ်ချက် ထုတ်ပေးပြီးပြန်သည်။
အဆိပ်ပန်း ရွမ်ချမ်း၏ အထိနှစ်မဆီတွင် ရှေးရာနှင့် ငွေ
ရောင် မေးအိမ်အိမ်စီမံ အရောင်နှစ်မျိုး ဆက်ပြားနေသည်။

ထိုခဏ...

ရန်သူတစ်ယောက် ထူးဆန်းသွားသော လူတို့၏ ရိုတော်အာအူဆီ
ဆက်ပေးနေချိန် ကျန်သုံးယောက်လေးသည် ဖန်စားထံသို့ ဆက်
ပိုင်းပုံသဏ္ဍန် မေးများကို ခွင့်ယမ်းရင်း ဝိုင်းဝန်းကာကြ
သည်။

ဖန်စားကို ထုတ်ပေးပြီးနောက် ပိုက်ဆို ဆေးရိုက်ကြည့်
ဦး...

အဆင်ပြေ မေးသမားသုံးယောက်၏ ပိုက်ဆို တိုက်ခိုက်မှု
ကို ဖန်စားတစ်ယောက်တည်း မည်သို့မျှ ခုခံတားဆီးနိုင်ရန်
မပြုနိုင်တော့ချေ။

ရွမ်ချမ်သည် ရှေးရာနှင့် ငွေရောင်မေးအိမ်ကကို
သားပြား အလုပ်နေ့မှသိဆဲ ဝိုင်းရံမိတော့သည်။

အသက်အရွယ်ကတည်းက မနုဿိယာ ခုတ်ကောက်ပေး
ပေးခဲ့တာပဲ...
အသက်အရွယ်ကတည်းက ရွှေရောင်အပြေးကလေးများသည် ခေတ်
ဆိုင်ရာများကို လှည့်ပျံ့ပြေးလွှားလွှားသည်။

အသက်အရွယ်ကတည်းက...
ရွှေရောင်ဝင်းလက်ဆေး အဝိုင်းပြေးကလေးများသည်
ခေတ်ဆိုင်ရာများကို ခေတ်သုံးလက်ကို အလုပ်ရှုပ်သွားစေ၏။
ထို့ကြောင့်...

ရန်သူများသည် မနုဿိယာကို အားရစွာစိတ်နှိုင်းတော့တဲ့ ရွတ်တံ
ရစ် ပေါ်စားသည်။ ကြွေးပြေးဝိုင်းကလေးများကို သီးခြား
ခွဲထုတ်ပေးလိုက်ကြောင်းတွေ့ရသည်။
စင်စစ်...

ဆိုးကြွေးပြေးဝိုင်းကလေးများသည် မနုဿိယာ အသက်ကို
အသက်တင်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။
ကျွမ်းကျင်သော သိုင်းသမားတစ်ယောက်အနေဖြင့် ရန်သူ
နှင့် ရင်ဆိုင်နေရစဉ်-

ရန်သူ၏ သျှပ်စက်ပြင်းစားကုန်အားကို အသုံးပြုပြီး
ထိုးပေးစေလိုက်ရန်နှင့် မဟုတ်ပါလား။
ထိုအတိုင်းပင်ဖြစ်စေသည်။
မနုဿိယာ ဝိုင်းစုတ်ထားသော ရန်သူများအကြားမှ ထိုး
ပြေးစေ ရှောင်ထွက်စေရစဉ်...

ရွှေရောင် အဆိပ်အတိဆေးအိတ်လွတ်နည်းကို အသုံးပြုပြီး
စေသည်။

ပျားပေါင်းတိုက်စစ်ဆင်ရည်၊ တွင် အဝင်ခွင့်ကျ တိုက်ခိုက်
မှုကြောင့် ခေတ်သုံးအသုံးယောဇနိတလုံး၊ မရွှေရောင် ကျဆုံးသွား
ရအောင်စေရသည်။
အဖြစ်အပျက်၏ အထူးအစီအစဉ်အားဖြင့် သျှပ်စက်လွန်လှ
သည်။

ရန်သူများသည် မနုဿိယာကို အားရစွာစိတ်နှိုင်းမှု ညှပ်တိုက်နေကြ
သည်။
ဝမ်းပင်းစာ အစိတ်အပိုင်းဖြင့် ရန်သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကို ပြေး
ထွက်လိုက်သည်။

ရန်သူ၏ ဝမ်းပင်း၏ အစိတ်အပိုင်းကို ဝရံစိတ်ပြု၊ ခြေရွင်း
နေရစဉ် -
မနုဿိယာ ရှောင်ထွက်စေပြီး ရွှေရောင် အဆိပ်အတိ
ဆေး၏ ပစ်လွှတ်မှုအားဖြင့် ဖြစ်သည်။

အဖြစ်အပျက်မှာ ဤအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။
ထိုအခါ...
ရန်သူ ခေတ်သုံး အားလုံးမှာ အားအဆိုးဖြင့် ယေဘုယျ
အားကြရချေပြီ။

လူဆိုးကြီး၊ ဆေးတေး၏ ထိခိုက်မှုလွယ်သော ပျားပေါင်း
တိုက်ခိုက်မှုကို ကြည့်ပြီး မနုဿိယာ၏ ခေါင်းတစ်ခုလည်း
သည်။

အင်း... ပျားပေါင်း တိုက်ခိုက်မှုများအား ထောင်ကြိုစေ
စေသည်။

စီးရင်အ

'တုတ်တယ်၊ အုပ်စုချင်း တိုက်ပွဲတွေမှ တစ်ဦးချင်း စွမ်း
ရည်ထက် ပိုပြီး ပျားပေါင်းစေ့ငှက်ခွေအား အားပေးပေးတယ်
ခံထား အခုတိုက်ပွဲက ဖော်ပြဖို့စာစာပေပဲ။'

အိုယန်ပိုင်းက မခံချိ မခံယံ ပြင်...

'ညည်းရဲ့ လူငယ်ငယ်က တစ်ယောက်စီ ခေါ်ဆောင်ခဲ့
ဖူး၊ တစ်ယောက်ချင်းသာဆိုရင် ရှုံးမှား ဝေချခံတယ်'

စီးရင်အ

'တပွဲပြစ်ပြစ်အေး အခု ကျွန်မ လူငယ်ငယ်တွေက အနိုင်
ရလွန်းတော့ ဆက်တိုက် မတုတ်လား၊ ခါနဲ့ အခုဒီသ
လွှားတဲ့ အဆင့်မြင့် ခံယူပေး၊ နေ့စဉ်အတွက် ရှင်ဘယ်
ဖို့ ခံစားရသလို့၊ ဝမ်းမနည်းတူးစား။'

အိုယန်ပိုင်းက လုံးဝ ခံစားမှုမရှိသေး မျက်နှာပြင်

'ကိစ္စမရှိဘူး၊ ဝီလူငယ်ငယ်တွေရဲ့ ချွတ်ယွင်းချက်ကို မြင်
တွေ့စဉ်ကတော့ အမြတ်ပဲပဲ ယူဆတယ်'

အင်း-ရှင်စာစာ သိတမ်းစေချင်တယ်'

ဘဝလဲ

'ရှင်အေးနဲ့ ကျေနပ်လို့ နောက်ထပ် လူစာစာအုပ် ခေါ်
တာလဲ ကျွန်မတို့ လူငယ်ငယ်တွေက တယ်လီမု နိုင်မှပဲမဟုတ်
ဘူးဆိုတာပေါ့။'

'ထားပါတော့ နေ၊ ခံယူပေး၊ နေ့စဉ်အတွက် ရှင်
ဆုံးလွှားရဲ့နဲ့ ထိုက်ပွဲကြီး မပြီးသေးပါဘူး။'

'ကိစ္စမရှိဘူး၊ ရှင် ဘယ်လိုဆုံးနဲ့ ဆက်တိုက်ချင်သလဲ၊
ကြိမ်သရဲ တိုက်ပွဲဆန်ဖို့ အဆင်ပဲ'

စီးရင်အ ပြောရင်း ဖန်စူးတို့ဘဝနဲ့ လှည့်လိုက်ပြီး

'က...အစ်ကို ဖန်စူး၊ ရှင်တို့ ရှေ့က သူ့အင်ကြတော့၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီးက ကျွန်မနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ တွေးချေခင်း၊
ချောင်းနေတုန်း ရှင်တို့ လူငယ်အောင် ပြောကြားပါ'

ဖန်စူးက စေတနာပြုပြင်

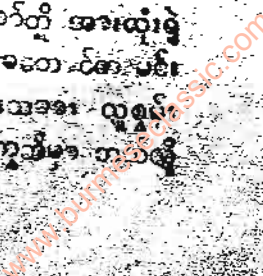
'ကျုပ်တို့အင်စားမှ ဒီပို့အလုပ်မျိုး မလုပ်ဘူး၊ အင်စား
နဲ့ ဆေးလူအတူတူ မနလို အတူတူပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး
ဆုံးဖြတ်ပြီးစားမဲ့၊ ဒီမဟာရာဂိတ်က အစွမ်းထက်လှပါတယ်
ဆိုတဲ့ သိင်္ဂယန်းတွေ မခံချင်ဘဲအစွမ်းထက် လာကြမင်းငါ့ခေး
ကျုပ်တို့ အားလုံး စုပေါင်းတုန်းလှန်မယ်၊ ခါမို့'

ဤထင်...

စွမ်းရဲအမည်း၊ ဝင်ခံရာမဲပြီး...

'တုတ်တယ်...အစ်မအေး။ ခါ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး
ဆုံးဖြတ်ပြီးစားမဲ့၊ နှုတ်ထဲ ကြည့်လား၊ အိမ်တောင်စာပင်၊
လေးတဲ့ ခေးသိုင်းညွှန်းနဲ့ ဝုတ်နဂိုက်က ခံယူပေး လူစွမ်း
အောင်၊ အခု ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စုံယူပေး တိုက်ကွက်မှာ တယ်ဖို့
မြင်သွားကြသလဲ'

ဆူဆူ တေးဆေးဆေးဆိုင်ကလည်း

အခုလို စေခေါ်ပြီးစည်းရုံးမှု၊ စုခေါင်း၊ ချစ်ခင်မှု၊ စုပေါင်း၊
ထင်လွန်မှုဆိုတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ နေတတ်၊ ချစ်တတ်၊ ခင်
တတ်၊ ရန်သူကို စွန့်လွန်တတ်အောင် ကျွန်တော်တို့ကို အား
ထူ စည်းရုံးခဲ့တာလေး၊ အားထူ သွန်သင်ခဲ့တာလေး၊ အားထူ
ခေါင်းဆောင်ခဲ့တာလေး

ထူးစွာ စီးရင်ကန် လှည့်ပြီး....

အစ်မလေးပဲ ဟေ့တို့အား၊ ဒီအေးအေး အခုလို တစ်ယောက်
နဲ့ တစ်ယောက် အပြန်အလှန် လေးစား၊ ချစ်ခင် ကြင်နာတတ်
လေးအောင် ဦးဆောင်ညွှန်ပြမှုပေးပြီးမှ အင်တိုက်ပြန်ပြီး တစ်
တိုက်စေခေါင်း ဆန်ဆန် ဆုတ်ပြောကြပြီးဆိုတာတွေ ကျွန်တော်
တို့ကို လုပ်ခိုင်းပါခဲ့တော့ အစ်မလေး

ဖန်စူးနှင့် စွန့်ရဲတို့၏ စကားများ ပြတ်သားလှသည်။

စီးရင်ကန် ဝိုင်းတွေသွားရအောင်လည်း

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ အဲဒီဖန်နှင့် ဒုတိယအုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ ရှန်
ချင်၊ ယန်တလည်း လူဆို ကြီးလေးစားစား၊ ယေကြည်
နိုင်အောင် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းထားနိုင်ဖို့မိမိရှိပေစေ စီးရင်ကန်
ညော်ရှ် ရှေးစွမ်းညော် ဝိတ်ထံ၌တိုင်ပြီး တအံ့တဩ ပြစ်ဒီ
ဒေကြံရေးသည်။

လေးလေးလေးစိတ်များသည်၊ ဖြစ်စေါလာသည်။

အိုအန်ဖိုနီးက သတ်ပြင်တစ်ခုစီ ရှိရုံထုတ်ထုတ်ချင်မှ
အေး...စီးရင်ကို စည်းရုံး သိမ်းသွင်းနည်းတစ်ခု...
အထယ်တို ချီးကျူးလေးစားစေ ရဲ့၊ အတုလူစကားဆိုဝါစေရဲ့
ဟု ခပ်ခေါင်းငါ့ ပြောဆိုတစ်စေတော့သည်။

စီးရင်ကန် စေသံအေးအေးဖြင့်-

ဒါ ကျွန်မရဲ့ စေတနာနဲ့ နေထွားတရာ၊ ရဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ်
မှု အကျိုးအကျေးဇူးပေါ့ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီးရဲ့
အိုယန်ဖိုနီးက ခိုတိယဂိုဏ်းချုပ် ရှန်ချင်၊ ယန်တအိသို့
လှည့်ပြီး ညင်သာတိုးတိထိစွာဖြင့်....

ခါနဲ့ နေ့ရဦးဝယ်၊ ဝုတိယဂိုဏ်းချုပ် ယခင်အိတ်တို့
အသိအေးလို့၊ ဖြစ်ပါလော့။

ရှန်ချင်၊ ယန်တ ခေါင်းငါ့ယမ်းလျှောက်...
ဟင်အင်း...အေးအေးအေးအေး အသိအေးဖို့ အချိန်မတူ
သေးဘူးလေ၊ ဒီအချိန် သခင်လယ် အတွင်းအေးလေ ဘျင်
နေတယ် မဟုတ်လှဘူး။

တယ်အချိန်အေးအေး ထွေခွင့်ရလို့
နံနက်အင်းအေးကြီး တစ်နာရီလောက်မှာ အုပ်ချုပ်ရေး
မှူးကြီးကလဲ ဝေနေပြီလား။

တုတ်သားပွဲ၊ ဒါဆို ခင်းနဲ့ကျုပ်ဖဲ တိုင်စင်လုပ်စေဆောင်
ရမှပေါ့။

ဟို နေ့အထိ...

အိုယန်ဖိုနီးသည် အသံကို မိမိ၏ စိုးသတိတိုးအောင်
အပြောဆိုလှ၏...

ရှန်ချင်၊ ယန်တနှင့် နှစ်ယိုယ်ကြွေးမျှသာ ဆွေးနွေးပေး
စေစေ ဆည်း။

ရှန်ချင်၊ ယန်တသည် အိုယန်ဖိုနီးကြွေးစော်စော်ရ အစ
ကိုတိုးပြင်သာ ပြန်ထည့်ဆွေးနွေးနေသည်။

ကိုတို့နှစ်ယောက်၏ အားစေ့စွာပြောနေကြသည်။
 စီးဝေးသည်အထိ၊
 လူဆု ကြီးမားစေဖတ်အညွှန်း မသိပါ။
 သို့သော်
 အိုယန်ဖုန်း၏ ကမ္ဘာရာ ပျက်စီးနေသည်ကို သတိထားမိ
 ကြသေးသည်။

ရှန်ချင်းထန်မှတော့ အိုယန်ဖုန်းအောက် ပုံပျက်စန့်ပျက်
 မပြန်ပါ။

မျှော်စီမျက်နှာမပျက်ပါ။
 ထိုမျက်နှာထဲသို့ ခပ်အညံ့တညံ့ပင်၊
 ထွက်ပုံသဏ္ဍာန်စာ အူပရဲခေတီမှ ငန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးကို
 အိုယန်ဖုန်း၏ခေါင်းပေါ်သို့ လွှဲပြောင်းကျစေရန်အားပြုမိ
 သော်လည်း သစ်တုံးပြန်နေသည့် ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးပင်၊

မကြားမိ

အိုယန်ဖုန်းသည် တစ်စုံတစ်ရာသို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ထုတ်ပြန်
 ချုပ်ငြိမ်းသည့်ဟန်မျိုးဖြင့် မျက်နှာထဲမှပြင်လိုက်သည်။
 စားသုံး ညိုပုတ်ဆေးမျက်နှာထဲကို ပြုံးရွှင်စွာ နှုတ်ပြောင်းစေ
 ဖို့၏ပြီ။

ကဲ...စီးရင်၊ ညည်းတို့ ဒီမဟရာဂိုဏ်းက ထုတ်သွားဖို့
 စာအယ်ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးပြီပေါ့ ဟုတ်သား။

စီးရင်က မျက်နှာမောင်ကုပ်သွားပြီ၊
 'ဘေးလဲ၊ ရှိမိစာ ကျွန်မတို့က ဘယ်နည်းနဲ့ မပြန်လှေ့ဘဲ
 ဆုံးဖြတ်ပြီးနေပြီလို့ ပြောမလို့လား၊
 တိုယန်ဖုန်းက
 'ဧကရာဇ်က ညည်းတို့ဘေးလို့လို့ ပြန်လွှတ်ဖို့ တို့ ဆုံးဖြတ်
 ဖို့၏ပြီ၊ အဲဒါပြောမှအို'

ထိုအခါ ကြားရုံထဲရောက်အောင်
 စီးရင်မှာ မယုံကြည်နိုင်အောင် ပြန်သွားရစေသည်။
 'ပြန်လွှတ်ဘော့မယ် ဟုတ်သား။ အဲဒါကလေး အုပ်ချုပ်
 ရေးမှ၊ ရှေ့ထုတ်တစ်ဆင့်ထွက်ဖို့ဆိုတဲ့ နည်းပရိယာယ်တစ်မျိုး
 စွဲ။

'ဝရိယာမယ်ဧကရာဇ်က။ စာအယ်ပြောနေတာ ပြန်ထုတ်
 မသွားဖို့ တားနိုင်သလောက်အားနဲ့တယ်၊ ဒါလို့ ညည်းအပြင်
 အာသိပျံ၊ ညည်းတို့ကလဲ ဘယ်လိုမှ စားမရဘူး၊ ခေပြင်နေတယ်၊
 တစ်ခေပြင်တာစာ အျှပ်အနုနုလဲ၊ ညည်းတို့ကို သတ်ဖို့မပြောနဲ့
 ပြုံးပြုံးထန်စန့် တိုက်ခိုက်ဖို့ဆိုတာအောင် အစီအစဉ်ရထားတာ
 ဧကရာဇ်က။ ပီတေရု စာအယ်ရမလို့၊ စားမရလို့အထူးစွာ ခြန်
 လွှတ်ပေးလို့ရမလို့ပေါ့၊ ဧကရာဇ်ကလား၊ အေး... တစ်ချိန်အတွက်
 သာ အာရုံစိုက်သွားမိထိုမှ မှားမဆင်ခြင်ဆီပြီ၊ နေ့နံတစ်
 မနေနဲ့၊ စာတစ်ဆား။

'ထမလုပ်ပါတော့အေး၊ တစ်နေ့အားလို့ ကျွန်မအနေနဲ့
 ဧကရာဇ်ဧကရာဂိုဏ်းကို ပြန်ရောက်ဖို့အတွက် သင်္ခါအောင်အေး

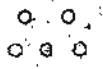
၂၈ မိုးဆွတ်စွဲ

တစ်ကြိမ်တော့ အဆိပ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးကြီးဆိုတဲ့ ကည့်တည်
ဝေါ်ဝါ ရာထူးကြီးမှာ ဝိုင်းနေမြဲအားနေမြဲ မြဲနေဝါစေဖို့
ဆေးကုစင်လို့မဝါရဲ့

အေးဇော် ဘယ်သူ့ဘေးဖြစ်မလို့ စောင့်ကြည့်ကြသေးတာ
ခေါ့ က...က...တားမရဆီးဝရတဲ့အတူတူ လွှားကြီးစေစေခွာ
က...ရှန်ချိုင်းယန် အထဲမှာပဲ

အိုယန်ဖုန်းသည် စီးရင်ထိုက် ဧဝေါင်းသိုင်းကုတ်ကို ခည့်
သို့မျှ နီးချော့ချိုသည်ကို သိထို စီရသဖြင့် ရှာသည် ဇွတ်သျှေ
အား....

ဆူတိုနှစ်ထော့၏ ဝင်ရောက်လွှားကြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက်
မဟူရာဂိုဏ်း တံခါးခကြီးအထည်း ဖျတ်ခန် ဝိထိုသွားစေ
စေခွသည်။

သိုင်းဗညားသင်ကြားခြင်း

ဤသို့ဖြင့်

စီရင်နှင့် လူမိတ်ကြီး အေးဇော်၏တို့သည် မဟူရာဂိုဏ်းမှ
ဆွတ်ခွာလားခဲ့ပြီးနောက် ဆိုအန်မြို့တော်စောဒင်းသို့ လွှားရာ
အမ်းခကြီးတွင် တည်ရှိနေသော မြို့အေးအေးသို့ရောက်ရှိထားပြီး
ကြီးဆူယန်ခမ်းနားအေး တည်းခိုခန်းတစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်
အည်းခိုနေကြခြင်း ဖြစ်စေသည်။

သို့သော်...

စီရင်သည် အိုယန်ဖုန်း ရှေးရှေးရှုရှု လွတ်တေးလို့ဆို
ခြင်းကို သိသလ များစွာရှိနေသဖြင့် ဆတ်ဝိရိယများကားနေ
ရအေသည်။

၃၀ မိုးကျော်ထွ

လှုပ်ရှားအားဖြင့် ဆူဆိုးကြီးအေးအေးထေးထေးကိုလည်း သတိပေး
နေရမည်။

အထူးသဖြင့်...

သွေးသည် စုပေါင်းသိုင်းစည်းမှုကို ပိုမိုစွမ်းဆောင်ရည်မြင့်မား
စေရန် ထိုအညှိုးရိုင်းကို ခြေထောက်အောက်သင်ကြားစေရန် မှာ
ကြိုးစားရမည်။

အခု...

ညွှန်ပြားအချိန်ဖြစ်သည်။

လူဆိုးကြီးအား ယေးအေးသည် စုပေါင်းသိုင်းစည်းမှုကို ဆင်
ကြားရန် စီးရင်၏အခန်းကို အမှတ်ရှိနေ၏။

စီးရင်၏အခန်းသည် ကျယ်ဝန်းခြင်း မရှိပါ။

သို့သော်...

လူဆိုးကြီးအေးထေးထွေ ပိုင်ပိုင်၍ အခန်းစွဲ အိုင်နိုဝီဒီ
သည်။

ဟေ့ဟိုက်နှင့် အလှူအတန်း (၈) ၃၀

စီးရင်အဖို့ ကိုယ်တန် သိုင်းစည်းမှုပေးရန် မှာစေ
လွတ်လပ်မှုရှိစေသည်။

ဟို အခန်း-

လူသည် လူ့ပုဂ္ဂိုလ်တို့ တီထွင်ထုတ်လုပ်သော သိုင်းစည်းမှုကို
လူဆိုးကြီးအေးထေးထွေအား ခေးချွေးအောင်စေရန် ရှင်းလင်းသင်
ပြလိုက်သည်။

ညွှန်ပြားစစ်တံတို ကျိုးသည်တိုင်အောင် သိုင်းစည်းမှုမှ
သိမှုမရှိ တိုက်ခိုက်ရာတွင် အသုံးပြုရမည့် ကိုယ်တန်သေ
အထူးကိုလည်း အထူးအစွမ်းစွမ်းအား ပြုစုပေးလိုက်သ
သည်။

စီးရင် ဆင်ကြီးပုလဲထွေ ထူးခြားလှသည်။

ယင်ကြားပြောနေစဉ် များစွာအေးအေးသည် လုံးဝ
တင်၊ အေးအေးထွေထွေ ပြုံးတေးလှည့် ရယ်တေး ပြင် ချီ
သီးစွာ ပြောဆိုသင်ကြားနေပုံမှာ အမှတ်ထဲ ကြည့်လျှင်
အပျော်ပြေ ပိုင်းပိုင်းဖြစ်ပြီး စကားပြောနေသောအခါ ထင်
ရအောင် အေးအေး ပြစ်သည်။

ခင်စစ်...

အဆင်ပြေသိုင်း ဖညာရပ်မျှအား၊ ခက်ခဲလှစေ၏။
နစ်နာခြင်း ခက်ခဲလှသော အစား၊
စီးရင်အေးထေးထွေ သိုင်းစည်းမှုကို နစ်နာလှည့်လှည့်စေ
ရန် အလွယ်တကူ ရှင်းလင်းပြောစေနေသည်မှ လူဆိုးကြီး
အေးထေးထွေအဖို့ အေးအေးထွေထွေ

ဤသို့ဖြင့်--

သင်ကြားရင်း၊ ရှင်းစင်၊ ရှင်းနှင့်ပင်...

တစ်ညစာဟူသောအချိန်သည် ကုန်ဆုံးမှန်၊ မသိ ကုန်ဆုံး

စူးစူးချေချေတော့သည်။

မိုးရင်စင်ပင်၊ သင်းဏားချေပြီ၊

စီးရင်စာ...

'က-မိုးထင်းပြီ၊ ခင်တန်းဖြူတံပြီ၊ ကိုယ့်နေ့စရာကိုယ်ပြန်

ဆန်းစူးကျတော့မိ

လူခဏ်းစာရေးဆရာသည်နှင့် လေးစေ့စေ့လိသားတစ်စယော့

ကို တစ်ယော့၏ ပြုံးပြုံး၊ လှူခဲ့လိုက်ကြသည်။

စေးယေဇော်လို့၊ နှမ်းနုလို့နေကြသည်။

သို့သော်...

ဣတို့၏ရင်ထဲမှတော့ တတ်ကြမှုနှင့် ပီတိသည် အားပြိုင်

လျှင်၊ ရှိနေကြစေ့စေ့ညီ

လူသိုးကြီးစေးယေဇော်သည် ဦးနှုန်းဖက်နှင့် စိတ်အင်အား
ထို လွန်ကဲစွာ အသုံးပြုလိုက်ကြခြင်းကြောင့်--

အလွန်ပင်မန်း၊ သူ့အကြံပြုခြင်းဖြင့် မြေပင်အောက်ပင်ပင် ခုတင်
ပေါ်သို့ ပစ်လိုချင်စွာ အိပ်စက်နေထိုင်ကြရသည်။

ဤသို့ဖြင့်...

ဣတို့သည် မုန့်၊ လှူတစ်ခု၊ ရိခန့်ကြီးသောအခါမှ--

အိပ်ရာမှ နိုး... ကြွားလာသည်။

ဣတို့သည် သီးသန့်စားသောက်ဖန်၊ မကြိုက်သည့် စရာထံရှိ

အားသောအခါ... ခန်းမတစ်ခုရှိ... စားပွဲဝိုင်းများပေါ်တွင်

ထမင်းတင်နှင့် အရက်များ၊ နံရောင်စွာ အသင့်ရှိနေသည်ကိုတွေ့

ရိုက်... တော့သည်။

စီးရင်စာ ထုတ်နိုးအလျှင် အဆင်သင့် စားသောက်နိုင်ကြ

ခေရန် မှုးကြားထဲမှ၊ စောင့်ကြည့်စဉ် ပြစ်နေသည်

လူသိုးကြီးအေးယေဇော်သည် စားပွဲ၌ ဝိုင်းပွဲထိုင်နေကြ

သည်။

သို့သော်...

စီးရင်စာ၊ မတော်တော်

ဆိုစဉ်...

ဆိုင်လှူအင်အင်ယေဇော် စောင့်ရှောက်ပြီး--

'ဒီအခါကိုကြိုတို့-- စီးရင်ဆိုတဲ့ အင်အင်... အပြင်က
ကောသုအားနဲ့လို့ အခုပဲ ပြန်လာစေမယ်တဲ့၊ အစားအသောက်တွေ
သုံးဆောင်စားဖို့ မှုးခဲ့ပါမယ်'

၃၄ မိုးချော်စွာ

စွမ်းရဲအ မှုမိမိခေင်ကုတ်သွားပြီ...
'အေးခင်းပြီလေ'

ထူးထူးအက်တစ်ချက် ဝှေ့ယမ်းပြီ...
'မင်းသွားလို့ရပြီ'

ဆိုင်လှလင်အ ဦးညွတ်ထိုက်ပြီ သီးသန့်ခန်းထဲမှ ထွက်ခွာ

လှပလေသည်၊
ရွှမ်ချမ်း၏ မှုမိမိခေင်ကုတ်သွားပြီ...
'အစ်မအေး၊ ဘယ်သွားတော့ပါလိမ့်'

မိမိဝင်းတ...

'ခါတွေ စဉ်းစားမနေပါနဲ့၊ အစ်မအေးအ ကိစ္စရှိလို့နေ

မှပေါ့၊ ကဲ...စော့စော့ သေးထိစရာရှိယာတွေ စားကြ၊
သေးထိကြရအောင်'

ထူးထူး ယင်းသို့ပြောပြီး စတင်စားသောက်လိုက်တော်မူ၏၊
ထို့နောက်...

ကျန်လှသုံးယောက်တည်း၊ စဉ်းစားခြင်း မပြုတော့ဘဲ
ဝိုင်းပွဲစားသောက်လိုက်ကြသော်လည်း။

* * *

မဟူရာကိုယ်နှင့် အလှအပိုင် (၈) ၅၅

ထူထိုသည် စားသောက် ပြီးသွားကြပြီ ဖြစ်၏၊
သို့သော်

ယခု အချိန်ထိ စီးရင်အ ပြန်အည် ရောက်ရှိခဏခိုင်အေး
ပါ။

ထူထိုသည် စိတ်ပူဖောင်းကြ၏၊
ဝမ်းဝင်းအ အပြင်သို့ မျှော်ကြည့်ရင်...

'အစ်မအေး၊ စီးရင် အပြင်ထုတ်သွားအေး ကြားပြီကွာအပြစ်
မှ ဘာဖြစ်နေလဲ ခေထိကွာ'

ဖန်စူးအ ဆတ်ခနဲ ခေထိထိရပ်လိုက်ပြီ၊
'အဘိကယ်...အစီမခေထိ၊ ထုတ်သွားအကြားပြီ၊ ကျန်

အောက်တို့ နှိုက်ရှုကြရအောင်'
ထိုစဉ်မှာပင် -
'လို့ဆိုရမှပဲ မလိုဘူး၊ ရှင်၊ ကျန်မ ရောက်လာပါပြီ'

ချိုလှင်သေခ ရယ်သံအေးနှင့် အတူ စီးရင်အ ဆန်းထဲသို့
လွှမ်းဝင်လာ၏၊
ထူးထူးသည် ဘယ်အချိန် ကြည့်ကြည့် စုတ်အေးကြည့်ကြည့်

လှမြဲလှနေပြီ၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ်ရာ အေးခင်းသေခ အထွတ်
သမီးလေး၊ စာစ်ပါးဖွင့်၊
စီးရင်သည် ရောက်လျှင် ရောက်ချင်ပင်...

'အပြင်မှ ကျန်မ ဘယ်သွားတုန်း တိုးခဲ့လဲ သိကြရမေး၊
လူဆိုကြ၊ မလားသေခအေးလေး၊ ခေါင်းခါ ရမ်းလိုက်ကြ
သည်။

စီးခင်က ပြုံးဆိုတိုက်ပြီး-

'ကျွန်တို့ရဲ့ မိဘတွေကြီးတွေအား မဟာရာဂိုဏ်းကလူတွေ ပေးတဲ့ အိတ်လှူစာနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်'

စီးခင်က

'မဟာရာဂိုဏ်းက လူတွေအားလုံး'

'တုတ်တယ်၊ ဣတို့မိတ်အာကြပြီ'

ရွှစ်ချွန်က

'ကဲ...ဒါဆိုရင် ဣတို့ကို နှစ်ဖို့ အသင့်ပြင်ကြစို့'

စီးခင်က လက်ဆွဲပြပြီး

'အရင်မလိုကြပါနဲ့ဇနား၊ ဣယ့်က ခရီးသွားဟန်ဆောင်ပြီး မှ အေးကြတား၊ ဒီအေးနဲ့ ဝိကည်းခိုခန်းမျိုးမှ လှမြင် ဣမြင် ဝေါပေါ်ကင်ထင် ခြားပြီး တိုက်လိမ့်မယ် မထင်ဘူး'

ရွှစ်ချွန်က

'လူဂှင် သူသားနဲ့ဆိုတာ ဆိပ်ကပ်အားကြီးမားတဲ့ အဖွဲ့ဆိုတာ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုဆို လုပ်ပုံအတိုင်း ခိုကြွေခင် ခိုပွဲစီနဲ့မိအား'

စီးခင်က ရှင်းပြသည်။

'ဣတို့ရဲ့ ရေအဖယ်တင်မျိုးပေးအေး၊ နေအိမ်ထောင်ခံစို့တို့မယ်၊ ဝေါပေါ်ကင်ထင် တိုက်ချင်တဲ့ တိုက်မယ်၊ အခုခင်သင့် သလို ရွှေခင်းမြောင်း လုပ်ကြံချင်ရင်လဲ လုပ်ကြံလိမ့်မယ်၊ သေချာအေးအေးတော့ ကျွန်တို့ တစ်တွေ အားလုံး ပထမချင်း ဣတို့အဖွဲ့တွေ အစဉ်ပြု၊ အစဉ်-ရွှေလွတ်နေမှပွဲ။'

'ဒီအတိုင်း ကျွန်တို့ လုပ်သင့် လုပ်ဆိုတိုက်တာ အန်ပျက် ခရီးထွက်သူ မပွဲပွဲ၊ ရန်သူ အခြားအစားတော့ မပြတ်အက် ခတ် ကြည့်နေရမယ်၊ အခြားအစ မတန်ရင်တော့ ကိုယ်က- ပြီး တိုက်သင့်ရင် တိုက်ရမယ်၊ ဒါပဲ'

ဣတို့၏ စကားသည် ရှင်းသင်းနဲ့ အဖွဲ့ညွှန်မှုအလည်း ပြတ် သွားလှသည်။

လူဆိုးကြီး အေးအေးအေးလေးသည် သားအေး၏စကားပြင် ခေါင်းညိတ်ဆုံဆုံကြသည်။

စီးခင်က

'ကဲ-ဒါဆို ခရီးထုစီဖို့ ပြင်ကြည့်တော့ စုပုံ ရဲ့သား'

'အစ်ခင်က၊ တစ်ခုခု စားလို့ကုဦးပေ'

စီးခင်က

'ထက်ပါပြီ၊ မကားတော့ ဝါ့ကား၊ ထမ်းမှားအဖွဲ့မို့ ဝယ် သွားအေး၊ ဝယ်'

ဣတို့၏ အဖွဲ့ပြု အခန်းကလေး လှမ်းထွက်သွား သည်။ လူဆိုးကြီးအေးအေးအေးလေးမှာလည်း တည်းခိုခန်းမထွက်

သူ့ရန် အသင့်ပြင်ဆင် လိုက်ကြည့်အေးတော့သည်။

နောက်ထပ်ခင်ခင်သော ရန်သူများ၊

လမ်းကြီးပေါ်တွင်—

လူနှင့်လည်းများ သူ့အားနာသဖြင့် ရှုပ်ထွေးလျှာစိုစွတ်
သည်။

စီးရင်နှင့် လူဆိုးကြီး အေးစေးစေသည် ဟန်ပျစ် ခရီး
ဆစ်နေကြသည်...

စုတိုနှင့် မလုပ်၊ ခမ်းမိ၊ အကူးအစားတွင်—

ဝေးကျေးသုံးသေးထံနှင့် မိန်းမအေး၊ နှစ်အေးစပ်ပါဝင်
သော အခြားလူတစ်စုသည် ဆူမတို နေအမူ ထစ်ကြပ်မကွေ
စိုက်ပါ၍ နေသည်။

ထိုလူစု၏ မျစ်နှုတ်၊ ထိုလူစု၏ ခြေလှမ်း၊ ထိုလူစု၏ ဟန်ပန်
အမူအရာကို ကြည့်ရုံနှင့်...

ထိုလူစုသည် စီးရင်ကို လှစုနားစပ်မှ နေအိမ်ထောင်ခံလိုက်
နေသူများ၊ ပြစ်ကြွင်း...

အေးအေးဝါတွင် အနုဆုံးလူတစ်ယောက်အောင် အကဲခတ်
မိမှ သေချာလှပေသည်။

စီးရင်တို့၏ ဖြည်းဖြည်းသွားလျှင်—

ထိုလူစု၏ ဖြည်းဖြည်းဆိုသည်။

စီးရင်တို့၏ မြန်မြန်သွားလျှင်...

ထိုလူစု၏အညွှန်း၊ မြန်မြန်လိုက်လေသည်။

ရွှမ်းချမ်း၏ ခနောနိုင်စေဘဲ—

အစ်မအေး— ဗားဒီလူတွေ ကျွန်အော်တို့ကို နေအိမ်အောင်
ခံလိုက်နေတယ်ဆိုတာ ထူထိုက်အည်းဝင်မှ အေးအမ်းချီဘိဆူသား
သမ္မိပီ သိပ်သေချာတယ်၊ ကျွန်အော်တို့ ဒီလိုပဲ ကြည့်နေရ
တော့မှ အေးအေး၊

စီးရင်သည် ရွှမ်းချမ်း ဆိုလိုသည် သဘောကို သိထိုက်စေ
သည်။

သို့သော်

ထူးသည် အားမြတ်အမြင်ကြီး ဘူပီပီ—

ရွှမ်းချမ်း— ရှင့်အနေနဲ့ ကျွန်မတို့ နေအိမ်ကို နေအိမ်နေတော့
လူစု တယ်နှစ်စုလေးက ခိုမယ်လို ထင်သလို

ရွှမ်းချမ်း၏ နားမထည့်နိုင်စွမ်းဖြင့်...

ဟင်— ဒီလူစု တစ်စုအည်းပဲ ခဏတိုဘူအေး၊

ထူးထေ ခေါင်းခါးအမ်းလိုက်သည်။

၆၀ မိုးဆွတ်သူ

မတုတ်သူ၊ အနုညိုဆိုး၊ သုံးစု ရှိတယ်၊ ခြေလျှော်တစ်စု၊
ခြင်းနဲ့ အတိတ်မှာ ဟိုခါက အလှူလှူ၊ တွေဟာ သူတို့ဘက်
သို့ အစားပေး

ရွှေချစ်စာ ဝေးခပ်ပိတ်သွားလည်း
လှဆိုးကြီး နေ့စဉ်အလှူလှူ၊ နှုတ်ဆိတ် နေကြိုအေးအေး
ဆည်း

ပျော်သည့် နေ့တိုက် ခေါင်းဆောင် စီ ရှင်ကိုယ် အေးကိုး
တကြီး လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

စီးရင်မပူ

ကြေးငွေ ခြမ်းစေ့ဝခြင်း၊ နှစ်ခြင်း လုံးဝ မရှိတဲ့
တည်ကြည်စွာ ပင် ရှိနေသည်။

ပျော်စရာ တိုက် စေ့စေ့ကို အေးဆေးစေရန်၊ အစီအစဉ်
အစဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ရန်။

ဟိုက အနီးရောင် တံတိုင်းနဲ့ ဆွေးနွေးပျက်စေရန် လှူပူရို သူ
မရှိတဲ့ အလှူအတန်း၊ သစ်ပင်မှ ကျွန်ုပ်တို့ တည့်နှိုက်ကြလိမ့်
မေ့

လူတွေသည် ပြုပြင်လည်နှင် ဆိုအေးဆေးစေရန်၊ ရှိရာသို့
ထွက်သွားအေးအေး။

လှဆိုးကြီး လှေးလှေးတို့သည် မနားစိမ့် ထန်ကြပ်ကော
ဆိုက်သွားရင်းမှ။

ဟောရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူပေးပုံ (၈) ၆၅

နေ့စဉ်

ငါ့နဲ့ အစီအစဉ်... ကျွန်ုပ်တို့တို့ နေရာက ဟော
တော့

ကိုးစု ရှိသူ၊ လိုက်နာတဲ့ ဖုတ်ကလေးနဲ့ အခြေအနေ
အရ ပြုလုပ်လုပ်ကြားပေါ့။

အောင်တယ်၊ နောက်အနေ တစ်ဆင့်အောင်နဲ့ ဝါ
အဆင့်ဆင့် လိုက်ချင်လို့တဲ့ အေးက အလှူပေးပျက်စေရန်
မင်းဆီ အစီအစဉ်လှူပေး ဝိဝဏ်ပျက်စေရန်

ဆွေးနွေး ပန်စားအား ပြုလုပ်လည်ကြည့်ရင်း
တိုက်ကတော့ တိုက်ရောစို့၊ ဝါအေးလှ အခြေအနေ
အရအောင်

ပွင့်ရဲ့အ

ငါ့နဲ့ အစီအစဉ်၊ ရှင်းနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့တို့ အောင်ပျက်
ကို မလှူပေးတဲ့ တခြား ထည့်စေရင် သွားရင်အေး
လူတွေ ခေါင်းခါအေးသည်။

ဟင်အင်း... ရှောင်စရာ မလိုသူတွေ၊ ဝိုက်ရော ဝိုက်ရော
ရင် ကျောင်းပျက် နဲ့ နေရာမျိုးဟာ အေးကင်းဆဲ စီး ဝါ
မေးနော် အေးလှိုက် ကျွန်ုပ် ပြုလုပ်အောင်ပေး၊ ဟိုက
အခြေအနေ ကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ တိုက်ဆီမှ တိုက်ကြတယ်
ဆို နောက်

၄၂ မိုးတော်စု

စုမသည် ခွမ်ချန်ကမ်းထို့ လှည့်ဖို့မိပြီ၊
'ဪ...ခါနီး ဟိုလူအုပ်ထဲမှ အဆိပ်ပါရဂူထစ်အေး၏
ဝါလားတူတို့ ဆူတို့ ပြတ်သွားတုန်းက ကျွန်ုပ် မြင်မိဖို့မိပါ
တယ်'

ခွမ်ချန်၏ အတံတကြပြန်-

'အဆိပ်ပါရဂူ ဝါလားတယ် ဟုတ်စား'

စုမ၏ ခေါင်းညိတ်ပြုပြီး...

'ဇာတ်တယ်၊ ကျွန်ုပ်မ စိတ်ထင်စေစေ သစ်ပြန်အစီရုံ တစ်ည
စေ့စဲစာပဲ တူရိရဲ့ အင်း... တစ်ပုံပြန်ပြန်မေး၊ ဆူတိုဘက်က
အဆိပ်သုံးတတ်တဲ့ လူဝါသလို ကျွန်တော်တို့ ဆီမှလွှဲ အဆိပ်
ဖန်း၊ ခွမ်ချန် ရှိနေတစ်ဖက်၊ အင်အား မျှတတယ်'

ဤသို့ဖြင့်...

ဆူတိုသည် စကား၊ တစ်ပြေးပြေးနှင့် လျှောက်အေးကြံရာ
ကျောင်းပျက်နှင့် နီးသည်ထစ် နီးအေးချေ၏။

ဆူတို ရှေ့မှ လူစုမှ ကျောင်းပျက်ထဲသို့ဝင် ချောက်နေ
သည်။

ထိုနေ့၏ ...

ဆူတိုတည့်တည့် အတိတ်တိုင်း နားထိုး ရောက်အေးကြံအေး
သည်။

တိမ်ပြာကျောင်း

ကျောင်းပျက်ကြီးသည် မကြီးလှပါ။
ကျောင်းပျက်၏အဝင်တံခါးရောင် ဓားဆစ်အထိ ချည်လျား

ဆေး မြတ်များ ပေါ်စီနေသည်။
အဝင်ဝ တံခါးတောင်တွင်...

'တိမ်ပြာကျောင်း'

ဟူသော ဆိုင်၊ ဇာတ်တစ်ခု ချိတ်ဆွဲထား၏။

ဤကျောင်းသည် လူစုရရှိ ပျက်စီးနေသော အညှိုးကျောင်း
တို့ ဆေးဆစ်လုပ်ထားသည့် နှစ်မှ သိပ်ကြွေးညှိုးစွာ ထောင်မိ
၏။

ဆူတို လူစု ဝင်ရောက်စားသော အခါ ကျောင်းတံခါးဝ
သည် ပွင့်လှောင်ရှိ၏။

၄၈ မိုးကျော်သူ

ပွင့်-နယော နေ့ခင်းစာခါးမေ့ တစ်ဆင့်လည်း ဘုရား
ခန်းကို ခေတ္တမြင်နေကြရ၏။

ဘေးနှစ်ဖက်မှ အသေခင်များ ပျက်စီး နေသော်လည်း
ထမယ်ခေါင်ရှိ ဘုရားဆောင်မှ အစုအဝေးဝောက်အဆိုဝါး ရှိ
နေသေးသည်။

နီးစပ်တို့ထက် ဦးစွာ ရောထိနေသော လူငါးဘေးကိုတို့
သည် ဘုရားဆောင် အတွင်း ဝင်းရောင်း နေရာသို့ပြီး ပြစ်နေ
သည်။

ဝမ်းပင်း၏ မျက်နှာမင်္ဂလာတို့သည် ခဏသံဘိုတိုးပြင့်-

အဆယ်စာ ဘုရားခန်းမှ ဆူတို နေရာခိုးပြီးသား ပြစ်နေ
ပြီးစော့အားဆောင်လေ့မှာ ကျွန်တော်တို့အ ဝင်တည်းကြိုမှု
လေး။

စီးပင်စာ ခေါင်းခါးသစ်ပြသည်။

ထင်အင်း-ကျွန်တို့လို အဆယ်စာ အသေခင်ကိုပဲ ဆွေး
မယ်။

ဝမ်းပင်း၏ ခေါင်းညိုပြပြီး ရှေ့ဆုံးမှ ဝင်သွားရန် ဟန်
ပြင်ဆိုက်၏။

ရွှစ်ချန်၏ ဝမ်းပင်းရှေ့သို့ ကျော်တတ်ပြီး-

ကျွန်မ ရှေ့စာသွားမယ်။

ဝမ်းပင်း၏ ရွှစ်ချန်အား ဦးစော့စော့ဆိုက်သည်။

မဟာရာဂိုက်နှင့် အလှအေဝီ (၁) ၄၅

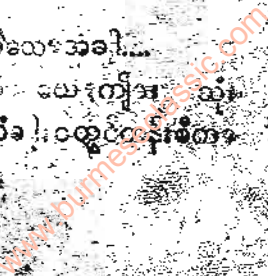
စော့ခင်းပြီး ထူထိုက်စွာ အဆိပ်ပန်းနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ အဆိပ်
စန်းတယ် ပူသန့်မလဲ ကြည့်ခွင့်ရတာပေါ့နဲ့ မတုတ်ခင်အဆိုဝါး
အကြောင်း တစုတစ်စုမှ မသိဘဲ ကျုပ်ကိစ္စ ခေ့ခေ့
ရွှစ်ချန်၏။

ဟုတ်တယ်။ တဲဒါ စိုးရိမ်လို့ပဲ။ ဆေးယေခတ်က တစ်
ယောက် ခွဲလွယ်သွားရင် စားပွဲနဲ့အ ခြေအစ်ချောင်း ပြတ်
သွားသလို တန်ချပ်ညီစော့ခေ့မှ မဆွတ်ဘူး။

ဆွတ်ပြပြီး ရှေ့မှ ခြေသစ်ကြဲကြဲဖြင့် တွေ့လှူအေး
တေ့လှူသည်။

ရွှစ်ချန်သည် ရှေ့မှနေ၍ ဘုရားခန်းသို့လှူအေးသွားအေး
သည်။

ဆွတ်သည် ဘုရားခန်းအနားသို့ ရောက်သေးအခါ...
ဆူတိုအခင် ရောက်နှင့်ပြန်ပြန်ဖြစ်သေး ယေးကျိအ ဆုံး
စော့စပ်နှင့် ခိန်မနှစ်ယော့ဆိုတိုသည် တံခါး ဝင်ထိုင်ရန်အိတ်
ပိတ်ဆို ထားရုံဆိုသည်။

လူတို့၏ ဟန်အမူအရာကို ကြည့်ပြီး၊ ရွမ်ချမ်း၏ ရင်ထဲတွင် ဝေးထွက်သွား၏။

သို့သော်—

ဆုသည် ဝေးသလိုထိန်းလိုက်ပြီ....

ဘယ်လိုလဲ... ဒီဈေးကွယ်တဲ့ အခန်းကြီးထဲ ဆျပ်စုံ မဝင်ရတော့ဘူးလား။

ဆိုသုငါ့၊ ဝေးထွက်တဲ့ ဆိုးသွမ်းသော ရင်သွပ်ရှိသေး ပိန် ပိန်ပါးပါးနှင့် လူ၏...

အေးဗျာ— ဦးတဲလူ နေရာတစ်ခုတည်းဆိုတဲ့ စကားကို မကြားဘူး၊ မှားပေါ့၊ ဒီစောစော ထည့်အခန်းထဲကို ကျွန်တော်တို့ ဦးပြီး နေပြီဆိုတော့ ဟို အေးအဆောင်တွေမှာ ခင်ဗျားတို့ သွားနေကြမယ်ဆိုရင် ဘာပြဿနာမှ မရှိပါဘူး။

ဆု၏စကားကြောင့် ရွမ်ချမ်းသည် ဆုညွှန်ပြရာ နံဘေးမှ အဆောင်များကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ဟိုအခန်းများအတွင်း၌ ပြဘင်းပေါက်တံခါးများ မရှိပါ။ ဝင်ရောက်စားသောက် နေရောင်ခြည်၏ အဆင်းရောင်ဖြင့် မြင်တွေ့နေရသော အတွင်းပိုင်းပုံသဏ္ဍာန်အရင်းနှစ်ခုပင် ရှိပါသည်။

အကြောင်းမှာ...

အဆောင်နှစ်ခုစလုံး၏ အတွင်းတစ်ဖက်တွင် သေပြုတ်ရသော သော လူသေအဆောင်များ၊ ထည့်စားသည့် အခင်းများ နှင့် ပြည့်နှက်နေသည် မဟုတ်တော့။

ယခုမှစင်...

ဤအကျွမ်းပျက်ထဲတွင် လူအစ်သေးငယ်မှ မရှိခြင်းနှင့် ဤ ကျွမ်းပျက်ကြီးအတွင်းသို့ လူအစ်အေးအဆောင်မှ မဝေးလိုခြင်းတို့ နားအည်စားရအောင်သည်။

ရွမ်ချမ်း၏ သင်္ကြံပြင်းတစ်ချက်ချစ်မိပြီ...

ခင်ဗျားပြေးတဲ့ ဘေးအဆောင်တွေမှာ အခင်ဗျားမြင်တဲ့ အတိုင်း လူသေအဆောင်တွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတာမို့ မဟုတ် တော့။ ဘယ်နှစ်လုပ်ပြီ၊ ဝင်တည်းလို့ ရမှပဲလို့

ပိန်ပိန်ပါးပါးလူက—

အေးဗျာ... ဘာမှထူးမလှပေနိုင်တဲ့ လူသေတွေထက် အဆင် ရှင်မနတဲ့ ဗုဒ္ဓတေထာ ပိုပြီး ကြွေးကံစရာ အဆင်းအဟယ်ဆို စေရ အခုလို ညဘက်ကြီးမှာ မသိတဲ့ လူစိမ်းတွေနဲ့ တျှပ်တို့ ထစ်ခန်းအည်း အတူမနေချင်ဘူး။

ထိုလူနှင့် ပြောဆိုဆွေးနွေးရာတွင် ပြောဆိုနိုင်စရာ မမြင် တော့ပါ။

ထို့ကြောင့်...

ရွမ်ချမ်း၏ အနီးသို့ ရောက်လာသော စီးရင်၏ မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

စီးရင်မှာ အေးအေးသော အသံပင်...

အလွန်တည်ငြိမ်သော မျက်နှာထဲမှဖြင့် ရွမ်ချမ်းအား အသားအသားလှမ်းကြည့်လိုက်ပြီ...

၄၀ စိုးကလေး

အပြတ်လုံးစဉ်အေးခင်းပေါ်လေး ထွန်းတို့တစ်
အရင်းကင်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ လေးလေးသေသေနှင့် ယည်အခန်းအ
ပေးတို့အခန်းအခန်း၊ ဆူတို့အ ဝင်ခွင့်မပေးအောင်ဘူး ဆိုအေး
ပေးရပါမည်။

လူ့စိတ်ကို ဘေးသို့ တစ်ခါ ကြည့်လိုက်ပြီ...
တို့အား အဆောင်အယောင် လှူသကဲ့သို့ ပြည့်နေပြန်
အော့ ညကတည်း အဝေးသို့ ရောက်သော်ဖြင့် သွေးကြွရုံတို
ပေါ့။

ယူသည့် ပြေးပြီသည်နှင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာရန်ဟန်ပြင်
လိုက်စေသည်။

ထောင်မှတ်အေး အပြေးမှန်ကြောင်း ပိန်ပိန်ဝါးဝါးနှင့် ထူ
သည့် ကြောင်အမ်းအမ်းအမ်း ပြန်သွား၏။

ထွက်ခွာထင်စားသည်အ ဤသို့မဟုတ်၊
ထွက်ခွာ၏အခန်းနှင့် စကားများပြီ၊ ခိုထိရန် ပြန်ပွားရမီ
သည်။

လို့သော်...

ယခုမှစ၍ စီးရင်တို့အ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားရန် ဟန်ပြင်
နေသဖြင့်...

ခွဲဝ ကြောင်အမ်းအမ်း ပြစ်ထွေးစေမည်၊
ဤတိုင်...

ဟော့ဂိုက်နှင့် အလှူခေတ် (၈) ၄၆

ထွန်းအေးထွက်ရပ်နေသော ရုပ်ရည် အညံ့အနုနှင့် အမျိုး
သမီးက...

အစ်ကိုမောင်မီးတေးတို့ ခရီးသွားချင်းကဲ့ လိုယ်ချင်း
စေသင့်တားစေ၊ ဘုရားအောင်အလို အလွန်ကျယ်ကွဲစွာ
နေထိုင်ယပ် လွှားယေးထိတိုးလာရုံနှင့် ဘူးမှ ပြစ်သွားပါ
ဘူး...

အားပြစ်အားလှူမှ ယုံနိုင်စရာမရှိအောင် မြန်ဆန်ထူးပ
သည်။

ပိန်ပိန်ပါးပါးရှိသေးလူ၏မျက်နှာအေးမှစသည် ပြောင်း
ဖို့သွားက -

ထွန်းအေးမှားသွားကတော့ တောခင်းမရှိပါဘယ်၊ က-က-
အထဲကို ကြာကြာပါပြု

ပြုပြုအထဲ ဖိတ်ခေါ်လိုက်စေသည်
ဝမ်းပင်းက ပြုံးစေပြင့်-

ခရီးပျံပျံဖြင့် ငှက်စားခါပြန်စေရမီ သည်ညအထိတော
ခွဲမှားက အလွယ်တကူတည်းခိုကြပါစို့။

ပြေးပြီသည်နှင့် ဝမ်းပင်းသည် စေ့မှည့်အောင်မြှ ခန်း
ကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက်ထွားစေသည်။

အခု...

ထွက်ခွာ၏ ဝါးယေး၏...

စီးရင်တို့ကန်ထဲ ဝါးယေး၏။

၅၀ မိုးထွက်စဉ်

အေးလုံး ဆယ်စာ့ကံတိတိ ခန့်၊ ငါ့ကြီးထဲ ရော့ကံစားကြွ
ပေးပြီ

စုတိုသည် လှိုဏ်အုပ်စုနှင့်တူယ် နေရာယူဖို့ကြံသည်။
စီးရင်တိုလူစုသည် အလယ်မှ ကြိုးတစ်ချောင်းအနားစား
အဝတ်တစ်ထည်ဖြင့်အားပြီ၊ နေရာကျော့၊ ဆပ်ဝပ် မိန်းမသပ်ဝပ်
နေရာ ခွဲခြားသတ်မှတ်လိုက်သည်။

ထိုနေ့မှာ...

စီးရင်က နှိပ်သွားနေသော အေးလုံးကို တိုးပြန်...

‘တိုကြီး စုမီးရဲ ကိုတို့နဲ့ ဝင်ရောပြီ၊ နည်းနည်းပါးပါး တီး
ခေါက်ကြည့်ပါလား။’

‘ဆုတ်တဲ့’

စုမီးရဲက ထရန်တန်ပြင်လိုက်စဉ်...

ရွှမ်ချမ်းက...

‘ထိုကြီး စုမီးရဲ ကိုတို့ထဲမှ အမျိုးသမီး အဆိပ်ပါရဂူ ဝါ
စာအယ်နတ်၊ သတိလဲထားဦး။’

‘ထုတ်အေး၊ ဝါဆို လုံ့လုံမယ်မယ် ဝင်ပါ၊ ဖျားပြန်ဖို့ကိစ္စ
ဝါအေး။’

‘အေးလုံး ပြီးအေး’

သို့ပြန်

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူခံဝင် (၅) ၅၁

စုမီးရဲနှင့် ရွှမ်ချမ်းတို့သည် တစ်ဖက်မှ လူစုရှိရာသို့ ခြေတို
အစ်လွမ်းချင်းလှမ်း ပြီး ထွားကြွနေသည်။

အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ပိန်ပိန်ခါးပါးနှင့်လျှောက် ခရီး ဦး
ကြို ပြုလိုက်သည်။

‘လားဝါခင်ဗျား၊ ဒီမှာ ဆိုင်ပါ’

လှည့်နှံပြေးသွားနေရာ၌ စုမီးရဲက မထိုင်ဝါ။

ဦးညွှတ်လှ၏ နှုတ်ဆက်စာ။

‘ကျွန်တော်တို့ကို နေရာပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးအင်
ကြေးစင်း အစပြောအားပါ’

ဤတွင် ဆိုလှစာ ပျားပျားဆွဲပြန်—

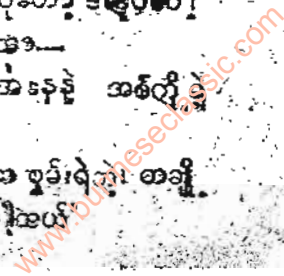
‘ဟေ... ကျေးဇူးတင်စရာ မရှိပါဘူး၊ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်၏
သား စောဇင်ပန်ရမှားပါ။ စောဇင်အသား မချေခင်
ဆတ်ဆင်ခိုတဲ့အတွက် ကျွန်တော် အပြုအမူအတွက် အခု လိုက်
ပါ...’

စုမီးရဲက ပြုံးလှယ်—

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဗျား၊ ခုမှ တွေ့ရတဲ့လူတွေ ဆိုတော့ ဒီကြံပဲ...
ပိန်ပိန်ခါးပါးနှင့်လူအ ဖတ်မ ဦးညွှတ်အေး—

ဝါနဲ့ မိတ်ပြစ်ဆွေဖြစ် အယ်မီးအမှတ်အနေနဲ့ အစ်ကိုနဲ့
နားညှော်လေး သိခွင့်ရှိအေး။’

သိရပါကယ်ဗျား၊ ကျွန်တော် နားမညှော် စုမီးရဲကဲ့သို့ အချို့
အတူ လှုပ်စစ်အောင် စုမီးရဲလို့ ခေါ်ကြပါအောင်။

မိုး...ဆွန်ဆွဲ

သို့အခါ

ထိုလူသည် အလွန်မင်းလေးတို့၏ဟန်ပြင်...

ဟ...လျှပ်စစ်လက် စွမ်းရဲ့ဆီက... သိမ်းစားစေရဲ့ ဆိပ်
သီး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးပဲ။ ခုလို လူကိုယ်တိုင် တွေ့ရ သိရအခ
ဝမ်းသာမပါတယ်လို့... ကျွန်တော် နေမည်လဲ မှတ်တမ်းဝါး
ချင်အောင်... အခါကိုထိုအခါကတော့ ကျော့ငေးနေခြင်း၊ မရွံ့ဒေသ
ရှိတူး၊ ခါနဲ့တူး ဆေးမုဒိန် အစကိုလေး နေမည်ထူ
ရွှေချမ်းအ လိုက်ကိုယ်ကို မိတ်ဆက်ပျက်သည်။

ကျွန်တော် ရွှေချမ်းပါ။ အဆိပ်စဉ်းလုံလုံခါကြွစီတယ်
ချင်တောင်အနားရုံ မိန့်မငယ်ထံ အံ့ဩဟန်ပြင်...

အဆိပ်စဉ်း တို့အားမ ကြွေးပျားစားကားစော့ ကြွေးပါပြီ
အခုရပဲ မြင်ဖူးတော့နယ်၊ ကျွန်မ၏ အဆိပ်စဉ်းရွှေချမ်း

သို့တော့ မိန့်မငယ်အားထံ ထင်နေအခ
ရွှေချမ်း၏ ပြုံးလှုပ်ခြင်း...

ခါနဲ့ ညီခွေ နေမည်အဝီအဝီ
ထူးအ

ကျွန်မနဲ့နေမည်ထူ စိလျှန်ပါ။ အစကိုထိုထို အင်ထင် ဂွား
ဂွားထဲတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

အခုနံပင်

ရွှေချမ်း၏အံ့အံ့အံ့အံ့... စိတ်မပျက်လို့ ဘယ်တုန်းက
ကြွေးပျားခံကြွေးပါ။

စင်စစ် အခုညီနှင့်ဖြစ်ချင်မှ... ဖြစ်စေမည်။
ချင်ချင်အ ချင်... တစ်ချစ်တစ်ချစ်... စွမ်းရဲ့အစကို
လှည့်ကြည့်ချိ...။

ခါနဲ့ စပ်စတယ်လဲ... အစကိုကြိုတို့အ ဘယ်
တထို ခရီးဆက်ကြည့်မှားလဲ
စွမ်းရဲ့အ

အားချမ်း ကယ်သူ... ပြီး... ကလေးလေးလို့ဆိုတာ... ခုအချိန်
ထို ကျွန်တို့လို ဆုံးဖြတ်ပုံ... ခုအသားတွဲ... နေအယ်၊ အိန္ဒြာ
မြေကြီးက အကျယ်ကြီး... ခါ... ခုအလို ကျွန်တို့သွား... ခုအလို... ခုအ
က... ခုအလို... ဆိုအမျိုး... ဖြစ်... နေအယ်...
ချင်ကျင်... နေအယ်ဟန်ပြင်

သွား... ခုအလို... ခုအလို... အားပြန်လို့ ထိုသူ
နေ... ကြိုတို့ထံ... ဆိုပါ... ခုအလို... ထိပ်ထိပ်ကြွေးတို့ အပြို
အားပြို... လုပ်ကြရတဲ့လူ... ခုအလို... လာ
ထိုအား... ကို... စွမ်းရဲ့အစ... ထို... ခုအလို... အသော်

ဟ... ရှိအစ... ခုအလို... ရှိတကု... ကျွန်တော်တို့... ခုအလို...
တ... ခုအလို... အဖွဲ့အစည်း... ခုအလို... မဟုတ်တူ... မဟုတ်တူ...
ဆို... တ... မဟုတ်တူ... အဖွဲ့အစည်းကြီး... လို... ခုအလို... ခုအ
တ...

ချင်ချင်သည်... အလွန်ဟန်စေ... ခုအလို... သော... လူ...
အစောတစ်စဉ်။

၅၄ ပိုးကျော်စု

စွမ်းရဲစ တဲဘိုးပြေချလိုက်လည်တိုင်အောင် ဆူဆူ ဘေးမှ
နားမဆည်ဟန်ဖြင့်

မဟူရာအဖွဲ့ ယုတ်လေး၊ မကြားဘူးပါလား၊ ဝေးနွဲ့
သိုင်းလေးထဲမှ နေ့စဉ်ထပ် အသစ်ပေါ်လဲတဲ့ အဖွဲ့အစည်း၊
ဆင်ငါ့ရဲ့

ထိုအခါ

စွမ်းရဲသည် ခပ်တည်တည်နှင့်ဝင် မဟူရာအဖွဲ့၏ ယုတ်မာ
ရဲစိတ်စိတ်သေစ ရည်ရွယ်ချက်ကို ကျားသားစိတ် ပြောပြလိုက်
သည်။

ယင်းအဖွဲ့အစည်းတွင် အချင်းချင်းနာရီအခါ နာမည်
ကျော် သိုင်သမား၊ အောင်တို့၏ သနားစရာအဖွဲ့အစည်း
စွမ်းရဲ ပြောပြလိုက်သည်။

စွမ်းရဲပြောသမျှအား

အံ့သြဟန်၊ ထိတ်ဆန္ဒဟန်၊ ယုံကြည်ဟန်၊ စိတ်မချမ်းသာ
ဟန် စသော ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် နှင်စေစွာ နားထောင်
နေရာမှ

ချင်ကျင်စ

ကြီးစွမ်းရဲ၊ ခင်ဗျား၊ ဒီအဖွဲ့အစည်း အကြောင်း ဒါ
လေးက သိနေပုံတော့ကတော့ ခင်ဗျားကို မယုံရဲသလိုဖြစ်သ
ပြီ၊ အေးနွဲ့ ခင်ဗျား၊ ဒီမအောင်လိုပေါ့၊ အဖွဲ့အစည်းထဲနဲ့ တူ
ဆယ် ဟုတ်ဗျား။

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူဒေဝီ (၈) ၅၅

တု ခပ်တည်တည်ဖြင့် မေးဆိုက်သည်။

စွမ်းရဲ၏ မှုသိချင်ဟန် ဆောင်လျှာအံ့....

ကျုပ်တို့၏ ရွာတို့ အဖွဲ့အစည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်အဖွဲ့နှင့်
အခြားအဖွဲ့အရ ရောနှောခဲ့ရလို့လား ခင်ဗျားကို ဒါလေးက ရှင်၊
ပြန်တော့ပေါ့။

စင်စစ်....

ထုတိုနှစ်ဖယောင်းကသည် ရောတ်တတ်ရာရာ စကားပြောဆိုနေ
ခြင်းသား ဖြစ်သည်ဟု အင်စရာရှိသောအခါ။

နှစ်ဦးစလုံးသည် တစ်ဦးထံမှတစ်ဦးထံ အေးအေး နှိုင်းသမျှ
နှိုင်းယူလိုသော ရည်ရွယ်ချက် ရှိနေမိန်း၊ ဤကြည့်ချိန်နှင့် သိ
သားလှပေသည်။

ချင်ကျင်စ ခပ်ပြုံးပြုံး အမူအရာဖြင့်-

ဒါနဲ့ အစ်ကို စွမ်းရဲတို့နဲ့ ပါလားတဲ့ ဟိုခိတ်ဆေးဘူအေးရာ
ထိုင်အေးအေး အေးကျော် အခင်ခင်တူချည်းပဲ မအူဘူးဘူး...
ခင်ဗျား

စွမ်းရဲ၏ မပြောချင် ပြောချင်ဟန်ဖြင့်

ကျွန်တော် ရဲခောက်တူအေးက သိပ်နားမည် ကြီးထဲ
ဘေး မဟုတ်ပါဘူးဗျား၊ တစ်ဖော်တစ်ဖန် သရဲခင်း၊ ပန်စူး၊
နားတစ်ယောက်စီကတော့ ဝမ်းဝင်ပါ၊ မြားပုန်းလို့လဲခင်
ဗျား

၅၆ မိုးကျော်သူ

ချစ်ချင်အား ကြံခြယ်ကန်ပြင်-

ဟေ့...ထင်နွယ်နေမည့် ကြီးမားတဲ့အေးကယ်ပျက်လို့ တွေ့
ဆုံပုံထဲမှာ အဝါ-ခင်ဗျားကို အေးကယ်တို့ ပေါင်းရုံနဲ့တင်
တော်ရုံ အဆင်ပြေ ယိုင်းသလားဟေ့၊ နေ့သုခအစဉ်အစာထိ
တယ်၊ ဝါဒီဗျား အေးကယ်တို့နဲ့ အစစ်ဆိတ်အေးပါရင်ဦး...ဟို-
အစစ်အေးအေးခရော့၊ သူ့အလို့... ထိုက်သီးပဲ... ထင်မပါရဲ့ဗျား၊ ဘုရား
အေး

'သူ့နှုတ်စာ... စီးရင်ဖမ်းကျန်တော်တို့အား အစွဲအနား
လို့ပဲ ခေါ်ကြပါကယ်'
ချစ်ကျင်အ

'ဟုတ်လား... စီးရင်ဘုရား... အေးဗျား... ယူနေမည်တော့
ကျွန်တို့တို့... ကြားပေးသေးဘူး'

'အင်း... ပြည့်တဲ့အိုး... အစင်အင်မခတ်ဘူးဆိုတဲ့ စကား
ခင်ဗျား၊ ကြားပေးမှပေါင်း နဲ့ပဲဗျား၊ တကယ်အထက်အနံ့... ပညာ
ရှင်ဆိုတာနဲ့ နေမည်မထွက်တတ်ဘူး'

'ခင်ဗျား... ဆိုလို့တော့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ အစစ်အေး... စီးရင်ဆို
တာ တကယ်ထိုက်သီးထဲအစောင့်၊ အုတ်လေး'

စွမ်းရည် ပြုံးလှမ်း
ကျွန်ုပ် အေးကယ်ကြံအရာ ပြောရရစ်တော့... အုတ်လုံးပျက်
စေ့... ထိုင်းဗညားရှင် ဒီနေ့အထိ အစစ်အေးအစစ်မှ မတွေ့ဘူးသေး
ဘူး'

ဤအင်း...

ချစ်ကျင်၏ နေ့စဉ်မှ စီလျှန်... မိန်းမပျို အချစ်ကျင်အား
မတွေ့မှပဲဖြင့်
အေးကယ်တို့အားကယ်လေး တယ်တော့မှ အေးမေးအမြန်
မလျှောက်ဘူး၊ ပြီးတော့လဲ ကိုကြီး စွမ်းရဲဆုံ လူမျိုးက ပြောတဲ့
စကားတွေကို ယုံတတ်ပဲ၊ မှတ်လိုကြီး ပြုံးပြီး အြည့်နေ
လို့တော့...

'ရှင်မှတ်ထား၊ ကိုကြီး စွမ်းရဲအား ကယ်တော့မှ မဟာပြော
မှ မဟုတ်ဘူး၊ သိလား'

ဆုံးအခါ

ချစ်ကျင်က စွမ်းရဲအား ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့် ချီညှိဆီရုံနဲ့ပြီ-
ကျွန်တော် နှစ် စီလျှန်ပြောလဲ ပြောစရာပဲဗျား၊ ကျွန်
တော် အေးမေးအမြန်ထွက်တာ စိတ်မရှိပါဘူးနော်
စွမ်းရဲအ

ရင်းကယ်ဗျား အစစ်အေးထိ အကြောင်း အစစ်တော့ထိ
ဒီလိုပဲ မေးမြန်းရမှပေးပါဗျား
ချစ်ကျင်အ

နဲ့ ကိုကြီးစွမ်းရဲတို့ဆီမှ အထူးအထူးနည်းနည်းတော်ပင်
ချင်ပါအေးအေး အစကတို့ အနေနဲ့ ပေးနိုင်မလား၊ မထိုက်
ဘူးလို့ဆိုတာ ပြောပဲ
မိလို့ပါ'

၅၉ မိုးကျော်စွာ

ချင်ကျင်အ ခဏားမသွယ်သေးဘဲ ခံလျှန်၏ မျက်နှာအား
လှမ်းကည့် ခံ၏
စိလျှန်စေ

အစ်ကိုလတ် အနေနဲ့ ပြောစရာရှိတာကို ပြောသင့်တာ
ပေါ့

စိုအခါကျမှ

ချင်ကျင်အ စွမ်းရဲဘဏ်သို့ လှည့်ဖို့မပြီ၊
ဒီလိုမျိုး အစ်ကိုကြီး စွမ်းရဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောပေးပါရ
စေဗျား။ ကျွန်တော်တို့ ငါးယောက်တို့မှာ ရန်သူရဲ့ ဖြိုဖျက်စွာ ရန်
ပြု တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံနေရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့
လို ကူညီတာအနေနဲ့ အစ်ကိုကြီးတို့နဲ့ ပူးပေါင်းခွင့် ပေးပါ။
အစ်ကိုကြီးတို့နဲ့ အတူတူ လိုက်ခွင့် ပေးပါသို့သာ တောင်းဆို
ပါရစေမယောဗျား။

စွမ်းရဲသည် ချင်ကျင်တို့မှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အနာမိတ်စေတင်
ခံလိုက်ရန် တောင်းဆိုနေသည်ကို ရိပ်စားမိဆီကိန်း၊

လှိုသော်

ဆွတ် အရေးကြီးစာနဲ့ဖြင့်

ကောင်းပြီဇေ၊ ရန်သူရဲ့ အလိုထိခံနေရသူတွေ ဆိုတော့
ဘဝတူခြင်း ကူညီရမလှပါ။ အစ်ကိုကြီး သိချင်တာ ဖွ
ခင်ဗျားတို့ကို လိုက်ပြီ၊ ရန်ငြိုးပွဲ အနေနဲ့ အထွတ်ပေးနေတဲ့လူ
တွေဟာ တယ်လူတွေလို တယ်လူလို့

ချင်ကျင်အ ရုတ်တရမ်း အပြောပေးနိုင်တဲ့
ပြုံးမှ

အဲဒါခမ်တစ်ခု၊ ရန်ပြုနေတဲ့ သွက်တင်သား ခံနေရတယ်
ခုအချိန်ထိ တယ်လူ အဖွဲ့အစည်းအဆီတစ် ကျွန်တော်တို့
သော်ဘူ၊ ဖြစ်နေတယ်ဗျား၊ အင်း...တို့ကြီး စွမ်းရဲ ပြောသလို မဟာ
ရာဂိုက်ကမျှား၊ ဖြစ်နေမယော၊ မသိဘူး၊

စွမ်းရဲသည် ချင်ကျင်၏ အပြောအားကြောင့် စိတ်ထဲထဲသိ
အောင် ဖြစ်သွားစေလိုသည်။

ဆွတ် ဟန်ပျက် ပြုံးလို့မပြီ...

အေးဗျား၊ ရန်ပြုခံ ရန်မခံနေရတဲ့ လူချင်းဆိုတော့ ဘဝတူ
ချင်းပေါ့၊ ဒီတော့ တစ်ဖောက်တစ်ဖောက် အပြန်အသွန်
တူညီရမလှပါ၊ တုတ်တုတ်လှေး၊

ချင်ကျင်က တေးတော်သရောပြင့်...

တုတ်ကို ခင်ဗျား အေးဗျားပေါ့ရစေ

အေးကိုးနိုင်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားတို့လို့ ခရီးသန်း၊ ဈာန်
တို့လို့ ခရီးပန်းအေးပြီမို့ ဒီညအဖို့ ဒီအေးအဖို့ တောင်းကြားခိုက်
က...က...အိပ်ကြပေစေဗျား၊ ဈာန်တို့မို့ ကျင်တို့အရာတို့
လွှားဦးမယ်

နှုတ်ဆန်ပြီ၊ နေ့စက် စွမ်းရဲနှင့် ရွှမ်ချမ်းတို့သည် မိမိတို့
နေရာသို့ ပြန်ထွက်ခဲ့ကြသောတော့သည်။

စွမ်းရဲ... ညီ စီ... နှင်း... မျက်နှာ... ချင်း... ဆွဲ... ဝမ်း... အခါ...
ပေးသ... တိုး... တိုး... မြင့်...

ကျွန်တော်တို့ကို... နှေးကင်းစွာ... ခံနိုင်ရည်... ရှိနေကြ... လူတွေ...
ထား... သိပ်... သေချာ... နေထိုင်

စီးရင်က

ဒါနဲ့... လူတို့... နေထိုင်... ကြောင်း... ရှာဖွေ... စစ်ဆေး...
စုံစမ်း... ဖြစ်... သေးသေး...

စွမ်းရဲက ခေါင်းခါပြုပြီး...

ဒုး... ညီ... တောင်... ကမန်... အထိပ်... ပြေး... လိုက်... တော... တောင်...
လို့... ထင်... အရှုပ်... ဘာ... မှီ... မြစ်... မြစ်... သွင်း... သေး... အမှား... ကြီး... မြင့်...
စူး... ကျွန်... နား... အေး... လူ... တွေ... ဆို... တာ... အေး... အမန်... ပဲ

ထို... ကြီး... စွမ်းရဲ... ဆီ... တ... အ... လူ... တို့... ဟ... သိပ်... အေး... အသား...
တွေ... မြစ်... တယ်... မဟူ... ရာ... ဂို... က်... အ... သင်... တန်း... ဝေး... ပြီး... လူ... တို့... မို...
တို့... လူ... တွေ... တွေ... တုံး... ဒီ... ဆို... အား...

စွမ်းရဲက ခေါင်းညိတ်ဖြိုး...

ဗုဒ္ဓ... ကဲ့... ကျွန်... အော်... နီ... ပုံ... လူ... ဆ... ဝါ... အယ်... တစ်... ခု... ပို... နှို... တယ်...
ထု... တုံး... ဘာ... လို့... န... နှ... ညီ... အ... နှင်း... ကို... ထု... တ်... မ... ပြ... ကြ... ထား... လို့...
ခါ... စား... ကျွန်... အော်... ဝ... က... မ... ဝေါ... အိ... တုံး...

စီးရင်က ရွမ်းချမ်းတတ်လှည့်၍...

'မ... နဲ့... ရွမ်း... ချမ်း... အ... အေး... ထု... တ်... အ... ဝ... ရာ... ထံ... မို... မြင့်... သ... လို့...'
ရွမ်း... ချမ်း... တ...

ကျွန်... တော်... မြင့်... တွေ... ရ... လူ... တွေ... မို... အေး... ထု... တ်... အ... ဝ... ရာ... ထံ... မို... မြင့်... သ... လို့...
အ... သိပ်... မ... မ... မ... အ... သ... အိ... သ... ဝ... အ... ရ... အိ... တွေ... အ... ရ... ထံ... နီး...

ချုပ်... ခြင်း... ဆိုင်... ရာ... ခံ... နား... နေ... ကြ... နေ... သ... တွေ... မဟူ... တ်... တုံး... ဒီ... တော...
တုံ... လို့... စွမ်း... ရဲ... ပြေး... သ... လို့... ပဲ... သွင်း... သေး... အမှား... ကျွန်... မ... တို့... ဝေး... အေး...
တို့... အ... ခြား... လူ... တွေ... မြစ်... ဝယ်... စင်... တ... နေ...

စီးရင်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လျှစ်...

'ထေး... ဝင်း... ပြီး... အေး... န... မိ... ပြန်... နေ... စင်... ချိန်... အထိ... အ... က... ခ... တုံး... ခေ... ဝင်...
ကြည့်... ကြ... သေး... အ... ဝေး... ပြီး... အေး... ကျွန်... မ... တို့... ဘာ... တုံး... သ... အ... အ... ဝင်...
လို့... စွမ်း... ရဲ... သိမ်း... ထွင်း... မြင့်... မြင့်... ကြ... သေး... တာ... ဝေါ... တက်... ပြီး... အေး...
အ... ဆင်... ခေ... ပြ... ရင်... လို့... အ... ပြတ်... ရှုပ်... ပ... မ... လှုပ်... ကြ... ထား... ခေ...'

.....

စုမ်းရဲအ

ခင်ဗျားတို့ ရန်သူတွေဆိုတာက ဝုဇာကြမ်းကို ဖိတ်ခေ
တာဖို့လား။

ဗုတ်တယ်၊ ထပ်ကြွပ်မကွာ၊ ခိုထိခနဲကြွေအား၊ အထူး
သဖြင့် ညဘက်ဆိုရင် ပိုပြီး ဆိုးတယ်။

ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့မှ လူဘယ်နှစ်စားခန့်ရှိလဲ၊ ခင်ဗျားတို့တို့
ရန်သူက ခိုထိသတ်ခနဲစားအစား ဘယ်အစားခနဲကြွေပြီလဲ။

ကျွန်တော်တို့ကလေး၊ စုစုပေါင်းမှ ဟောဒီခါးဝေးထိထဲ
ဝါသစ၊ အညိုတံခံခနဲရထားအစား၊ နှစ်လခွဲလောက်တောင်
ရှိပြီဆိုပါတော့။

ပြင်းပြင်းဆန်ဆန် တိုတိုပဲ့ဘယ်နှစ်ခါ နဲ့ခဲပြီးပြီလဲဗျ
ဆယ်ပွဲတိတိ ရှိနေပါပြီဗျာ။

စုမ်းရဲက တအံ့တဩဖြင့်

ဟ ဆယ်ပွဲဖောက်ရှိပြီ ဇာဏီကလေး။ အင်း၊ ဝါးစောင်
ထဲမှ မမြစ်ဘူးဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သိုင်းပိညီကလေး ဆိုး
ဘူးပဲဗျ။

ချင်ဆွင်ကပြုံးလျှောက်

ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စည်းလုံးမှု၊ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
စာသက်ပေးပြီး ကူညီမှုနဲ့ တကလေးကြောင့်ပဲ ဆိုပါးအားဗျာ
ခုချိန်မှအတော့ ဘာပတ်ရာမှ ခရုကြီးသေးပါတူး။

ဪ ဪ

ရန်သူ

ခေတ်တစ်ခန့်နဲ့နယ်...

စီးရင်တို့စုစုသည် အိပ်ရာမှနိုးနေကြပြီ၊ ဖြစ်အစသည်၊
ချင်ဆွင်တို့ လူစုမှအစည်း၊ အိပ်ရာမှ နိုးနေကြပြီ ဖြစ်အစ
သည်။

ဗူးတို့သည် ခရီးဆက်ခံစားထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်နေကြ
သည်။

စုမ်းရဲက ချင်ဆွင်အား လှမ်း၍
'ခါနဲ့ မိတ်ဆွေတို့ကို မေးဝါရစေဦး'

ချင်ဆွင်က

'တစ်ခုခုလို့လဲ မေးဝါ'

အေးချမ်း... ညအေးသည်အ... ကျုပ်တို့ ရန်သူတွေ သားကြည့်၊
မသမာ... ပြီး... စိုးရိမ်နေထဲ... တော်ကြာ... ချစ် ခင်ပွားတို့ပါ
အားနည်းအတည်း... မိသားစု... ပြုစုနေမှ... မဟုတ်ဘူး။

စွမ်းရဲက... အထိထိလျက်
ဒီအတိုက်တော့ မပူပန်... ခင်ပွားတို့နဲ့ ကျုပ်တို့က
အခုဆို ပိတ်ဆို့ပြစ်ကျွတ်ပြီ... ခင်... မိတ်ဆွေအတူ... ကူညီ
ပို့... ရွေးချယ်... မဟုတ်ဘူးလား။

ချစ်ကျွတ်... ခေါင်းညှိတ်ပြုပြီ... စကား... မိတ်ဆွေ... ကို
သော်မသော်ပြီ... လျက်-

ခင်... မနေ့က ကျုပ်တို့အဖေနဲ့ ခင်ပွားတို့တို့ အားလို့
တားခွဲအလွဲဆိုတာ... သားတား... ပြန်ပြန်... အမှန်ကော
ပွား... ကျုပ်တို့အရှက်ထိ... မပ... အချင်လို့ပါ။

စုတို့သည်... သင်း... အေး... ပြော... နေ့စဉ်မှအပင်...
ချစ်ကျွတ်... မေးလေ့... အပြင်... ရှေးယဉ်လွှားပြီ...။

တေး... ပြောရင်း... ဆိုရမ်းက... ကျုပ်တို့ရန်သူတွေအား
လို့... အကြံပြု...

အေး... အကြံနှင့်... အားလုံး... အပြစ်... အထံ... လှမ်း... ကြည့်
ရဲ့... ကြမ်း။

ဗျာတ်ခါး...
တူညီ... ခင်... ဝတ်ဆင်... အေး... လူ... အေး... ကံ... ကို
... ကံ... ဝတ်... လျက်... အေး... ဝတ်... အေး... သို့... ဝတ်... အေး...
... အေး... လေး... သို့။

ဆိုလူငါ... ဝေး... ကို... ကြည့်ပြီး... ပန်... အ... သက်... ပြင်... ချ... လိုက်
... ဆည်း။

'တင်... အ... အေး... ကြိုပြီး... ဘယ်... ရန်... လှ... အေး
... သော်။'

ချစ်ကျွတ်-
'ကျွန်တော်တို့... ခင်... ခင်... လှ... ရန်... အေး... အင်... ဝါ...
... ပွား။'

စွမ်းရဲက...
'သူတို့... ဝတ်... တား... မဟာ... ရာဂိုက်... လူ... သတ်... သမား...
... အေး... ပုံ... မျိုး... စီ... ပျို။'

သူတို့သည်... ယင်း... သို့... ပြော... ဆို... နေ... ကြို... ခင်... မှ... အင်...
... တူ... ဝတ်... ရန်... ခင်... ဝေး... အင်... ခင်... မ... ကြို... ရှေ့... သို့
... ကျွန်... မြန်... စွား... ရေး... ခင်... ရှိ... များ... ပြီး...
... ဝတ်... မ... ကြို... ရှေ့... တွင်... အင်... စီ... ရှိ... အင်... စီ... ပိတ်... ခင်... နေ... ကြို
... အေး... တေး... သည်း။

ချစ်... အင်... ဆို... လူ... ဝေး... ကို... အင်... ဝေး... ကို... ဆို... ကံ... သည်း။
'အေး... ဝတ်... တို့... အင်... စီ... လှ... ဘယ်... အင်... ကံ...
... ဆို... လူ... ဝေး... အင်... မှ... အင်... သတ်... သတ်... အင်... စီ... လူ... ဝတ်
... များ... မ... ပြု... ကြည့်... သည်း။
... ခင်... ကျွတ်... အင်... ဝေး... ကို... ဆို... ဆို... သတ်... သတ်... သည်း။
... အင်... တေး... လှ... ဝတ်... ရန်... စီ... စီ... ရေး။

ဘုရားအားကိုးစည်၊ ခြေကြွပ်ပါ၊
 သူ့မျက်နှာ ကိုမည်း၊ ခြေညှပ်ပါ၊
 ဆီခါးခါး၍ ရုပ်မြဲ ရုပ်ခနဲကြသည်၊
 ချစ်ကွပ်ကဲ အကျေခနဲပြင်-
 'အထိလဲထဲကွာ၊ ခေါ်နေလော့ ပြောပြောအား၊'
 ထိုလူငယ် ယောဇာတ်မှာ ဆိတ်ဆိတ်နေဆဲခင်း၊
 အမှန်စင်စစ်....

သူတို့သည် စကားမပြောဘဲ အတိတ်က ဣတိ၏မျက်လုံးများ၊
 စကားရှုထင်မြင်လွန်းလှသည်၊
 သူတို့၏ စူးရှသော အကြည့်ကို ခံရသူများအနေဖြင့် တုန်
 လှုပ်မိကြရသည်အထိ စူးရှ၍ နေလေသည်၊
 သူတို့၏ပုံဟန်သည် အခန်းကွပ်ရွှေလူများအား၊ တံခါးဝမှ
 ထွက်လာသူများ၊ ရန်ပြုမည့်တန်းမရှိပါ။
 ကုန်ဆုံးလျှင်တော့
 ဆီးပြီး ဟိုတံခါးခေါ်မည့်သဘော ရှိနေ၏။
 ဖန်စူးသည် မီးရောင်အား ခံမိပြုပြုကြည့်လျှင်-
 'ထဲ-အစိုမလေး ကျွန်ုပ်အားတို့ အလှူပရမလှ၊ အစလှုပ်
 သင့်သလို'

စီးရင်၏ ချည်သူ့မျှ ပြန်မပြောပါ၊
 နေ့ဆံလပ်ရောက်၍ အသေခံ ရန်သူအသစ်များနှင့် ချစ်
 ကွပ်ကဲ လူစုတို့အား အကွဲခွဲတိုက်ခိုက်ကြည့်နေလေသည်။

ထိုအထည် ချစ်ကွပ်ကဲလူစုမှာ အနုရောဏ်ရှိ အာသေးလွန်
 နှင့် တစ်ဖွဲ့စည်း၊ ပြစ်နုနုအောင်ဟု သံသယများစွာဖြင့် အကွဲ
 ခတ်နေခြင်း၊ ပြစ်သည်လို့ ဖန်စူးတို့ သဘောပေါက်ဖို့ထိကြိုစေ
 သည်
 'ဟို ခြေခင်း....'
 ထိုလိုသည် ပါးစပ်ပိတ်သွားကြပြီ၊ ပို၍ သင်္ဘောသို့ ချစ်
 ကွပ်ကဲကြထေးနေသည်။

'ဟူညီစေတန်နှင့်ထူးပါ သောသိသည် ကိုဆီနီ-စံညွှန်ပေးစေ၊'
 နေ့၊
 တံခါးမှ ဆီးပိတ်လျှင် တစ်ဖန်ယန်ဆေးမိလို နေနှင့်နေ
 ကြည့် ပေါ်နေ၏။
 အမှန်စင်၊
 ထိုလူစုသည် နေ့ဆံလပ်ရောက်သောဦးမည့်သူကို စောင့်
 နေခြင်းဖြစ်သည်။
 လာရ-

၆၈ မိုးထွက်သူ

ဆုတိုခေတ်မျှော်နေသောသူများ၊ ရော့ဖီဂီဇာပြီ စတုတ်
ဂေါလော့၊

လူတစ်စားက၊

တိတိကျကျဆိုရပါလျှင် အာဇာနည်ပိုင်းဆွယ်ရှိ လူတစ်
အစ်စားကပြစ်သည်၊

ထိုလူသည် တံခါးစမှစီတန်း၊ရပ်နေသူများ၊ နေ့စဉ်မှ တူး
ခနဲ ပေါ်စားခြင်းဖြစ်သည်။

ထို နေ့စဉ်--

ဆူသည် ရပ်ခေတ်နေကြွဟန်တူသော လူများ၊ အကြွေး၊ သို့
ဝင်ရပ်လိုက်သည်။

စီးရင်အ ဖိုလူအား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုလူ၏ ရုပ်ရည်တန်ပန်မှ ဓားပသမမှ၊ ဟန်ရှိသည်၊
သို့သော်--

ဤလူအား ဧည့်သို့မျှ စားဝေသမား၊ စစ်စစ် တစ်စား၏
ဓုတုတ်နိုင်ကြောင်း၊ အကဲခတ်မိအေသည်။

အကြောင်းမှာ--

ဆူ၏လင်္ကာထဲတွင် ဓားပေနှင့်တက်သလိုမျိုး ဧည့်သည်စေ့ညှိုးမှ
ပါရှိစေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်အေသည်။

...၀...

ရွှေစားရှင်

နေ့စဉ်ဆိုး၊ ရော့ဖီဂီဇာလေး ပုဂ္ဂိုလ်၏ စာဖတ်ထဲတွင်
အဇာနည်တန်းရှိနေသည်မှ ဓားတစ်စက်သာ ဖြစ်နေသည်။

မင်းခံသည့် ရှေ့နှင့်ပြုလုပ်ထားသည့် ခင်းအိမ်အတွင်း၌
အညှိရှိနေသည်။

ဓားမှ နှစ်ပတ်သွား၊ အမျိုးအစား၊ လဲကစင်ဖြစ်သည့်၊
အမှန်စင်စစ်...

ရွှေစားအိမ်ကို ကိုင်နိုင်သူသည် သာမန်လူတစ်ယောက်
မဟုတ်ပါ။

ဆူသည် အဆင့်မြင့်သော သိုင်းစည်းရှင် တစ်ဦး၊ (သို့)
ကြယ်ဝချမ်းသာသောသူ တစ်ဦး ဖြစ်ရပေမည်။

လူသည် ထိုအခါ ငြိမ်သက်စွာ အကဲခတ်နေသော
ငါ့သေတ္တာထဲသို့ ခပ်ပြုံးပြုံးစိုက်ကြည့်လှစေ-

‘ဗျာဠိ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းတို့ထဲက သိရင်ပြောပါ’

ချွန်ကျွဲက ခေါင်းခါလှအီး-

‘ကျွန်တော်တော့ မသိဘူး’

စွမ်းရဲကမည်း-

‘ကျုပ်တို့လို ခင်ဗျား ဘယ်သူတယ်ခါဆိုတာ လုံးလုံးတို့
မသိဘူး’

ထိုအခါ...

စားဝေသမားဟန်ရှိသော လူက မကျေမနပ် ဖြစ်သွားအေး
သည်။

‘မင်းတို့က ဘာလို့သိသေးသလဲဆိုတာ ဆိုလို့ကူ၊ မင်းတို့မသိရင်
မှတ်ထား၊ အကိုဖုံးတို့ ရွှေခေး ရွှန်ကျီသန်ဆိုတာ ကျုပ်ဖို့’

ထိုစဉ်က ကြီးမားသောသံခါ-

စွမ်းရဲက တောင့်တကြမြင့်-

‘ခင်ဗျားက ရွှန်ကျီအန် ဟုတ်သလား၊ အေးဗျား... သင်က
ကြီးထူးတော့ ကြီးပါပြီ၊ လူကိုတော့ အခုမှကံ ငြိမ်တူး
တော့တယ်’

ထိုလူက-

‘မင်းတို့အနေနဲ့ ငါ့ဟာ ရွှန်ကျီကန်ဆိုတာကိုမယုံကြည်ဘူး
ဆိုရင်အေးနဲ့ ကြိုက်စာလို မမ်းကြည့်နိုင်တယ်’

ရွှန်ကျီကန်-

ဆိုအမည်သည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့်အထိ
ထိုင်းအေးအတွင် အလွန်ကျော်ကြားခဲ့ဘူးအေးသည်။

လူသည် ရွှေခေးဘဝကပင် ရွှန်ဟိုမြန်၏ အောင်မြင်မှု

အနားယူပရိသော မြန်ကန်နှင့် ညှိညှိပင် ကျွန်တို့အား ခဲ့သည်။

ဗျာဠိသည် သိုင်းခေးကန်ထဲသို့ သိုင်းသိုင်းသေး (၈၀)

အေးတို့က ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ဘူးသည်။

ဗျာဠိသည် အင်းသို့ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်တိုင်း အချုံးမရှိခဲ့ဘူး၊

ဗျာဠိတို့ကယ်ကယ်များသည် ဆန်းပြားလွန်းလှသည်။

လွန်စီးလွန်စွာ သို့ မြန်ဆန်လွန်း၏။

အေးပြင်းမန်တိုင်းထန်လှစွာ မြင်းထန်၏။

အမွန်ကတယ်-

ဗျာဠိသည် သိုင်းခေးအရံ အဆင်ပြေ သိုင်းသေးပေါင်း

(၁၈) ဝေးအံ့အား အနိုင်ယူတိုက်ခိုက်စွဲစွဲသက်သည်။ ဗျာ
ဠိသည် လူကို လက်ခံအေးမရှိ။

မော်ရရထူးရဲတော့ ထိုကန်ခိုခဲ့သည်။

ဗျာဠိသည် လူ့ဘက်သိုင်းသမား မကွတ်ပါ။

အမွန်အရာနှင့် ဗျာဠိအရာတို့ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသေးတို့၏

ပွဲဝင် သိုင်းသေးကန်သေးကန်သေး ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်-

သူ့ဇနီးမိန်းမအား သိုင်ခံစားကတော် မုန်းတီးခြင်းမရှိခဲ့ကြပါ။

အင်းအသက်ကြာသည်က များသည်။

ထူး

အနှစ်နှစ်ဆယ်လုံးလုံး၊ ခြေရာခံပျားနီသွားသော ယင်းရွှေခဲ၊ ရွှေနီကျီထန်အား ထိမ်ပြာကျောင်း၊ လှိုင်းကျောင်း၊ ပျက်သဲထွင် မမြှော်စင်ဘဲ အားရောစိတော့ဆုံးနေရချေပြီ။

လှည့်ကြီးအေးယေဘယ်အဖို့ နားမည်ဆဲအင်း၊ ကြီးမားလှသော ရွှေခဲ၊ ရွှေနီကျီထန်ပုဂံဂိုလ်မုန့်တို့ တွေ့ရသည်မှာ

ကြိုသည်မှာ ပစ္စမဆုံးအကြိမ် ပြစ်အေးသည်။

လှိုင်းကြွင်းစည်း...။

လှည့်ကြီးလှေးအေး၏လှိုင်းသည် အူတို့ ဂရုတစိုစိတ်ကြည့်ရှုနေမိကြစေတော့သည်။

အတန်ကြီးမှ

စွမ်းရဲက ဝမ်းပြင်းတစ်ချက် ချစ်စိတ်ရင်...။

'အင်း... အနှစ်နှစ်ဆယ်ဆွတ်ခံစားစိတ် သိပ်ပြီ၊ ဖျော်ကြီးခဲ့တဲ့ သိုင်းငှက်ရှင်ကြီးတစ်ဦးနဲ့ အားတော့နေရခါအား

စုသည် ယင်းသို့ လူကြီးအေးအောင်၊ အောင် ထုတ်ပေးပြောဆိုမျှော်ရသော်လည်း...။

အခု ရောစိတ်အားသေးလှမှ ရွှေခဲ၊ ရွှေနီကျီထန် ပြစ်ကြွင်း၊ လှိုင်းဝယုံကြည်ခြင်း၊ မရှိသေးပါချေ။

အစ်ကဲထွင်ဆဲကိုင်ထားဟော့ ရွှေခဲ၊ အိမ်တစ်အိမ်မှလွှဲလျှင် ရွှေခဲ၊ ရွှေနီကျီထန်ပြစ်ကြွင်း၊ မည်သည် အထောက်အထား ပြနိုင်ပါမည်နည်း။

စွမ်းရဲက ယင်းသို့အေးတော့နေစဉ်...

ရွှေခဲ၊ ရွှေနီကျီထန်စာ ချင်ကျင်အစိတ်သို့လိုည့်၍...

'ဟေ... မင်းအနေနဲ့ ငါဟာ ရွှေခဲ၊ ရွှေနီကျီထန်ဆိုတာ သိသအား၊ ဒါမှမဟုတ် ယုံတူအား၊ က... ပြောစမ်း၊ လိုအခါ...။

ချင်ချင်အ ပျားပျားသလှပင်...

'ယုံပါထင်ခင်မြို့ ယုံခါအယ်'

ရွှေနီကျီထန်စာ နှော့ပုံသွားသည်။

ဆို နေစေ

ထူသည် စွမ်းရဲကစိတ်သို့ နှည့်စိတ်ပြီ...

'အင်း... မင်းပျားနီအကို ကြိုည့်ရတာအားတော့ ကျုပ်ကို သိပ်ပြီ၊ ကယုံအကြိုည့်ရုံထဲပုံရေတာ။ ထြက်... ဒါနဲ့ ပြောစမ်း၊ ခါဦး။ မင်းနားမည်ကအေး

စွမ်းရဲက ခေါင်းညိတ်လှူ၏...

စုစု မိုးကွက်သ

ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် နှစ်နှစ်က စုစုရဲပါ။ ခုနက လူကြီး
ငေး ပြေးသွားသလိုပါပဲ။ လူကြီးမင်းဟာ ရွှေခင်းရွှေခင်းကြီးထဲ
သွား ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် အတွက် အခက်အခဲ ပြစ်နေစေ
အံ့

ရွှေခင်းရွှေခင်းကြီး

စုစုရဲ၊ လှုပ်ခတ်လက်စုစုရဲပေါ့ စုစုရဲလား
အုတ်ပါတယ်

ရွှေခင်းရွှေခင်းကြီး ခေါင်းညိတ်ဆီထဲပြီး...
မင်းတို့လူစုရဲပတ်ပတ်တေ့ သိုင်းဆေးဆေးမှာ သိပ်
မဆေးလှဘူးကုတ် ဟုတ်စ
စုစုရဲအ

ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျား ကြွေးသိတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ငေးဦးအို
တို့ နှစ်နှစ်ဆီနဲ့ ကျော်ကြားခဲ့ရတဲ့အတွက်ပါ။ ခုဆို အခင်းလုံး
နီအထဲမှာ ရှိနေကြပါတယ်

ရွှေခင်းရွှေခင်းကြီးထဲမှာ ကျေနပ်စွာ ခေါင်းညိတ်ဆီထဲပြီး...
ငေးငေးဆေးဆေးလား ရှိနေသေးလို့ အားတက်စို့ခေါ်။ ဒါနဲ့
မင်းဟာ ရွှေခင်းရွှေခင်းကြီးဆီထဲမှာ ယူနိုင်တဲ့လေသံမျိုးနဲ့ ပြော
ခဲ့တယ်နော်။ ငေးငေးပြီး ယူရင် မင်းကြီးတို့လေးစားစေလို့
ပေါင်ပြီး ကြိုက်ရာသိုင်းကုန်နဲ့ ဝါကိုမိမိနိုင်တယ် ခါပဲ
အထက်စီးဆန်ဆန် ပြေးလို့မိသေးစေတာကြောင့်...
စုစုရဲအ ခေါ်သတေခင်းခနဲ ထွက်သွားစေသည်။

ဟော့ဂိုဏ်းနှင့် အလှူခေတ် (၅) ၇၅

သို့သော်

အစာတင်နိုင်ဆုံး ထည့်ခံပါ
တု စီးရင်တဲ ပြောတေးထဲဖြင့်...
ဈာန်သည် စိတ်ကိုထိန်းချုပ်နိုင်ပြီ...
မျက်နှာကိုလည်း ချိုနိုင်သမျှ ချိုသေးစွာလှယ်...
မိလိပ်ဆရာကြီး ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဆရာ
ကြီးရဲ့ မြင့်မားလှတဲ့ သိုင်းညွှန်တို့သိပြီ၊ မြစ်ခါတယ်၊ ဒါ
ကြောင့် မိမိခင်ပိုင်ပါဘူး။

ရွှေခင်းရွှေခင်းကြီးထဲမှာ မျက်နှာစင်ကြယ်သွားသည်
ဟ...ဟယ်လဲကု၊ မင်းတို့ဆု လှူဆို့၊ လေးစားစွာ အားညွှန်
နဲ့ နှစ်နှစ်ကြီးပြန်ပြီ၊ မိမိမိမိ အားညွှန်ကြောင့်ရသလား၊
ထိုအခါ

စုစုရဲက

တုန်တိုမြင်အခင်းနှင့်ပတ်သက်တဲ့ နှစ်နှစ်ကြီး သိုင်းညွှန်ရှင်
ကြီး ဆယ်ရှစ်လောက်တို့တေ့ အနိုင်တိုက်ခဲပေမယ့် လူတန်
ယေးဇော်မ ယေးဇော်မအတွက် ဂုဏ်သတင်းပျံ့လွှာတဲ့ ဆရာကြီး
အနေနဲ့ အခုအတော့ တိုက်ချင်မိတိုက်ချင် လူသတ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ
စားကြောင့်ပေါ့ ငေးငေးလို့မိလား ကျွန်တော် အနေနဲ့ ခေါ်
စေလို့ ကို မရနိုင်ဘူး ခင်ဗျား

စုစုရဲ၏ စကားလုံးမျှားသည် အလှူခေတ် ထိထိ ရှေး
ရောင်း ရှိလှပေသည်။

၇၆ မိုးဆွေသု

ရွှန်ကျိထန်အဖို့ ခေတ္တသို့မျှ ပြန်မပြေးနိုင်ဘဲ ငိုငိုချစ်ချစ်အေးအေး
တော့သည်။

အတန်ကြာမှ

ဆုသည် စေတနာ ခပ်အေးအေးဖြင့်....

'အင်း လူဆိုးကြီးအေးအေးအေးအေးဆိုတဲ့ မင်းတို့ဟာ သိုင်း
အေးကမ္ဘာ ထက်ခွဲတဲ့လူတွေ နည်းမှမနည်း၊ ဖွဲ့ကိုးကွ၊ ဒီတော့
ငါ့အနေနဲ့ ဝင်းတို့ကို ဘာကြောင့် ခေတ္တသင့်ရမှာလို့
အမုန်မှာ

ရွှန်ကျိထန် ပြောလိုက်သောအခါသည် အခြေအမြစ် ခရို
သေး အေးအေးပင် ဖြစ်သည်။

ဆုသည် အကြောင်းပြချစ် အေးအေးအေးအေးခရိုချ် ပြောပိ
ပြောရာ ပြောချစ်ချစ်အန် တူနေသည်။

စွမ်းရဲအ ပြုံးပီပီဖြင့်

'ဆရာကြီးထံ အေးအေးပဲ ကျွန်အော်တို့တို့ စာတ်ဖြစ်ချင်အဖို့
စိတ် ရှိနေအယ်ပေါ့'

'အေး၊ ဒီစနေအဖို့ သိုင်းလေးအကြီးရဲ့ ရန်ဆူးရန်ပြောပြစ်
တဲ့ မင်းတို့ကို ရှင်းပစ်ဖို့ ငါ့အနေနဲ့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခဲ့ပြီပြီ'

ဆု၏အေးအေးအေးအေး

စီးရင် ရွှေ သို့ တစ်လှမ်းကိုးအေးပြီ

'ဆရာကြီးကို ဘယ်လိုမှ အေးအေးပန်လို့ အေးအေးလို့ မရ
အေးအေးအေးအေး'

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူခေတ် (၁) ၇၇

ရွှန်ကျိထန်အ ခေါင်းခါပြသည်။

'ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဣန္ဒြေအနေနဲ့ ဘယ်လိုအတေးအဆေးကြောင့်
ဖြစ်ဖြစ် ငါ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမပြင်ဘူး၊ ဒီစနေတွေကို စာတ်တို့
သတ်ရမယ်

စီးရင်အ ပြုံးလှပစွာ

'ဘယ်လိုမှ တေးမရဘူးဆိုရင်လို့ သတ်ပါရှင်၊ သတ်နိုင်ပါ
တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မလူတွေကိုမသတ်ခင် ကျွန်မတို့ အရင်
ငါ့ဆုံးဖြတ်ပါ ဟုတ်ပြီအား၊ ပြီးမှ ဗုဒ္ဓတို့ကိုသတ်ခါ'

ရွှန်ကျိထန်အ ချယ်မေ့မင်ကုန်လျှစ်

'ဟ...မင်းထံ ဘာကြောင့် ကြားလဲအ ခေးအေးအေးအေးအေး
ပြန်တေးလို့ကွ၊ ငါ့သတ်ချင်အေးအေး လူဆိုးကြီးအေးအေးအေးအေး
ဥဒ္ဓါ'

တိုအခါ

စီးရင်အ ချင်ကျင်ဘက် မေးငေါပြုပြီ

'က-ငါတို့ငါးစေးအေးအေးအေးအေး ဆရာကြီးအနေနဲ့ ဘယ်လို
လုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိလို့

ထိုမေးခွန်းကို ရှေး-ရွှန်ကျိထန်အ အလှယ်တကူဝင်
အပြောပေးလိုက်သည်။

'ဆို-ဒီထိုင်းအေးအေးအေးအေး မင်းတို့နဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူးအခြေ
စိုပဲဆိုတာ စိုသိပြီသားဝါ

ရွှန်ကျိထန် ကြားဖြတ်
သည်။

၇၀ မီးသောက်ဆွ

ဝါဒီ တစ်ပါးကလေးပြောပြီး နားထောင်ပါဦးအေးဖို့ ဝါဒီတစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ တစ်ဖွဲ့တည်းဖြစ်အောင် ပြောပြတဲ့ အရာကြီးကို အယ်ဒီတာတစ်ယောက်က ဆိုအေး ရွှေခဲရွှေခဲကျိထန်က

တစ်ဖွဲ့တည်း ဝါဒီတစ်ယောက်က ပြောတယ် ဆိုမှ... တစ်ဖွဲ့တည်း ဆိုတဲ့ အနက်ကို လူတိုင်းက ဖြစ်နိုင်အောင် ဖြေဆိုရမယ်

တစ်ဖွဲ့တည်းပဲ ဝါဒီတစ်ယောက်က ပြောတယ် ဆိုတဲ့ အနက်ကို လူတိုင်းက ဖြစ်နိုင်အောင် ဖြေဆိုရမယ်

မီးရင်သည် ရွှေခဲရွှေခဲကျိထန်နှင့် ချစ်ချစ်တို့က တစ်ဖွဲ့တည်း ဖြစ်အောင် ဆိုလိုစိတ်ဖြင့် စမ်းသပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ခဲ့ရမည်

လူတိုင်းကလေးကြောင့် ချစ်ချစ်တို့က အတိတ်ကလေးဖြစ်အောင် ပျားပျားဆွဲ ပြန်ဆိုဆိုဆိုမိမိမိ

မဟာရာဇ်... မဟာရာဇ်... ဝါဒီတစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့နဲ့ တစ်ဖွဲ့တည်း ဖြစ်အောင် ဆိုအေး ရွှေခဲရွှေခဲကျိထန် ဆိုအေး ဖြစ်နိုင်ပါမလို့

ချစ်ချစ်တို့က အတိတ်ကလေးဖြစ်အောင် ပျားပျားဆွဲ ပြန်ဆိုဆိုဆိုမိမိမိ

တစ်ဖွဲ့တည်းပဲ ဝါဒီတစ်ယောက်က ပြောတယ် ဆိုတဲ့ အနက်ကို လူတိုင်းက ဖြစ်နိုင်အောင် ဖြေဆိုရမယ်

မဟာရာဇ်... မဟာရာဇ်... ဝါဒီတစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့နဲ့ တစ်ဖွဲ့တည်း ဖြစ်အောင် ဆိုအေး ရွှေခဲရွှေခဲကျိထန် ဆိုအေး ဖြစ်နိုင်ပါမလို့

လူတိုင်းကလေးကြောင့် ချစ်ချစ်တို့က အတိတ်ကလေးဖြစ်အောင် ပျားပျားဆွဲ ပြန်ဆိုဆိုဆိုမိမိမိ

မဟာရာဇ်... မဟာရာဇ်... ဝါဒီတစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့နဲ့ တစ်ဖွဲ့တည်း ဖြစ်အောင် ဆိုအေး ရွှေခဲရွှေခဲကျိထန် ဆိုအေး ဖြစ်နိုင်ပါမလို့

မီးရင်သည် ရွှေခဲရွှေခဲကျိထန်နှင့် ချစ်ချစ်တို့က တစ်ဖွဲ့တည်း ဖြစ်အောင် ဆိုလိုစိတ်ဖြင့် စမ်းသပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ခဲ့ရမည်

၈၀ မိုးကျော်လှ

'ကဲ...ဆရာကြီး၊ ကျွန်မတို့နဲ့ ဆုတိုရဲ့အကြွေးမရှိတဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုဟာ ဘာလဲဆိုတာ သိပြီမဟုတ်ဘူး။'

ရွှန်ကျိုက်နဲ့ ခပ်တည်တည်ဖြင့်

'ကုမ္ပဏီတစ်ခုဟာ ဘာတွေ့တော့ ရှောင်မသိဘူး။ ကျွန်ုပ် သိအောင် ဝိသေ့နဲ့ပွဲကစား တော့ဘူး။ အဲဒီပွဲစီတိုင်းပွဲသံတယ် ခေါ်နဲ့။'

စီးရင်၏

'ဆရာကြီးရှင်၊ ကျွန်တို့ဟာ သိုင်းဇော်၏အမေမှ ခိုကိုးရာမဲ့ ဆေးခန်းတည်ရာမဲ့တဲ့ လူတွေဘယ်အဖွဲ့နဲ့ ပိုလိကျခိုးဆိုးချင်တဲ့ အဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့အစည်းကို တော်လှန်ချေမှုန်းပြန်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့လူစုဖြစ်ပါတယ်။ ခါးကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လို ဩဇာတိက္ကမကြီးမားလှတဲ့ သိုင်းပညာရှင်ကြီးတွေနဲ့ ပူးပေါင်းကူညီ လှမ်းညွှန်မှုတွေကို အများကြီး လိုအပ်နေပါတယ်။'

စီးရင်၏ စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ရွှန်ကျိုက်၏ ဟားတိုက်သံထိုးစိမ့်စေတော့သည်။

'ဟား...ဟား...ဟား။ ဒီမှာ မိန်းကလေးရှင်၊ ဝါအခု ဒီလို သွားခဲ့တာ မင်းပြောသလို ပူးပေါင်းဖို့မတူဘူး။ သုတ်သင်ဖို့ တိုက်ခိုက်ဖို့။'

စီးရင်သည် ရွှန်ကျိုက်အား မည်သို့မျှ စည်းရုံး၍ ခြေပြန်နိုင်စေရန်၊ သဘောခေါက်ဖို့မရှိပဲ သေချာကြောင့်...

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူခေတ္တ (၈) ၈၈

'ကဲ...ဆယ်သို့မှစပြီးမရရင်မို့ အရင်ဆုံး ကျွန်မနဲ့ တိုက်ဆွတ်အစား'

ရွှန်ကျိုက်၏

'မင်း၏လဲ တစ်ခေါင်းခေတော့ကိုး၊ အရင်ဆုံး သေချင်သလိုဆိုပါတော့။ ကဲ...အေးပြီဟေ့။'

ထိုသည် စကားဆုံးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ၏ခါးထုအညှိုး ရောင်ခင်းခနဲ လှလှသွားလေတော့ သည်။

ရွှန်ကျိုက်သည် သူ၏ခါးအား ရွှေခွေးအိမ်ထဲမှ ထုတ်ဖောက်သည်နှင့်အတူပြိုင်နက် စီးရင်ထံသို့ တည့်တည့် မတ်မတ်သွင်းလိုက်သေးသည်။

သူ၏ လှုပ်ရှားမှုမှ အလွန် မြန်ဆန်လွန်းလှသည်။

စီးရင်အဖို့ ထိုခါးချစ်အား နေ့စဉ်သို့ ဆုတ်ရှောင်ရန် သို့မဟုတ် အပေါ်သို့ ခုန်ရှောင်ရန် ဆိုသည်မှာ လုံးဝအချိန်မရနိုင်။

စီးရင်

၀၂ မိုးထွက်ရာ

ဘေးသို့သာ ကိုယ်ကို ယိမ်းယိုင် ဇွန်လိမ်ပြီ၊ ချွေးငံတိကို
လှိုက်ရေစားသည်။

မိုးချစ်အေးအေး စီးရင်၏ လှုပ်ခတ်စဉ်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ
မှ ပူတုတ်သိကား လှည့်ပေးတော့သည်။

လှိုစသော်

မိုးချစ်သည် ရွှေလင်းလင်းလှ ရွှန်ကျိတ်နှင့်ဆက် စုန်ကြွ
နေကြုံရာ ဘေးလှိုင်း၏ မျက်စိထဲတွင်မူ စီးရင်၏ လက်ခေတ်
သို့မကုတ် ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် မိုးဖက်ရာ ချွေးပြုဟု တစ်ထစ်
ယုံကြည်လို့ကြသည်။

ထိုကြောင့်ပင်....

လူဆို ကြီး နေယော့တို့သည် ပြိုင်တူမင် သီကုန် ထ
လျက် ထစ်ညီတစ်ည တည်း ခုနတုပ်လို့ခေါ်ကြံတော့၏။

လေးမှ လှုပ်လှိုင်းသေး မြားခင်းစင်၊ ဝေခေ သူတို့
ခေအစီခလုံး စီးရင်အနားသို့ ဖျတ်ခနဲ ရှေးဘိရှိလေးခေထေ
သည်။

လှိုစသော်

လှိုစသည် ရွှန်ကျိတ်သန်တား၊ တိုက်ခိုက်ခွင့် မရချိန်ကြွ
အပြင် ပြိုင်တူ မပိတ်ခိုက်ကြရသည်။

ထာကြွခင်းမှ....

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူဒေဝီ (၈) ၈၃

စီးရင်သည် အတောင်းပမာတိ ရှိနေပြီ၊ သူတို့အား-အစီ
နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ထုတ် တားဆီး လှိုင်းခြင်းကြောင့်ပင် ပြစ်ခေ
သည်။

အကယ်၍....

လူမသည် ထင်သို့ မတေးဆီးလို့ခေါ်လျှင် ခေါ်သတကြီး
ခုန်ဝင်လစာစွ နေယော့အစီ အနတ်မှ တစ်ယော့ထံထေတတ်
သည် အရှိန်လွန်၍ ရှေးခေရွှန်ကျိတ်စုန်အိမ်အမျိုးတွင် အသစ်
ပါသွားနိုင်တော့၏။

အလှိုင်း နေယော့တော့ ပြစ်သွားမှ စီးရင်သည် သူမ၏
ဆန့်တန်းထူးသော အစီနှစ်ဖက်ကို ပြန်ဆည် ရုပ်သိန်းခိုက်
ဆည်း။

ရှေးခေ၊ ရွှန်ကျိတ်သည် သူမအား မယုံကြည်နိုင်စွာ ခေ
ကြည့်ပါလေသည်။

ခင်းပသေဘူးအား။

လူမက မထိဘဲရှိပြီ၊ ၍...

နေခင်းမပါဦး၊ သေပြီးသား လူ့အ မိတ်တတ်ရပ်နေနိုင်တ
ရွှင်တယ်နှစ်ခါ မြင်ဖူးလို့ထိ။

ရွှန်ကျိတ်သန်အ မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့်

'မင်း...မင်း...ဘူးဒါရုမု ခရုကူး၊ ဟုတ်အား။'

'ပတ်ဝါတယ်ရှင်၊ အမေမေး သားတု အဘိုင်းမိသို့သေး
ဆို တား၊ ချွက်ယိုင်ချစ် မရှိဝါဘူး။'

ရွှန်ကျီထန်က မဆွေ့နပ်နိုင်ပါ၊
ရုန်း တိုက်ပဲ အတွေ့အကြုံ တစ်လျှောက်လုံး၊ အတွင်း၊ ဝှေ့
ဝေးခတ်ကို လို၊ ဝ ခက်ရာမရဘဲ ရှောင်တိမ်းနိုင်သူ စာနည်းမှ
တွေ့ခဲ့ဖူးပါ။

ထူသည် ရှေးရောင် ဝှေးအိမ်ထဲသို့ ရော့ဆီရှိနေပြီ ဖြစ်သေး
ဆတ်ထဲမှ ဝေးကို ပြန်ကြည့်ဖို့မရှိပြီ။

'မဟုတ်ဘူးဘူး၊ အင်အယ်၊ ဝါခဲအေ မင်၊ ကို ထိသွား
တာ သေချာတယ်'

စီးရင်ဆဲ လှောင်ပြုံး ခြူးပြုံး

'ကဲ... ကဲ... ရှင့်ခေးချစ်ကို ကျွန်မ ထိတယ်ပဲ ထားပါဦး၊
ကျွန်မ အခုအခုမှ မပြစ်တော့ ရှင့်စိမ်းဆဲ အတုံးကြီး ခို့လို့
ဝေါ၊ မဆုတ်ဘူးအေး'

ရွှန်ကျီထန်က မဆွေ့နပ် ဖြစ်သွား၍...

'ခေးမမပြောနဲ့၊ ငါ့အင်ထဲ အဆီနစ်အပြစ် ရော့ထဲနေတဲ့
ဆစ်ကိုင်းခြေပစ်နဲ့တော့ပဲ ငါတိုမေ့ခိုဆီရင် ထိတဲ့သူကို သေခေး
နိုင်တယ်'

စီးရင်ဆဲ

'ကြံစည်တိုင်း၊ လွဲ မြစ်တတ်ဘူး။ ထင်မြင်တိုင်း၊ လွဲ မမှန်
အန်တူးဆိုတဲ့ စကားလုံးပေါ့ရှင်၊ အခု ရှင့်ရည်ရွယ်ချက်မအောင်
မြင်ဘူး။ ကျွန်မ ဘာမှ မပြစ်တော့ အက်တူပဲ မဟုတ်ဘူး'

ရွှန်ကျီထန်က ခေါင်းညိတ်သည်။

'ဝါထေရု ငါဝန်ခံတယ်၊ အဲလို့ အံ့သြမိတယ်'

'အံ့သြမနေပါနဲ့ခဏနဲ့အေး၊ ဝေသာခဲကြီးမှ ဝက်စွဲ အစောင့်
များများဟာ အပြေရှာလို့ မရတတ်ပါဘူး။ ဒီခဏနဲ့ ဝက်စွဲကြီး
စီမှစပဲ ရပ်ထားလိုက်ကြပါနဲ့'

စီးရင်သည် ယင်းသို့ စကား ပြော ဆိုနေရင်းမှစင် စူမယ်
လှပသော မျှော်နားပေါ်တွင် ခေါင်းသေချာများ လျှမ်းတစ်ဖက်
ပြုံး...

'ဝါနဲ့ ချမ်းဝါရခေဦး၊ ဒီလွှာအိ သဲကြီးမဲကြီး၊ သင်
ချင်နေရအောင် ရှင့်ကို ဘယ်သူက ဘယ်လို ခြိမ်းခြောက်မှုနဲ့
ထွန်းအေးဝေးနေလို့လဲ'

ရွှန်ကျီထန်က

'ခြိမ်းခြောက်မှု ဟုတ်အေး၊ ဘယ်သူက ငါ့ကိုခြိမ်းခြောက်
မှု ဝေးနေတယ်လို့ မင်းတင်သလဲ'

စီးရင်က

'ကျွန်မ သိပဲ၊ တယ်အေး၊ ထားယံခဏနဲ့ ရှင့်တို့ကို ပီအေး၊
ဝေးပြုံး ခိုင်းစေထားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းဟာ မဟာရာဂိုဏ်း အဖွဲ့
အစည်းပေါ့ပဲ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လေး'

သူသည် မည်သည့်အေးမှ ပြန်အည်၍ ချေပ ပြောဆိုနိုင်
ခြင်း မရှိပါ။

ပြုံးကျယ်သော မျက်လုံးအစုံဖြင့်သာ စီးရင်တို့ စိုဆီကြည့်
နေအေးသည်။

ထူးမက စကားဆန်လိုက်သည်။

၀၆ မိုးတောင်သူ

'အင်း... သေ... ရှင်... လူမျိုး... တရားပြု... လှ... ရမားမှ... တွေ...
အား... ခံ... တော... ထူး... ခြား... မင်း... သိုင်း... ည... ရှင်... ထို... သိုင်း... ည... နဲ့...
ဆေး... ပြေး... ခု... တော... မှား... ပေါ့...'

ထို့... နေ... ဆဲ... ..

အခု... သည်... ဖန်... စား... တစ်... သို့... မျက်... လုံး... စေ့... ကြည့်... လျက်...-

'တို... ကြီး... ဖန်... စား... ဟို... လူ... သတ်... သမား... ဝါ... အေး... တ်... ကို... တ... ဝန်...
ထူ... ပြေ... ရှင်း... ဝါ... ရွှေ... မ... ရွှန်... ကျို... ထန်... အ... တွက်... တော... ကျွန်... တ...
ခန့်... ထား...'

ဖန်... စား... တွ

'ဖြစ်... ပါ... အေး... အစ်... မ... ဆေး...'

'ဖြစ်... ဝါ... အယ်... ရှင်... တို... အ... နဲ့... ကျွန်... မ... ကို... ဧ... ဝိ... ကူ... သီ... ချင်... အယ်...
ဆို... ရှင်... လို... ပထ... နေ့... ဆုံး... ဟို... လူ... သတ်... သမား... တွေ... ကို... အ... ပြတ်... ရှင်း...
လို... ဖန်... ပါ... ဦး... ပြီး... မှ... လေး... ကူ... ပေါ့... ဟုတ်... အေး...'

'တုတ်... ကို... ပါ... ခင်... ဘူး...'

ပြေး... ပြီး... သည်... နှင့်... မ... ပြိုင်... နတ်... ဖန်... စား... ၏... အ... သည်... ခေ... က်...
စံ... မှား... လည်း... ထေး... တ်... ခန့်... ကုတ်... ပေါ့... အေး... လေး... တေး... သည်...'

ထွက်... လို... သည်... နှင့်... အန်... ပြိုင်... နတ်... အ... သည်... ခေ... က်... ဝေး... အ...
အ... သည်... ခေ... က်... သူ... မှား... ချေ... ပြီ... အ... တွေး...။

တူ... သီ... ဝတ်... စံ... နှင့်... လူ... ဝါ... ယေး... တ်... အ... နတ်... မှ... ည... ဘက်... အ... စွန်...
ဆုံး... မ... လူ... သည်... လို... ကျ... သူ... မှား... တွေ... သည်...'

ကျန်... လူ... ဆေး... ဆေး... တ်... ဆည်... သို့... အေး... ကူ... ယ်... ရ... ခည်... မ... သီ...
ဖြစ်... နေ... စဉ်... မှား... ပင်... ..

ရွှန်... ချန်... ၏... အ... ဆိတ်... အက်... နတ်... ပုန်း...။ မြေး... ပုန်း... ဝမ်း... ဝမ်း... ၏... ဇီ...
နိန်... ချေ... အပ်... များ... သည်... ထို... လူ... ဆေး... ဆေး... တ်... ၏... ခန္ဓာ... တိုက်...
အ... သီ... သို့... မြေး... ထွေး... တို... ဝင်... သွေး... ဆေး... ပြီ... တ... အေး...။

စွန်... ရဲ... သည်... တို... ဖန်... ပဲ့... အ... တွင်း... ဝင်... လှေ... ဆန်... နဲ့... ခြင်... မ... ပြု... စိုက်...
သေ... တို... ဖန်... ပဲ့... အ... အ... လျှင်... အ... မြန်... အ... ဆုံး... သတ်... သွေး... မှား... ခဲ့... ဆေး... ပြီ... ဝ...
လူ... ဆို... ကြီး... ဆေး... ဆေး... တ်... ၏... တိုက်... ခင်... ဆင်... မှ... သည်... လို... ဝ...
ဆိုင်... စေ့... မ... ရှိ... အ... အ... မြန်... ဆန်... နဲ့... လူ... နား... လှ... သေး... မ... ကြီး... ခင်...-

ရွှန်... ကျို... ထန်... မှား... အံ့... အ... သင်... သွေး... မိ... သည်...။

ချင်... ဆွတ်... တို... လူ... သီ... ကို... မှား... လည်း... မ... ကြီး... တ်... ရှ... သွေး... ကြီး... တေး...
ဆည်း...။

စီး... ရင်... အ... မြေ... ပေါ်... နဲ့... ထို... ကျေး... သ... ဆုံး... နေ့... ပြီ... ဖြစ်... သော... တူ... သည်...
ငတ်... စံ... နှင့်... လိုင်း... သမား... များ... ကို... ခေး... ဝေး... ပြု... လျက်... ..

'ကဲ... .. ဆရာ... ကြီး...။ ရှင်... လူ... စေ့... အား... ဖြစ်... ကုန်... ပြီ... လဲ... မြင်... တယ်...
ထွေး... တ်... အေး...'

ရွှန်... ကျို... ထန်... မှား... မျက်... စိ... မျက်... နှင့်... ပျက်... နေ... သည်...။

စီး... ရင်... အ... ဆေး... ဆေး... ဆဲ... သည်...။

'တ... အ... ယ်... လို့... ရှင်... ဟ... လွန်... ဆန်... လို့... မ... ရ... တွေ... လူ... စေ့... ရဲ့... အ... မိန်...
အ... ရ... ကျွန်... မ... တို... ကို... အ... တ်... ပြီ... ဝါ... မ... မ... တတ်... မ... မိ... ဆီး... ဝေး... ဆေး... ဝင်... ပြီ...
ထေး... ထဲ... အ... တယ်... ဆို... ရင်... ဝေး... ကျွန်... မ... တို... ကို... လူ... နီး... လူ... ယ်... က... တွန်...
ဆေး... ဝေး... မ... လို့... ရ... မှား... မ... တွက်... တား...။ တို... အိန်... နီး... သတ်... ပြတ်... ပြီ... မ... ပြန်...
ခေါ်... လိုင်း... ဝယ်... ဝါ... မ... ကြီး... ခင်... မှား... ထုတ်... ဖြစ်... ဝါ...'

၈၀ မိုးတိုက်သူ

လှလေည့် ပြေးပြေးသည်နှင့် လိုက်နေဟန်ထားကို တိုက်ခိုက်
တေးနည်းအသွင် အဆင့်ပြင်ဆင် နှိပ်စေအေးစေသည်။
ညီနောင်

ရွှေခမ်းရွှေခမ်းကျိတ်သန်မှမူ ခမ်း၊ လိုဆွဲထုတ်ခြင်း မပြုချေ၊
ထပြန်လာလှန် ချေစပြောဆိုခြင်းမရှိ။ မပြုတော့ပါချေ၊
ဆွဲသည် မည်သူ့ လိုမှုမကြည့်တော့စွာ ခမ်း၊ ဝိုက်စိုက်ချစ်ချစ်
စိုက်ရာမှ ပြန်စည်စွာစိုက်သွားစေအေးစေသည်။

* * *

ရန်သူတော်သား၊ လိုစိုက်စစ်သား၊

ရွှေကျိတ်သန် အခန်း၊ တွင်းမှ ထုတ်ခွဲသွား၍ အဆန်ကြီး
စား အခါတွင်မူ စွမ်းရဲအ ချင်ချင်ဘက်လှည့်၍

'က ခင်ဗျားတို့ဆရာကြီးတော့ ထွေးပြီ၊ ခင်ဗျားတို့အ
ဆေး ဘယ်လိုလဲ၊ အင်ပဲ့အင်အမ်း၊ စမ်းကြည့်ချင်သေးသွား'

လို့အခါ

ချင်ချင်အ ဟန်ဆောင်ရယ်မောလှိုက်ပြီ၊

'ဘယ်နှယ် အချင်းချင်းခဏ တစ်ပဲ့တစ်အမ်း၊ စမ်းရမယ်

စိုက်မတူတံတံ

စွမ်းရဲအ

ကဲ သပိတ္တေပြေအနေနဲ့ ချီတီကျင်း၊ ခင်ဗျား အသင့်ပြင်
ဝေး ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်ုပ် အနိုင်အရှုံး၊ ထိုက်ကြည့်ကြတာ
ေ့

ချင်အောင်

ခေတ်အိလို့ မဖြစ်တော့ ဘူးလား၊

ထိုသူ့ အပိုတွေ ပြောမနေမိပါစေနဲ့ ဆို

စမ်းရဲသာ ပြောပြီသည်နှင့် ချင်ကျင်အား တိုက်ခိုက်ရန် အန်
ပြင်လိုက်၏။

ချင်ကျင်သည် အန်ပျတ်ပြီ၊ ချွေးသီးချွေးခေါက်များ
ဆွဲဆင်၊ လေးလှည့်သည်။

ပန်စူးအ ကြားမှဖြတ်၍

ကိုကြီးစုမ်းရဲ၊ ကျွန်တော် တာဝင်၊ ဝန်ခါရစေလား၊
လူသတ်တေး လွယ်လွယ်ခဲ၊ လူ့အသက်တစ်ချောင်း၊ ဖြစ်ဖို့
ဆိုအေးအ ခဲယဉ်းအယ်၊ ပြီးတေ့ အင်မအေးအလို့ ကျွန်တော်
ထို တာဝန်အေးလဲ

ထိုအခါ ကြားလိုက်ရသောအခါ

စုမ်းရဲ၏ အချိန်မီ သတိတရားရသွားလေသည်။

စုသည် ချင်ကျင်အား ကြည့်လျက်

ခင်ဗျား သိပ်ကံတောင်းသွားအယ်

ချင်ကျင်သည် စုမ်းရဲအား မကြည့်ဝါ

ပန်စူးကိုသာ အေးအေးစေချီညွတ်ဆို၏ပြီ။

ဟေ့ရာဂိုက်၏အင်တိုက်၊ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် အသက်
အယ်အိတ်တပဲ

ပန်စူး၏ အသက်အားပြုလို၏သည်။

မထိုဦးဘူးဗျား၊ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ မထိုအပ်ဘဲ မသတ်
အင်ဘူးဆိုတဲ့ အသိတရားကိုပေးခဲ့တဲ့ အေးဒီအထင်အေးကို
သာဗျား၊ ကျွန်တော်အင်ချင်တင်ဝါ

အူ၏အေးအသံသည်နှင့်

ချင်ကျင်၏ စီးရင်ကိုညှိညှိထိ၏သည်။

စီးရင်မှာမူ အားလုံးကို ခပ်ခြူးခြူးခင်စိုက်ကြည့်နေသည်။

အအန်ကြွေးသောအခါ ပန်စူး၏

ခါနဲ့ မေးမိမိဝါရစေဦး၊ ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ ကျုပ်တို့
နေ့အိကို ခန့်ခန့်အောင်ခံပြီး မလိုက်မီနေလို့ ဖြစ်လို့ မဖြစ်ဘူး
လား

ပန်စူး၏မေးခွန်းသည် ချင်ကျင်တို့ နေ့အိအထက်ခံ ဖြစ်
နေသည်ကိုစွဲကို သိပြီးဖြစ်သည်ဟူ၍ သဘောကိုထုတ်မပြောဘဲ
ခေါ်လွှင်နေစေသည်။

ချင်ကျင်၏ ခေါင်းညှိက်ပြုလို၏သည်။

ခုမှစောစော မထူးပါဘူးဗျား၊ ကူယ်ပုံထိနေလဲအပိုမိဆိုတော့
ကျွန်တော် မှန်တဲ့အတိုင်းဖြေပြောဝါတော့မယ်၊ စေးအေး
တုန်းက ခင်ဗျားမေးတဲ့အတိုင်းပါပဲ၊ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့

၉၂ မိုးဆွေသု

ခင်ဗျားတို့နားကို မလိုက်ရင်မဖြစ်တော့... နောက်အောင်
ချုပ်ကိုင်သားတားခံရလို့ နောက်ထပ်ခင်ခံ လိုက်နေတယ်ပါ
ဘဲ... ဘေးယုံပါဗျား

ဖန်စူးကဲ မသိသားပြီ... လိုက်ပြီ

ခါဆို ရွန်ကျီထန် စီနေရာမှာထားပြီ၊ ကျွန်တို့ကို တိုက်
တော့မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိထားပြီ၊ နေမှာပဲပါ၊ မှာ
လား

ချင်တောင်စ ခေါင်းခါရမ်းလိုက်ပြီ

မသိပါဘူး၊ ဆူတိုစာ ခင်ဗျားတို့နားကို လိုက်ရမယ်ဆို
တဲ့ အမိန့်စာလဲ့လို့ ကျွန်တော်တို့ ဘဝမှမသိပါဘူး

အင်း... ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ပြီ၊ ရင်လဲ နောက်အဖွဲ့အလှူအိမ်ပြီ၊
ကျွန်တော်တို့နားကို လိုက်ခိုင်းနေမှာပဲဆင်စွါနဲ့

တဲ့ခါလို့ ကျွန်တော်တို့မသိဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ရထားကို
အမိန့်စာစော့ ခင်ဗျားတို့နားကိုလိုက်ရမယ်၊ ကျွန်တော်တို့
အသတ်ခံသေမချင်၊ နောက်ထပ်ခင်ခံလိုက်ရမယ်ဆိုတဲ့ အမိန့်
ပါနဲ့

မသေမချင်၊ ဟုတ်အား၊ ပြဿနာပဲ ခင်ဗျားတို့ ဘာ
လုပ်ကြမလဲ

ကျွန်တော်တို့တနေ့နေတော့ ခင်ဗျားတို့ သတ်လို့ဆေး
မှ သေချာ ထားစေရအောင်လိုက်နေရမှာပဲ

မတူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူစေတီ (၁) ၉၃

ရှင်တို့အနေနဲ့ ရှင်တို့ကို အဆိပ်ကျွေးတဲ့လူဟာ တယ်ရီ
ရုမျိုးလဲဆိုတာ ကျွန်မတို့ မပြုပြန်နိုင်မလား
ချင်တောင်စ

အင်း... ဘာလူမျိုးလဲဆိုတာတော့ မသိဘူးဗျား၊ ခါပေးဖို့
ပြုပြန်အလှူတွေနဲ့ လုံးဝမတူတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
ဆိုတာတော့ အသေးနားပဲ

စီးရင်က မခေါင်းညှိဘဲလို့ဆိုသည်

တုတ်လေး၊ ခါဆို မျက်လူမျိုးထဲကဖြစ်မယ်၊ အဲဒီလူမျိုး
ဟာ နှော့ဆိုင်တဲ့အရပ်မှာ အဆိပ်ပိုးထောင်တွေကို မွေးကတဲကြ
မယ်၊ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးတွေက လိုပြီးမွေးကြတယ်
ချင်တောင်စ

ဝတ်စားပုံအရ အမျိုးသမီးလို့သာ ပြောရပေမယ့် သူ
ဒီနားကို ဇာဝဝါနဲ့ အမြဲတမ်းဖုံးအုပ်ထားလို့ သူ့ရုပ်ရည်ကို
အတုရမှ မြင်ကြရပါဘူး

စီးရင်က သတ်ပြင်းတစ်ချက် ချစ်လိုက်လေသည်

အင်း... မတူရာဂိုဏ်းဆိုတဲ့ အဖွဲ့အစည်းကလို့ မဆိုပါ
ဘူး၊ သိုင်းထေးကတော့အကျော်အမော်တွေကို သိမ်းသွင်းထား
နေတော့ အဆိပ်ပိုးမွေးတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကိုပါ စည်းရုံး
ထားတယ်လို့

ဆို နောက်

ထူးမည် ချင်တောင်မုန့်နားကို လွှမ်းကြည့်လိုက်ပြီ

ကဲ...ရှင်တို့တစ်ဝန်းက ကျွန်မတို့နှစ်ဦးကို လိင်ရုံ သတ်
သင်ပေးခဲ့တာ... ကျွန်မတို့ ရှေ့အသွားနှင့်မယ်၊ ရှင်တို့အ
နေထိုင်အနေပဲ၊ အန်မေ့ဖို့သာ လိုက်ခဲ့ကြပြန်ပေအောင်

ဤသို့ဖြင့်

စီးရင်တို့လူစုသည်ချင်းကျင်တို့လူစုကိုအတော်တော်ချီ လျှောက်
သွားကြလေ၊ တဖြည်းဖြည်း ချင်းကျင်တို့လူစုနှင့် ခေ့ရှစ်ဆယ်
အကွာအဝေးအထိ ဝေးမုန်းသလို ဝေးလေးကြတော့ သေး

ဤသို့ ရှေ့နှင့်နောက် ဗျက်ခြံညှိမပြတ်တမ်း လျှောက်လှမ်း
နေကြရာ အမ်းမကြီးပေါ်သို့ ရောက်အောင်အခါ...

စီးရင်က သူ၏လူများအား မြန်နိုင်သမျှ အမြန်ဆုံး
သွားကြရန် အမိန့်ပေးလိုက်တော့တော့သည်။

အမ်းမကြီးပေါ်တွင် လူသွားအလေ နှင့် လှည်းများ ရှုပ်
ထွေးလျှောက်နေသည်။

စီးရင်တို့မှ ခရီးပြင်းနှစ်ဝန်းကြီးဆဲ...

ဤသို့ဖြင့် နေဝင်ချိန်သို့ ရောက်ရှိ ဖမ်းချေပြီး

ဆုံးရှုံးခံရ-

လူတို့သည် စခန်းချ ညအိပ်ရာမည့်နေရာကို အမတ်ချန်သား
ခွဲကြီးခြင်းပြန်ရာ...

အခါအခါ

ထူထို ရော၏ရီလုံးသောနေရာမှ ကွင်းပြင်ကြီး အန်ရ
အတွင်း ဖြစ်နေသည်။

မီးယုန်းချိန်သို့ ရောက်ရှိသည့်အချိန်အထိပင် လူတို့သည်
ဆိုကွင်းပြင်ကြီးကို ဖြတ်သန်းနေကြဆဲပင် ဖြစ်သည်၊
ငွေလဝန်းသည်...

အောင်းအင်ယံ၌ ဇီဝိန်ထိန်သားလျက်...

ရွှမ်ချိန်အ ပြီး ဝါထံပြီ...

အင်း...ချင်းကျင်တို့တော့ များအခြေပြတ်သွားပြီကင်ပါ

သု၏တေးအဆုံးမီးနှင့် ရှုပ်ထွေးသော ခြေသံများကို

ကြားရသလိုရင်းတော့သည်။

ချင်းကျင်တို့လူစုသည် စီးရင်တို့နေရာထံသို့ အပြေးလိုက်အား
နေကြသေးပြီ။

ရွှမ်ချိန်အ ခေါ်သတွက်အားအား...

ခင်ဗျားတို့ ဝိသေ့တော်ပြန်ပြန် ပြေးလိုက်မိမှ မဆိုဘူး

အေး ဝိသေ့ချစ်စေနှင့်နေတော့ မတွေ့တူးအေး

...သည်း ရှမ်းချန်ရှေ့ သို့ရောက်စာပြီ၊ ခြေထွမ်း၊ သို့
တန်းနဲ့ လပ်တန်းလိုက်သည်။
ထိုနေ့အထိ...

မော့ပန်းစွာ အသက်ရှူရင်းမှ...
'အစ်မ...အစ်မလေးအေးတေ့ တယ်...တယ်မှ...လွဲ'
ဟူ အမေတစ်ဖန် မေးစဉ်ကလည်း
ရှမ်းချန်က...

'ငိုတယ်၊ ဘာကိစ္စ မီးဖော်ဖတ် တစ်ဖန်ကြီး မေးနေရ
တာလဲ'

ထူသည် ပြောပြီး ချင်ကျင်တို့လူစုကို သေချာစွာ ကြည့်
လိုက်သည်။

ထိုသို့ ကြည့်လိုက်စဉ်အခါ ဆွေမောင် ရှမ်းချန်၏ မျက်လုံး
ပြူးပွားမိတော့သည်။

မူလအ ငါးဖော်စစ်မျှရှိသေး ထိုလူစုသည် ဖခင်အခါ
သုံးယောက်စည်းသား ရှိခဲ့သည် မဟုတ်ပါ။
'တင်-ခင်ဗျားတို့အားလုံး ငါးဖော်စစ် မဟုတ်စေ။'
'ခ တယ်နယ် သုံးယောက်စည်း ဟုန်နေရတာလဲ'
ချင်ကျင်က

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်စီ ကျန်ပါသောစုအယ်
ဟိုနှစ်ယောက်စီတော့ ပိုးဖော်စင်အဆိုပုံနက်' ခံ့သွားရပါပြီ'

ထိုစဉ်
စီးရင်အ အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားပြီ...
'ဒါဖြင့် ရှမ်းတို့တွေ ကျွန်မတို့နဲ့ ပူးပေါင်းလိုက်သေးသလိုတဲ့
အကြောင်း မဟူရာဂိုဏ်းအ သိသွားပြီတင်ဟယ်'
ချင်ကျင်က ခေါင်းခါအဖမ်း လိုက်သည်။

'သိမယ်ထင်မိပါဘူး။ သိရင် သည် ဟိုနှစ်ယောက်စီအည်း
သမားတွေတို့ဘူး။ ငါးယောက်စီလုံး အသစ်ထုတ်မို့
'ဒါဆို ဟိုနှစ်ယောက်စီအ တာသို့ သေသွားရအားလို့'
'ဒါတော့ ကျွန်တော်တို့ကို မဟူရာဂိုဏ်းအ ခြွင်းခတ်စိတ်
ငါးလိုက်တာပဲ' တင်ကျင်က အဆင်ပြေဆုံး ရှားပုံ အဆိပ်
အောင်ရုံ ကြေးနတ်ရောင်အောင်ပုံကို မှန်ပြင်ကြီးတူအောင်
တိုးစို့စိတ်ကပဲ ထင်ပါရဲ့'

'နေခမ်းပါဦး၊ ယည်အဆိပ်က တယ်ပဲ ကြေးနတ်ဆွေ
အင်းသမား'

'မပြောပါနဲ့တော့ဗျား၊ ကျွန်တော် အတူတူကြီးအရပြော
င် သေသွားတဲ့ လူနှစ်ယောက်စီလုံးဟာ ခြေတစ်ပတ် အဆိပ်
မဟုတ်ပြီလို့ ခေနေခံစားရင်တောင် တစ်ဖန်အသေး
သည်ညှိုးပျောက်လျှင်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါတော့
ဆိပ်ပိုးက ခံရတဲ့အခါမှအတော့ မြေကြီးပေါ်မှာတို့ လှူ
အားပုံ၊ နေ့စဉ်ဆုံး ဝါးစပ်နဲ့ နှာခေါင်းထဲက ဆွေးတော့
အားပြီ၊ တစ်ခါတည်း ငြိမ်သွားအေးအေး အားတော်

၉။ ပိုးကျော်စု

ထိုသည်ထို့ပြစ်နုတုန်းက ရှင်တို့နားမှာ တယ်သူတို့ရှိခဲ့
သေးသလို

စီးရင်၏မေးခွန်းကို ချင်ကျင်၏ အနည်းငယ် ခြုံစာ
ဆို၏ပြီ...

ကျွန်တော်တို့မိပြီ၊ ခွဲသည်တုန်းက ကျွန်တော်တို့
လှမ်းကမ်းကမ်းလေးတို့မှာ အဝတ်နတ်စေတီတော်တို့ လူတော်
တော်တို့နှင့် တစ်ကိုယ်လုံး အဝတ်စိမ်းဝတ်ပြီ၊ မျှော်နားကို
အတော်စိမ်းနဲ့ ဘဲ ဖုံးအုပ်ထားတဲ့ အမျိုးကမ်းတစ်ခုလေးကို
ရှိနေကြတယ်

စီးရင်က ခေါင်းညှိဘို့ဆို၏ပြီ-
တင်း... သည်အမျိုးသမီးဟော့ အဆိပ်ပိုးမေးတဲ့ အခါ
တမီး ဖြစ်ရမယ်၊ ဒါနဲ့ ရှင်တို့ အခု တယ်ဆိုလုပ်မယ် စိတ်
ကူးထားကြလို့

ချင်ကျင်က တုန်လှုပ်စွာဖြင့်...
ကျွန်တော်တို့အနုနု ကြွေးလျှံ မိတ်တော်လူလို့ တ
ဆန်လုပ်ရမန်း သေးအားပေးပါဘူး၊ ဒါကြောင့်လို့ အစ
အေးတို့နောက်ကို အမြန်ဆုံးလိုက်ပြီ၊ ပြေးပြမိတာဝါ
စီးရင်က

အမှန်ပြောရခင် ကျွန်တော်တို့က ဘယ်စင်ဒရန်ကို မခံစား
ချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့်ဆို ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ကိုယ့်ကိုယ်

သတ်တော်ကြပို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ၊ အခုလဲ တစ်ခေတ်တို့ကို
အနုနုတယ်တယ်တို့က ယခင်ကထားခဲ့တဲ့ပါ

ထိုခဏားကြားကိတ်ရသေးအခါ...
စီးရင်နှင့်တကွ လူမိုက်ကြီးလေးက အစီအစဉ် မျှော်လုံးအစုံမှာ
ပြုကြားသွားရအောင်သည်

တား... လိုက်ကိုကိုယ် သတ်သေကြမယ့်တုတ်ရွာ
ရှစ်ချိန်က မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။
'ဟုတ်ပါကယ်'

ထိုအခါ စီးရင်က
'ကျွန်တော် တစ်ခုပြောမယ်၊ နားနုထောင်အခါ
'ပြောမိအစ်မေး၊ ကျွန်တော် နားထောင်မိမယ်'

'ဒီလိုပါ၊ ကျွန်တော်ပြောဆိုတာက ရှင်တို့အနုနု အဆိပ်
တော်ခရိုင် ကိုယ့်ကိုကိုယ်သတ်စေမိ မကြိုးစားပိုနဲ့ ပြီးစေခ
သိပ်မခါမဆန်ခံစားနေရပြီဆို ရင်တော့ ရှင်တို့ရဲ့ သေစေနိုင်တဲ့
အကြောင်းကို ထောက်ပံ့တံ့စားပေးဖို့ ကျွန်တော် သဘောတူတယ်
ဆိုတဲ့ အကြောင်းပဲ'

ထိုစကားကြားလိုက်ရုံနှင့်
ချင်ကျင်တို့သုံးယောက်မှာ မျှော်လုံးများမှာ ပြုံးရွှင်သွား
ကြတယ်။

ချင်ကျင်က

'ကျေးဇူးတင်ပဲ အစ်မတော်၊ ကျွန်တော်တို့အနုနုကလေး အ
ဖိုးမခံစားရ စေခန့်ကြီးကို မခါဆန်ခံစားဖို့ကြပါဘူး'

၈၀၀ မိုးကျော်သူ

စီးရင်က ချင်ကျင်တို့သုံးယောစစ်၏ မျက်နှာကို အတဲခတ်
ကြည့်ခဲ့ရခြင်း-

'ခါနဲ့ ကျွန်တေကတော့ မှန်မှန်ပြောပါ။ ရှင်တို့အနေနဲ့
ဒီခါနဲ့ ခြေခံစိတ်ထုတ်ရအောင် ဟုတ်လား။ ရှင်တို့လူနာသေစေရန်
ရှင်တို့ရှေ့မှောက်သတ်ပြန်ပါ။ ရှင်တို့ကို ဘုရားက ညွှန်ကြားချက်
စေလိုက်သေးသလို'

ဆူခက်စကားကြောင့် ချင်ကျင်တို့သုံးယောစစ်၏ မျက်နှာ
မူးသည့် ကုတ်ခနဲပျက်သွားကြ၏။

ထူထိုအနေဖြင့် စီးရင်၏ စူးရှထုတ်မြှောက်လှသော စူးစစ်
ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိဆူ၏ရှေ့တွင် ကာကွယ်ပုံ ပုံးကွယ်၍မရမှန်း နား
အည်စိတ်ကြွသည့်-

ချင်ကျင်က

'ခုမှတော့ မထူးတော့ပါဘူးဗျား အမှန်အတိုင်း ပွင့်
ပြောပါစေဦးမယ်။ အစ်မသေစေလိုက်တဲ့ အတိုင်းပါပဲ။
ကျွန်တော်တို့သုံးယောစစ်ကို အဆိပ်ပိုးစက်နဲ့ ချေဆန်
အဆိပ်ထုတ်ဖောက်သတ်ပြန်ပါ။ အစ်မယေတို့ကို လုပ်ကြံခိုင်း
လိုက်တာ အမှန်ပါပဲ'

'အယ်လီလုပ်ကြံခိုင်းတာလဲ'

စီလျန်က

'ကျွန်မတို့ဆီမှာ ပါအားတဲဆေးစစ်မျိုးကို အစ်မအေးတို့
ခွဲစားရှာထုဆည်းပြီး လုပ်ကြံခိုင်းတာခေါ်'

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူဒေဝီ (၈) ၈၀၈

ဆိုအခါ ရွှမ်ချန်က ရယ်မောလိုက်ပြီ။

'ဟား...ဟား...အဆိပ်ပန်းကို အဆိပ်ခတ်မလို ကြံစည်ကြ
အယ်လီ မင်စကား တစွဲကို သရဲပြန်ခြေခံပြသလို ပြစ်နေပြီ
အား။ ဟား...ဟား'

သူမက ရွှမ်ချန်အား ဆက်မေးလိုက်သည်။

'ဒီအဆိပ်စာ ကခြားအဆိပ်နဲ့ မဆူဘူးဗျား အဆိပ် ပိုး
အောင်အ အဆိပ်ပြစ်ရမယ်'

ဆိုစကားကြောင့် ရွှမ်ချန်က အဆန်ထဲ ကြိုးဖြင့်

'အဆိပ်ပိုးအောင် ဆူတာအား ပြောသောစဉ်မှာအဆိပ်တို့မှ
စင်ကျေးတိုက် ခတ်မလိုစေပါစေ တုတ်လား'

ချင်ကျင်က

'မှတုတ်ဘူး၊ ခေချင်လို့လဲ အခုလိုပွင့်ပြောတာပေါ့'

စီးရင်က

'အခု ရှင်တို့နဲ့ အတူတူတော်တော် အဆိပ်ပိုးကို ကျွန်တော်
ပြန်ပေးမယ်-

ဆိုအခါ ရွှမ်ချန်က စိုးရိမ်တကြီးဖြင့်

'အစ်မလေးအလဲ ဒီဆေးစစ်အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ အဆိပ်မိုးကို
အကြောင်းကြည့်ချင်ပြန်တာလဲ။ အော်ကြား အဆိပ်အဆိပ်-

စီးရင်က ပြုံးလျက်ပြီ။

'ကျွန်မ အဆိပ်ပြိုးတတ်ဆိုတာ ရှင်တို့ ဝမ်းနားကြပြီအား။
ဆုတ်ခါ၏။

၈၀၂ မိုးကျော်စု

စီးရင်သည် အဆိပ်ပြားသည်နေရာ၌ အင်ပြန်တစ်စုံတစ်ခုနှင့် အဆိပ်ခေး ပြိုင်ခဲ့ရာတွင် ဆူမထ အနိုင်ရရှိခဲ့ပုံ သည် နောက်ပိုင်းတွင် ဝါရော့၏

ဆိုကြောင်း

ဆူမထကား မည်သူ့မျှ ထေးဆီးရဲကြံစောစွာပါ။

စီးရင်က ဆက်၍...

'က... ချင်သွင်၊ အဆိပ် ပိုမစောင့်ကို ထုတ်ပြလိုက်သေးလေ။

ဆိုအေး...

ချင်သွင်က ကျေးစိမ်းဘူးခွေး တစ်ဘူးကို အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ထုတ်ယူပြီး...

အဆိပ် ပိုမစောင့် ခိုနေထားကစတင် ပိတ်ပေးပါစို့ အစ်မလေး။

ဆူမထ လှမ်းထုဆိုက်သည်။

ရွှေမျှမ်း၊ ဝမ်းဝမ်း၊ စွမ်းရဲနှင့် ပန်စူးတို့က...

'အတိတ်ကတည်းက အစ်မလေး'

ဟု ပြိုင်ကု ပြောဆိုက်ကြသည်။

ဆူမထ အားလုံးကို ပြုံးပြ၍ ခေါင်းညိတ်ဆိုက်သည်။

ဆို နေအော်...

ဆူမထသည် ကိုယ်ထဲမှ ဝါရော့ကို တစ်ထည်နှင့် ထုတ်ယူ၍ ကောက်ရာအစွမ်းသို့ လျှောက်သွားသည်။

ဆူမ စိတ်ကြိုက်နေရာကို ရွေးချယ်ပြီးသောအခါ စီးရင်က ဝါရော့ကို ပြန်ခင်းဖို့ဆိုသည်။

ပြီးနေအော်...

ကျေးစိမ်းဘူးခွေးလေး၏ အပုံးကို ဖွင့်ပြီး အဆိပ်ခေးများကို အသစ် သွန်ချဆိုက်သည်။

ကျေးစိမ်းဘူးခွေးလေးက အတွင်းမှ ထုတ်ခေါ်အသေး ပိုမစောင့် အဆိပ်ခေးများသည် အဝါရောင်အမွှေများ ပြန်ခေးသည်။

ထိုအမွှေများကား စီးရင်က အသေအချာစေလွှာကြည့်မိသည်။

ဆူမထသည် စိတ်ဆွေးနပ်အေးစေသည်အထိ ကြည့်ရှုပြီးသည်။

ဝါရော့ကို အသေအချာအောင်ပြီး ချည်နှောင် ဖို့စေသည်။

ဆို နေအော်...

ဝါရော့နှင့် ထုတ်ပေးသော အဆိပ်များပေါ်တွင် သစ်နှင်းခြောက်အစားများကို စုပုံလှည့်...

'အစ်ကိုစွမ်းရဲ မီးရှို့ ဖို့စေတော့'

ဆုမခံ၊ စားမသုံး၊ သွေး၊ သေအခါ...
 စွမ်းရည်သည် အဆင့်ပါအားသေး၊ မီးခြစ်လို ထုတ်၍ မီးခြစ်
 လိုက်ပြီး၊ ပုံအောင် အဆိပ်ထိပ်ကို မီးရှို့ နှိတ်စေစေ နှုတ်
 သိပ်ကြွေးလှသေး၊ အချိန်အတွင်းမှစင် အဆိပ်များထုပ်
 ထားသည် ဖဝါဖြူစေစေ၊ မှားလည်း၊ ပြောအတိ ပြစ်သွားစေ
 သည်။

လင်းပြာမုန်များကို စီးရင်ဆာ မြေကြီးနှင့် ဆေးချောစွာ ပြု
 ပြီး မြေမြှုပ်စစ်လိုက်သည်။

အားလုံး နေ့စဉ်တစ်ပြုလုပ်ပြီးစောအခါ စီးရင်ဆာ ချပ်
 ထောင်အစီလှည့်၍ -

'ကဲ... အခုရှင်တို့ အာနန္ဒာ လုပ်စရာတစ်ခုမို့ ရှိအေးရမယ်'
 ချင်ကျင်က စိတ်ဝင်စားစရာပြင်...
 'စားများလဲ ခင်ဗျာ'
 စီးရင်ဆာ

'ရှင်တို့ စောစောစော နေရာကို ပြန်သွားပြီး အမျိုးသမီးနဲ့
 လူစားလေးကို ထွေးအောင်ရှာပါ။ ပြီးစေရ ကျွန်မတို့အား
 စော့ ခိုရာ အဆိပ်အင်ဒေကြိုပြီလို့ စာစာပေးသွားပေးလှည့်၊ အဲ
 ဝါဆို စုတိုလိက်ကြည့်မှပဲ'

'စုတိုကား တမယ်လို့ ဖြစ်အားကြရင်ရော'
 စုမထ ပြုံးလိုက်သည်။

'ရှင်ကလေးက အဲလိုက်တော့ စုတို ပီရောဂီအားစော့
 တို့ဆီမှာ ရှိတဲ့ အဆိပ်ပြေဆေးကို ရေရအောင် စုမထစော့ပြင်

တော့ အဆိပ်မိနေတဲ့ ရှင်တို့ကို အဲဒီ အဆိပ်ပြေဆေးအားမှ
 စော့၊ ကဲ... ရှင်းပြီလား'

စုမထ ရှင်းပြသိုက်အားမှ...
 ချင်ကျင်က

'အစ်မလေး၊ ပြေးသမ္ဗန်ဆိုရင် တူထိုမှ အဆိပ် ပြေဆေးရှိ
 နေမှာပေါ့'

စီးရင်ဆာ

'အဆိပ်ခတ်သူတွေဟာ အဆိပ်ပြေဆေးအဆင်တတ်တာပဲ
 ခေတ်မီလား'

ချင်ကျင်က စီလျန်နှင့် နေ့စဉ်စာစာပေးဖို့ကို ဝေးကြည့်
 နှိတ်ပြီး -

'ကဲ... ဘယ်ဖို့ သဘောကြသလဲ'
 နှစ်ရက်ခက်ခက်လို့ ကြိုတင်ပင်...

'အစ်မလေး၊ စော့တဲ့ အကြံအတိုင်း လုပ်ဆောင်ဖို့ သဘော
 တူပါတယ်'

ချင်ကျင်က စီးရင်ဆာကို လှည့်လိုက်ပြီး -

'ဒါဆို စော့စားပြီးစား၊ ကျွန်တော်တို့ စုတိုကို စော့အောင်
 သွေးစွဲမယ်၊ ဒါနဲ့ အစိမ္မာအားတို့နဲ့ ဘယ်မှဆုံခဲလဲ'

စီးရင်ဆာ ရှေ့ထည့်ထည့်လို့ လက်ညှိုးညှိုးလျက်
 'ဟိုဒီရဲ့ အဘောအုပ်လေးထဲမှာ ကျွန်မတို့ ရှိမယ်'

ဆို နေအော်... ချင်ကျင်တို့ သုံးသေစာစာသည် နေအော်
 ကြောင်၊ ပြန်လှည့်သွားကြွေးအေးစော့ သည်။

'ခင်ကျွန်ုပ်တို့ ရွာစုတို့လဲ လုံးလုံး စိတ်ချလို ရေခဲသားကွား၊
ခါကြောင့်လဲ အခြေအနေ မဟန်ရင် တိုက်ခိုက်ရ လွယ်ကူတဲ့
တော်စီနေရာမျိုးကို ရွေးချယ်ထားတော့ပေါ့'

ဝမ်းပင်၊ ကေမည်း၊ တေးအုပ် အထွင်းသို့ လှည့်စက်ကြည့်ရှု
လျက်...

'လက်နှစ်ပုန်းနဲ့ ဝစ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ ဟေးဟို သစ်ပင်
နေထိုင်စေ နေရာဟာ အသင့်တော်ဆုံးပဲ'

ထိုအခါ-

စီးရင်အ ဝစ်ပင်၊ ကေး ပြုံး၍ ကြည့်ဆိုက်ပြီ-

'ကိုယ်က ဦးအောင် ဟိုကံကစားတာပဲ အေးအင်းတယ်၊
ခါခဲလဲတဲ့ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါကို ရောင်ကြည့်ပြီးမှပေါ့၊
အစ်ကို ဝမ်းပင်က ဟိုသစ်ပင် နေထိုင်မှ ကူထပြုံး ရန်သူ့ရဲ့
အခြေအနေကို ကြည့်နေပါ။ အခြေအနေ မတန်မှ ခုတ်ဆီပါ
နော်'

'အေးရင်းပြီ'

ဝမ်းပင်၊ အပြောပြီးသည်နှင့် စီးရင် ညွှန်ပြသော စည်းစိမ်
ဝင်ကြီး နေထိုင်သို့ လျှောက်သွား၏။

အမုန်စိတ် -

လက်နှစ်ပုန်း ဝစ်ရန် အသင့်တော်ဆုံး၊ နေရာကို ဝမ်းပင်၊
အရွေးချယ်စဉ်ကလေး ဖြစ်သည်။

စီးရင်၊ ဖန်စူး၊ စွမ်းရန်နှင့် ရွှမ်ချမ်းကိုအမည်း အသီးသီး
လူစွဲပြီ၊ ဆင့်တော်မလွှဲ အနေအထားဖြင့် ထိုင်ခင်းဆိုက်ကြ
စည်း။

အဆိပ်မင်းသမီး

တေးအုပ်အေးအေး၏ အကျယ်အဝန်းမှာ ဆယ်စေ့ခန့်ပင် ရှိ
မည်။

စီးရင်တို့သည် တေးအုပ်အေးအေးထံသို့ ဝင်ရောက်လာကြ
ပြီးနောက်-

ထိုတေးအုပ်အေးအေးရှိ သန်ရှင်းသော မြေပေါ်တွင် သစ်
တေးပင်သစ်သစ် နားနေရင်းမှ

ချင်ကျင်တို့ အသားကို ရွေးချယ်ရွေးချယ်လျက် ရှိသည်။
ဖန်စူးက

'အစ်မအေး ဟိုလူတွေက စိတ်ချရင်ပဲလား၊'
'ဆု၏ အေးအေးကြောင့် သစ်ပင်များကို လှည့်စက် ကြည့်နေ
ဘေး စီးရင်က ထူ့အေး လှည့်ကြည့်၍-

စီစဉ်ထားသည့် အတိုင်းစင်....

ထူထိုက်မှုနဲ့ ဣတိဟန်စနစ်နှင့် ထူထိုက် ပုံသဏ္ဍာန်များမှာ အဆိပ်မိဆေးယဉ် မေ့မိနားများ၏ သဏ္ဍာန်နှင့် လုံးဝခွဲခြား မရအောင် တူနေလျက်ရှိသည်။

ချင်ချင်တိုက် ထွက်လာပြီ။ ဖန်နားရိခန့် အကြွေ စော့အုပ် အတွင်းသို့ ချင်ချင်တိုက် သိုးစော့၏ ဝင်ရောက် လဲကြွေစေ သည်။

ထူထိုက်မှုနဲ့ တွင်....

အနုစိရောင် သိုင်းဝတ်စုံနှင့် လူသန်ကြီး နှစ်ယောက်၏ ထုတ်ကြွပ်ကွေး ဖိုက်ဝါ ဝင်ရောက် လာကြ၏။

ထူထိုက် နှော့ဖိုနား မလှမ်းမဆမ်းတွင်မှ အနီရောင်ဝတ်စုံနှင့် အဘူးအဘို့ နှစ်ယောက် လိုက်ပါလာ သည်။

ထိုအဘူးအဘို့ နှစ်ယောက်၏ ဝါးပြင်ပေါ်တွင် ဆေးရောင် နံ့များ ခြယ်သစားသည်ကို ကြည့်ရခြင်း အားဖြင့် ထူထိုက်သည့် မြေပြန့်မှ လူများ ချောက်မှန်းသိသာလှ၏။

ထိုအဘူးအဘို့ နှစ်ညီ၏ နှော့ဖိုတွင်မှ....

ကိုယ်အစာပိုင်းတွင် အဝတ်ပေါက် စော့ငါးဘီစိုများ ဝတ်၍ ခြေထောက်တွင် မြတ်ခြေစစ် ဖိနပ်များ စီးထားသည့် ထူနှစ်ယောက် လိုက်ပါလာသည်။

မျက်နှာနှင့် ကျော့ဘတ်တွင် ဆေးခင်ကြွေခင်များ ထိုး ထားသည့် ထိုလူ နှစ်ယောက်၏ ဝမ်းထည့်ခွဲ ကုလားထိုင် အပေါ်မှာ တစ်လုံးထူ နေရာယူ လိုက်ပါလာ၏။

အင်းကုလားထိုင်ပေါ်တွင်...

နန်းတွင်းတွင် တစ်ညီအမေ ဝတ်စား ဆင်ယင်ထားသည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး စီးနင်း လိုက်ပါလာသည်။

အလှူပူအိန်ဆည် ရာသီဖြစ်သော သေ့ဖို အနိန်အခါမျိုး ဌိ သင်းအမျိုးသမီးသည် ထူထဲသော အစတီကို ငှက်စားဆင် ယင်ထဲမှ သော်လည်း စူးစေ၏ ပုံသဏ္ဍာန်မှာတော့...

အပူခက်ကို မှုတန်မိတူစေ။

လူမ၏ မျက်နှာကို မြင်ခွင့်ရှိ၏။

စူးစေ၏ အသက်အရွယ်တိုသည်။ အကဲခတ်၍ ခုနိင်မည်မထုတ် ပါ။

အကြောင်းမှာ...

ထိုအမျိုးသမီးသည် စူးစေ၏ မျက်နှာကို အစိမ်းရောင် စား စေပါ ဖတ်ထည်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်ထေ့စေ သည်။

သည် အဖယ်ကြောင့် ဆူ၏၊ မှတ်တော်ကို ထိုအခါ
ပြင်ပ အုပ်စုအလိုက်သည်။

အောင်တို့ သုံးစေ့ဖတ်သည် စီးရင်တို့ အနီးသို့ ရောက်ရှိ
သောအခါ ဆူတို့၏ စခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့်လိုက်ကြသော်
လည်း။

ဆူတို့နည်းတူပင်
အနုထရောင် သိုင်းဝတ်စုံနှင့် လူနှစ်ယောက်တည်း ရပ်
တန့်ပြီး စီးရင်တို့လူစုအား စူးရှစွာ ကြည့်ရှုနေကြစေသည်။

စီးရင်သည် မျက်နှာကို ငိုလျက် စိတ်ပျက်နေတန်။

လူဆိုးကြီးအေးအေးအေးအေးများ မျက်နှာများကို ရှုံ့မ
လျက် မသက်မလှစွာဟန်။

ထိုတိုဟန်ပန်များသည် အလွန်အလွန် ပီရိလှစေ၏။

အဆိပ်မိတားသည်အသွင်ရှိနေသော ထွတ်တိုင်းစေ့စက်ကို
ကြည့်စေ။

နန်းတွင်းဆူ အဝတ်အစား၊ ဝတ်ဆင်စားစေအံ့ အမျိုး
သမီးက...

'အင်း-သနားစရာ ကံဆို၊ ရှုစတဲ့ လူတွေပဲနော်၊ ပိုးကောင်
အဆိပ်ခတ် မိထားတယ်ဆိုရင် မြေပြန်စာ ဘယ်အေးစေတဲ့ ကျွန်
ကြီးလှပါတယ်ဆိုတဲ့ သနားစတာကြီးဖြစ်ဖြစ် ကုသဖို့ မလွယ်
စေရဦးဘူး။'

ဆေးပင်ကြောင့်နှင့် လူနှစ်ယောက်သည် နေ၊ နေ၊ မှ
ထမ်းစင်ကောထံသို့ ပြည်ညှပ်စွာချစ်တုံ့ပြန် ဖြစ်သည်။

စူးရှစွာ မျက်နှာရှု မိလျက်-

'နေခါးပါဦး။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုရန်ငြိုး
ရန်စေတုများရှိခဲ့လို့ ဒီလိုထုပ်ရတာလဲဗျ'

နန်းတွင်းဆူက-

'လွယ်လွယ်လေးပါရှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့အား အခြားအခြားနဲ့
အတူတူဆိုတဲ့ အပြောနဲ့ပဲ လိုအပ်အပ်နေပြီ မတူဘဲသွားအေး။'

စီးရင်မှမူ ခေါင်းငုံ့လျှောက်စေ-

ထူစသည် နန်းတွင်းဆူအား လှမ်းကြည့်တို
လိုက်ခေမေမေ လေထိမျိုးပြင်...

'ဒီအကြောင်းအေး ထစ်ရတည်းနဲ့ အခုလို အဆိပ်ခတ်
တယ်ဆိုရင်တော့ မယုံနိုင်စရာပဲ။'

နန်းတွင်းဆူက သူမအား လှမ်းကြည့်၍-

'စီးရင်ဆိုတာ ညည်းစား။'

'တုတ်တိုထယ်'

'အင်း...ကျွန်ုပ် ကြားဖူးထင်ထင်အေးအေး နီးရင်ဆိုတဲ့
မိန်းကလေးက သိပ်လှတယ်ဆိုပဲ၊ တုတ်တိုထယ် ကြည့်ရင်
ကယ်'

'ရပါတယ်'

၁၁၂ မိုးကျော်စု

စီးရင်သည် ထူပစ်ပျက်နှာခေါ်၌ ဝဲကျနေသော ဆံစပျားကို လက်နှင့်သပ်တင်ရင်းမှ မျက်နှာဖောင်းကို မေ့ပြုလျှိတ်သည့်အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ အပင်္ဂါအုပ်ထားသော မျက်နှာအတွင်းမှ စူးခဲသောမျက်လုံးအစုံဖြင့် စီးရင်၏မျက်နှာကို စော့ချောစွာ ကြည့်ရှုလိုက်သည်။

အင်း...ကြမ်းဖမ်းထားတဲ့ အတိုင်းပါသလား၊ ရှင်ဟာ စာအုပ်ကိုချောတဲ့ မိန်းမတွေကတစ်ဦးပါပဲ။
စီးရင်၏

ချောအာလုံကား ခဏထေးပါဦး။ ကျွန်မဆီချက်ကားခဏ တစ်ခဲ... အချင်လို့ ခွင့်ပြုမလား။

မေ့မနေနဲ့ ဝဘဗူ နန်းတွင်းသူပုံစံနှင့်အမျိုးအမီး၏ စာရေးက ပြတ်သားလှသည်။

စီးရင်၏ အံ့အားသင့်စွာ မေ့ကြည့်နေစဉ်မှစပင်...
လို့အမျိုးသမီးက-

ဟုတ်တယ် မေ့မနေနဲ့ တော့။ အခု ကျွန်မ၏ ကစဝန်း အလောင်းကား၊ ရှင်မေးအေး ပြောနေဖို့လို့ အချိန်မရတော့ဘူး။ ကျွန်မကစဝန်းက ရှင်ကို မရရအောင် ခေါ်သွားဖို့ပဲ။ ပီတေဇူ တောင်အောင်မှ မှန်မှန်သား လွှဲဖို့ခဲပါ ဣတ်ပြီလား။

စီးရင်က မေ့မနှော့ပြန် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
လို့အခါ...

ဟော့ဂိုက်နှင့် အသားဒီ (ပ) ၁၁၃

အမျိုးသမီးက လှောင်ပြုံးပြုံးဆိုသည်...
'သိပ်လို့ မေ့မနှော့ ပြစ်မနေပါနဲ့။ ကျွန်မအနေနဲ့ ဣန္ဒြေမတတ်နိုင်တော့ပါဘူး။ ရှင်တို့ဆန္ဒကို မလိုက်သေးလို့ သေရမှပဲ စော့ထဲလား။ ဒါကြောင့် မအသင်အေး၊ ကျွန်မ တစ်ခုအောင်ပဲနဲ့ပါရစေ'

'ဘာလို့ဆိုတာ ပြောပါ'

'တခြားတော့ ပဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မထို့ မိန်းမအေးလို့ တောင် အဆိပ်မိစေတဲ့အထိ စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ အန်မရဲ့ မျက်နှာဖောင်းကို ကြည့်စူးချင်လို့ပါ။ မျက်နှာဖုံးအေး ပွင့်ပြပါအေးရှင်'

'အဟင်း... ကျွန်မ၏ အရုပ်ဆိုးတယ်။ ရှင်လို့ မိန်းမချောလို့ မျက်နှာဖုံးပြပါဘူး။

'မတုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မက အစိတ်မျက်နှာဖောင်းလို့ ကြည့်စူးချင်လို့ပါ။

'က...က... ခေါ်ပြန်လို့'

နန်းတွင်းသူသည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ထူးခမ်း မျက်နှာဖုံးကို မေ့မနှော့အား တဖြည်းဖြည်းချင်း ဖယ်ရှားဆွဲဆောင်အောင် သည်။

၈၁၄ မိုးထွက်စဉ်

မဟူရာကိုနှင့် အလှအစင် (၈) ၈၈၅

ယခု...

နှင်းတင်ကုန်း မှတ်နှစ်နှစ်တွင် ဇေယျာ ခရီးတော့ ပါ၊
မိုးကြိုးနှင့်

လှည့် မုန်နှစ်နှစ်၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊ မြင်တွေ့လိုက်ရုံစေ့

ပြီ၊

လှည့်လိုက်သည့် မိန်းမအေး၊

လူနိုးကြီးအေးအေးလှည့်နှင့်တကွ စီးရင်ကိုယ်တိုင်ဝင် ထို

အလှပိုင်ရှင် စိန်အေးလှည့်အေးအေး မှတ်နှစ်နှစ်အထိ

လှည့်၏အထက်သည် တစ်အယ်တမ်းရှိ (၂၀) နှစ်ထက် မပို

ပေ၊

လှည့်သောသူ မှတ်နှစ်နှစ်နှစ်တွင် အလှပဆုံးကို မဟုတ်ပြီ

ရမည်ဆိုလျှင်....

ကုန်၏ မှတ်နှစ်နှစ်နှစ် များပင် ပြစ်လေသည်၊

ရှုန်းလွှဲ ဘေးကပ်ပစ္စည်းသော မှတ်နှစ်နှစ်နှစ်လှည့်အေး

သည် လှည့်ခြင်း စုရှုရှု ဆင်းခြင်းနှင့် ရန်စွဲစွဲ၊ စိုင်းခြင်းများ

အားပြိုင် မော်ပြီလျှင်ရှိသည်။

စင်စစ်....

ထိုမိန်းကလေးသည် ကရိုင်းလျှော့လျှော့စွာအေးစင် ပြီ

သည်၊

စီးရင်က

‘ရှုန်းလွှဲ မြေပြန့်စွာတော့ မဟူစိတူး ထင်ဝါရဲ့နော်’

မိန်းမလှည့်အေးအေး

‘ဟူတ်တူး ကျွန်မက မျိုးနယ်ကပဲ’

‘မျိုးနယ်က ဟူတ်ကား၊ အင်း...အစ်ခဲကြည့်ရအေး သားခို

မိန်းကလေးတစ်ဆေးကိလေး တွတ်မယ်ထင်တူး’

‘ဟူတ်တယ်၊ ကျွန်မက နယ်မြေတစ်ခုက ဒေးဘူးလယ်

အစ်ညိုရဲ့ ငမီးဆိုပါတော့ရှင်’

ထိုကမျိုးသမီးဝယ် ပြေးနေဒုသာအေးသည် ‘ဟန်’သူ

အေး ကေးပြစ်သည်၊

သို့ကြောင့်

လူ့က သိဆိုလေးပြင်စမ်းဆိုစိသည်၊

‘ရှင်ရဲ့အပေ ခါမှမစွတ် ကမ်းတစ်ထေးကေးကေးကေး

အန် လူမျိုးပြစ်ရမယ် ဟူတ်ကယ်မစွတ်ကေး’

‘အင်း...ကျွန်မအပေက ‘ဟန်’လူမျိုးပါ’

‘ခါနဲ့ ရှင် ကျွန်မတို့ကို အဆိပ်ခတ်တဲ့ ရှင်ရှင်ချစ်ကေး’

‘ဒြော်...ပြေးပြေးပါပဲသေး ရှင်တို့ ကျွန်မခေါ်ရာ အေး

အေး အေးအေးလို့အစ်ခဲဝါဆိုစေ’

‘ကယ်လို့ဆိုစေမှလှလှကင်

ဒေးဘူးလယ်ကေးမီးအေး

‘အရပ်အေးမျက်နှာအေးကဲ့ သိုင်းစည်းရှင်ကော ခိုအေး

ကော့ရှ်နေတဲ့ ပျော်စရာနေရာအေး တစ်ခုကိုဆိုပါတယ်’

စီးရင်က

‘ခါနဲ့ ကမ်းလေးရဲ့နယ်လေး ပြေ ကြနိုင်အေး’

‘ဘူးလို့ပြေးရမလဲ’

သိချင်လို့ပါ။ ဒီအခါကတည်းကတည်းက အဆိပ်အတောက်နဲ့
ကို ကိုင်ဆောင်နိုင်တဲ့ ဒီအခါကတည်းကတည်းက မိန်းမတွေနဲ့ ရှေးနာမည်ကို
တယ်တယ်ဆို သိချင်ကြမယ်။

အခုက စာတေးကလေးတွေနဲ့ပေးပြီ။
'တယ်အုတ်မီးခါး။ ဒါဆိုလို့ ပြောပြရတာပေါ့။'
'ကျွန်မနာမည်က ဟန်စာသနဲ့ ဖျင်စုတူးတဲ့
'အောင်စုတူး အုတ်စာ။ သိပ်အောင်တဲ့ နာမည်အစား
ခါး။'

ထူးဆန်း လှပစွာပြုံး၍ ခေါင်းညှိတ်ပြီ။
'ကဲ... ကျွန်မနာမည်ကို နှိုက်ခဲပေးရမယ်။ ခုတ်ပြီဗျား။
စီးရင်ဆာ ဖြည့်ညင်းစွာ ဝတ်တတ်ရပ်လျှင်

၁) 'အဆိပ်အတောက် ကပ်စားပါရစေဦး။ ပိုးအောင်အဆိပ်အတောက်
တို့အခါ စာသိမိစားရမလဲ။ အိမ်က ကျွန်မသိချင်တာပဲ။'

'အထဲ အသည်းထဲက နာကျင်တိုက်ခတ်တဲ့ ဝေဒနာကို ချေ
မနာနဲ့ခံစားရမယ်။ အခုက ခမ်းကြည့်ချင်လို့လား။'

စီးရင်ဆာ ဝေဒနာခံစားပုံဖြင့်
'ခမ်းတော့ ခမ်းရဲပါဘူးရှင်။ ဒါနဲ့အဆိပ်အတောက်ပိုးအောင်
အဆိပ်ခဲတဲ့အခါမှာ ဘာနဲ့ကုမလဲ။ သိပ်စားမလို့ဟင်'

စီးရင် ဆရာဝန်တစ် ခုနဲ့အတူပြောပြသည်။
ထိုအခါ

အောင်စုတူးက အမှတ်တမဲ့အပြောပေးလိုက်သည်။
'ဘာနဲ့ကုမလဲ ခုတ်။ အဆိပ်ပြေးဆေးဆေးမိမိမလို့ရမယ်။'

'အဆိပ်အတောက်မှာ အဆိပ်ပြေးဆေး ပါမှပေးခေါ်နော်'
'အို... အဆိပ်ခင်းသမီးဆိုတာ အဆိပ်ပြေးဆေးလို့ ဆေးဝါး
ရတာပေါ့ရှင်။ ဒါပေးကလေးအောင် မှင်မသိတော့ဘူး
ဗျား။'

ထိုအခါ စီးရင်ဆာ အလှူတရား စပ်စုလို့သောတန်ပြင်

'ဒါဆို အဆိပ်အတောက်မှာ အဆိပ်ပြေးဆေး ထားမယ်ဆို
မှင် ဒီအဆိပ်အတောက်မှာ အဆိပ်ပြေးဆေးလို့ ကျွန်မ
သိချင်တယ်။ သိပ် မခံရနိုင်နိုင်ဖြစ်လားရှင်တော့ အဆိပ်အတောက်
အဆိပ်ပြေးဆေးနဲ့ကုစါနော်'

ကျင်စုတူးက
'အနာခံပြီ။ အဆိပ်ရဲအစုစုပါသတ္တိကို ခမ်းချင်တယ်ခေါ့
ဗျား။'

'တုတ်ကဲ့။ ဒီအဆိပ်ဟာ တယ်လေးနဲ့ကုမလဲ။ အဆိပ်အတောက်
ဆိုတာ သိချင်လို့ပါ။'

စီးရင်ဆာ စာရေးဆရာသားသောအခါ

ကျင်စုတူး၏မုတ်နာသည် အလှူတရား တည်ကြည့်သော
အလှူသို့ ပြောင်းသွားပြီ။

'ကဲ... စီးရင်ဆာ သတိထားစေတော့။'

ကျင်စုတူးက အင်အားပြုံးပြုံး ဆူရင်ညာတန်အဆိပ်ကို
တတ်တတ် မြှောက်ရမ်းသို့မိသည်။

စီးရင်ဆာ တုတ်တုတ်မျှလှုပ်ခါး

ခပ်ပြုံးပြုံးအမူအရာဖြင့်သာ

'ဟင်...တုတ်ဇော်မှလှ မနေမပါအားရှင်'

ကျွန်စုဟွေးအ မည်သည်စကားမှ ဖြန်မပြေးဝါ

အဆီနှစ်တစ်စလုံးကို မြေစက်ထိုးတိုပြီး အဆီခုပ်ကို အဆီ
တိုဆီတိုးစိုက်သည်။

ထိုအခါ

စီးရင်၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှစ ရုတ်တရက်ခွါ့မဲ့ သွေးပြို
စမ်းပိုက်တိုနှိပ်ရင်း ထိုင်ကျသွားအေးသည်။

မူအတ နှင်းဆီသွေးအောင် ဝါးပြိုင်ဆေးထားမှလို့ ဖြူဖတ်
ဖြူရောင်ဖြစ်သွားသည်။

'ချွေးသီးချွေးခေါက်ချွေးမှအစည်း သူမ၏မျက်နှာပေါ်
စီးကျအေးသည်။

စီးရင်သည် ထိုသို့ ချေမိဆန်ဖြစ်သွားသောအခါ
ကျွန်စုဟွေးသည် ဆွေးနစ်အေးရစွာဖြင့် ချင်ကျင်တစ်
လှည့်အေး...

'သူ တစ်ဆယ်အဆိပ်ခက်ခဲနေရစွာတဖွဲ၊ အင်း...ရှင်
တော်တယ်

ချင်ကျင်အ

'ထွန်အောင်တို့အနေနဲ့ ဝင်ပေးပေးတို့ပေးအပ်တဲ့ အမိန့်
မလွန်ဆန်ခုံမီးသွားခင်ဗျာ'

ကျွန်စုဟွေးက အလွန်အကျွတ် ဝမ်းမြောက်သောအမူအရာ
ဖြင့် စီးရင်တန်းသို့ သွေးရည်အေးပြို စီးရင်အားကြည့်လျက်...
'က...တယ်နုဖိုခိုစ'

စီးရင်အ ဖယ်မသား ရှုံ့မဲ့ထားရင်းမှ
'ကျွန်မ သိပ်...သိပ်ကိုနားတယ် အေး'

ချွေးသီးချွေးခေါက်ချွေးစီးကျလျက် ခွဲနေရာမှ နားကျင်မှု
ဝေခနားကို အလှူအလှိုင်ခဲခဲနေရာဖြင့် မသင်္ဃာတန်ဖြင့်
အော်ဟစ်ဆိုလိုသည်။

သူမ၏ အော်သံကြောင့် ဝမ်းပင်းမှစ ရုတ်တရက် ထင်မိ
သည်။

ထိုအခါ

စီးရင်အ ဝမ်းပင်းအား ဖယ်မသားဖြင့် ခေါင်းခေါ် ထပ်ပြ
သည်။

ထိုစဉ်-

ကျွန်စုဟွေးက အူမ၏ ဖက်ကို လက်ချစ် ရမ်းလိုက်ပြီး
ထို နားထိ

'က...အခု တယ်နုဖို နေသေးလို့'
စီးရင်အ

'အင်အင်း...မထူးခြားဘူး၊ တစ်ကိုယ်လုံး ကိုင်ခိုက်ထား
အဆီ နားနေတုန်းပဲ၊ ဝိုက်ကဲအ ဝိုဆိုတယ်'

၁၂၀ မိုးချော်သူ

စိုအခါ

ချွတ်စုဟူးသည့် လူမ၏ အင်္ကျီအိတ်အတွင်းသို့ လျှင်မြန်စွာ လက်နှိပ်စိုက်၏။

လူမ၏ လက်ထဲတွင် ကျော့အိတ်မိုးဘူးအေး ထစ်ခု ဖျိရှိအေးပြီ။

ဘူးအတွင်းမှ ဆေးလုံး တစ်လုံးကို ထုတ်၍ လူမ၏လက်ထဲသို့

စိုနေအထိ-

စီးရင်အား လှမ်းစော့ဆို၏သည်။

'ဒါဟာ ပြေးဆေးပဲ၊ ဒါကို သေးစိတ်စိုက်ရင် ရှင်အခု နေရာတစ်ခုခု ချစ်ချင်း သင်္ဘောသွားလိမ့်မယ်'

စီးရင်၏ ဝမ်းသားလှမ်းဟန်ဖြင့် ဆေးလုံးကို လှမ်းစော့ဆို၏ ရှင်း။

'ဒါ-ပြေးဆေးအစစ်နော်၊ ဒါပေးလိမ့်ပြီ၊ ရင် အဆိပ်မိနေအေး အမြဲတမ်း သင်္ဘောသွားရောအေး၊ ဒါမှမဟုတ် ခဏလက်ထဲ ရှိပဲအေး'

ချွတ်စုဟူး၏ မျက်မှောက်ကုတ်သွားပြီ။

'ဆေးသောက်မှသာ သေးစိတ်စိုက်ခမ်းပါလေ၊ တစ်ခြား အပိုတွေ လျှော်စိမေးမနေပါနဲ့'

ဤတွင်-

မေ့ရင်ကိုးနှင့် အလှူခေတ် (၁) ၁၂၀

စီးရင်သည် လုံးဝ မျှော်အံ့အံ့ထဲမှ သေးစိတ် အိတ်ကို လှုပ်ဆောင်စိုက်ချေပြီ။

လင်းမှ

လူမသည် ကျွတ်စုဟူး၏ လက်ထဲမှ ကျော့အိတ်မိုးဘူးလေးကို ဆတ်ခနဲ လှူစော့ဆို၏ခြင်းဝင် ဖြစ်သည့် မထုတ်ဝါအေး။

လေး

စီးရင်၏ လက်ထဲတွင် ကျော့အိတ်မိုးဘူးအေး ရှောင်ရှိ၍ နေခဲ့ပြီ။

လူမ၏ အောင်နိုင်သူ တစ်ယောက်၏ အေးသံမျိုးဖြင့်- 'ရှင်အ-အဆိပ်သင့်နေတဲ့ ကျွန်မ၏ အေးလုံးကို ပြေးဆေး တစ်လုံးထဲဝေအေး ဆယ်တရားပါမလို့ရှင်'

ချွတ်စုဟူးသည့် ပထမအထဲမှ မှင်ဆန်မိသလို ဖြစ်အေး ဝေး ဝိုင်နေပြီမှ...

လူမ၏ ဒေါသတကြီးဖြင့်...

'ဟင်-ညည်း...ညည်း၊ ကျုပ်တို့ လှည့်စား တစ်ခါလေး စုတ်အေး'

စီးရင်အ ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ထုတ်ကုန်ရင်၊ ရန်ကင်း ရင်ဆိုင်ကုသခါမှ လှည့်စားစာစီ
ခြေငါးတလဲ ရန်သူကို အောင်မြင်ခြင်း၊ တစ်ပါးလို့ ကျွန်ခ
ကြားပေးအားပါတယ်။

ထူးမေး ပြောပြီး ချင်ကျင်ဘက်သို့ လှုပ်မြန်စွာ လျှောက်
သွားပြီ။

ရေခူ...ဒါပြောအေးလို့ ပြောတာမို့၊ စမ်းသေး၏ကြည့်
ပေါ့ တုတ်အေး။

စီလျန်အ ဆေးတစ်လုံးတို့ လှမ်းညွှရင်မ-

ကိုစွဲမရှိဘူး၊ ပိုးအစား အဆိပ် ဖြစ်နေလို့ မနားစိတ်ခါ
ထပ်သောစံရုံတတ် မိုးထူးဘူး။

ထူးမေး ပြောပြီးသည့်နှင့် ဝါးစပ်ထဲ ထည့်၍ မျိုချ ချိတ်အေး
စည်း။

ချင်ကျင်အလည်း ဘူးလို့ လှမ်းလှည့်ပြီး ဆေးလုံးကို ထွန်ချ
စား ဝါးစပ်ထဲသို့ ချစ်ချင်ထည့်၍ မျိုချစပ်လို့စိတ်၏။

ကျင်စံတူအား ချင်ကျင်တို့အား အေးဆေးစွာ ကြည့်လျက်
ရှင်....

ရှင်တို့က ကျွန်ခကို ပုန်ထန်ကြတားပေါ့လေ တုတ်အေး။
ချင်ကျင်၏-

ငယ်မတုန်းတေးတခု မပုန်ထန်ပုံဘူးပေါ့၊ ဒါဝေမလို့ကျွန်
တို ရဲခဲအားတွေ ခေါ်မဆန်နဲ့ ဆေးဆုံးခဲ့ကြတာ၊ မြင်ရတော့ ကျွန်
ထောက်တို့လို့ တစ်မျိုးလှည့်ပြီး ခေါ်စားမယ့်တေးပေါ့။

စီလျန်က

အစ်ကို၏လိစေး၊ ရှင်းရှင်းပဲ ပြောလိက်ပါအေး။ အား
တို့လဲ ကျုပ်တို့ အဖော်နှစ်ထောင့်ကို မသေချင်လို့ ပုန်ထန်ကြ
တားပေါ့လို့ ပြောလိက်လို့ ပြီးတပဲ။

ကျင်စံတူအ မဲပြုံး ပြုံးတိုက်ပြီ။

ရှင်တို့က စီ ရင်ကို အေးလို့အထိ ဆိုခါထေမှူးရှင်တို့အား
ကိုးထို စီးရင်အ ထိထိရောက်ရောက် အေးကွယ်မှု ပေးနိုင်အေး
တေး ရင်နားစရာဝါးစေး

ကိုအခါ

စီးရင်က ချင်ကျင်ဘက်သို့ လှည့်၍...

ရှာရှိုက်လှုပ်ကြည့်ပါအေး။ ဒါဆို ဆူတို့ တကယ်ပဲ ထိန်း
ချုပ်နိုင်သေးအေး။ ဒါမှမတုတ် အဆိပ်အေးပြယ်သွားပြီအေး
ဆိုတေး သိရမှမပဲ။

စီးရင်က ထိုသို့ အကြံပေးလိုက်သည်နှင့် ချင်ကျင်အ ဝင်အေး
ထုတ်အေးကို အချိန်မှတ်ပြီး ရှာရှိုက်နေလိုက်အေး၏။
အဆန်ကြော့မည် အထိဝင် ငင်လေထွက်အေးကို ပုံမှန်အည့်

စပ်ပေးပြီးနေမော် ချင်ကျင်အ ဝမ်းသားအေးရေစုစုဖြင့်
'အစ်မအေး...ကျွန်ခတော်တို့ အဆိပ်ပြယ်သွားပေါ့ပြီ'
ဗျူးမေး ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ဆို့စိတ်ပြီး....

'ဟုတ်လား'

စီလျန်နှင့် ကျန်လူနှစ်ယောက်လည်း ဝမ်းသားအေးပေါ်
အဆိပ်ပြယ်သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း ပြောလို့ကြ၏။

ထိုနေ့အထိ—

တစ်ချိန်လုံး ရွန်ကျီတို့အား လူစုအား၊ အကဲခတ် ကြည့်နေ
နေသော ဝန်ထမ်း—

‘ခါနီး တစ်ခေလ၊ အူတိုရဲ့ မျိုသိုင်းစဉ်း ဆိုတာ ကယ်လို့
နီ၊ တွမ်းတောက် အစွမ်းထက်သလိုဆိုတာ သိရအောင် စမ်း
ကြည့်ကြစို့အေး၊’

ထိုအခါ စီးရင်က ကျင်စုတို့အား အညံ့ကြည့် ဆေးစစ်
စူး လှမ်းကြည့်ပြီ—

‘ကဲ—တယ်ဆိုလို့ ကျင်စုတို့အား သိုင်းဝညာ ပြိုင်ချင်ပါသေး
အရာအား’

ကျင်စုတို့အား

ညည်းတို သိပ်အေးအေးအေး စဉ်းလဲကြတယ်သိအေး၊
စီးရင်က

‘အလို—ဘယ်နှယ် တေရာ၊ စွပ်စွဲနေရအားနီ၊ မင်းသမီးရဲ့
စစ်တိုတို့ နေရာမှ ရေိအယ် သုံးရအယ်ဆိုအေး မင်းသမီး၊
မှသိဘူးအေး၊’

ကျင်စုတို့အား မခန့်ကျေသေးစါး

‘ကဲ—ညည်းတိုအတေရ ညည်းတို သဘောအတိုင်း စူး၊
နိုင်အယ်၊ ချင်ချင်တို သုံးသေးအီလိုတေရ ကျုပ်အစ်ပြန်အပ်
ခဲ့ပါ’

စီးရင်က

‘ရှင်မာကယ် ပြန်အပ်မှတေရ ကျွန်ုပ် ကြိုးစားခဲ့တာတွေ
အထဲကယ် ဖြစ်လွန်းမှစပါ’

‘ခါဆိုလို့ တိုက်ပြီး လူယူရအေးမှစပါ’

စူးအေး မဲ့ပြုံး ပြုံးပြုံး

‘စဉ်းစဉ်းအေးမေးလို့ ပြောပါနော်၊ မင်းသမီး အနေနဲ့
ကျွမ်းကျင်က အဆိပ်တစ်မျိုးထည့်ပါ၊ သိုင်းဝညာနဲ့ယှဉ်ရင်
ထေရ မင်းသမီးရှုံးမှစ သေချာနေပါဘယ်’

ကျင်စုတို့အား အသေအစေ ပြုံးရယ်လျှစ်

‘သိုင်းဝညာကိုတေရ စားစါအတေး အဆိပ် အကြောင်း
ပြောရမယ်ဆိုရင်တေရ ကျွန်တို့ မျိုနယ်က လူအုတ်ထဆိပ်
ခတ်ဝညာ ထေရင်ပေါင်းများစွာကို ရှင်တို့ မြေပြန်က စူးအေး
နောက်ထပ်ပါးနှစ်ဆယ်ပြီး ကြိုးစားလို့ မခီသေးဘူး၊ ခါအတေး
ကျွန်ုပ် အစာထိပြောရဲတယ်’

စီးရင်က

‘အင်း—ကိုယ်သန်ရာ သန်ရာခေါ် တွက်တူအေး၊
‘ရှင်တို့ အဆိပ် ဝညာကို ကျွန်ုပ်တို့ မခီသလို မြေပြန်အ
ထိုင်းဝညာက လဲ မျစ်စိစစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြစ်ကတောင်၊ ရပ်နေ
လို့ လူတစ်ယောက်ကို ဘိုင်းခနဲ လွှဲကျ လွှားလှေအစ်အောင်
နှင်းဆေးခင်နိုင်ပါသေးတယ်’

ကျင်စုတို့က မဲ့ချိတ်ပြီ—

စုပွန်း မိုးကျော်သူ

တော့ရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူဒေဝီ (၁) ၁၂၅

ကျွန်ုပ် ဘာလုပ်မှတော့ ညည်းပြောသလေ့မရှိမဟုတ်
သေးပါဘူး။ ကြားမိနေပါနဲ့

ဆုမဆဲ မနေကျမနေပါပြင်....

'ကျွန်ုပ် အတိတ်တုပြန်မယ်၊ ဝါဆို ရှင်ယုံအလေး'

'ယုံမယ်'

'အေး ဝါဆို ကြည့်ပေတော့'

ဆုမဆဲ ပြောပြီ၊ ညည်းနှင့် ညည်းအက်ကို မြေ ဖန်ဆင်းပြီ၊
ဝါးပြင်ခေါ်မှာ ရှိသေး ဆဲစားအားများကို သပ်ထင်မခံ ချွတ်
သည်။

စီးရင်က ဆိုသို့ လှုပ်ရှားလိက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်
တို့ နောက်မှ လိုက်ပါသောကြားသား အနုစိရောင် သိုင်းဝတ်စုံ
များ ပတ်ဆင်ထားသည့် လူသန်ကြီးနှစ်ယောက်မှ ရုတ်တရက်
ခန္ဓာကိုယ် တင်ချက်စီ တုန်ခါသွားကြပြီ။ ထိုကျ သွားပေတော့
သည်။

တစ်ဆစ်တည်းလို့ ခြံငင်

အနီရောင် ဝတ်ဆင်ထားသည့် အဘွားအို နှစ်ယောက်နှင့်
အမီးဖင်အမီးအေးသည် လှည့်ကြီး နှစ်ယောက်စီလုံးမှာ အည်း
အော်တစ် လိုကျလှမ်းကြုံနေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့က ထိတိထန်သွား၍...

'စီးရင်... ဝါ... ဘာလုပ်တားလို့'

စီးရင်က

'ဒါဟာ ရှင်တို့ရဲ့ ပိုးအောင်အဆီကို ကျွန်ုပ်တို့ ပြောခဲ့
မထုတ်တတ်သလို မြေပြန်အ ဆစ်နုထီပုန်း ဝညးကိုလို့ ရှင်လူ
တွေ မလာကွယ်နိုင်တူးဆိုတာ ဖန်ဆင်းပျက်စီးသွားဖို့'

'ကလေးကန်နက်ပုန်း အုတ်အေး'

'ဟုတ်တယ်'

'ဟယ်လို့ ဇာတ်နတ်ပုန်းမျိုးလို့'

လှိုအေး

ဝမ်းငင်းက... လမ်းကြီးနေခရီးကွယ်မှ... ဆန်ထွမ်းချင်း
အလှူအက်လမ်းအား ထွက်သလေ။

ထူးခြားတဲ့ အဆီပျံတင်မျိုးနဲ့ စိမ့်သေးတဲ့ လက်နတ်
ပုန်းတစ်မျိုးပါပဲခင်ဗျား

ကျွန်ုပ်က ဝမ်းငင်အား မျှော်မှောင်ကုပ်၍ ကြည့်လိုက်ပြီ၊
နေခရီး

'ရှင် ဘယ်သံလဲ'

ဝမ်းပင်က

'ကျွန်ုပ်အော်လေး... ရှိုင်းလေးအေးအေးတွေဟာတော့ မြား
ပုန်းဝမ်းဖင်းထို့ ခေါ်ကြပါစိတ်ပါ။ ဆည်နေစဉ် အျုပ်တို့ကို
တေးဖက်မခင်စီ အဆီပျံအောင်မှေးတဲ့ပညာနဲ့ အပြီ
အနိုင်ယူမယ် ကြံပါနဲ့ ဇာတ်အေး'

၁၂၅ စီးရင်သု

အိုင်စည် သဲကျွန်းသော လူမ၏လူများအား စိတ်
ပေးသော စွဲကြည့်ပြီး...

ကျွန်လူတွေ ခေကျန်ပြီ
စီးရင်က အမျှပြောလား။

ဝမ်းပင်းက ကြားမှပြတ်၍...

'ခါက ခင်ကျားအထက်ပါ။ အမှန်တကယ်ပင် အစစ်မသေး
စီးရင်ရဲ့ သနားတရုဏာအားထက်တဲ့ စိတ်ကြောင့်သော ခင်
ပျားလူတွေ အသစ်မသေမထားဘူးလို့ မှတ်သားပါ။'

ကျွန်စုံ တအံ့တကြပြင်...

'ခါ...ခါပြင် လူတို့'

ဝမ်းပင်း မခေါင်းညိတ်လို့နီသည်။

'ဟုတ်ကဲ့...မသေကြသေးပါဘူး။ ခင်ကျားကြို စည်စေ၊
ချင်လို့ လူတို့ကို မေ့ သွားရုံအား ကျွန်တော် ဝစ်လှတ်လို့နီ
တဖန်ပါ။'

'အင်း...အေးသံစတင်... မကြီးရအောင် ဝစ်လှတ်နိုင်တဲ့
ရှင်အဖန်နတ်ပုန်းညောရပ်တို့တော့ ကျွန်မ ချီးကျူးပါ။ အသိ
အေး

စီးရင်က

'ကျွန်မ မေးပါရမစဉ်း၊ ခုနက ရှင် ကျွန်မလိုပေးတဲ့အဆီပဲ
ပြေးသေးဟေ့ တကယ်ပြောဆေးအစစ်ပဲလား။'

ကျွန်စုံ ခေါင်းညိတ်ပြုပြီး...

'တုတ်စါကယ်...အထွေပြေဆေးအစစ်ပါ။'

စီးရင်က စွဲကျွန်းသော အိုင်စည်လူများကို လှမ်းညှိ...
ပြောင်း-

မေ့စင်းအား...

'ဗုတိုကို ပြောဆေးပေးလိုက်ပါ။'

ဗုမ၏ဖော်အားဆုံးသည်နှင့်...

ဝမ်းပင်းက လဲကျွန်းသွားခြင်းအားဆီစီ ကိုယ်နှုန်းကိုယ်
ရှင် စွဲဝင်နေသော သက်နုဖန်ပုန်းများအား နှုတ်ထုတ်ပေး
လိုက်သည်။

စိုနေအစီ

ယိုင်တိယိုင်တိုင်ဖြင့် ထုဆိုင်လိုက်ကြသော စိုခွဲများအား
ပြောတစ်လုံးစီစားပြီး သေးတိခိုင်းလို့နီသည်။
ဤသို့ဖြင့်

လူခြေဖိအေးကံစလုံး လူဆေးဝင်းပအတိ ပြန်ပြန်သွား
အေး

သတိရလျှင်ခြင်းဝင်-

အဝတ်နုစိတ်ထူးသည် လူနှစ်ယောက်အား အေးအိန်နု
ကိုဆွဲထုတ်၍ စီးရင်ရှိရာသို့ ပြေးဝင်သွားကြသောအား
သည်။

သို့လည်း

ဝမ်းရဲ၏အတိအလည်း ပြန်လှစေသည်။

ပြေးလာခဲ့သူ လူနှစ်ယောက်အနက်မှ တစ်ယောက်၏လက်
တဲခေးသည် ဝမ်းရဲ၏ထံသို့ လှည့်တစ်ပြက် ရောက်ရှိသွား
အေးပြီ။

တစ်ချိန်တည်းမှစလင်

ရှေးရာဝင်းခန့် အလှည့်အပြေး ထုပုံစံ ကုန်နှစ်လေး
တစ်ခုသည် လှုပ်ပျံလျက် ခေးကိုင်စွဲတစ်ယောက်၏ ခေးကိုင်
ထားသော ဩဝါးကို ဗုတ်ခနဲ ဖျတ်သွားလာတော
သည်။

အခါ

ဟိုလူ့ ကံဆဲခေး၏လည်း အောင်ခနဲခေး၏သို့ လွတ်
ထွားလေသည်။

နှစ်ယောက်စား၊ ရှေ့သို့ တိုဝ့်ကြံတေ့မိ။

ဖန်စူးက ကျင်စု၏လူထုကိုလုံးအား အေးစေစွာ

ဆို၏ပြီ...

အေး... အသက်ရှင်ပြီ၊ ခေ့ချင်ခေးတယ်ဆိုရင်တော့ ငြိ
ငြိမ်းကြ

ကျင်စုထံ စီးရင်အား ပြန်ချီကြည့်ဖို့ဆိုပြီ...

ကျွန်းလူတွေကို ညှဉ်းထားခဲ့တဲ့အတွက် အကျွန်ုပ်တို့
တယ်၊ ပြန်လည် ရင်နှံကျွန်း အဆင့်ပတ်စပို့ ဝမ်းရဲ၏ကြည့်ချင်
အားအား၊ တယ်လူ့ဒေဝီပင် ရတနာ ကမ္ဘာ့အိမ်
စီးရင်အ သေအ တူလှိုက်လေသည်။

အောင်ပြီ... ကျွန်ခ... ကံတဲခေးတယ်၊ ဝမ်းရဲ ရှင်ဆိုရင်
အလှူဒေဝီ

'ကျွန်ုပ်တို့ အနီရဲရင် ကျွန်ုပ်တို့ ရှင် ဗုတ်ခေ့ပေ!
ကျင်စုသည် စီးရင်၏အနီးသို့ ဆန်လှူငွေချင်၊ လျှောက်ထား
ပြီ...

ဒို့အောင်ကဆိပ်ခပ်နည်းအကြောင်း ပထမပြောခဲ့ပြီးခေ
မှတ်တမ်းပေါ့ သုံးမျိုးရှိတယ်၊ အစချိုးဖို့ အစားလဲ ထည့်ခပ်
တစ်ခု နှိုက်တစ်မျိုး အ ပေအစိန်ကကွားမှ ရှိတဲ့လူဖို့ စီး
အောင်အဆိပ် အရှင်ခပ်တဲခေး ခေ့အိမ်၊ တစ်မျိုးအေးဘူ
အိမ်အေးခနဲ ကျွန်ုပ်တို့အထံ အကွာအဝေးရှိတဲ့ နေရာကို
ခပ်ထည့်နိုင်တဲ့နည်းပဲ

စီးရင်အ...

ခေ့အစက ရှင်ချည့်ခေးခေး ပြေးမနေစမ်းဝါနဲ့ ရှင်
ဆိုတဲ့အခါ ကျွန်ုပ်တို့ အခု ပိုးအောင်အဆိပ်ခတ်တဲခေး ခြင်
မပြုပုံ ဆို ပို့အားပီ မဟုတ်ဘူး

အထင်... တဲခေး... ခေ့အနည်းပါးတယ်ရှင် ရှင် ပိုးအောင်
အဆိပ်ခေ့ခေ့ပြီ

၁၃၂ မိုးကျော်စွာ

ကျစ်စွာသည် ပြေးပြီ၊ နေ့စဉ် ဆယ်ပေကျော်ခန့်သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်သည်။

စီးရင်က တည်ကြည်စွာ ပြော...
'ရှင် ပြေးလေ့တပါဘူး'

ထူမတ် ပြောပြီ၊ ခရု့သို့ ခုန်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ဆူခေါ်ခန္ဓာကိုယ်သည် ပိုပွင့်အလေး၊ တစ်ခုပမာ ပြေးဆီအစစ်ဆွေးပြီး ကျင်ဇာအနီးကို ရောက်ရှိသွားအောင်တော့သည်။

စီးရင်သည် ကျင်ဇာအနီးသို့ ရောက်အောင်သောအခါ...

ကျင်ဇာသည် တစ်နေရာအရပ်တွင် ရပ်စန့်ပြီး ဖွဲ့အိမ်နှစ်ပမာကို ခရု့သို့ ဆန့်စာနီးတဖန်လိုက်လေသည်။

ဆူခေါ်ပုံတန်နှင့် ပြေးလေ့တတ်သည့်အတူကူ ခုခံရန် တန်ပြင်သည့် ပုံစံမျိုးပင်။

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူခံ (၀) ၁၃၃

စီးရင်သည် ကျင်ဇာကို စတင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုစေဘဲ အကဲခတ် ကြည့်ရှုနေ ဖို့တိဘည်း။

ကျင်ဇာက...

မြေပြန့်မှ ချာထုတ်တန်း သိုင်းအခါအထွ အများကြီး နေ့ခင်းပေးပေးပွဲ ရှင်အထောက်မြန်ဟာ တစ်ခါပေးအိမ် မတော့ပူးနဲ့ဘူး။

စီးရင်က...

'က...ဒါဆို ရှင်အနေနဲ့ ဆယ်တိုက်ခိုက်သေးအေး။ ခါမှ ဆွေတော် ကျွန်တေမေးတဖန် လေးခင်းလေးခင်း ပြောအေး။'

'ဘဝဖြေရမှစလို'

'ဘဝဖြေရမှစလိုဆိုတော့ ရှင်အား ကိုယ့်အသက်ကို ဆေးပင်နှင့်မြှေးဆိုး စာလို့ ကျွန်မနေ့စဉ်ကို သဲကြိုမဲ့ကြို၊ ဒီအေးအိမ်တိုနေရတာ လိုဆုတပေး၊ အဲဒါကို သိချင်တယ်'

ကျင်ဇာသည် ဘဝဖြေရမည်မဆိုပဲ ကြေငြိမ်းသွားခြင်း နေလေသည်။

စီးရင်က အေးအေးဆက် ဖို့တိသည်။

'ရှင်ကိုလွတ်စို့တဲဟာ မဟူရာဂိုဏ်းဆဲ မဟုတ်အေး။'

'မဟူရာဂိုဏ်းဆိုတဲ့ နာမည်ကို တယ်တန်း၊ ဘမု မကြာခင်ပူး။'

ဒါ-

'ဒါဖြင့် အခြေခံလိုက်ရတာလဲ ဘယ်သူ ခိုင်းလို့လဲ' ရှင် နီလေးက သိရင်လဲ... ပြောပြရအောင်ပါ ကျွန်မကို လွှတ်လိုက်တာ မင်း ဘာလေး စဉ်းပါ'

'မင်းလေးကလေး ဖန်း ထုတ်ဖူးစား၊ ကြီးတောင် ကြီးစား တွားပါဦး'

ရှင်တို့ကို မိုးကောင်းအခါခတ်ဖို့ လွှတ်လိုက်စား ကွပ်

အနှံ့ ပြေးမင်းပါဦး၊ မင်းလေးကလေး ဖန်းက ကျွန်မကို စားပြန်လို့ ဖမ်းခိုင်း၊ သတ်ခိုင်းရသေးလို့

ရှင်တို့ သူက မုန်းလို့ စီး သူမုန်းတဲ့လူဆိုရင် ကျွန်မလဲ မုန်းတမ်းမဲ့ ကျွန်မက အူတို့ ချစ်မိနေပြီ မှာလဲသား၊ ဝါးကြီးငို ခုခိုင်းတဲ့အတိုင်း ကိုက်လုပ်ရတာပါ၊ ဒါအမေလို့ အခု ကျွန်မ ရှင်ကို လှမ်းမယှဉ်နိုင်တော့တော့ဆိုတာ သဘောပေါက်ပါပြီ၊ ခုတော့ ရှင် ကျွန်မကို သတ်ချင်လက်ပေးတော့

'ဘယ်လိုလဲ၊ ရှင် စိတ်ခံစားတာတော့ မြန်လှချည်သား၊ ပိုးဆေးရင် အဆိပ် မစားတော့တော့ပါဦး'

'ကျွန်မစမ်းကြည့်ပြီပြီ လုံးဝ ခက်လို့ မရဘူး'

'ဒါဆို ရှင်က ကျွန်မကို မလှည့်နိုင်ဘူးဆိုတာ ဝန်ခံပြီပေါ့'

'ဝန်ခံရုံတောင် မကဘူး၊ သတ်ချင်ရင်လဲ သတ်လိုက်လို့ တောင် ပြေးနှုတ်ပြီ မဟုတ်ဘူး၊'

စီးရှင်က ပြုံးလို့မပြီ...

ကဲခါလေး...ရှင်ကို ကျွန်မ မသတ်ဘူး၊ ရှင်သွားလို့ဆို အားနိုင်ပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကို တစ်ခုခု တွားတတ်သွားရမယ်'

'ပြောပါ...ဘာလဲလို့'

'နေ့ထဲနေနောင် တယ်အတူမ ကျွန်မကို အဆိပ်မခတ် အေးဖိုဘူးဆိုလို့ အတိဖို့'

'အေးနိုင်ပါသား၊ ရှင်ကို တားအဆိပ်မှ ခတ်ဖို့ မရဘူး၊ ဒါကလဲ လက်တွေ့ဖို့တော့ ကျွန်မက ကားဖို့ ဝီရိတိကို အေးနိုင်ရမှာလို့'

စီးရင်က ခေါင်းညိတ်သည်။

'ဒါဆိုလဲ သွားပေးအေးပါ၊ ဝါးပေးလို့ တိုလွန်းတာ ကိုယ်တော့ မသိဘူးနဲ့ ထားခဲ'

ထူးတူ အသက်ရှင်လျှင် ကျွန်မရဲ့အသား အူစုံဟူး၏ လူတို့အား ညွှန်ပြ၍ ပြောလို့မိခြင်း ဖြစ်၏။

ကျင်စုတူးအေး...

'အူတို့ကို ထားခဲ့ရမယ် ဟုတ်လား၊ တာလို့ ရှင်အ ခုဘိကို ထားစစ်မလို့ ခဲမား'

စီးရှင်က သားစိမ်းပြုပြီ -

'တာဖို့ဖြစ်ဖြစ်အေး...ရှင်သွားကို ထားခဲပါ၊ ဒါမှရှင်သား အသက်တည်း တိုကို ပြန်ဆရာ မိဘုမား၊ ရှင်ရဲ့ မင်းသားအေး နားက ရှင်ကို ဆေးယိုစေ တွေးရုံအရှိဆုံးသာ သိရမယ်ပါ'

၁၃၆ မိုးအောင်တို့

သူ့ပြောဆိုချက်တွေကတော့ အရိပ်မှတ်ကို ရွာင်စုတို့က
နားထောင်သင်တော့ပေါ့တယ်လို့လည်း

ဆုံးမလို့ ခည့်သည့် စကားမှ အကဲမပြေးတော့ဘဲ ဆို
ရာမှ လှည့်လှည့်လို့လည်းကောင်း။

တစ်စုံတစ်ရာ

အဆိပ်မင်းဘမီး၊ ဆွမ်းသွေးသည်ကို ကြည့်ပြီးနောက်

ခမ်းမီးက...

'အစ်မအေး၊ ခု ကို တကယ်လူတို့နဲ့နီးပြီပေါ့၊ တုတ်အေး၊
စီးရှင်သည် ခမ်းမင်း၏အေးကို ပြန်ပေးပြန်ဘဲ ချင်ဘျင်ဘဲ
ထို လှည့်၍-

'အစ်ကိုချင်...ဟိုလူ့အဖွဲ့ကို ရှင်းလိက်ဆေး'

ဆုခေါ် စကားဆုံးသည်နှင့် ချင်ဘျင်ဘဲသည် တစ်စင်တစ်
ဖမ်းဖမ်း လူသန်ကြီး၊ နှစ်ယောက်အား သို့ တစ်ပြိုင်နက်
လွှားခနဲ ရောက်ရှိစွာ ပြီး တိုက်ခိုက် ဖိတ်ခေါ်သည်။

လူသန်ကြီး၊ နှစ်ယောက်မှ ချင်ဘျင်ဘဲ၏ လှမ်းချစ်ပြန်
တုတ်၊ သွေးချေပြီး

၈၁၀ မိုးချုပ်စွာ

မိုးချုပ်စွာ

မိုးချုပ်စွာ ဖန်တီးထား၊ အနားရသည့် ခေါ်လွှဲ၏ပြီ၊ တီးတိုး
ပြောဆိုသည့်အား

ဖန်တီးစေ ခေါ်ဝင်ညွှန်ပြုပြီး လျှင်မြန်စွာ လှည့်ထွက်သွား
သည်။

ချာလှည့်ထွက်သွားသော အရပ်မှ အဆီပင်စင်းသီး၊ ကျင်
စေ့၊ အုတ်သွေး၊ ရှာတက်သို့ပင် ပြန်စေသည်။

၀ ၀
၀ ၀ ၀

ဖန်တီး ထွက်သွားပြီးနောက်-

မိုးချုပ်စွာ စီရင်လက်သို့ လှည့်၍-

အစိတ်အပိုင်း ခေါ်ဝင်သွားသော ဖန်တီးစေ အယ်လီ လူစား
မျိုးလဲဟင်

စီရင်စေ

ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ထင် ပြောဆိုရန်အတွက် ဓါဟုလဲ ဟောပြောရိုက်
ခဲ့ ဖန်တီးချက် တစ်ခုလုံးပင် ထင်အားပီ

မဟာရာဂိုက်နား၍ ဖန်တီးချက် အုတ်လေး

မဟာရာဂိုက်နားနှင့် အလှူစေပီ (၁) ဝေဠု

ဟုတ်တယ်၊ မဟာရာ ဂိုက်နားဟာ ရှင် ဝေဠု၏ နှစ်ထပ်
တွေ့လှ ဖန်တီးနိုင်သလို၊ မင်းသားသေး ဖန်တီးစေသားထက်
မိ ဖန်တီးနိုင်သူနှင့်မယ် ထင်အားပီ

မင်းသား

အင်း...သို့...သွား...မိန်းမ...အား...ကို ချစ်ဟန်
ဆောင်ရွက်... ဖွဲ့ကမ်းတို့ ခေါ်သွားသော ဖန်တီး လှူမျိုးမဟာရာ
ဝေဠုပေးပြီး သတ်ခိုင်းလို့ ကျွန်တော် ဖန်တီးရအောင် များဝင်ပြီး
ခေါ်ဝင်သွားသော ဖန်တီးတို့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ အစောကြိုအတည်းအ
ခေါ်အရာရင် ကျွန်တော် ဖန်တီးချက်နှင့် အစောကြို အတည်းအ
စေသနည်းပြ

မူ၏ စကားဆုံးသည်နှင့် စွမ်းရဲကံ သဘောကျစွာ အား
တစ်ခုလုံးပင်ကံသည်

ဟား ဟား ဟား ဟုတ်တယ်ဗျို၊ ခင်ဗျား ပြော တခု
ကမ္ဘာပီ

စီရင်စေ အစားဆက်သည်။

တကယ်တော့ ကျုပ်စေ့ဟာ ကျွန်ုပ် မသတ်လိုက်...ဟော
ရဲ့ အနားနှင့် ဆွဲခင်အံ့တရားပြုပြီး ကျွန်ုပ်တို့တော်... ပြု...
အားမလေးဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နှင့် လွတ်စေလိုက်တာပဲ။ မှု
လှည့်ထွက်မဟာရာ မသတ်ချင်မ...မယ် အကြောင်း ဖန်တီးစေ...
ကျွန်ုပ် သတ်လိုက်မဟာရာ

ဟားအချက်တွေကြောင့်လဲ အားမလေး

သို့သော် နှစ်ရံအစီအစဉ်တစ်ခုလုံးလုံးလုံး

တစ်ခုလုံးလုံး ကျွန်တော်တို့ နှစ်လုံးကြာ

စီရင်စဉ် ခေတ်ပြောင်းလာသည်။

အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ အဖေ
အဘတို့၏ ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲ၊ အလှူအတီ စိတ်
ပေကြွပေးခဲ့စေ ဖန်တူက လျှင်မြန်စွာ နှစ်လုံးကြာ

စွမ်းရည်...

အထက်တန်း အစီအစဉ်များ ပိုမိုမားမတ်စွာ
ရှင်ဆိုင်နေရစဉ် ကျွန်တော်တို့၏ အဖေ အဘတို့၏ ရင်ဆိုင်နေ
ရသော အခက်အခဲများ

ရွှေချစ်ချစ်လည်း ထောင့်လှိုက်လှိုက်သည်။

ဟုတ်တယ်

စီးရင်ဆင်...

ခဏခဏကလေးကလေးကြည့်ပါဦးလား၊ ရန်သူအတွက် ဖန်တူ
တို့ အနိစ္စတို့အနိစ္စပြီး ဖမ်းဆီးမိတယ်လို့ထင်ပါ။ သက်သေမှာ
တော့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မ အတည်ပြောရဲ့အဖေ

သက်သေတော့ ဟုတ်အေး၊ ဘာကြောင့်လဲ

ကျွန်မတို့နဲ့ အခပ်အထူ ဒါဟုတ် ခြံမီးခြံမီးအဖို့ တစ်
ခုခုကို လုပ်နိုင်တယ် မဟုတ်ဘူး

လူတို့လည်း ထပ်လျှင် ထောင့်ပြန် နေရဦးမခင်...

ဖန်တူတစ်စီးအား ပြန် ဆည်း ရော ဝိရှိအေးစေသည်။

သို့သော်...

လူ၏ကိုယ်၌ သွေးထဲလိမ်းလိမ်း မဟုတ် လျှင် ခယျားယိုဝှက်
မြင်၍ နေသည်။

ရွှေချစ်ချစ်က သူ့အဖေ ဆီ၌ ခဏခဏကလေးကလေးသည်။

စီးရင်ဆင် ဘုရား၊ စိတ်မကောင်းစွာ ပြင်ကြည့်ရင် -

အဖေကို ဖန်တူ၊ ရှင်ခဏခဏကလေး နည်းတူတောက်ဘူး၊

ဖန်တူက သူ့မျှ ပြန်မပြောနိုင်ပါ။

သူသည် နှစ်ချစ်ချစ်ပြီး စွယ်သတ် ပင်သတ်တို့ ပုန်ပုန်
ရွှေချစ်ချစ်ကလေးလေးသည်။

စီလျန်သည် ဖန်စူးအား ကြည့်၍ မျှခန့်အားဖက်နှင့် ဟီးတိုး တိုပင်နေသေသတ္တိ။

တစ်ခဏကြာသောအခါ...

အဖော်ဖြစ်သော ထိုလူသည် ခေါင်းခေါ်ပြုပြီး 'လှည့်ထွက်လွှားခေတ်သည်။

သို့ရာတွင်...

ထိုလူထု၏သွေး၍ ခြေလှမ်းတစ်ရာ မပြည့်မီမှစတင်...

'အေး-စီလျန် ကျုပ်ကြံ ခင်ဗျား အဆိုပို-အဆိုပိုဝပ်လိုက်ပြီပေါ့'

ကျယ်စေ့ခင်သော ညည်းညူသံနှင့်အတူ ဘိုခံကို အစီနှစ်ဖက်ဖြင့်နှိပ်၍ ဆိုသမျှ လွဲကျသွားအောင်တော့သည်။

စီလျန်က အေးစတံစူးဖြင့်....

'အေး...အဲဒါ ခြေလှမ်းတစ်ရာ ဖျာပြတ်သေး ဆိုတယ်ပဲ၊ မသေခင် မှတ်သွားဦးပေါ့'

သို့သော် ဆိုလှမှ မှတ်မသွားနိုင်တော့ပါ။

ဝေခနားကို လှလိမ့်ခံစားပြီးနောက် အသစ်ထုတ်သွားချေပြီ မစတင်ပါအေး။

ချင်ဆွင်က စာအံ့ကကြပြန်....

'ဟ-စီလျန် မင်း လူကြီးတစ်ယောက် အဆိုပို ခေတ်ဆန်နေတာလဲ'

စီလျန်က သတ်ပြင်အော်ချက်ချလိုက်ပြီ....

'ဇုတ်စား လစွဲပေးဖော်ဖို့၊ ရှန်ချွန်ကို ထိတ်အဆိတ် ဘအင်၊ အေးနေတာ ချုပ်၊ ကျွန်မ ဇုတ်ကို မသက်ပြစ်နေတာ ကြီးပြီ၊ အစ်မ စီရင် အဆိုပိုသင့်ဟန်အောင်အသွားက ဆိုပါသေး၊ နို့လှ ဒီအတိုင်းပဲ၊ ပိုးစေ့ခင်အဆိုပိုနဲ့ ကျွန်မတို့ တစ်တွေ အသတ်ခံရတိုင်း အကျယ်ဆုံးအော်ထား ချုပ်၊ မုယားမေးစား အမျှဆုံးလုပ်ထားလို့ ဇုတ်

ချင်ကျင်စာ ဝိုင်အတွဲ၍ ဧည့်စားနေရာမှ....

'အေး-ဇုတ်တယ်၊ မသက် ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်းတစ်ခုအမှန်ပဲ'

စီလျန်က....

'အခုမှ သူ့ရဲ့သဘောအဓိက တွေးခန့် ပေါ်လာတော့ပဲ၊ အစ်ကို ဖန်စူး ဒါကို အပြစ်အသန့်ရနေဖို့ ကုသဖို့ ဥဆီမှစ၍တု နှစ်ခေါင်းတစ်ခဏခင် နှင်းကြီးစေ့ကို ကျွန်မ အောင်တယ်၊ ဒါကို ဆူသ မပေးဘဲ ထုတ်ပြောဖို့ ကြိုးစားနေတယ်၊ ဒါဟာ ဇုတ်မှာ အားလုံးရှိနေတယ်ဆိုတာ မပေါ်လွင်နေဘူးလား၊ ဒီစေ့စ သွေးပေးဖော်တွေရဲ့ သွေးကုအစ်ကို စားချိန်တစ်ခုပဲ'

ဇုတ်စားအားကို ကြားလိုက်သောအခါ

စမ်းရုံစာ

'ခင်ဗျားတို့မှ နှစ်ပေါင်းအစ်ခဏခင် နှင်းကြီးခေတ္တိနေတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့၏ အင်နန်နယ်၊ ကွမ်တိုနဲ့ ကွမ်ခို ပြင်ဆင်တွေက မိတ်ဆွေပါးအောင်ဆိုတဲ့လူတွေ မဟုတ်ဘူး'

တကယ်တော့အကြောင်း မေးမိသလိုပဲ၊
ချစ်ချစ်နဲ့ ခေါ်ဝေါ်ပြန်၊
ဟုတ်တယ်၊ ခင်နာနဲ့ လူ့ဆိုးဝါးစေမိမိဆို၊ ခေါ်ခို
ပိုပြီး မှန်ပါကယ်။

စီးရင်ဆီ စီလျန် နဲ့အတူ လှည့်ကြည့်မိတိုက်ပြီ၊
အစ်... စီလျန်က လက်ရှိအားပဲ၊ ကျွန်တို့ရဲ့ ရှင်တို့ဆွေ
အဖေအကြီး အတည်းအစ၊ အကဲခတ်နေတယ်။

ထိုနေ့က
ချစ်ကျင်သည် ထိုကျေးဇူးဆု၊ နေသည့်လူထံမှ နှစ်ပေါင်းအ
ထောင် နှင်းကောင်ကြီးစေ့ကို ထုတ်ယူခဲ့မိသည်။

ပြီးနေတယ်
စီးရင်အနားသို့ ရှိအပ်အားပြီ၊ နှင်းကြီးစေ့အား စိတ်
၏အကဲခတ်သို့ ဆိုးမေးလိုက်၏။

အစ်မအေး၊ နှင်းကြီးစေ့ဟာ ရွှေထက်ရှားတယ်၊ နေ
ကြောင့်လဲ သည့်အထက် ဂရုစိုက်နေကြတာပေါ့၊ အစ်မအေး
ဆိုရဲ့ ကျွန်တော်အပေါ်မှာရှိနေတဲ့ ဆွေးဖူးကို တုံ့ပြန်
အနေနဲ့ အပူအပင်ပါကယ်၊ အနီခဲပါ၊ သည် နှင်းကြီးစေ့
ဟာ ကိုယ်တို့အဖေရဲ့စိတ်ကော်ရာကို ကုသရာမှာ သိပ် အထူး
ထက်တယ်လို့ အဆိုရှိတယ်။

ဝေခပ်-

နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် နှင်းကြီးစေ့ ဆိုသည်မှာ နှစ်ပေါင်း
ထောင်ကျော်အထိ ဆီးနှင့် နှင်းခဲတို့၏ အဆီအနှစ်
များ၊ စားစားနဲ့ ပြီး နေရောင်နှင့်အရောင်တို့မှ စွမ်းအင်ကို ရယူ
ထား ပြစ်ဆားခဲခြင်းကြောင့် လေကဲ့သို့ပင် ဝေးကြွေးစွာ
အလှံလှံအေးပြန်နေပြီတယ်။

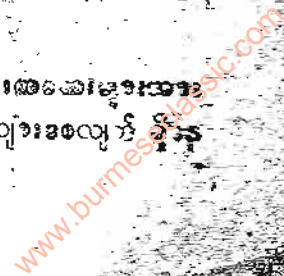
စီးရင်သည် သူ့၏ ညွှန်တိုင်းပေါ်မှ တင်ထားသော သို့
အလှံကို အေးစိတ်စေလေ့ မှာကဲ့သို့ အထောင် အထိအချင်းများ
ဖြင့် ညှစ်ချေလိုမိ၏။

နှင်းကြီးစေ့ အေးစိတ်ကဲ့သို့ပင်၊
အေးစိတ်စလုံး အကြီးအအား ညီမျှစွာရှိနေသည်မှာ အထူး
မှား မှား၏ အစစ်ချေခင်းအတွင်းအား စွမ်းအင်ကို ဖော်ပြ
အကဲသို့ ဖွင့်ရှိ၏။

နှင်းကြီးစေ့ အေးစိတ်အနားမှ သုံးစိတ်ကို သိမ်းအေး
ဖို့တိုက်ပြီ၊ တစ်ခင်းကို တင်ပျဉ်ခေ့ဆိုင်ရှိ ရှုရှုမြင်လုပ်နေသော
ဖန်ဂျာ၏ဝါကျပ်ထဲသို့ ထည့်အေးစေမိ၏။

ထိုနေ့က
စီးရင်သည် ဖန်ဂျာ၏ဖန်ခေ့ဆိုင်ထဲ ဖန်ပျဉ်ခေ့ဆိုင်ချစ်နဲ့ပြီ၊
ခေ့ဆိုင်

အထူး၏ အေးထွယ်အေးထွယ် အထိချေခင်းအထောက်အထား
ဖန်ဂျာ၏ ခေ့ဆိုင်ကိုယ်ပေါ်၌ ဟိုအည်ရွှေ လျားအလှူကံ ချီးနှစ်
သည်။

ဖန်စူး၏ခန္ဓာကိုယ်၌ စီးရင်၏ ဆက်ဆံရေးစွမ်းအားများ
ထောင့်ပေးလိုက်တိုင်း၊ အထောင့်ခံရသောနေရာ၌ အပူခိုးဒဏ်
ပျံ့ဝင်သွားစေ၏။

ဤသို့ဖြင့်--

အူမသည် ဖန်စူးအား အတွင်းခက်ရာအတွက် ဆေးကျေး
ပြုံး၊ အတွင်းအားနှင့် ပြန်ဆီညှိနှောဆန်ထူနိုင်ရန် ကုသပေးပြီး
နောက်

ဖန်စူးအား ရွှေလျှော်ငါးရှည်တိုင်စစ်စေလို၏။

ထိုစဉ်

ဝမ်းပင်း၏ စဉ်းစားတစ်ခုထဲ၌ ရေထည့်ယူထားသည်။

စွမ်းရဲ၏ ဆူအင်္ကျီကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ဝမ်းပင်းထူထဲ
သွေးရေခွံ၌ အဝတ်ကို ရေဆုတ်လျက် ဖန်စူး၏ အပြင်
ခက်ရာများကို ဆေးကြောသန့်စင်စေလို၏။

ထိုသို့ ဆေးကြောနေရင်းမှစင် ခက်ရာများကို ရေအူစစ်
ကြည့်လိုက်၏။

ခေးခက်ရာအားလုံး ရှစ်ချစ်တိတိ ဖြစ်သည်။

ခေးချစ်တိုင်းသည် အဝန်နှံ့လွက်မနန် ရှည်၏။

ယင်းမှ--

ဖန်စူး၏ အတွင်းအားနှင့်ကိုယ်ဖေဖေပညာ အစွမ်းကြောင့်
ခက်ရာတို့ကို ခေးချစ်စေပြီး၊ မြေခက်များစွာ အခက်ခဲ
ရခဲဆင်နွှဲ၊ လိမ္မော်ဖါးနပ်စွာ လှည့်ပတ် ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့မှု
ကြောင့်သာ ဤမျှ သက်သာရာ ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူ
သည်။

ဤသို့ဖြင့်

ဝမ်းပင်းနှင့် စွမ်းရဲတို့သည် ဖန်စူး၏ ခက်ရာများကို မကြာ
မီ အချိန်အတွင်းမှစင် မဆေးလိမ့်မည် ဟု ပြီးသွားကြပေ
သည်။

စီးရင်၊ ဝမ်းပင်းနှင့် စွမ်းရဲတို့က ဖန်စူး၏ ခက်ရာများကို
ကုသပေးနေကြစဉ် အတောအတွင်းမှစင်--

ချင်ကျင်၊ စီလျန်နှင့် ရှစ်ချစ် တို့က အရပ် လေးမျက်နှာကို
မျက်နှာပြင်မှပြတ်ဘဲ ရန်ဆူကို စေခင်ကြိုပေးနေကြပေ
သည်။

ဤသို့ဖြင့်--

တစ်နားရိတိတိ ကြားဖြင့်သွား အချိန်အတွင်းမှစင်
စီးရင်တို့သည် ဖန်စူးအား သက်သာစေရန် စွမ်းဆောင်
ကုသပေးနိုင်ခဲ့ကြ၏။

လူမမူ အကြောင်း တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် ပြန်မည်ဟုထား
ထားက မှတ်ယူပိုက်ကြီးအားသည်။

o o o

အဆင်များ

စီမံခန့်ခွဲ လွှဲအေး ချစ်နှစ်နှစ်အောင် တွင် ချွေးသီးချွေး
ပေါက်များ ဖြူဆင်းနေ၏။
လူမအည် နပူမှ ချွေးစလေးများကို ကင်နှင့်သပ်ချရင်း--
'အစ်ကို ဖန်စူးကို ကောင်းအေးစင်၊ အနားယူနိုင်အောင်
လုပ်ပေးလိုက်ကြာပြီ'
ဟု စွမ်းရဲတို့အား ဖွားကြားဖို့ကပ်သည်။
မိမိ နေအထိ...
လူမသည် ထိုနေရာမှ လူမိသွားလေ၏။
လူမ၏ အေးအောင် တပြင်တစ်သို့ ဝေပျံ့အက်သွားခြင်း ပြန်
သည်။

ဝပ်ဝင်သည် အတော်လေး ယက်ယာအေးနေပြီ ပြန်သော
ဖန်စူးအား ကြည့်၍--
'တယ်နွယ်နေသေးလဲ'
ဖန်စူးအား
'အတော်အေး ယက်ယာအေးနေပြီ'
ဖို့ခန့်--
စွမ်းရဲက တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားနေရာမှ--
'ဒါနဲ့ ကျုပ် မိတ်ထဲမှ အံ့သြနေတာ တစ်ခုရှိတယ်ဗျ'
'ဟာများလဲ'
'ဖန်စူး ခင်ကလေး ဒီအေးအေးရဲလူမိမိနီး သိတစ်တောင် နေ
အနားယူစေ ခုအချိန်အထိ ခိုက်မိအားကြစားဘူး၊ တဲ့ဒါ သူ
အေးစေလို့'

၁၅။ မိုးကျော်သူ

ဆိုအခါ

ချင်တောင်က ဈေးသံတိုးတိုးပြင်...

'စိလူတွေက အစိမ်းသရဲတွေလိုဝါပဲ ကြိုကြီး၊ စွမ်းရဲ၊ ဆူတို
မဆိုက်ဘဲတေ့ နေမှ မတုတ်မိဘူး၊ လိုက်ကားထက် ပိုဆိုး
တဲ့ အကြံတင်မျိုး ရှိနေလို့ သာ ခုလို အချိန်ကြီးနေတာ သိ
မိတယ်'

စွမ်းရဲက သစ်ပြင်းထစ်ချစ် ချလိုက်ပြီ။

'ကစပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ ဒီနေရာဟာ ရန်သူကရင် ခုခိုနိုင်
အောင်တဲ့ နေရာတေ့ မတုတ်ဘူး၊ ဒီတေ့ အျှင်တိုက်စံတေ့
နေရာအသစ် ရှေ့ကြိုအောင်'

ဆိုစဉ်မှာပင်-

ရယ်မေးသံ တသံ ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာပြီ။...

'ဟား... ဟား... ရှေ့မလိုအား၊ နေ့ကြွေခါဦးအေး'

အေးမီးပြေးသံနှင့် အတူ လူတစ်ယောက်လည်း ဇူတိုက်သို့
လျှောက်လွှားနေသည်ကို မတွေ့လိုက်ကြရအည်။

ထိုလူ၏ ချယ်နှုတ်အားက ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်အန် ပေါ်
လှင်နေသည်။

ဆူဝင်တဖန်သော အခတ်များမှစတင်၍ အားလုံး အနစ်
ရှောင်ငင် ဖြစ်သည်။

စိစုရာဂိုက်နှင့် အလွန်စွမ်း (၈) ၁၅၆

စွမ်းရဲက ဆိုလူကို နှိပ်ဆုံး ခေါင်းဆုံး ကြည့်ပြီး အက်ခတ်
နေသည်။

လှိုသော်

'အူသည် ဆိုလူမှ မည်ဘု မည်ဝါ ဖြစ်သည်ကို ခပ်ခမ်းချို
မေ့ချေ။

ချင်ကျင်က

'ခနခင်ကြီး၊ နာမည် ကယ်စီခေါ်လွှဲ ခင်ဗျာ'

ဆိုလူက

'ကျုပ် နာမည်ကို မေးအားအား၊ မသိရှင်မှတ်အားအေး၊
ကျုပ်နာမည်က လူဆိုးတဲ့'

အူ၏ ပြောရင်း ချင်ကျင်တို့ လူ့နှင့် ခပ်လှုပ်လှမ်းအတူ
ထွက် ရပ်တန့်မိုက်သည်။

စွမ်းရဲက

'ဟားရယ်... လူဆိုးဟုတ်အား၊ ဒီနာမည်ကို တစ်ခါမှမကြား
ဖူးပါစို့အေး'

ဆိုလူက ဆူ၏ ခေါ်တွင် ချယ်ထားသော တူသီးခေါင်း
ကြိုလို ဖြုတ်ယူနေရာမှ...

'ခုကြီးပူးပြီ မတုတ်အေး။'

စီလျန်က ဆိုလှ ပြုစုထူထောင်သော ဘူးသီးခြေခံကြီးတို့ များတောင်ခတ်အမ်း စိုစိုကြည့်လှ၏-

'ရှင်ဟန် လူ၏ မတုတ်ဘူး၊ ရှင့်လို့ ကျွန်မမှတ်မိပြီ၊ ရှင့်နာ ညည် အဆိပ်ပျား၊ ဆုတ်တယ် မတုတ်အေး'

ဆိုလှ၏ အထဲထဲမှ ဘူးသီးခြေခံသည် အလွန်လှပအေးသည်။

အပေါ်စိတ်ငယ်များ၊ ရှိနေသည်။

အရက်ထည့်အေးအေး ပုံသဏ္ဍာန်တော့ မဆုတ်ပါ။

ဆိုလှ၏ စီလျန်အေး၊ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'ဆုတ်အယ်၊ မင်းပြေးတမ အမှန်ပဲ၊ အဆိပ်ပျားဆိုအေး ငါပေါ၊ က...ဟန်သိချင်ကြွေးလဲ'

စွမ်းရဲ့ မေဝင်းနှင့် ရှိချမ်းတို့သည် အဆိပ်ပျား၊ ဆိုသည့် လူကို မမြင်ဘူးပါ။

နည်းညီညီတော့ ကြမ်းဘူးထူးအေးသည်။

အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်အေးအေး အဆိပ်ပျားများ လွတ်အေး နေရှာခြင်းသည်ပင် ခု၏ အထဲတိုင် အထဲတည့်အေး အစွဲခတ် ဖြစ်အေးသည်။

ဟူ အထဲထဲမှ ဘူးကြီးထဲတွင် ပျားအေးအေးများ အပြည့်ရှိ နေသည်။

ဝမ်းဝင်း၏ ညှစ်ညှစ်တစ်တွင် သံမှန်များ၊ အပြည့် ရှိနေအထိ အယ်အထဲထဲတွင်အည်း ဝေအပ်အပ်ဆုပ်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားပြီ လေပြီ။

အဆိပ်ပျား၏ ညှစ်ညှစ်လဲလဲအည်း၊ ဘူးအဖုံးပေါ်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။
ထို့သော်...။

စွမ်းရဲ့ အဖုံးကို ဖွင့်သေးပါ။

လူ၏ အခြေအနေကိုအကဲခတ်သည့်အခါနှင့်ပြင် အေးလုံးတို့ တစ်ချင်း ကြည့်လိုက်ပြီ။

'ဘူးခြေခံထဲမှ လူတို့တို့၏ရင် အဆိပ်အဆိပ်ပြီ၊ သေ ခေနိုင်တဲ့ ပျားအေးအေးနှင့် နှစ်ရာထစ်ဆယ် ရှစ်စောင်တို့တို့ ချိတ်ကူး သံကြွအေး'

ဝမ်းဝင်း၏သည် အေးအေးအေး...။

'ကျုပ်ရဲ့ ဟေးအည့် ညှစ်တစ်ထဲမှာ သံချွန်တစ်ဆုပ်နဲ့ အယ်အထဲထဲမှ ဝေအပ် သုံးဆယ့်နှစ်ချောင်းတို့ရှိနေအထိ၊ ငါတော့အေးလုံးဟန် ထိတဲ့လူကို မအေးအေးအေးကြီး ခုကွ ပေးနိုင်တဲ့ အထိနက်အထွေချည် ပ'

အဆိပ်ပျား၏...။

'ကိုစွဲမရှိဘူး... မင်းပစ်နိုင်ရင် ငါ့ထုတ်အေး အေးမှ ငါ့ အေးသော်တည်းရှိတယ်၊ မင်းတို့ဘုန်းမှအ လူများစု အေး နှယ်လို့'

၁၅၆ မိုးရွာရတု

တိုင်း စီလှန်အ-

အဆိပ်ပျား...ရှင်နဲ့ ကျွန်တို့က အတူတူပဲ ခဟုတ်အေး၊
ဘေးကြောင့် ကိုယ်အချင်းချင်းအစွာ ယတ်ချင်ရတယ်လို့

ကိုယ် အချင်းချင်းအတူ တူတတ်အေး၊ အင်း-ခင်းတို့က တို့
အဖွဲ့အစည်းကို ပုန်ကန်ထားတဲ့လူတွေ ခဟုတ်လို့ ဘာလို့

'ခါစတော့ပွဲ ပုန်အန်ဆင်ရင် ပုန်အန်ရမှပွဲ၊ ဒီမှ...
ရှင်ငြင်းမနေနဲ့၊ ရှင်လို့ ကျွန်တို့လိုက အန္တရာယ်ကစခန့်နဲ့
ကြိုမ်းခြေအန်ခံရပြီ၊ မလုပ်ချင်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်နေရတာ
မဆွတ်အေး၊ မှန်မှန်ပြောနေရင်'

ထိုစကားကြောင့် အဆိပ်ပျားမှ အစွေဝေသွားမေ့သည်၊
စီလှန်အ စကားဆက်ဆို၏သည်

'ရှင်...အခုလို စုတိုအစွာ အမှုတော်ထမ်းပေးလို့ ဆွေ
ပွန်ပါပြီတဲ့ အဲဒီအခါမှ ဆုအော် အတတ်တော် ဘေးရမှဖွဲ့
ပြောပါဦး'

အတန်ကြာမှ...

အဆိပ်ပျားအ သစ်ပြင်းတစ်ချစ် ချလို၏ပြီ-

'ဤတိုခိုင်းဆွေလျော်ပြန်လို့ ဆွေပျားအနေနဲ့ လူ့ပြည်မှ
သုံးရစ်ထက် ပိုပြီး နေခွင့်ခံရပြန်ဘူး'

'အခုလို...အဆိပ်မိထားပြီ မဟုတ်အေး'

ဟော့ဂျက်ကံနှင့် အလှပေစီ (၈) ၁၅၇

အဆိပ်ပျားအ ခေါင်းခါဆိုက်ပြီး-

'ခဟုတ်ပါဘူး၊ အချိန်ကိုက် သွေးကြောပိတ်နည်းတို့
အသုံးပြုစားခြင်း ခံနေရတာပေါ့၊ သုံးရစ်တစ်ကြိမ် အကြီး
ပြောပေးဘဲ သည်အတိုင်းစားရင် ဆဲဒီ အကြီးအစား
သွေးကသွေးအဖွဲ့အစည်းတို့မှ ပိတ်ဆိုပြီး သေရဆိမ်းမယ်'
'ခါ လွယ်ပါစသ်၊ ရှင်တို့ပိတ်အေးတဲ့ သွေးကြောအစွာ
ကျွန်မ ခံပြောမှာပေါ့'

ထိုအသံနှင့်အတူ စီးရင်သည် အဆိပ်ပျား၏နေအိမ်ဖန်ခွ
တစ်လှမ်းချင်း သွေးဆန်စားနေသည်တို့ တွေ့ရုံ၏ကြုံရလေ
တော့သည်

ဝတေပိုင်း ပြီး၏။

မိုး ကျော် သူ

မ ဟူ ရာ ရိုက် နှင့် အ လှ ဒေ ဝိ

(ဒုတိယပိုဒ်)

အဆိပ်ပျားအန္တရာယ်

အဆိပ်ပျားသည် အသံစားရာ၌ ချားခန့်လှည့်ကြည့်ရုံတော်
မည်။

ဆူ့အိမ်သတ်တောင် ဤမျှလှပသော မိန်းမအေးမျိုးကို ဘစ်
မိမ့် မမြင်ဖူးဝေ။

လှပခြင်း၊ သဏိယာမိမ့်အတွက်ဘဲ လှပခြင်းနှင့် ကျွတ်ဆင်ခြင်း
ခြင်းကို အစပြိုင်နဖိအည်း၊ တွေ့ရှိရခြင်းမင် ဖြစ်သည်။

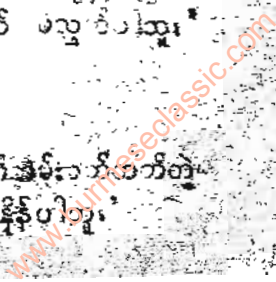
ဤမျှ လှပ၍ တွေ့ရသော မိန်းမအေးသည် မည်
မျှသော မိန်းမအေးဖြစ်ပါသည်။

ဆူ့သည် ဤနေရာ၌ အဘယ်ကြောင့် ရောက်ရှိခဲ့သော
အနည်း။

ဆူ့သည် ဇာတ်ပို့ တွေ့စေခင်း၊ ငိုဝင်နေစဉ် စီလျှင်လ

ကဲ... အဆိပ်ပျား၊ ရှင်အပိတ်ခံထားရတဲ့ မိသားစုကြီးကို
 ဆင်မလေးစွဲရင်က ပြောစရာကောင်းတယ်။ အပြောအနားကလေး၊ အခဲ
 စော့ အစစ်အစေးအ ရှင်ရဲ့လှူဒါနကို ပြောစရာကောင်းရင် ရှင်
 တွန့်ပတ်တတ်ကို ပြောင်းစေရမလား။
 စီလျှင်စီမကော့ကို ကြားလိုက်မှ
 ကျွန်ုပ်သေရင်ရဲ့ လှူဒါနအား ဆိုခိုင်းစားလေးသည် စီ၊ ရင်
 ဖြစ်နေသည်ကို သိရှိလိုက်ရမလား။
 ဆရာ စီ ရင်အား အင်ကြီးတကြိမ်ကြည့်မိမိသည်။
 ကျုပ်ကဲ့ကဲ့ပေးပို့လို့၊ တစ်ဖက်လို့ ကျုပ်အသက်ကို ထုတ်
 မယ်ဆိုရင် ခင်ပျားတို့ဘက်က ရပ်တည်ဖို့အားပေးပါ။
 စီ၊ ရင်က ပြောလိုက်ပြီ။
 ရှင်ခင်မို့ တယ်မှလို့ ပြောပြီး
 ကိုအခါ အဆိပ်ပျားက
 ရထားတုတ်ကလေး ရင်စာတ မှပေါ့။
 'တယ်နှစ်နှစ်ကြို ရင် တင်ခါ နား ခာတီသလို'
 'သို့ ရှေးကျွန်ုပ်ရင် တစ်ကြိမ်ကျ ပုံနှိပ်နေတာ တစ်ပါးထပ်
 အဲ... နှစ် ပြီးဆိုရင်တော့ အလှူအဖွဲ့ဖွဲ့
 ဟုတ်ပြီ၊ ခါဆို နေ့ပတ်တစ်ခါ စားမယ် အချိန်က တာ
 အချိန်လဲ'
 'နုနုပြန် မွန်းတည့်ချိန်ပါ'
 'အားပေးပြီလား၊ အချိန်တွေရှိသေးတော့မှ၊ စိုးရိမ်မနေ
 စော့ ထုတ်ထား'

ထိုင်းနောက် အဆိပ်ပျားများထည့်ထားသော ဘူးခြေခေါ်
 လိုကြည့်လိုက်ပြီး-
 'ခါနဲ့ ရှင်အဆိပ်ပျားတွေ ကျွန် - ကြည့်ချင်သေး၊ ခင်ပျား
 မလား။'
 ဤကဲ့ကဲ့ အဆိပ်ပျားက ဘူးကို ဆက်ခန့်လှမ်း ချစ်ခင်ပြီး
 'ကျုပ်ပြန်မိတယ်။
 ဘူးထဲက ကိုယ်ထပ်အနံ့ခေါင်းအဝါရောင်နှင့် ပစ္စည်း
 တောင်အရွယ်၊ အနံ့အရသာ ပျားအစာခင်ကြီးများ၊ ပြုတစ်
 ပြုတစ်လုပ်နေသည်ကို မြင်နေရသည်။
 စီ၊ ရင်က
 'အားပေးအောင် အားပေးတတ်ကြီးပါလား။
 အဆိပ်ပျားက ချစ်ပျားအောင်ချားအတွက် ဂုဏ်ယူနှစ်
 ထပ်တင်ပြင်။
 ဟုတ်တယ်၊ စီအားကောင်းကြီးတွေ ဖြစ်အောင်
 အားပေးအကြီးဆုံး အဆိပ်အပြင်ဆုံးဆိုတဲ့ ပျားအစာခင်
 သုံးမျိုးကို နှစ်ဖက်ကလေးရထားပါ။ ဒီကောင်တွေနဲ့ တွေ့ရင်
 ခါနဲ့အားပေးအောင် အသက်အန္တရာယ် မလှူပါနဲ့။'
 စီ၊ ရင်က ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့်
 'ခါဆို လူ့စား'
 'အားပေးအောင် သိုင်းပညာ အား ပြန်တက်တက်တဲ့
 ခုပဲဖြစ်ဖြစ် စီပျားတစ်အောင်ရဲ့ခင်ကို မခန့်နိုင်ပါဘူး။'

၁၆၄ မိုးထွန်းစု

‘ဒါဆို ကျွန်မ နှစ်နှစ်ခင်းခင်းစာဖတ် စမ်းပြီးပမ်းကြည့်ချင်အယ်’

အဆိပ်ပျားက မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့်
‘ပျားနှစ်နှစ်ထောင်ပမ်းမယ် ကျွတ်အေး။ ဘယ်အိမ်မှာမှမရှိ
‘ဒီအိမ်ပေါ့၊ ဘူးထဲအဖတ်နှိပ်ပြီး ပမ်းမှစေ၊
အဆိပ်ပျားက ခေါင်းခါရမ်းဆိုက်သည်။

‘အခု လေ့လာဘူး။ ဘူးထဲမှာက ပျားအစားနှစ်ရာစေ့ချာ
ရှိအယ်၊ တော်ကြီး စေ့အာထဲက...’

‘မဆုတ်ဘူးအေး၊ ဒါက ကျွန်မ စာတေးအရ မမ်းတေးပေး
အဆိပ်ကန်လို့ သေရင်လဲ ရှင်မှစ ဘေးအခပ်မှ မရှိပါဘူး
အေး’

အဆိပ်ပျားသည် စီးရင်အေး မည်သို့မျှ ဖျော်ခင်းဖျော်အေးခင်း၊
ရတနာမည် ခေတ္တမှန်း ယမကစေခါနီး နားထည်ဆိုက်အေး
သည်။

ထို့ကြောင့်

စွမ်းရဲတို့ဘက် လှည့်၍

အေးလုံးကြွေးတဲ့ အတိုင်းဖြစ်နော်၊ ထူးသဘောနဲ့စု
တေး ကျုပ်ပထမဆုံးပင် ပေါ့ဘူး၊

ထူးသည် ပြေးပြီးသည်နှင့် ဘူးခြေထိ၏ အခွံကို လက်
တစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ထားပြီး ကျွန်အိမ်တစ်ဖက်က အပုံးကိုအား
ပိုင်နေ၏။

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူခေတ် (၅) ၁၆၅

အပုံးပွင့်လှူစားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်...
စီးရင်က ပျားနှစ်နှစ်ထောင်အဖတ်ကို ဘူးထဲသို့ အမြန်ဆုံး ထိုး
ထည့်ဖို့တိုသည်။

ဘူးအတွင်းမှ ပျားအစားခင်းတို့၏ အော်သံများက အဝီဝီမြည်
လျက်...

အေးလုံး၊ ငြိမ်သက်စွာ စီးရင်၏ မျက်နှာကိုသွား လှမ်းကြည့်
နေကြသည်။

စီးရင်က သူမ၏ ညှစ်အိမ်ကို တပြည်ပြည်ရုပ်ပြီး အပြင်
သို့ ပြန်ထုတ်ဖို့ဆိုသည်။

သူမ၏ အစိုးအချင်းများတွင် ပျားနှစ်နှစ်ထောင်အညှစ်အစင်
ပုံအဖျပ်ဖျပ်ခတ်လျက် ရှိနေသည်။

အဆိပ်ပျားသည် အံ့ကြွယ်တံလန့်စွာဖြင့်...
‘ခင်...ခင်ပျား၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်’

စီးရင်က ပြုံး၍-
‘ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးရှင်၊ မြင်တိုအတိုင်းပါပဲ’
ထို နောက်...

သူမ၏ ပျားတစ်နှစ်ခင်းကို ညှစ်၍ သတ်ဖို့ဆိုပြီး...
အခြား ပျားတစ်နှစ်ခင်းကို ခါးမှစနဲ့ ဖျင်ထားလိုက်အေး

သည်။
ပျားအစားခင်းကြီးအေး...
ခေတ်ပုံ အဖျပ်ဖျပ်ခတ်လျက် ငေးဆိပ်ပြင်းအေး အကြီး

အေးကို တရွရွလှုပ်နေ၏။

စင်စစ် ဝမ်းကွဲအု

စီးရင်သည် လှိုင်းဆိပ် ပျားအောင်အား၊ သေချာစွာအေး
လေပြီ၊ နားထဲ...

ငယ်အောင်အောင်ကို ထက်နည်းအတိုင်း၊ ညှစ်ပြီး ဆတ်စို့ဖို့
သည်း

လှိုင်းပြန်တပုတ်ကို သေချာစွာ ကြည့်ပြီး နားထဲ...
အဆိပ်ပျားသည် ထုည့်စုနီဆွေးအေး၏၊
ဆူသည်၊ ခြေလှမ်း၊ ငါ့လှမ်းခန့် ရော့ဟ်သေးအခါ
စီးရင်၏

အဆိပ်ပျား၊ ရွှင်ဘယ်သွေးမလို့လျှံ၊ သွေးကြွေပိတ်ခံထား
ရတဲ့ ခက်ရာ ကိုသွေးဦးလေ

အဆိပ်ပျား၏ ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုဖို့ ဝည်း
သိုသော်

မို့လဲ နားထဲလှည့်ကြည့်တဲ့...

ကျွန်တော် အဆိပ်ပျားအောင်အတူအ ခင်ဗျားကို ဘာမှ
စုကွမ်းပေးနိုင်တော့ဘူး၊ ဟောတိုအေး၊ ပီခဝက ခင်ဗျားအနေနဲ့
လို့ ကျွန်တော် ကို ဆုခေးဖို့ မလိုတော့ဘူးခေါ့!

ပျားပြောဆိုဖို့သေး အေးမှာ အလျှာအစေး၊ သဘော
မျိုးပင် ဖြစ်နေသည်။

စီးရင်၏ လှပစွာ ပြုံး၍...

ရွှင်အဆိပ်ပျား၏ ကျွန်တော် မတုပ်နိုင်တော့တာခြားရွှင်
သွေးကြွေပိတ်တဲ့ ဝေခနားကို ကျွန်မ ကုဖေးမှအေး တခြားဖို့
ဟေ့

ထိုအခါ...

အဆိပ်ပျား၏ ပြုံးရွှင်စွာ ပြန်ထုတ်အေး၍
'အစ်မအေးတော့ အေးထဲကို သဘောအေးအေး ပြည့်ဝတဲ့ လူ
အစ်မအေး၏စာ၊ ဒါဆို ကျွန်တော် ဝေခနားကို ပျော့လှေအောင်
ကုပေးဖို့ အေးခင်းဝန်ပါတယ်'

'ပီဇီမုဝေါ့ရှင်'

မို့မသည် ဆိုသို့ ပြောပြသည့်နှင့် ရှေ့သို့ ဝှုတ်ခနဲတံ့ပြီး
အဆိပ်ပျား၏ ကိုယ်ပေါ်မှ အေးရကြီးသည် သွေးကြွေကို
ခနဲချလိုတည်း အဖိအရ ဆိုးပိတ်လိုက်တော့၏။

ထိုအခါ

အဆိပ်ပျား၏ ခန္ဓာလိုက်သည် နားထဲသို့ လန်ပြီး ထိုကျ
ပျားသည်း

စုမ်းရဲက လိုကျအေးအေး အဆိပ်ပျားကို အမြန်ဆုံး ပေး
ဖို့

'အစ်မအေး၊ ဘုရား၏ လှုပ်မလို့ ပြောပါ၊ ကျွန်တော်ကူညီ
ဖို့'

'ထုကိုယ်ထဲမှ ချိတ် ခက်ရာကို အရင်ဆုံး ကျွန်မတို့ ခစ်
အကြည့်ကြရအောင်'

စီးရင်က ပြောပြပြီး...

မို့မ ဝတ်ဆင်ထားသေး အဘတ်အေး၊ များစွာ စိတ်ဆိုး
မူလိုဖို့သည်။

အဆိပ်တူး၏ ကိုယ်စေတီမှ အင်္ကျီကို ချွတ်ချပြီးသောအခါ
ဆိုလျှင် အညှိုးရောင် ကိုယ်လုံးကို အေးလုံး မြင်ကြရတော့
မည်။

ဆို နေရက...

စီးရင်၏ သေသွယ် နှယ်သော လက်ချောင်းထည့်မှုများ
သည် အဆိပ်ပျား၏ ရင်ဆတ်နေရာ တစ်လျှောက်ထွင် အဆတ်
မပြတ် ရွှေလျှားနေသောလည်း။

'ဟင်း...ခွေးသား၊ သိပ်တံဆောင်းအယ်၊ အစ်မအောင်
အစ်ကလေးတွေနဲ့ ဗုဒ္ဓိ ပြုရယူဖာ ခံနေရတာအေးအေးနဲ့ပဲ သေ
ပျော်ပြီ'

ဝမ်းဗင်းမှစ မကျေခနပ်ဖြင့် တွေးပေမိသည်။

သူ့ထံ လင်းသို့ တွေးနေစဉ်မှစင်...

စီးရင်၏ အဆိပ်ပျား၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင်-

ရွှေလျှားနေသော ဆူမ၏ လက်ဆီအေးများကို ရပ်အန်
လိုက်သည်။

ဆိုအခါ စွမ်းရဲ၏

'အစ်မအေး၊ အဆိပ်ပျားရဲ့ သွေးကြော ရောဂါ အားခြ
အခနဲ ဆယ်နှယ်မို့'

စီးရင်၏

'ကျွန်ုပ်-ပြေးပြေးပြေးပြေး'

ပြေးပြေးသည်နှင့် အဆိပ်ပျားအား အင်္ကျီနှင့်အထာရိုက်
ပြီ...

'ကဲ...ကဲ...အောင်ကောင်၊ အနားယူခိုက်ဦး တုတ်စွမ်း
ကြော့ခင် ဆွေးနွယ်တော်မူ ပုံနှင့်ခြင်သွားပြီး လူ့ကောင်ဖြစ်
အလိမ်မယ်'

အဆိပ်ပျားက ကျွေးငှားတစ်စုနှင့် ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်
သည်။

ဆို နေရက...

လူ၏ အဝတ်အစားများကို အခန်းအတန်း၊ အေးအိမ်စွပ်
ပြီ၊ သို့မဟုတ် ပြေးထွက်ထွေးအေးသည်။

ဝမ်းဗင်း၏ မကျေမနပ်ဖြင့်-

'အစ်မအေး၊ ဒီလူကို ဒီအတိုင်း လှူလိုက်ရတော့မှ
အေး'

စီးရင်၏

'သွေးဝါစေး ကျန်မတို့ ဝယ်ခဝပေါက် ဆူဆူအတိုင်း
အမြင်မှန်ရပြီး ပူးပေါင်းလာတဲ့ အခါ ရှိမှ သိသိတုံကြွတာ
ပေါ့'

ဆို နေရက

အေးလုံးကလေး လှည့်၍
'ကဲ...မြင်းလှည့်ပေါ်အစ်၊ ခဲ... နီကြမယ်'

၈၇၀ ဝိသုဒ္ဓိ

ဤသို့ဖြင့်—

မတို့သည် မြင်းလှည်းဝေငါ့သို့ ထစ်ထိုင် ခိုဖက်ကြတော့
မည်

မြင်းလှည်းထည်း၊ ဣဒေရာမှ ဟအိအိဖြင့် စတင် ထုတ်ဖော်
အရာသည်

သတိတစ်ချက်

စီးရင်တို့ လူစုသည် အေးအုပ် အသွေးထဲမှ ထုဖော်ပြီး
နောက်...

မြို့အေးအေးတစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်၊
ဆို နောက်

မြို့အေးအေးအတွင်း၊ ခိုအေး အေးအေးအိဆိုင်များ တနစ်
အေးအေးဆုံးအေးအေးအိဆိုင်ကိုစုံစမ်းပြီး ထောင် အေးအေးအိ
ရန် ဝင်ရောက်ကြသည်၊

လူတို့အနက် အစားအစာအိ ဆေးဝါးဆေးဝါးနှင့် ခေ၊
ဤခွဲသေည့်မှ ကြီး ပြီးဖြစ်ရာ...

အေးအေးဆုံးအေးအေး အေးအေးအိဆိုင်များကိုခမ်းအေးအိ
ပြီး အေးအေးအိဆိုင် အနားယူရန် မျှော်လင့်လျက် ဝင်ရောက်
ထူးကြိုင်း ဖြစ်သည်၊

လူတို့လူစု ရောက်ရှိနေသော အေးအေးအိဆိုင်များ

ဆိုင်လှလင်စာ ခေါင်းခါလို့ဆိုသည်။

ဒီဟင်းဟော့ နာယလှတင်မျိုးလှဆိုတာ ကျွန်တော်သိပြီး
သားပါ ခင်ဗျား မြည်းကြည့်စရာမရှိတော့ပါဘူး။

စိလျှန်က စားပွဲဆိုးအား ခေါ်သတကြီးစိုဖ်ကြည့်ပြီး

ဟေ့... မှန်မှန်ပြောစမ်း၊ ဒီဟင်းထဲမှာ မင်း ဟင်းတူ
ထည့်ထားလို့

ထိုအခါ ဆိုင်လှလင်စာ မှင်သေသေဖြင့်

အဆိပ်...အင်မတန် ထူးခြားတဲ့ အဆိပ်ထပ်မျိုးပါ။
အဆွင်းအား ပျော်ပြယ်ဆေးလို့လဲ ပြောပါတယ်

ထိုအခါကြားလို့ထဲရသေးအခါ

အားလုံးက ကြသေသေထူးကြည့်

အသေးကနေရင်းမှစပြီး အဖန်တကြား မေးကြည့်
ထိုက်ကြ၏။

မရှုပြီးဆုံး လှုပ်ရှားထိတိသည်မှာ ရွှမ်ချမ်းပင် ပြန်သည်။

သူက ဒေါသတကြီးတရပ်လိုက်ပြီး စားပွဲဆိုးကို ရှိအိရန်
ဟန်ပြင်ထိုက်သည်။

လှိုဆော်

စွမ်းရဲစာ ဟန်တားလိုက်သည်။

ရွှမ်ချမ်း ဒေါသကြီးနဲ့လေး ကျုပ်ထို့ထိုစမ်းလို့ရစေမယ့်
အစ်မအေးစီးရင်ထို ဆူဆို ညှာဆို့ မရပါဘူး။

ထိုအခါ

စီးရင်က ပြည်းညင်းစူးခေါင်းခါလျှစ်

ဒီကစ်ခါတပုမှားသွားပြီ အစ်ကိုစွမ်းရဲ၊ ကျွန်မလဲ ခာတီ
အစ်ပြီ၊ ဆေးဆေးနဲ့ သတိအန်လုတ်စားလို့ထိပါသယ်။ ...

ကျွန်မဝါအဆိပ်မီးနုပြီ

လူမ၏စာအားကြောင့် စွမ်းရဲဘို့အားလုံး၊ အထိတ်တအန်
ပြန်သွားကြလေသည်။

ဆိုင်လှလင်က ပပ်ဖြူဖြူနဲ့ မြင့်

အစ်မလေးတို့ အစိုကိုလေးတိုခင်ဗျား၊ နေ့ခင်းထပ် စား
စသေးအံ့ချင်တာရှိရင် မှားကြားနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်း အခြင်အပ်စရာပုံအန် ဤနှင့် ရွှမ်ချမ်းမှား စိသ
တကြီး ဝန်းခနဲဆရပ်လို့ဆိုသည်။

ဆိုင်လှလင်က

ဒေါသကြီးနဲ့လှေ၊ အခု ခင်ဗျားတို့အေးထေးတဲ့ဆေးအ
သိပ်အစွမ်းထက်တဲ့ဆေးချာ၊ ခုယ့်ချင်းအစွမ်းပြစား ရဆို

ခင်ဗျားတို့မှာ အတွင်းအား လှိုဝခရိုတော့အား၊ အတွင်းအား
သုံးယ့် ရတဲ့ သိုင်းလှမေးတစ်အေးထိစား ထူးနဲ့ တူသလို့
ဆိုတော့

လူ၏စကား မဆုံးသေးဝါး

ဒေါသထူထိနေပြီဖြစ်သေး ရွှမ်ချမ်းက
ကျုပ်မှာ အတွင်းအားကုန်နေစေလို့ ခေါ်အေးပါတော့

သတိနိုင်သေးတယ်ကွ

လူကြိုဝါရမ်း ဆိုင်လူဆင်ကို ခုန်အုပ်ဆိုဖို့သည်၊
ယင်းအနာ၏
ဣသည့်အား၊ ခေန်အပြည့်ဖြင့် ဆိုင်လူဆင်အား၊ ဆိုးကြိတ်
ဆိုသည်၊
သို့သော်

ဆိုင်လူဆင်မှ အပြုံးဝင်မပျက်ဝါး၊
ရွှမ်ချမ်းအ ကြေ့ဝင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားအေသည်၊
ဆိုင်လူဆင်က ပြုံးလျှစ်
'ဝါးက ကျပ်ရဲ့ ကိုယ်ခံအားအောင်းလို့ မအုတ်ပါဘူး၊
ခင်ဗျားရဲ့အင်အားတွေ ပျောက်ပျက်ကုန်ဖို့ ဖြစ်ရတာပါ'
ယင်းစကားကြောင့်
ရွှမ်ချမ်းသည် စိုးရင်အား ထိတ်အန်စူးဖြင့် ကြည့်မိတ်ခလ
သည်၊
'ဘယ်ဆိုလုပ်ကြမယ် အစ်မသေး'

စိုးရင်က

'ဘာမှတူဖြစ်သလေ့ဆုံတာ စောင့်ကြည့်နေရုံက လွဲလို့
ဘာမှတော်နိုင်တော့ပါဘူးရှင်'

ဣသ

'အစ်မလေးတို့အားလုံးဟာ အခုဆုံ အားမန်လူတွေနဲ့
ဖြစ်လွှားဝါပြီ၊ ဒါပေမယ့် စိတ်ပူပေါင်းခင်ဗျား၊ အစ်မတို့
အားလုံးစီးဖို့အတွက် လှည်းယာဉ်တစ်စီး ကျွန်တော်စီခင်တား
ဝါတယ်'

စိုးရင်က စွမ်းရဲက ဆေးသံဟိုတို့ဖြင့်
'ကျွန်မတို့အားလုံး လူ့လက်ခုပ်ထဲမှာ ရေလုံဖြစ်နေပြီ၊
နီတော့ သည်းခံပြီ၊ ခေးမြန်းကြည့်ကြည့်အောင်
စွမ်းရဲက ခေါင်းညိတ်လှိုတ်သည်၊
အင်းအနာ၏ ဆိုင်လူဆင်ဘက်လှည့်၍
'အစ်ကိုကြီးကြည့်ရတာ ဆိုင်အလုပ်သမားနဲ့ တွေ့တဲ့'

ဣသ ပြုံး၍

'သိပ်မှန်စားခေါ်ဗျား၊ ကျုပ်က ဘယ်ဆိုင်က အလုပ်
စား၊ ဣတ်ဓမ္မာထို၊ ကျွန်မနဲ့မညီ မန်အောင်တဲ့ မှတ်သားကြ
ဆိုင်အလုပ်သမားနဲ့ တွေ့အောင် လွန်ခဲ့တဲ့ ခြေခံအစာတည်း၊
က ကြိုးစားခဲ့ရတာ'

စွမ်းရဲက

'ခါနဲ့ ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ကို စွယ်ခေါ်သွားမယ်
ဆိုတာ သိခင်ရှိပါသလား'

'ဝမ်းနည်းမိတယ်ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် မေးပြုနိုင်ပါဘူး၊
ကျွန်တော်ပြောနိုင်တာက ကျွန်တော် ခေါ်တာနဲ့အညီကိုသာ
အောင်အောင်မုန်မုန်လို့ဆိုကြပါ၊ ခင်ဗျားတို့က ကောင်း၊
အောင်မုန်မုန် စောင့်ရှောက်ဖို့လဲ ကျွန်တော်တို့နဲ့အညီ
မယ်'

စွမ်းရဲက စိုးရင်အားလှည့်၍

'ဘယ်လိုဖြစ်အစ်မလေး'

စိုးရင်က ခေါင်းညိတ်ပြုဖို့သည်၊

၈၇၀ မိုးတောင်စူ

ရွှမ်ချမ်းမှူးမှ ခန့်ချီမခံသာပြင်

တိမ် တိုတိုတိမ် တဆိပ်သာ တတ်တဲလူစောပြန်ပြီး လူများ
ဆဆိပ်ခတ်တစ ခရုလေးထောင့်၊ ရှုတ်ပြီး သေဖို့အောင်အေးပြီး

သို့သော်

ဇာတိသည် မကျေမနပ်နိုင်အောင် ပြန်နေသော်လည်း...

ပန်ချောင်နေစိမ့်မနု အေးအေးအေးအေးပါအောင် လိုက်ပါ
နေကြရမှာလေပြီ ချေထိပါလေရဲ့

တိုးတိုးတိမ်တိမ်

မီးမသွယ်တံဆိပ်အပြင်တက်တက် အမိုးဝှါးအေး မြင်း
ရထားနှစ်စီး ခရု ဆင် အနားထဲဆင့် ရပ်တန့်ထားသည်။

စီးရင်ဆ နရှု တွင်ရပ်ထားသော မြင်းရထားပေါ်သို့ ရွှေ
ဦးစွန် တစ်စင်းသည်။

စိလျှန်အ နေ့အထိမထပ်၍ မိုက်တတ်သွားသည်။

စွမ်းရိုး ပန်စူ၊ မိမိဘဝ၊ ရွှမ်ချမ်းနှင့် ချင်ချင်တို့အ နေအိမ်
တွင်ရပ်ထားသော မြင်းရထားပေါ်သို့ လှမ်းတက်လိုက်ကြည့်
သည်။

စီးရင်တု၊ ဇာတိရထားဆန်သို့ လှမ်းပြီး ...
'တစ်ထောင့် ဒီမုဒေးပြီ၊ စီးပါအေး'

ဆိုအခါ

၈၈၀ မိုးဆွတ်ကူ

စွမ်းရဲတို့၏ ရွမ်ချွန်အား...
'ရွမ်ချွန်၊ မင်း၊ ရှေ့ရထားမှ သွားစီကွား'
ရွမ်ချွန်၏ ရှေ့ရထားပေါ်လို့ အစိတ်သွားရလေသည်။
ဆိုအပြစ်အပျက်များအားလုံးကို အလွန်အဆူနှင့်စွာ ပြီး
ကြည့်နေသူမှပင် ဖန်ဆင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဖန်စူးသည် ဖန်ဆင်း၏ အောင်နိုင်သူ အမှုအရာများကို
ခံပြင်စူးလွမ်းကြည့်ရင်း စိတ်ထဲတွင်...

'နေ့နှင့်ညီစေ့ကွား၊ တစ်နေ့နေ့တစ်နေ့ ငါ့အသည်းဖမ်းစေ
မေးကကြောင်း ပင်သိစေမယ်'
ဟု ကြံ၍ လိုက်စေသည်။

ရထားလုံးခေခင်းသခင်း၊ နှစ်ယောက်စလုံး အသစ်မကြီး
ကြီးပါ။

ခပ်ငယ်ငယ်ခင် ရှိကြသေးသည်။

ထူထိုသည် အပြားရောင် အင်္ကျီရှည်များ၊ လှိုက်စီ ဖော်ဆင်
အားကြသည်။

ထူထို၏မျက်နှာအနေအထားသည် ပြုံးခြင်း၊ ရယ်ခြင်း၊ စိတ်
ဆိုးခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်း စသည့်စံစားမှုများ လှိုစေ့ရှိသော
မျက်နှာအနေအထားမျိုးပင် ဖြစ်သည်။

ရထားလုံးနှစ်စင်းပေါ်လို့ လူရုံကလစ် အစီပြုသွားကြ
သည်နှင့်...

ဖန်ဆင်း၏ အချစ်ပြုဆိုက်သည်။
ဆိုနေကတည်း-

ရထားလုံးနှစ်စင်းသည် ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ပြေးလွှား
ထွက်ခွာသွားကြလေတော့သည်။

၀ ၀
၀ ၀

'အစ်မမေ၊ စီးရင်ကိုယ်တိုင် ဆေးမိခံလိုက်ရတယ်ဆိုက
အချိန်ပြောတောင် ကျွန်တော်ယေဘုား
ဖန်စူး၏ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

စွမ်းရဲ၏

'အေး... ဤပြတို ဆေးမိခံကားဖြင့် ရှေးအေးတေး အဆေး
အချစ်မိကူ

'အေးဗျား ဒီကိစ္စတော့မှီတိုင်း အသည်းနှာအယ်
ဝမ်းပင်က ခေတ္တမပုပ်ဖြင့် အသိကို မြင့်ပြီး...

ရထားလုံးပေါ်သို့ ကြားအောင် ပြောလိုက်သည်။

'ဟေ... ဖန်ဆင်းဆိုတဲ့ ခွေးမသေမ၊ တို့ရထားလုံးပေါ်မှာ
ပါအေးတယ်၊ တူတဲအေး'

တုတ်ကု၊ ဝါဒာစွါတယ် ခင်ဗျား

မနုဿင်္ဂဏ် ခပ်လှူဝင်းလှူဝင်သည့် ရုဏာလှိုင်းထဲသို့ ပြန်ဝင်... ရာဇာဓိပတိသည်

ဝမ်းဝင်းဆီ ခေါ်သောကြီးဖြင့်-

ဟေ့ ခင်ဆင်... ဟေ့... ဟေ့... အစ်ကိုဝမ်းဝင်းရာ ခင်ဗျား၊ ကျွန် ဆောက်တို့ ဆဲချင်သလိုဆင်ပါ။ ကျွန်ဆောက် သည်းခံနိုင်ပါတယ်

ဟေ့... ဟေ့... ဟေ့... အစ်ကိုဝမ်းဝင်းရာ ခင်ဗျား၊ ကျွန် ဆောက်တို့ ဆဲချင်သလိုဆင်ပါ။ ကျွန်ဆောက် သည်းခံနိုင်ပါတယ်

ဝင်း၊ သတိသတိသတိသတိ၊ ငါ့စိတ်ထဲမှ မကြာခင် အချိန်အတွင်း၊ တိုအိမ်စေတဲ့ အဆိပ်ပြေဖယ်လို့ ထူးထူးခြားခြား ထင်နေတယ်ကွ

ဖန်တိုက်စ-

ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျား၊ ခင်ဗျားတို့ အခုသွားရမယ့်နေရာမှာ အဆိပ်ပြေဆေး ရနိုင်စေရန် ရှိပါတယ်

ဝင်းတို့ အဆိပ်ပြေဆေးကို မသုံးဘူးကွ

ခင်စိုင်း ခင်ဗျား၊ စိတ်ကူးထင်ပြီး အံ့ဩဖွယ်ရာတွေကို မျှော်လင့်မနေနဲ့

အံ့ဩရာဆီက လူတစ်ဖန်တီးတာကွ၊ ဝင်းမယု ရင် ခံစား နှုတ်နေ

ဘာမို့ ခင်ဗျား၊ ဖန်တီးနိုင်လို့မဟာ

ငါ့ခင်ဆက်နိုင်ဘူး၊ ဝါဒမမလို့ တတ်နိုင်တဲ့လူရှိတယ်

စာ-ထယ်ဖျတ်စီလား၊ တယ်အုမ္မားလို့

တယ်ဆုတ်ဖြစ်ဖြစ်ခေါ်ကွ

ထိုနေ့စဉ်

ဖန်ကျင်စာ ထပ်မ မေးမေးတော့တ ဝါဒပိပိတိသွားအစီ သည်း

ချင်ကျင်စာ စွမ်းရဲအား ထေသံတို့တိုးဖြင့်-

ကိုကြီးစွမ်းရဲ ပီအဆိပ်ဟာ လူရဲအဆွင်းအားတို့ သိသိ စာသား ပြုချင်နတားမိဗျား သိပ်အခဲရဆုံးတယ်

စွမ်းရဲအ စေခိုင်းညိုတိပြီ

တုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်လို့ ခံစားနေပြီ

စိုနေဖော်

အားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားကြပြန်သည်

အားမောင်ထုဆည်း၊ တစ်နေ့အလှိုင်းကို ဝှံ့လွှမ်းမင်းမှု ဘေးမေးပြီ

အားမောင်ထုထဲ၌ မြင်းရထားနှစ်စင်းမှ ပြေးလွှား မင်း နှင်နေဆဲ

အင်ကိုရွှမ်ချမ်း ကျွန်မဟာ... ထူနန်အနားနီဘဲ...
အဆိပ်ငါးပါးကိုကမ်းကပ်ရတယ်၊ အဲဒါ ရှင်သီလအား

စီလျှန်က မေးဖို့ကဲခြင်းဖြစ်သည်။

ရွှမ်ချမ်းက...

ဒါဆို ခင်ဗျားက အဆိပ်ပါးရဂူပေါ့

အင်း... အဆိပ်ပါးရဂူကြီး အဆိပ်မိခံရတာ ခု ရှစ်စရာ
ကောင်းနေပြီပေါ့နော်

ညောင်ရွှေတိဖြစ်ခဲ့တဲ့ စကားပုံရှိသေးပဲ။ သိပ်လွှဲ စိတ်
မကောင်းဖြစ်စိန်၊ ဖန်အောင်ဆိုတဲ့အခင်းကတော့ မပါမှ...
ဂရုစားမိတော့စေရဲ့ အျှင်တို့ရဲ့အမှားပေါ့အေး

စီလျှန်က တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရဟန်ဖြင့်...

ဒါနဲ့ အဆိပ်ကို ကဆိပ်နဲ့ ပြန်ပြောအယ်ဆိုတာ ရှင်
ကြီးပေးသဇ္ဇာနား

ကြားပေးအယ်၊ ဒါခင်မယ် ဆေးပညာကျမ်းအုပ်မှ ဖြစ်
မှား၊ ဘုရားလဲ့ ခင်ဗျားက စမ်းကြည့်ချင်လို့အဖူး

စီလျှန် ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

ဟုတ်ကဲ့... မထော်လို့တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ရင်တော့ အစစ်အမှန်
ချမ်းတုနိုးပြီ၊ အကူအညီအောင်းပေးပါနော်

ထိုအခါ

မျက်လုံးမှိုက်တာမှ မှိုနိုးလျက်လို့ပါအေးသေး စီးရင်အ
မျက်လုံးပွင့်လှမ်းပြီ-

စမ်းမနေနဲ့ အသက်ခွေးနဲ့နီးအယ်

ရွှမ်ချမ်း ဇေယျသံတိုးတိုးဖြင့် စေးဒေသတယ် လိုက်သည်။

စီလျှန်ရဲ့နည်းက စွန့်စားပေးအေးအေး အပူနဲ့ပဲ၊ ဒါခင်မယ်
ကျွန်တော်တို့ သည်အတိုင်းပွဲ ဝင်တုတ်ဆိုင်ပြီ၊ အပြုအမူ နှစ်
တော့မှပေးသေး။

သည်လိုတော့ရဲ့ မဟုတ်သေးပါဘူး။

စီးရစ်သည် ဖင်းသို့ပြောပြီ၊ ရထားနှင့်အေး မှီသားလှပ
ခါးဆန်လိုက်သည်။

ထိုနေ့အစ

ရွှမ်ချမ်း၏အနားသို့ တိုးအပ်လျှင်

.....

အလွန်တိုးညှင်းစေသောအထိဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သောစကား
များဖြစ်သည်။

ရှေ့မှခင်းနှင့်နေအေး၊ ရထားလှိုင်းပေးငါးလှ ဝေပြေနှင့်
စီလျှန်ပင်လျှင် အတို တာအတူပြောသည်ဆိုသည်ကို လုံးဝ သိ
နိုင်စွမ်း မရှိပဲ။

ထိုနေ့အစ

ရွှမ်ချမ်းက စီလျှန်နားသို့တိုးအပ်၍ တီးတိုးပြောလိုက်ပြန်
သည်။

အအန်ကြားသေးအခါ

စီလျှန်အ ရွတ်ထရက်ထရို...
 ...ရထား၊ ဆေးရပ်ပေးဦး၊
 အလွန်တကြီး၊ အောင်ဟစ်လိုက်၊ သာအသံကြောင့် ပြော
 လျှားနေသောရထားသည် တုန်ခန် ရပ်သွားသောသည်၊
 ရှေ့မှရထားရပ်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နန်းတံ၊ မရထား
 လုံးစည်း၊ ခေါက်ပါသွား၏။
 ရထားလုံးရပ်သွားသည်နှင့် ရွမ်ချမ်းမှာ ခေါင်းငိုက်စိုက်
 ပြင် ရထားလုံးပေါ်မှဆင်းလာ၏။
 စီလျှန်အ ရွမ်ချမ်းကို လက်ညှိုးထိုး၍
 'ဟင်... ယေးကျားကြီး၊ ဘစ်ယေးထံလုံး လုပ်နေပြီ၊ ယေး
 ကျားတွေစီးတဲ့ထုတ်တော့ စီးဘဲ မိန်းမတွေစီးတဲ့လည်းမှာ
 စီ လေးစီးသေးတယ်၊ မှာလိုကလည်း အပြစ်မနေဘူး၊ ဒါ
 တေးသဘောလို့၊ သွားမြန်မြန်ထုတ်သွားစမ်းပါ။'
 ရွမ်ချမ်းမှာ စားတစ်ခွက်မျှ ပြောပါ။
 'ခေါင်းငိုက်စိုက်၍ သာ နေလိမ့်ဘူးဆီ သို့လျှောက်သွား
 သည်။
 ရှေ့မှရထားမှာ တက်သွားပြီဖြစ်သည်။
 ပန်ကျင်သည် အခြေထုမ်းကျကြီးဖြင့် ရွမ်ချမ်းရှိရာသို့ လှမ်း
 လေးပြီ။
 'တယ်ဆိုလို့ နှင်ချခဲလိုက်ရပြီ မဟုတ်လား၊
 ရွမ်ချမ်းမှာ နီမြန်းသောမုတ်နှုတ်ဖြင့် ခေါင်းကို ခံဖြင့်
 လှက်...'

ရန်ကျင်ထဲ ထဲတေးတေးရယ်စေပြီ၊
 ရွမ်ချမ်းမှာ ပါနီဗျား၊ ယေးကျားဆိုတာ ခီလိုပဲပေါ့ဗျ
 မိန်းကလေးတွေစီးတဲ့ရထားထဲ လာမိမိရင် ယေးကျားတွေ
 စီးတဲ့ ရထားပေါ်ကထဲပြီ၊ နိုင်ထဲပင်တော့ဗျ၊ ဟင်... အတွင်း
 အားပိုင်တော့ဘူးဆိုတာ လိုက်ဖက်မိနိုးထလေးအခု မလေး
 စားချင်တော့ မပါဘူး၊ ဟား... ဟား။'

ရွမ်ချမ်းထဲ ရွမ်ချမ်းဖြင့်
 'ခင်ဗျား၊ ယေးထီးမှခေါ်ဗျာ
 'ခင်လှတ်ဗျာ
 ပန်ကျင်သည် ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ရထားခေါ် ပြန်၍
 ထွက်သွား၏။

ရွမ်ချမ်းထဲသည်၊ မတွေ့ရချမ်းဖြင့် အကြိတ်အစု စုတေး
 ရှေ့ပိုင်းသို့ လှမ်းတတ်စားတော့ လည်း၊
 စွမ်းရသည့် ရွမ်ချမ်းကို ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်ပြီ။
 'စီလျှန်နှင့် မောင်ရင်ဘာဖြစ်တာလို့
 ရွမ်ချမ်းထဲ မှာနီမြန်းစွာဖြင့်
 အဆအားပေါ့ဗျာ၊ ခီဟာခ အကြမ်းပြီ၊ စုပ်ပြောနေတာ
 ဟိ။'

ဗျာသည် ယင်းသို့ပြောရင်း မျစ်လုံးထစ်ဖက်ကို အားလုံး
 နှင်သွားအောင် မိုက်ပြုလိုက်သည်။
 ပြီးနေ၏။

၁၀၈ မိုးဆွေစာ

စွမ်းရည်အားဖြင့် နှိုင်းချက်ရှိပြီ။ စီးရင်သင်ပြခြင်း
သည် အဆိပ်ပြေဆေးကို ခပ်တိုတိုပြန်ပြောနိုင်တယ်။

အဆိပ်ပြေဆေး စာမလုံးကျွတ်လို့လည်း ခဝေပေးနိုင်တယ်
သည်။

ပြေးလွှားနေသော ရထားတစ်စီး

စွမ်းရည်၊ ဝမ်းဝင်၊ ဖန်စု။ ရှမ်းချမ်းနှင့် ချင်ကျင်တို့သည် မိမိ
တို့ ရာဇဝင်တော်စာအုပ်များ အဆိပ်ပြေဆေးများကို အမြန်
ဆုံး မျှော်ဆိုက်သည်။

အင်းနေစဉ်

ထင်ပျင်ခေ့ နှိုင်းချက်ကြောင့် ထွက်သန်ခင်သန်ပြီ။
အားမေးလိုက်ကြသည်။

ညအေး...

တိတိဆိတ်မှောင်မည်း၍ နေသည်။
ရထားလုံးကလည်း အရှိန်ပြင်းပြင်းဖြင့် ပြေးလွှားနေဆဲ။

ခဏမျှကြိုစားသေးအခါ

စွမ်းရည်၊ ဝမ်းဝင်၊ ဖန်စု။ ရှမ်းချမ်းနှင့် ချင်ကျင်တို့မှာ မိမိ
အားသေးမယ့်လုံးများကို ပိုင်လိုက်ကြသည်။

ဣတိအားလုံး စားမိအားသေး အဆိပ်ပြေဆေးများ လွင့်
ပြန်တုန်ပြန်ဖြစ်သည်။

ဟော့ဂိုက်နှင့် အလှူဒေဝီ (၅) ၁၀၉

နဂိုပုံမှန် အခန့်အထူးအတိုင်း ခြန်ပြင်သွားကြပြီဖြစ်စေ
စာညှိ။

လို့သော်

ထိုအချင်းအရာကို ရထားလုံးပေါ်မှ နှိုင်းမီအားသေး
ပန်ကျင်တစ်ယောက်မှ ဘေးမှသေချာစွာချော့

ရွှေဦးထုပ်နှင့်လှူ

အောင်မြင်စွာ ခံပြုလှူဒါန်းနေသော ရထားလုံးနှစ်စင်းသည် မြန်မာလမ်းလေးဆစ်သို့ ချီ ကျွေးဝင်ရောက်သွား၏။

မကြွမိ

ခြံဝင်းကြီးလမ်းမှအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာသည့် အခါတွင် ရထားလုံးနှစ်စင်းမှာ ရှေ့ဆင့်နေခတ်ဆင့် ရပ်အနိသွားကြပြီ ဆိုသည်။

ပန်ကျင်အ ရွှေဦးစွာ ရထားလုံးပေါ်မှဆင်းပြီး ကံ ... လမ်းလုံးပုံ မျှော်အင်နေကြတို့နေရာကို ရောက်ရှိအံ့ ခါပြီ ဆင်းကြမိငှားစေ
ဤ စကားများသည်နှင့် စီးရင်အ စကားဆုံးရထားလုံးပေါ် မှ ဆင်းလိုက်၏။

ဣဒေဝီ၏မ

စီလျန်း၊ ရွှမ်ချမ်း၊ ဖုမိရဲ၊ ဝမ်ပင်း၊ ဖန်စူးနှင့် ချင်ကျင်တို့ အ အသီးသီးဆင်းလိုက်လာသည်။
ရထားလုံးနှစ်စင်း၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ဣဒေဝီ၊ ဘေး အိမ်ကြီးတစ်လုံးရှိနေသည်။
အိမ်ကြီးထဲမှ ပြေးထွက်နေသော အရွက်၊ ရောင်ဆန်းသည် ဣတို့အားလုံးပေါ်သို့ လှူဒါန်းနေသည်။
အိမ်၏ပွဲစည်းပုံမှာ အခန်းခန်းခင်းများစွာနှင့် အအယ်အွတ် ခန်းမဆောင်ကြီးတစ်ခုရှိသော လှူဂုဏ်ထန်တို့၏ အိမ်ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်သည်။

ပန်ကျင်က ရွှေဦးစွာ ခန်းမကြီးအတွင်းသို့ ဝင်သွားအံ့ သည်။

စီးမင်း၏ လှူပစ်ရဲဘော်များကို ဦးဆောင်လျက် ဖိုတ်ခင် အခန်းသည်။

ခန်းမကျယ်ကြီး၏ အအယ်တည့်တည့်၌ စားလှူများ အပြည့်တည့်ခင်းထားသော စားပွဲတစ်လုံးရှိနေ၏။
စားပွဲထိပ်သည်တည့် ကုန်းမ ဖွဲ့ငုံ့မှု လှူအပ်ငှားဖတ် ဆိုင် နေသည်။

ထိုင်နေသူသည် ဝါဖန်ဖန် အင်္ကျီရှည်ကြီးအင်္ကျီကို ဝတ် ဆင်ထားပြီး ရွှေဦးခေါင်းဆက်၌အည်း ရွှေဦးလှုပ်တစ်လုံး ဆောင်ထားသည်။

ထပ်စံ... အမြင်ဆန်းပြီ၊ ခန့်ညားနေသည်။
 စီးရင်၏ လိုလူ၏အရေးသို့ တိုးတက်သွားပြီ။
 ရှင်က ကျွန်ုပ်တို့ကိုဖိတ်ခေါ်တယ်ဆို၊ ဘာကိုစွဲမှားမိလှ
 ထင်နိုးစိတ်၊
 ရှေ့ဦးထုပ်နှင့်လူက စီးရင်ကိုမကြည့်စိုး၊
 ရှေ့ တည့်တည့်ရှိ စားပွဲတိုက်စိုက်ကြည့်လျက်
 ဟုတ်ကဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ဘုံ ဖိတ်ခေါ်ရတဲ့အကြောင်းရင်းက
 စတင် ဝေဖန်ဆေးခင်းကိုစွဲအတွက်ပါပဲ။
 ရှင်... ဝေဖန်ဆေးခင်းကိုစွဲ ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်အထက် ဝေဖန်
 ဆေးခင်းမှာမို့လို့
 ထိုလူက
 'မင်္ဂလာဆောင်ရမှပေးစားတာ၊ အစားအစာ၊ စီးရင်ကိုယ်တိုင်
 စပါပဲ'
 စီးရင်က မျက်နှာနှင့်ကုပ်သွားပြီ။
 'စီမံမှု ရှင် ဘေးတွေ့လာပြောနေတာလား၊ ကျွန်ုပ်တို့ တာလို့
 ဝေဖန်ဆေးခင်းရမှာလို့'
 ရှေ့ဦးထုပ်နှင့်လူက ခပ်ပြုံးပြုံး စိုက်ကြည့်လျက်...
 'ဆေးခင်းရမှာပေးစားတယ်၊ မသိသေးဘူးလား၊ ခါဆိုလို့
 ပြောပြရမှပေးပါ။ ခင်ဗျားဝေဖန်ဆေးခင်းရမှအာ မဟာရာဂိုဏ်း
 ရဲ့ ငုတ်ထံ အကြီးအကဲနဲ့ပဲ'

စီးရင်က ရယ်နေလို့ ပြုံး...
 'ခါဆို ရှင်က မဟာရာဂိုဏ်းကလွယ်ဆိုတဲ့ အကြံတော်
 ပါ၊ ထူးမှားခိုင်းဘက်ကြီးပေါ့ ဟုတ်ကဲ့၊
 ရှေ့ဦးထုပ်နှင့်လူက ခန့်ရာမှ ဝန်းခနဲ ထလိုက်သည်။
 'ဟေ့ မင်းဘာပြောတာလဲ'
 စီးရင်က 'ဟေ့မင်းစွဲပြင့်...
 'ရှင်ကြားထဲအတိုင်းပေါ့၊
 ရှေ့ဦးထုပ်နှင့်လူက ခေါ်သောကြားပြင့်
 'ဒီမှာ ခင်ဗျားကော၊ ပြုစုစား ဆင်ခြင်ပါ၊ ခင်ဗျားအနေ
 နဲ့ အတွင်းအားပျက်စီးစား မိထေးတယ်ဆိုတာလဲ သတိထားနဲ့၊
 နော်'
 'စီးရင်က သဘောကျစွဲနဲ့ ရယ်နေလို့...
 တာ... အတွင်းအားပျက်စီးစား ဖျက်စား၊
 ထိုလူသည် အံ့ကြသလို အမှုအရာလုပ်နေသော စီးရင်အား
 ကြည့်ကာ...
 'ကစားပြီ ခါဆိုလို့ ကြည့်ကြည့်ကားကားပေါ့'
 အပြုံးပြုံးသည်နှင့် ရှေ့ဦးထုပ်နှင့်လူက ဆန်တုံးနှင့်ပြုံး...
 စီးရင်၏ စာတမ်းကပ်ပန်း... ထပ်ဆင့်...
 စီးရင်က ခန်းထွန်းပြီး အသားပေး ဝေဖန်သွက်သွားစေ
 သည်။
 ပြီးနေစဉ်

၁၉၄ မိုးအောက်

ပျော်ခနဲ နေ့စစ်ညိုချိန်၍ ဆုတ်လို့မိသည်၊
ရွှေဦးထုပ်နှင့်လှူသည် ပထမတွင် ဘေးကြောင်စကြောင်နှင့်
ကဆံတကြ ဖြစ်သွားသည်
ထိုနေ့က-

'ဖန်ကျွင်...ဖန်ကျွင် ဗီကိုဇာဒဲဇမ်၊'
ဟု ကျယ်သောစင်စွာ အော်ခေါ်နေတော့သည်၊
ဖန်ကျွင်က အပြေးအလွှား ရောက်ရှိအောင်
ရွှေဦးထုပ်နှင့်လှူက

'ဖန်ကျွင် မင်းပြေးတော့ သည်လူတွေအားလုံး ဆေး
ထားပြီဆို

ဖန်ကျွင်က ခေါင်းညိတ်ခိုက်သည်၊
'ဟုတ်ကဲ့၊ နှုတ်အားလုံးကို ဆေးခတ်ပြီးမှ သည်ကိုခေါ်
စာခဲထားပါ'

ဆိုလှက စီးရင်အား လက်ညှိုးသို့ ပြီး...
'သူ့အတွက်အား မပျက်ဘူးတဲ့'
ဖန်ကျွင်က

'ဟေ့...မဖြေနိုင်တာ'
ထိုအခါ

ရွှေဦးထုပ်နှင့်လှူသည် ဖန်ကျွင်အား ဧည့်သည်ကြီးဖြင့်
ကြည့်လိုက်ပြီ

'ဟေ့ မဖြေနိုင်ဘူး ဟုတ်စမ်း၊ ဝါးက ရက်တွေမြင်ရတာ
ကူး က...ဟေ့၊ ရွှေဦးထုပ်ပြီးပြီဆိုရင် သည်ထဲ အစာစိမ်းထိုးထိုး
ဆွဲထုတ်ပြီ၊ ခမ်းပြုစမ်း'

'အစားမပါပြီ ဆရာ၊
ထိုနေ့က

ဖန်ကျွင်သည် ရွှေဦးထုပ်ဘက်သို့လှည့်၍...
က...မင်းသုတေခ'

ရွှေဦးထုပ်က ရဲဝံ့စွာ လှမ်းထူထိစားခဲ့သည်၊

ဖန်ကျွင်၏ရွှေဦးထုပ် ဆေးခတ်ထားအခါ...

ဖန်ကျွင်က

'မင်း ကျွမ်းကျင်သုံးချက်တိုက်ချိန်အခါ၊ ပြီးရင် ကျွမ်းကျင်
ခင်ဗျား နဲ့ တစ်ချက်တည်းပြန်ရှိစေမယ်၊ ကျွမ်းကျင်စား
သူသည် ဖင်းလို့ ရဲဝံ့စွာ စိန်ခေါ်ဖို့ရှိသည်၊

လို့သော်...

ရွှေဦးထုပ်က အဆိပ်ပြယ်ပျံ့ပြန့်သည်ကို ဖန်ကျွင်ခြေ
မသိရှင်မေး

ရွှေဦးထုပ်က...

က...မင်းသုတေခ

သူသည် ပြောပြီးသည်နှင့် အစားမပြန်အောင် ဆေးချ
လို့ကံစော့သည်

မြေခံ မိုးကျော်သူ

ရွှေခန်း၊ တံ၊ အထီးမြာ၏လှိုလှိုသော်လည်း၊ ဖန်ကျိုင်၏
မျက်နှာမှ ဖြေခင်စပ်ခပ်နှင့်၊
သို့သော်

ဆူသည် ကြာကြာပင် ခပြေခင်လှိုလှိုရား၊
ဖန်ကျိုင်၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး၊ ရှု၊ မဲ သူ့အားသည်၊
ထိုခနားကို
'ဝန်း'

ထိုအသံနှင့်အတူ ဖန်ကျိုင်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဆိုးအူ
စွားမတူစွာသည်၊

ရွှေခန်း၏ရိုက်ချက်၊ တစ်ချက်တည်းနှင့်ခင် ဖန်ကျိုင် စေဆုံး
စွားနိုင်သည်မှ စက်စွေပင် ပြစ်ဖော်လည်း၊

ရွှေခန်းထုပ်သည် သို့ချည်း၊ သတိလှစ်နေသေး ဖန်ကျိုင်ကို
အေးစေဖို့စူးကြည့်၍

'အင်း၊ အညှိုးခိတ်အကျောနှင့် စေတနာပဲ အစားအယယ်'
ထိုခနားကို

ရွှေခန်းထုပ်စာ ထည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့်

'ချီးအူ၊ စရာပဲ ကျွပ်သယံအေး၏ပြေးရရင် အတွင်း
ဖျက်တံအဆိပ်ကို ပြေးဆေးခန္ဓာသေးဘူ။ ဒါ စုယ်ဆူ
အစွမ်းလဲ'

စီးရင်အ

'လူဆံ့အေး တစ်ဖော်အိတ်အိတ် တခြားတစ်ဖော်အိတ်အိတ် ပို
တော်ကယ်ပဲ မစွတ်အေး။ ဆူအင်းအေးဖျက်အဆိပ်ကို ပြေး
ဆေးရုံကယ်ဆိုလှ ချွင် လှိုလှိုထွေမြင်ထွေရပြီပဲ'

မဟာရာဂိုက်နှင့် ကလေးဝေဝေ (၅) ၁၃၇

ရွှေခန်းထုပ်၏မျက်နှာသည် အေးစေဖို့အေး အမှီအခို
ပြေခင်းလဲအူ၊ ပြီး

'သည်မှ ခင်ဗျားတို့အစွယ် ခင်ဗျားတို့ အတွင်းအေး
ပြန်ရယူ မကလီ တေးကြီးပဲဖြစ်နေနေ ဂရုစိုက်ဘူး။ တစ်ခန်း၊
စုံ ခေးခယ်၊ ကျွပ်ခေ ဝါရှက် လိုက်ခေး၊ ခေ့ဆီဘူးအေး'

စီးရင်အ

'မလှိုလှိုခင်အေး'

ရွှေခန်းထုပ်က ခေ ဝင်းတစ်ညီကလေး
'မလှိုလှိုဘူး၊ ဟုတ်သား၊ ခေးခင်းပြီ'

ရွှေခန်းထုပ် ထင်းသို့ ပြေးပြီး၊ ထင်နှစ်ခုပစ် ယှက်၍ စီးရင်၏
ရင်ဝယ် ခတ်ချွတ်ချွတ်အေးသည်၊

ဖူးမထေ ထင်ညှိုးနှင့် ဖမ်းကေးဖက်လှိုလှိုသည်၊

ထိုအခါ

ကလေးထုပ်မှ ထုတ်အေးသေး ဖိအားလှိုင်း ထင်ခက် ရွှေခန်း
ထုပ်ကို သူ့အရောက် ရှိအိတ်လှိုလှိုသည်၊

ရွှေခန်းထုပ်က ရွှေခင်းဆီသည်၊

စီးရင်အ

ခနားကံကံမျက်နှာ ထုပ်ခတ်အေးပြန်သည်၊

စီးရင်အ ထေးသို့ ဟစ်ချွတ် ခုန်ရွှေခင်းပေလိုလှအေး

ထိုသို့...

၁၉၈ မိုးကျာဏ

ရှင်ရင်မှ ထန်ထည့်၊ နှိပ်သည့် ခြေစောင်းအား၊ ရွှေဦး ထုပ်ထွေး လှမ်းခနဲအပေါ်၊ မြေကန်ကန်၊ ပြီး၊ တိမ်းခွာဝင် ပေးလိုက်ပြန်သည်။

ရွှေဦးထုပ်နှင့် အပြိုင် စီးရင်လည်း ခုလထဲမှာ ထက်ခနဲစေ့ စသည်။

နှစ်ထေးစစ်စစ်လုံးမှာ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်များ၊ ပြစ်ကြံ့ စသည်။

ဇို့ကြောင့်...

အရှုံးအနိုင်ကို ချစ်ချင်၊ ခွဲခြား၍ မရ၊ မည်သို့သော သိုင်းကွယ်မျိုးဖြင့် တိုက်ခိုက် နေကြသည်ကို စင် ပြောမလွယ်သည့် အခြေအနေမျိုး ပြစ်၏၊ တိုက်ခိုက်နေရာ နှစ်ထေးစစ်စစ်သည် ရေခဲမုန်မှ ပြန်ကျွေး စသည်။

ပြန်ကျွေးစသည်နှင့် လူချင်းခွာ၍ တစ်စေးစစ်ကို တစ် စေးစစ် ထက်ခတ်နေကြသည်။

ရွှေဦးထုပ်၏ တအံ့အကြွေဖြင့်... ခင်...ခင်ဗျား။ ဘယ်ဂိုဏ်းအလုံးခင်ဗျား၊ ဆရာဘယ်သူလဲ၊ စီးရင်၏

ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘယ်ဂိုဏ်း၊ ငါ့ ပြစ်ပြစ် ရှင်၏အလှိုင်းသံနှင့် နေရာထဲခံ့

မဟာရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူခေတ် (၅) ၀၉၉

'ခင်ဗျား၊ တိုက်ခိုက်တော့မိရန်တိုက်ခိုက်သည့်အကြောင်းစစ် စီးရင်၏ တူ၏ စကားကို အပြေမေးပါ။

'အခုတိုက်ပွဲမှာ အနိုင်အရှုံးမရှိဘဲ အကူတူ ကျွန်ုပ်တို့စေ့ စပ် ဆွေးနွေးကြရအောင်လား။

ရွှေဦးထုပ်ထဲ ငြိမ်သက်စွာ စဉ်းစားနေ၏၊ စီးရင်က ဆန္ဒ၍...

'ဒါနဲ့ ရှင်တစ် နှစ်ကျော်ကို ဘာလို့ မိမဟာရာဂိုဏ်းထဲ သဲ ကြီးမဲ့ကြီး ဖမ်းပို့ ချင်နေရတာလဲ၊ အဲဒါ သိချင်တယ်'

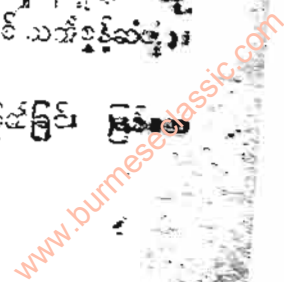
ရွှေဦးထုပ်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် နှစ်ကျည်းသည့် အရိပ် အထေးခင်များ၊ စေ့ထွက်လာပြီ...

ကျွန်ုပ်တို့ အထွတ်ပေါ်ဗျား၊ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ မဟာရာဂိုဏ်း ထဲထဲ အယူအဆမဟာစေ့စေ့ မဆရာ၊ ပမ်းဆီးထားတယ်၊ ပြီး တောရ ခင်ဗျားနဲ့ အထိအလှယ် လုပ်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ဆိုခနဲ စယ်...

'ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အလုပ်ကို လုပ်ရတာပေါ့၊ အခုနဲ့တော့ ထို ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ မှာ ဘာရန်ငြိ၊ မှ ရှိကြတာ တွေဘာ ပါဘူး'

နေစမ်းပါဦး၊ ရှင်ညီ၏ အိမ်အရွယ် နှိုင်းလို့လဲ၊ ငါ့ အထွတ် ရှင်၏ ဘာကြောင့် မိမဟာစေ့စေ့တောင် သက်ခွန်ဆံ့နား ကြီးပမ်းခနဲရတာလဲ

စီလျန်၏ သေခံစားစေ့စေ့စေ့ စင်မေးလိုက်ခြင်း ပြစ်၏ စသည်။

ထိုအခါ

ရွှေဦးထုပ်က စွယ်အား မျက်လုံးပြုံး၍ ကြည့်ရိုက်ပြီး...
တူညီညီအေးတေး ပညာရပ် မြေးဆီများစွာကို ထူးထူး
ချွန်ချွန် တတ်မြောက်ထားလို့ တုရင်ခင်းမြတ်၍ ချစ်ရွှမ်း၊ ဝန်
ကြိုမျှစ်စေ ခင်း ရာထူးတောင် အပ်နှင်းထားခြင်း ခံရတဲ့သူ
ပျ-

ထိုအခါ

စီးရင်က ကြားပြတ်ဖို့ကိပ်သည်။
'ဪ- ဘတ်ရို၊ မနှစ်က ပျော့ဆီချင်းမလှ ပျော့ကံသွား
အယ်လ် သံအင်းထုတ်နေတဲ့ ချစ်ရွှမ်းဟာ ရှင့်ညီ ဖြစ်နေတာ
ကို'

'စုတ်ဝါတယ်'

စီးရင်က

'ဟူရာဂိုဏ်းက သိုင်းအမေးတွေကိုပဲ ဖမ်းတာပါ။ အခု
တော့ ဘေးခြံနဲ့ ရှင့်ညီကို ဖမ်းရတာပဲ'

ရွှေဦးထုပ်က-

'ဒါအစား သူ့အစ်ကိုဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ဟာ သိုင်းခေ
အသား ဖြစ်နေတော့ဦးဗျ'

'တခုဆိုရင်လဲ၊ ရှင့်ကို ဖိချင်ရင် ရှင့်ကိုပဲ ဖမ်းရမှာပေါ့'

'ဒါပေမယ့် ညီအေးရဲ့ ပညာက ထုတ်အတွက် အများကြီး
အထောက်အကူ ရစေတယ် မဟုတ်လား'

'ခါဖြင့် ရှင့်ညီလို ဖမ်းထားတာ ဥပညာကြောင့်ဆိုတော့
ရှင့်အဖေကို ကျွန်ုပ်တို့ စိုက်ဆာလို့ သိ မဟူရာဂိုဏ်းက သူ့ကို
ပွတ်ပတာ မဟုတ်ဘူး၊ စော့ချာထယ်'

ရွှေဦးထုပ်က အပြင်သို့ ဝေးလျက်-

'အင်း... သေးလေးဆယ်မှတော့ ကျွန်တော်က အစ်မ
မေးကို ပြန်ပို့ ပေးရုံနဲ့ ညီအေးကို ပြန်လွှတ်ပေးမယ် ဝါတင်
ပေးလို့ ကြပါ့တယ်'

'ဘာလို့... ဆွဲဆီးအပူတည်းက စေးတဲ့ ကထိ ဘို့ မှင်အယုံ
ကြည့်နေတာ'

ရွှေဦးထုပ်က ခေါင်းကို အောက်နှိုက်ချလျက်-

'ကျွန်တော် မှာ တခြားခွဲချယ်ရာ အမ်းမရှိစေဘူး
ဗေ'

စီးရင်က...

'ရှင့်အဖြစ်ကိုတော့ ကျွန်တို့ ကိုယ်ချင်းစေမိပါရဲ့ ပါ
ဝေမယ့် တူညီနိုင်အောင်အားပေးမယ် ရှင့်ထွတ်ပါ'

'ကျွန်တော် နားမည်ပါတယ်၊ ခင်ဗျာတို့က ဝါတင်
ခေါ်မသွားနိုင်တဲ့ နောက်မှာ တခြားနည်းပဲ မိမိဆင် ဖမ်းခွင့်
ဖမ်းပြီး ကြိုးစားရမယ်'

ဘေးနည်းလဲ'

'ဝါတင် ကျွန်တော် စိတ်ကူးထင်မိတင်ပဲ ဖြစ်နိုင် ဖြစ်နေ
မှာပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော် ညီ ဒေရာချင်းလဲ ပြီးအဖမ်း
ခံရတာပေါ့'

၂၀၂ မိုးကျော်သူ

မိခင်တို့အပေါ် စိတ်ဝင်စားဖို့ကြိုးစားထားသည်။

ရွှေဦးထုပ်က သေဆုံးသွားစဉ်ဖြင့်...

'ခင်ဗျားတို့ကို အဆိပ်ခတ်တာလဲ ခုတ်လို့ ခရဘူး။ အဲဒါရဲ့ ပြည်ချင်း၊ ပြိုင်ကြည့်တော့မှ ကျွန်တော် နိုင်အောင် တိုက်နိုင် ဘူး။ သည်တော့ ခင်ဗျားတို့ကို ဖမ်းစေပြီး သူ့ဖို့ခိုတာလို့ ဝေ မပြန်နိုင်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ သူ့ဖို့ခိုရာ သွားနိုင် ကြပါပြီ။ ကျွန်တော် ပြဿနာကိုတော့ ကျွန်တော် တစ်ခုသာ မြေ ရှင်းနိုင်အောင် ကြိုးစားပါတော့မယ်'

မီးရှင်သည် ချက်ချင်း ထွက်ခွာသွားသေးပေ။

မြေပေါ်တွင်လဲ ကျန်ခဲ့သေးပေမယ့် ကျွန်တို့ကြည့်ရုံ...

'ထွက် နယ်ချဲ့လဲ'

'ကျွန်တော် အညှီ'

'ဆူဆူ ဟော့ဂိုက်၊ အဟော့တီးတီး'

'အခုတစ်ပါးတည်း ငယ်ငယ်အေးအေးတည်း အကျွန်တော် မွေး နေတတ်တည်းပါ'

'ကဲ...ဒါဆို ထွက်ခွာသွားသည့်အခါ လုံးတိုက်ဖို့ပေါ့'

မီးရှင်က ဆေးလုံးတစ်လုံး ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက်

ဟော့ဂိုက်၊ အဟော့ (၅) ၂၀၃

ရွှေဦးထုပ်အား ဦးညွတ်နှုတ်ဆယ် ခို၏သည်။

'ထောင်းပါပြီခင်ဗျား'

ရွှေဦးထုပ်က ဝိုင်ခွေကျန်ရစ်ခဲ့စဉ်မှစ၍...

မီးရှင်တို့အားလုံး အိမ်ထဲမှ လှမ်းဆွတ်ဆွတ်ကြည့်နေကြ သည်။

သည့်လူ့ကြီးညီရတနာ သိုင်းပညာဒေဝီ သရဖူတော် နားကြီး ပုံစံရတနာ၊ ဆူကို သွားစည်းရုံးမိခင် ဆူအတွက် အရှင်ဆုံး လုပ်ငန်းရမယ်တို့စွဲကိုလဲ အညှိုးတူထံသို့ မပြတ်ဘူး၊

တူနက်စွဲလဲ အစ်မအေး၊

မဟာရာဂိုဏ်းမှ ရှိနေတဲ့ သူညီကို အယ်ထုတ်မေးဖို့ တောင်းဆိုမှ မေ့ချေအယ်၊ ဆူညီကို လွှားအယ်ဖို့ဆိုတာအ မလွယ်ဘူး၊ မဟုတ်အေး၊

တုတ်၊ ဘယ်၊ သည်ကိစ္စအ မလွယ်ဘူး၊

ထိုအခါ -

စွမ်းရဲအ

ရွှေဦးထုပ်ကို သိမ်းသွင်းလွှမ်းရမေအယ် အတူတူရှင်းစစ် လိုက်ရင်တွေ့ မအေးစမ်းဘူးလား၊

စီးရှင်အ ခေါင်းခေါယ်မီးလှိုက်ပြီ၊...

မအေးစမ်းဘူး၊ အထိရှိအစ်ခြားနေအရာ သိုင်းအေးအကြီး အစ်ရလုံးကို ခြုံကြည့်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မကိုမှ၊ နေ့... နံ့ဖိုဖိုခေဋ် သလို့ ခေါင်းဆောင်မယ်လို့လဲ မရှိဘူး၊ သည်တော့ ခန့်သုက္ကု အတံ့ဆိုင်ရင် ရန်သူတစ်အောက် လျှော့သွားရုံ... လည်း၊ တအမှ ထူးခြားအေးမှ မအူဘိဘူး၊ အဲသည်ခန့်သုက္ကုသာ ကိုယ်အတံ့ သားပြစ်အောင် သိမ်းသွင်းနိုင် မယ်ဆိုရင်အေး ကျွန်မကို အထူးစစ် ရန်သူအစ်အေးအစ် လျှော့သွားရုံအစ်အေးဘူး၊ တစ် အော်သား၊ ဓာတ်ဆေးထံဖြူ တိုးနိုင်ပါအယ်

ခြေလှမ်းအစ်ရာ ချိတ်

ဆူ

စီးရှင်တို့လူစုသည် ဗိုလ်နန်းမြို့သို့ သွားလှူအမ်းသို့ ဦးတည် လျှောက်လှမ်း၍ နေကြွေးလေသည်။

ထူတို့သည် ဖားသို့ လျှောက်လှမ်းနေကြရင်၊ မ...

ရွှေဦးထုပ်၏အကြောင်းကို အစ်အေးအစ်တစ်ခေါ် ပြော ဆိုအကြွေးလေသည်။

ရွှေဦးထုပ်

မြို့အေးပြောရအယ်၊ ရွှေဦးထုပ်ရဲ့ ဆိုင်းပညာအထဲ အာအော်အဆင့်မြင့်သား၊ ဆူကိုသား စည်းရုံးနိုင်ရင် ကျွန်မတို့ အဖွဲ့ တော်တော်အင်အားအောင်တင်းအေးမှာ

စီးရှင်အ

၂၀၆ မိုးတောင်စွဲ

သည့် ယင်းသို့ ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြနေစဉ်မှပင်
ခြားခွာသံများ၊ ရုတ်တရက် ဆူညံမှု၊ ထွက်ခွာခြင်းတို့
ကို ငြားဆိုနိုင်ရမည်ဟောပြောသည်။

ကြိုးမားဆန်မားသော မြင်းကြီးသုံးစောင် ခုန်းစိုင်း၍
ပြေးလွှားလာနေသည်။

စီးရင်တို့အားလုံး အသင့်အနေအထားဖြင့် ရပ်ခေတ်ဆို၏
ဖြစ်သည်။

ဆူညံနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် မြင်းများ၊ ရပ်တန့်သွား
အသံ။

အဖန်ဆန်တည်းမှပင်...

ခေတ်တော်သ နှင့်အတူ လူ့စစ်ထေးစက်သည့် စီးရင်တို့ ခွေ
ထည့်သည့်တွင် ဖျတ်ခနဲ ပိတ်ဆို ရပ်တန့်လို၏ဟောသည်။

ထိုလူများ ရှေ့ဦးထုပ်ပင် ဖြစ်သည်။

မြင်းသုံးစောင်ပေါ်မှ လူသုံးယောက်အနက် ရှေ့ဆုံး
လူသည် အသစ်ငါးဆယ်ကျော် ဦးလူကြီးထစ်ထေးစက်ဖြင့်ပြီ။

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှအစင် (၅) ၂၀၇

ဆွေးကျိုင်းသာခ ခန္ဓာကိုယ်တွင် အပြားရောင်ပဲအင်္ကျီကြိုးကို
ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

ကျွန်နှစ်ယောက်မှ...
အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ခံကျော်ခန့်ရှိ ထွေးကျိုင်းစော လူ
များ ဖြစ်သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်လုံးသည် ဆိုင်းထွေးစင်စုံကိုသိစိတ်
ဆင်ထားပြီး ခေးရှည်တစ်ခေတ်စီသည် လွယ်ထားလေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ထံအားကြည့်ရုံနှင့် အပြားရောင် အင်္ကျီဝတ်
အတိုးအို၏ သစ်တော်ခေတ်များဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်မပြောပဲနှင့်
သိသာနိုင်ပေသည်။

ထိုအတိုးအိုသည် မြင်းပေါ်မှဆင်း၍ ရှေ့ဦးထုပ်အား
လှမ်း၍...

စီးရင်ဆိုကား ဖယ်သူလဲ
ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ရှေ့ဦးထုပ်၏ စီးရင်အား ခေးခေါ်ပြလျက်...

စီးရင်ဆိုကား သူ့ပို၊ တျွန်တော် သူ့ကို အချိုးမခန့်ယိ
ရအယ်။

အပြားရောင်ဝတ်နှင့် အတိုးအိုက မျက်မှောင်ကွင်းလျက်...

အတွင်းအားပျက်စားစေ ထိုကိုကို စာမမှတူစွာမိအောင်
ဘူးလဲ။

၂၀၁ မိုးသွန်သု

ရွှေညိုထင်သ ခေါင်းခ ပြည့်စုံသည်
မိမိတို့ကို အတိုအနိုင်ရသွားပြီ
ခါ ပြန်နိုင်တူးက
အဘချစ်အဖေ နှစ်ယောက်
မယ့်ဘူး

ထိုစဉ်

စီရင်က ကြားဖြတ်လိုက်၏
မိမိနှင့် အဘအဖေတို့ ဘယ်လို ချစ်
အဘိုးအို၏ ချစ်ပြုံးပြုံး
ခါက မိမိနှင့် ဆွဲပြန်စေသော ဝိုင်မုေဖုတ်ဘဲ အခကြောင့်
နှစ်မည်ပြောရမှလဲ
စီရင်က ပြုံးပြုံး

အဘိုးအို၏ ချစ်ပြုံးပြုံး ကျွန်ုပ်တို့အဖေတို့၏ အဘယ
လစ်ပို၏ ခြေလှမ်းတစ်ခုချီတို အုတ်တယ်မေ့တတ်စား
အဘိုးအို၏ အဘိုးအို၏ သင့်သွားပြီ
ဝင်း-ဝါလီသိနပေါ့လား
စီရင်က

ကတည်းက အဘ၏ ချစ်တုန်းက နှစ်ခုစည်းစေတော်မူခဲ့ ချော
ကြားစွာ သိမ်းစားမူကြီးတစ်ယောက်ပဲ
ဆုမ၏အေးကြောင့် အဘိုးအို၏ ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်
သည်

ဟော့ဂိုက်နှင့် အလှအဒိ (၅) ၂၀၃

စီရင်က စကားဆက်ဆိုက်ပြန်သည်။

‘ဒါပေမယ့်၊ အခုအခါ အဘဟာ အယုတ်ကစား အပဲ
အစည်းရဲ့ နိုင်ငံတော်ဖြစ်နေရမယ်ဆိုတာကို စေတနာအတိုင်း
အောင်ပဲ’

အဘိုးအို၏ အကြံအချာ အခါသထွတ်သွားသည်။

သို့သော်

စုသည့် ဝါရင့်သိုင်းသစားကြီးပီပီ စိတ်ကို အချိန်မီ ထိန်း
ချုပ်နိုင်ပြီ။

‘ဟေ့-ရွှေညိုထုပ်၊ မင်းပြောထားတဲ့အတိုင်း စုတိုကို
စင်တိုက်တော့လေ၊ မင်းမနိုင် ကျွန်ုပ်ကမ္ဘာပေါ့
ရွှေညိုထုပ်၏ ခေါင်းခါလိုက်ပြီ။

‘ကျွန်တော် စိတ်ပြေငြိမ်းသွားပြီ၊ ဒီလူစုကို တိုက်ခိုက်ဖို့
မပြစ်နိုင်တော့ဘူး’

အဘိုးအို၏ အံ့သြသွားသည်။

‘အဖေပြောရဲ့စိတ်ထယ်’

လူ၏

‘ကျွန်တော် မတိုက်ချင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တာပေါ့’

ဆိုအခါ

၂၀၀ မိုးတောင်ဆူ

မြေလှုပ်၊ ဆန်ရာချိတို့က ဆူ၊ ဘေး၊ သေချားစွာစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ယင်းနေ့က

စီးရင်တို့လူစုကို ဝေဝဲအကဲခတ်လိုက်ပြန်သည်။

လူဆိုးကြီးကောင်းယုတ်မာမှုမှ အခြားအနာမဟန်သွင် တိမ်နိမ့်ရန် အောင်မြင်ထားကြသည်။

ချိတုံသည် အခြားအနာကို တွေ့ဆုံဆွဲဆွဲပြီ။

ရွှေဦးထုပ်ဆက်သို့ လှည့်၍

‘အောင်၊ ပြီးပြီ၊ နေ့စင်အခါကျမှ နေ့စင်တမရပါစေနဲ့ ဇာတ်ပြီလား’

ချိတုံသည် ယင်းတို့ပြောပြီး မြင်းက ချားခနဲလှည့်၍ ခုန်းစိုင်းပြောထုတ်သွားအတော့သည်။

သူ့လူနုစိမယောက်အသည်း ဆူနေစေမယ့် ထမီကြပ်ကွေးဆိုက်ပါသွားကြသေးသည်။

မဟာရာဂိုက်နှင့် အလှူဒေဝီ (၅) ၂၀၀

ချိတုံကိုလူစု အကဲခတ်ခေးခေးသို့ သရုပ်ဆောင်အခါ... ထုတ်

‘က... ကျွန်တော်လဲ ဆူနေသေးသေး’

စီးရင်က

‘ရှင် အယ်ထူး၊ နှေးလဲ’

‘မဟာရာဂိုက်ကိုဖို့ ဆွားရမှားအစပါ၊ ဟိုမှ အကျွန်အော်ညီကို ဖိတ်ခေါ်ပယ်သေ’

‘သတိနဲ့ဆွားပါရှင်’

ယင်းနေ့က

ဆူဆူနုနု၊ လှိုင်းနုရုနု ပြေးထွက်သွားအေးအေးတစ်ခုစည်း။

ချန်အန်၊ မြို့မှ ဆွေငြားသား၊ ဟူးမန်သည် စီးရင်တို့လူစုံအား
 ရဲတိုက်အဝင်အာဇာ မှ ဆီးကြိုနေသည့်
 အခင်အ ပျော်ပျော်နေဆတ်သော အကြောင်း အမြဲ ပြုံးရွှင်
 နေစေ ရှိစေ၏။ စွဲ၏မျှော်နေသည့် ယခုအခါ...
 တည့်ကြည့်စူးပြင် ပြောဆို ဆန့်ခံနေသည့်
 အရာရာသည် မယုံကြည်နိုင်စရာ ပြောင်းရွှေ့ နေတော့ပြီ

အေးအေး

အန္တရာ၊ ရဲတိုက်

စီးရင်တို့သည် ဆက်ဆံရေး၊ ထွက်အကြွရာ
 နေအိမ်တစ်ခုမှန်းတည့်ချိန်တွင် အန္တရာ၊ ရဲတိုက်သို့ ရောက်
 ရှိအကြောင်း
 စီးရင်သည် အခု မြင်စေ့ဖို့အိမ်ရှေ့သေမြင်ကွင်းကြောင့် ရင်
 ထဲ ဆိုနှင့် သွေးရေဆေးသည်
 အကြောင်းမှ
 အခင်အ ပြည်စည်အေးအေးနှင့် ထည်တည့်ခါခါရှိလှ
 သော အန္တရာ၊ ရဲတိုက်တစ်ခုလုံးသည် ဆီခဲအခါ အဆေးအိ
 အညို၏ မျက်နှာစာတစ်ခုလုံးမှ အ ပျော်စီးယိုယွင်းနေသည်ကို
 တွေ့ရုံအိမ်ခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။
 ဖို့အပြင်
 အန္တရာ၊ ရဲတိုက်ဝန်းကျင်ရှိ စိမ်းလန်းစိုပြေလျက် ရှိသော
 ဆင်ပင်ငန်းပင်များမှာ အညို ကျိုးပဲ့ ပျက်စီးအေး ကြေကွဲပွယ်
 ရာ ဆီးကြို၍နေစေသည်။

စီးရင်သည် ဟူးမန်အား ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်ဖို့အိမ်ရင်း...
 'တစ်ဖိုဟူး... ဝိမ္မာ ဘူးတေ့ ဖြစ်နေပြီလဲ'

ဟူးမန်အ-

'လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်အတွင်းတုန်းက များနေပုံနှင့် လူအိမ်
 ခင်ရောက် တိုက်ခိုက်ခြင်းကို မိလို့ထိကြွရပါတယ်'

စီးရင်အ-

'လွန်ခဲ့တဲ့ ဘယ်အိမ် အယ်နှစ်အေးအိမ် ဝက်ရာရဘူး၊ ခင်ဗျ'

၂၈၅ မိုးကျော်သူ

'သိင်္ခါသေခါ အယ်နစ်ဖော့က် သေသွေးတယ် ရဲတိုက်ပိုင်
ငှါ ရဲအောင်ကြီးပဲ ခက်ရာရသွေးတယ်'

စံ၊ရင်အစ ဝှီးရိမ်အကြီးဖြင့်...

'ပေပေ ကို ထိုသွေးတယ် အုတ်အေး၊ ခက်ရာ ဘော်ဘော်
ပြင်းအစွာ၊'

'တယ်အုတ်အစီအစဉ်ကို ဆီသွေးအေး၊ အချိန်ခို အေး
မေ့နိုင်ရင်အေး ပြတ်ပစ်ရလိမ့်မယ် ထင်တယ်'

အန္တရာ၊ရဲတိုက်...

သို့တောက်...

စီးရင် မေ့ဖျားရာ၊ တစ်ခုခု ပျော်ပေ့ကျင်အညိုခွဲရာ နေ
ရာငွေကြီး၊ တစ်ခု၊

ယခု

အင်းနေရာငွေကြီးအေး၊ ရန်သူ၏ စိတ်တိုင်းကျွတ်ပေ့
မေ့နှုတ်သွေးခဲပြေး

အန္တရာ၊ရဲတိုက်ကြီးသေခါ အုတ်အေးပေး ပခင်ပေးအညို
ခက်ရာပြင်းအန်စူး ရုဗ္ဗာ၊ ခါ၊

ဗွင်အေး၊ ထားသေး အအော်ဆုံး သိင်္ခါသေခါ၊ များအညို
ဆုံးပါး သွေးခဲပြေး၊

ထူးအညို စိတ်တိုင်းချို...

'အစ်ကိုဟူး မှန်မှန်ပြေးမမ်းဝါ၊ ကျွန်မ စိတ်ထိန်းနိုင်ခါ
တယ်၊ အန္တရာ၊ရဲတိုက်ထဲမှာ လူတွေ တစ်အားအားမို့၊ အစေးခင်၊
ကျွန်တော့ဘူး၊ တောက်အား၊'

ဟူးခန်အ ခေါင်းညှိတ်လှ၏...

'တုတ်တယ်၊ ရဲတိုက်ထဲမှာ အစေးခင်တွေတွေ၊ သိင်္ခါပညာ
ရှင်တွေတွေ သေရင်သေ မမေ့ရင် ခက်ရာရဲတိုက်အေးချည်းပါ၊ န
န ရန်သူ၏မှာ နေ့အိတ်တစ်ခါ ဝင်ပြီ၊ စီးဦးမယ်ဆိုရင်အေး
လေ့ယံတူး၊ ခင်ဗျား ထွင်ထားခဲ့တဲ့ စစ်ယန္တရားတွေနဲ့ပဲ ရင်
ဆိုင်ရအေးစူးမှာ'

'ခါဆို ခက်ရာ လို့၊ ခရတ် လူဆိုလို့ အစ်ကို ဟူးခန်
အစ်ဇေးအစ်ဖို ကျွန်တော့အေးပါနော်'

ဟူးခန်အ

'လှည်းသေခါရဲ့ အေးဇူးကြီးငှါလို့ ဆိုမှော့ခင်'

'လှည်းသေခါ ထားကုတ်ထယ် ဟုတ်အေး'

'အုတ်အယ်'

စီးရင်အစ ဝှီးရဲ၊ ဝမ်ပင်၊ ပန်စူးနှင့် ခွမ်အေးကြီးတို့
များအေး၊ လွမ်းကြည့်အညို

ရွှစ်ချမ်းအ

ဦးလှသုံးယောစင်ရဲ့ တိုက်ကွက်က တယ်ဇို ပုံသဏ္ဍာန်သို့
ဥပမာ ရွှားလို့၊ မြေလို့၊ ကြွယ်လို့ ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးစွာ၊
ဟူးမန်စီ တစ်ခဏမျှ ငိုငံတော့ဥပမာပြီ၊
တုတ်ကယ်၊ ခင်ဗျား၊ ခပြောမှ ကျန်တော်မဲ့ မှတ်မိတော့
အယ်၊ သူတို့ သိုင်းကုန်တော့က ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း၊ ထူး
ထူးဆန်းဆန်းတွေပဲ

ရွှစ်ချမ်းအ

အင်း... ဣတိတစ ရွှား၊ မြေနှင့်ကြွယ်ဇို ခေါ်တဲ့ ခင်အေး
သုံးဝါးဝါး၊ အခုဣတို့ ဒီမှာ မရှိကြတော့ဘူး၊ ဣတိအေး၊

ဟူးမန်စီ

တုတ်ဝါတယ်၊ ရန်သူတွေ ဆုတ်ခွာသွားတာနဲ့ ဣတို့သုံး
အေးဇိုလို့ တစ်ခါတည်း ပျောက်သွားဝါတယ်
စီးရင်စ မုတ်မောင်ကုတ်သွားပြီ၊
ဆေးဆောင်ထဲမှာ မိန်းကလေးတွေရော

ဟူးမန်စီ

အေးလုံ၊ အထိခိုက် မရှိကြပါဘူး၊

ဣအေး စိတ်သေစိတ်မသေစွာ သက်ပြင်းတစ်ချစ် ချစ်ဇို
ပြီ၊...

အင်းအေး... ပီရော့အစ် သိရတဲနဲ့စီ တော်အေးထိပ်ပြီ
အစ်ကိုဟူးလို့ သိပ်ပင်ခန်းနေမှစဖို့နော်၊ က...အေး...အေး...
အဆဲသွားကြစို့

ဤသို့ဖြင့်...

ဣတို့အေးလုံသည် ရဲတိုက်ထဲ လှမ်းဝင် သွားကြသေးတော့
သည်။

...

ရှေးဦးစွာ စီးရင်သည် ပခင်ဖြစ်စွာ ဟုမ်တို မြစ်နဒီ တွဲ
အောင်ကြီး ချစ်တုမ်၏ အစီအစဉ်မှ ဝက်ကုတ် ဆွေးရော့
ကြည့်ရှုအေး၏

ချစ်တုမ်၏ စုတ်မောင်၊ တွင် ထိုထေးသေး ဝက်ကုတ်
အနေမှ ဆိုးရွားလှသည်။

အရိုးကျိုးသွားပြီ၊ ကြွယ်သားများလည်း ပြတ်သုတ်နေ
ပြီ၊ ဖြတ်စစ်မှ ဖြစ်စေသည်။

နို့ ခယုတ်လျှင်...

လို့ စီစေးပြီ၊ အာဖစ်ကို ဒုက္ခပေးနိုင်သည့်
စီးရင်သည် အံ့တိုက်ထဲ၊ တင်ကြိတ်ရွှံ့ တွေပေးသည့်
လို ပြတ်ပေးလိုက်တော့သည်။

၂၆၀ မီးကျော်စွ

ပြန်လို့ ပြန်ခြင်းဝင် ဆေးထည့်ပြီး အဝတ်ဖြင့် စည်းစေ
နိုင်သည်။

ချွန်ကွန်မှ...

သမီးဖြစ်သူ ရောဂါရှိသူအခြားအတွက် လွန်စွာ အားရစေ
ကြပေသည်။

ပခပ်ဖြစ်သူ၏ ဝက်ရက်ကို ကုသပြီးသော်အခါ...

မီးရင်သည် ကျန်ရှိဆေးသော ဝက်ရက်ရနေသူများကို လိုက်
ကြည့်ရှု ကုသပေးလိုက်၏။

ဤသို့ဖြင့်...

ဆေးကုသမှုနှင့်သာ ဝတ်နေသူ အချိန် ကုန်လွန်စွာပေး
သည်။

...၀...

နေ့စဉ်တစ်နေ့နှင့်နီး...

မီးရင်သည် အိပ်ရာမှ ထသည်နှင့် ပျက်စီးသွားသော ခင်
ယန္တရားများကို ကျွမ်းကျင်စွာ ပြင်ဆင်ပေးသည်။

အစောင့် အစောင့် ရဲရွေးတစ်ပါး ဖြစ်ကြသည် နေ့နှင့်
ကျော်၏ ပါးနပ်လိမ္မော်စွာ ကူညီပေးသည်။

ဤသို့ဖြင့်

တေ့ရာဂိုဏ်းနှင့် အလှူခတ် (၅)

တစ်ဖက်အတွင်း စစ်ယန္တရားများ ပြန်လည် ဆောင်ရွက်
စွာပေးတရားသည်။

...၀...

ဟူးမန်...

ဟူးမန်သည် မီးရင် ပြန်ရောက်၏ပြီ။ ဆေးရက်ပြော
သော နေ့တွင် ရဲတိုက်အတွင်းမှ နှုတ်ဆက်၍ ပြန်လည် စုန်
စွာပေးသည်။

စွမ်းရဲကို အစောင့်ဖြင့် အံ့ကြခဲရသည်မှာ...

ဟူးမန် ယခုကဲ့သို့ စွမ်းရဲများခြင်းကို မီးရင်အ ဧည့်ခံမှု
အောင်အောင် အားဆီမှု မပြုခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

ဆယ်ရက်မြောက်နေ့တွင်...

ဝက်ရက်ရရှိသူများအားလုံး လူဆေးဝင်အတိ ဖြစ်သွား
သည်။

ဝက်ရက်ကြီး စွာ ရရှိထားသူများအားလုံး လွန်စွာ
အားပြုပို့...

၂၂၀ မိုးဆွတ်တူ

စီးရင်သည် ဆိုရာများအား ရင်နှိုး 'စေးယောစီနိုင်ရန်
ခွေးကြီး၊ ဆေးပြေးစိအပြား၊ စေးရွှ် ထန့်ရှားရဲတိုဆီမှ ဝေးရာ
သို့ ငိုလိုစိစေသည်။

နိဒါန်း-

လူသိုကြီး၊ စေးယောစီအပြင် ချင်အောင်နှင့် စီလျှန်တို့အဖို့
အောင်ပန်များ ပို၍ ထမ်းဆောင်စနကြံရစေသည်။

စုပေါင်းသိုင်းကွတ်

'ဘယ်နှယ်လို့၊ အလုပ်လုပ်ရတာ ပျော်ခဲ့အေး၊'
စီးရင်၏ ရှစ်ချန်းတို့အား ပြုံး၍ မေးလိုစိခြင်းဖြစ်သည့်။

ရှစ်ချန်းက ပြုံးရွှင်စွာဖြင့်....

'ပျော်စရာပေါ့ပျား၊ ခုဆို လူသိုကြီးစေးယောစီဟာ
မြန်လို့နှုတ်တတ်တတ်၊ တံမြန်စည်းလို့ လိုတတ်တယ်၊ မြန်တဲ့
ပေါ့စိတတ်တယ်၊ တယ်အေးတိ ဂုဏ်ယူစရာ အေးစင်၊ ခွဲ
ဆူ၏စအားကြောင့် ဝါခနဲ ပဲ့ကျလွှားရတော့သည်။
စီးရင်က ဆူမ၏နပူးပေါ် ဝဲကျနေသေး ဆံ့အေးအေးအေး
လို့ အတ်ပြင်ထပ်ဘင်ရင်....

'စိတ်ပျော်စိခါနဲ့ ဧကောစေးဆယ် အခြေအနေအရ နေရာ
ခွဲ ဆိုတေးအလို့ မလွယ်ဘူး၊ မဆူတိအား၊ မိအေးရ စိတ်နှုတ်စိ
တေးပြီး အဝင်စန့်ခဲဆိုစိပါဦး၊ အုတ်အေး'

ထိုအခါ...
စွမ်းရဲအ

ထင်တော့မှပင်မကြားတော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်
အိမ်ထဲ လူသိပ်နည်းနေတော့ ရန်သူနဲ့ ထပ်ပြီးရင်ဆိုင်ဖို့ လွယ်
တူပါတော့ဆိုတာပဲ။ တွေ့ပူနေမိတာပါ။

အင်း-ဒါတွေက ကျွန်မလို့ စဉ်းစားမိပါအယ်လေ။

ထိုစဉ်

ဖန်စူးက စွမ်းရဲအား လှည့်ကြည့်ပြီ။...

ကျွန်တို့စွမ်းရဲကလေး အစ်မအေးအေး အဲ့ မက်စန္ဒရားတွေမှ
အချက်အလက်ကိုရသေး ထပ်ဆင့်ပြီးထား၊ နေ့ရက်အခန်း
ကျွန်တော်တို့ တစ်ခါတည်းတန်းပြီးသိမှ၊ အဲဒီတော့ အစောင့်
အထွတ် လူတွေပါဘူးဗျာ။

စီးရင်သည် ဖန်စူးအား အတံအကြ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီ။

ဒီကိစ္စ အစ်ကိုဖန်စူး ကယ်ဖို့လုပ်သိလို့

ဖန်စူးအ

တစ်ခါတည်းတန်းကျွန်တော် ပြန်သေးဖို့

စီးရင်အ

အစ်ကိုဖန်စူး မျှော်စီသိပ်လျင်တော့ပါ။ ဒါဆို အန္တရာ
ပညာအတိအကျ သိပ်မခဲတော့ဘူး။

အချိန်ရမယ်ဆိုရင်တော့ ဆင်ချင်ပါသေးအယ်။

စိတ်ချ၊ အချိန်ရရင် အစ်ကို့ကို ကျွန်မ ခနစ်တကျ ဆင်
ပြပေးပါမယ်။

ထိုစဉ်

စွမ်းရဲအ ကြားဖြတ်ပေးလိုက်သည်။

ဒါနဲ့ အေးသမားကတော့ ပြန်လွတ်မယ်ဆိုတာ တကယ်
အေးအစဉ်ပဲလား။

စီးရင်အ

တုတ်တယ်အေး၊ တူတို့အ လေးသမားတွေဆိုတော့ အေး
ဝစ် အေးခင်းအေး ကျွမ်းကျင်တာကလေးပြီ။ သာသိုင်းပညာမှ
တတ်ကြရတာ မဟုတ်ဘူး။ အနီးအဝေးကို ခုခံနိုင် ခနစ်မယ်။

ဝစ်ဝစ်အ

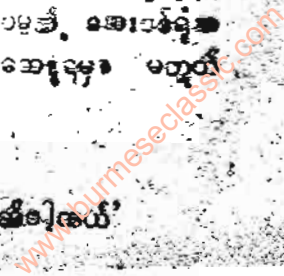
ဘယ်လိုမဲဖြစ်ဖြစ်လေ ကိုအိပ်တစ်ပုံ ပြန်ပြန်ဆိုင်ခြင်း၊ ဒီ
အခင်းပစ်လက်နက်အဖို့ ဆိုအပ်အေးပဲ မဟုတ်လား။

စီးရင်အ ခေါင်းမည်းယိုယိုဖြင့်...

တုတ်တယ်၊ ခုမှ ကျွန်မလို့ စဉ်းစားမိအယ်။ ဒီလိုဆိုရင်
အေးသမားတွေ ဆိုအပ်အေးပေါ့။ ဒါပေမယ့် အေးအစ်မ
လွဲပြီ။ ဒီလူတွေလို အခြားတန်းခေါ်လို့အေးမှ မဟုတ်
ဘူး။

စွမ်းရဲ

ဒါအေးမှ ကျွန်တော်လို့ သာအေးပေါ့အိမ်ပေါ့

၂၂၄ မိုးလျော်ဆွ

စီရင်စာ ရဲဘော်အားလုံးကို စိတ်စေတီအဖွဲ့ကြစေရန်
အားပေးနိုင်မည်။

'ကဝါလေး၊ သိပ်လွှဲ စိုးရိမ်နေကြစမ်း၊ ဝါနိုး ရန်သူတစ်
စာ အင်အားကြီးမားနေသေးသလိုရင် အစ်စအစ်ဝေ၊ အညှိုး၊ ဝှုပ်
ရွမ်ကြည့်ခန်းမရှေ့ကို အရော့ဆံဆဲ၊ ထိခံကြုံ ဖုတ်တား၊ အဲဒီ
အနေ စုစောင်း၊ တွန်းလှန်မယ်'

စွမ်းရဲအ ထေးဆီခဲဖို့စိတ်သည့်။

'ဖုတ်တယ်၊ စုပေါင်းတိုက်ကုန်အသား ရန်သူ့ကို အောင်
မြင်နိုင်မှ'

၀...၀

ညီ...

မာရီမိညီဖြစ်သည်။

'အေးအေးတစ်ခုလုံး မေ့မင်အတိကျနေသည်။
အောင်ကင်ယံ၌ ကြိတ်အားအားများ၏ အလင်းရောင်များ၊
အညှိုး၊ မှန်ဝါး၍နေသည်။

မေ့မင်အတိကျနေ (၅) ၂၂၅

ထိုအညှိုးနှင့်
ခန်းကျင်တစ်ခုလုံးအား ဘူးဆိုတစ်မျှ သွယ်ကွဲကွဲ
ပါ။
ထိုညညှိုင်...

စွမ်းရဲ ဖန်စူး၊ ဝမ်းပင်နှင့် ရွမ်ချွန်တို့ ဆွေးယော့အိမ်လုံး
အညှိုး ယန္တရားရဲတိုက်ကြိုတစ်ခုလုံးအား နှိပ်စက်အိမ်
အောင်ကြပ်တုပ်ကလေးအိ ရှိနေသည်။

ထိုတိုက်သည် အတိုက်ဝင် အသီးသီး၏ ထူးခြားလှည့်ခဲရသေး
နေတိကြောင်း၊ ရာဇဝင်များကို အပျင်းပြေ ပြန်လည်ပြောဆို
ရင်း ထိုခြားရားတစ်ခုကို ထပ်မံအောင်နေကြိုခြင်း ဖြစ်သည်။

စွမ်းရဲအ...
အားပေးပြန်ပြန်လျှာ အျှပ်ထိုက်အစွယ်တစ် ဟိုတုန်းအဖို့
အစ်ကိုယ်ပေးအောင်ဆန်တဲ့ သူဆုံးတွေ မကုတ်ကြားထုန်းတု၊ ဆိုတဲ့
အချက်ကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ဖွဲ့စည်းခဲ့မယ် ဘယ်နှယ်လဲ
ဖန်စူးအ...

'သိပ်မှန်တစ်ခုပေါ် ထိုကြီးစွမ်းရဲ ကျွန်တော်တို့အစွယ်တစ်
ဆုံးပေး ပြောင်းလဲသွားကြပြီလျှာ ပြောင်းလဲတစ်ခု အစွယ်တစ်
အဖို့ကို ပြောင်းလဲအေး

ထိုတိုက်သည် စာင်းကဲ့သို့ ဝိုင်းပွဲပြောနေကြစဉ်မှပင်
စူးရှမှုအား ဝတ်အောင်သံတစ်ခု၏ ယန္တရားရဲတိုက်အတွင်း
ကြီးမားလှစွာရှိသည်။

အားပေးလှုံ့ ပြိုင်တူပင် ခတ်တတ်ရပ်ထိုက်ကြသည်။

တံခါးဝ၌ တစ်ဆင်ထားအား အချစ်အားစစ်မှန် ငှက်
ကော်သံ မြည့်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင်

ဝင်းတံခါးဝတွင် ရန်သူရောက်နေပြီဖြစ်သည့်ကို အားလုံး
နားမည်စိုက်ကြအေးသည်။

၀...၀

ယခု

စွမ်းရဲသည် ကြီးမားစေသော သစ်ပင်ကြီးထစ်စင်ပေါ်၌
ရောက်ရှိခြင်းသည်။

ဤသစ်ပင်နှင့်ရာ စွမ်းရဲအ နဂိုအဟည်း၏ ရွှေးချယ်ထား
ခြင်းဖြစ်သည်။

စိုသစ်ပင်ပေါ်မှကြည့်လျှင် ရဲဘိုဘီဝန်းကြီး တစ်ခုလုံး
လွှမ်းခြုံမြင်နိုင်သည်။

ညသည် မှောင်မည့်နေဆဲ။

မူနံဝါးစသော အလင်းရောင်အေးစိ၌ စွမ်းရဲသည် ထူး
စူးရဲသေးမျှလှီးမျှစားပြင် ရန်သူ့ကိုရှာဖွေနေသည်။

မကြီးပါချေ။

ဤသည့် ည၌လူတစ်အဖွဲ့၏ ရဲဘိုဘီအတွင်းသို့ အထင်ရဲစွာ
ချဉ်းထုပ်ဝင်ရောက်ဖွဲ့နေသည့်ကို တွေ့ဖို့မိရသည်။

ပထမတွင်

ရဲဘိုဘီအတွင်းသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာစဉ်မှာ စိုလှ
ဆစ်ဖော့စ်တည်းသားစု စွမ်းရဲအ စေ့ထင်မိဖို့မိသည်။

သို့သော်

ဤသို့မဟုတ်ပါ။

ထို့လူ၏အနားထိမှ လူတို့အဖွဲ့၏တိတ် ဖယ်စါးစေ၏။
ကျူးကျော်စားသော ရန်သူများအားလုံး ဆယ်ဖော့စ်
တိတ်ရှိ၏။

ယခု

လူတို့အားလုံး ရဲဘိုဘီအဝင်၌တစ်ည ငွှေးဆီသော်
အားထပ်ဆီသို့ ရောက်ရှိလာကြပေပြီ။

သို့တိုင်အောင်

ယန္တရားစက်လှေတံချားက လှုပ်ရှားသေးဝါး
အေးညမာမျှသာရှိသည်။ လှုပ်ရှားသော
အကူး၏လှေအားထင်တွင်

ခမ်းပင်၊ ဖန်စုနှင့် ရွှမ်ချမ်းတို့၏ ခေးခေးမတ်တော်ရပ်၍
ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်ရန် အဆင်ပြင်နေကြပြီဖြစ်သည်။

စွမ်းရဲ၏ ခေတုသားစောဇ္ဇာ၊
ဆစ်ခင်ပေါ်မှ အပြန်ဆုံး ဆင်းသိမ်းလေသည်။

၀....၀

အခု ကျေးဇူးလေးအားထပ်၍
စွမ်းရဲ၊ ခမ်းပင်၊ ဖန်စုနှင့်ရွှမ်ချမ်းတို့ကတစ်ဖန် လူဆိုး
ကြီးလေး သူ့ထံမှာတစ်ဆင့်။

ကျွေးကျော်ဝင်ရှေးစံအကြီးသား ရန်သူဆယ်စာအစီအ
တတ်လု၏ မှတ်နားချင်းဆိုင် ရပ်နေကြသည်။

စွမ်းရဲ၏ ခေတုစုံနှင့် ရန်သူသိုင်းသမားတစ်ယောက်တို့
အေးစေစွာကြည့်၍

ခင်ဗျားတို့ဘယ်သူတွေလဲ၊ ထည်ကို အစောင့်လုပ်တာလဲ
ဆိုလှူဆယ်အား၏အနု၏ အထစ်အကြီးဆုံး သိုင်းသမား

လေးပြုံးပြုံးဖြူဖြူပြုံးပြုံး...
တယ်လဲလို့၊ စာ့ရှာရဲတို့၏သံပြောတယ်၊ လူစေ၏
ခေတုမှ လှုပ်ရှားစေမိစေ့ပါသေး။

သစ်စကေးကို စွမ်းရဲက အေးရုံးစိုက်စိုက်၊
ညအခန်းမတော် နိုးကြောင့်ခိုက်စိမ့်မာတို့ စည်းစည်း
အတု၏ ညွှန်စုံရာသီလို့ ခံခပ်ရုံတယ်၊ ဝိတေရု
စွမ်းရဲ၏ ပြောရင်း၊ ဆူ၏ပေတံအင်္ဂါစစ်ဘေးထုတ်ယူလိုစိ
သည်။

ညဉ့်လူများသည် ဆူ၏လှုပ်ရှားမှုတို့သို့ အာရုံစူးစိုက်စား
ကြည့်နေကြ၏။

ထိုစဉ်မှစ၍

ရွှမ်ချမ်း၏ လူတော်ချောင်းအဆိပ်တောက်၏ ရန်ဆူခေး
သမား၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ ထွင်းခွဲတိုက်သွားစေစေရာသည်၊
မဆင်မထဲဘဲ တိုက်ခိုက်ခြင်းခံလိုစိရသဖြင့်

ရန်သူတို့မှ ခေးသမားတစ်ယောက်မှ မရှုလှနှင့် လှူဆူ
အစားသားကစောပြီ။

ရွှမ်ချမ်းက စွမ်းရဲတို့ကလေးလှ၍ ပြုံးပြရင်း၊
ကျွန်းတော်အေးတော့ အစ်မအေးစီးရင်ရဲ့စည်းကို စမ်းသပ်

ပြုံးပြုံး ရှုလိုစေစေ
ဆိုအခါ ခမ်းပင်၊ ဆို

ငါလဲ မိမိကြည့်ဦးမယ်
ကုန် ပြောရင်း၊ ရှုသို့ ဖျတ်နေလှမ်းထက်လိုက်စိ၊
စွမ်းရဲ၏ ကန်အားလှိုက်သည်။

မုန့်

www.burmeseclassic.com

၂၃၀ မိုးကျော်စု

ဝမ်းဒင်္ဂါအ ရုပ်အနံ့အရသာပြီ၊

'ဘာလှ်အစ်ကိုကြီးစုမ်းရဲ

စုမ်းရဲအ ဝမ်းပင်းကိုမကြိုညီတဲ ဝတ်စုံနီနှင့် သိုင်းသမား
ပျားစာအိသိုလှည့်၍...

'ကဲ...ကဲ...ခင်ဗျားတို့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဒီအေးဖော်တို့
တေးဝင်းတို့ အချိန်ငေးအတွင်းမှာ ခင်ဗျားတို့လူတစ်စုအေးဖော်
ကျသွားပြီ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ အေးအေးအေးအေးပြန်သွား
ကြမအေး၊ အသေခံတိုက်မလား

လူအ လှမ်းသတ်ချင်၍ ယင်းသို့နှင့်ထုတ်ဖို့အိခြင်း ပြစ်လေ
သည်။

ယိုယော် စွန့်သောအရာကို နားအေးညီသေစု ဝတ်စုံနီဖော်
ယိုင်းသမားခေါင်းဆောင်က...

'လားအတည်းအ ဆေးအေးသက်စား လှည့်ပြန်သွားဖို့
လားတမမတုတ်တဲက'

'ကဲ...ခါပြင်လဲ'

စုမ်းရဲသည့် ယင်းသို့ပြောပြီး စွန့်ခွာတံ့စွန့်ခွာတံ့ဖြင့် တစ်
ချစ် ဝေ ရမ်းလိုက်ရာ...

ညအစုန်မှ ချားသမားတစ်ယောက် အေးခနဲ ကျသွား
လေ၏။

ဆိုအချိန်

ကျောက်ဂိုဏ်းနှင့် အလှအစိ (၅)

ဖန်စူး၏လိထိထဲမှ အသည်းဖော့ဖော်ခေးက အဆီခနဲ ကြ
လှမ်းသည်နှင့်အတူ နေ့စဉ်ဆုံးလူတစ်စုအေးဖော်မှာ လှီအူ ဝေ
ပေးသွား၏။

တိုက်ပို့ ပြီးဆုံးသွားချေပြီး
သို့သော်

သိပ်ကြော့ဖို့စိခေး

အခဏမျှသာဖြစ်အေးသည်။

ရန် စုလိုင်းသမား ဆယ်သေဖော်စလုံး လူဆိုကြီးအေးဦး၏
ပေါင် သိုင်းကုန်ခက်ကို မရှုမလှမ်းသွားချေပြီး

စုမ်းရဲအ

အနုဖို့ ဈာန်တို့အောင်နိုင်ခဲ့အစ တိုဟန်အစွဲရဲ့ စုဝင်း
ဆိုင်းကုန်ကြော့ခင်ဖိုပဲ'

ဆိုစဉ်

'ခါတဖ မင်းတို့တင်လှမ်းလှိုမှအောက်ပါဘူ၊ ဟိုလူတော့
ညှို့လှမ်းလှိုပါ

အေးဖော်စု၊ ချားသမား ဒေသီစာစသ်

အသံလှအရာသို့ လူဆိုကြီးလှေးလှေးစာစာ ပြင်ညာ
ကြည့်ဖို့ကံကြာလေတော့သည်။

လှူဒါန်းကြောင့် ခမ်းပင်၊ ခည် ခေါ်သောကြံ ဖြစ်လာ
လို့လူတော တိုက်ခိုက်ရန် တန်ပြင်ဆိုခဲ့သည်။

ထိုစဉ်မှာပင်

ရပ်လိုက်

စီးရင်က ဟန်ဆေးရုပ်၊ ထုတိုက်လျှောက်ထားနေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရ၏။

ဆို နေအံ့...

စီးရင်က အင်္ကျီစိမ်းနှင့်လူကို စိမ်းစိမ်းကြည့်ရင်း
ရှင်က တားပြစ်လို့ ကျန်မနေဘဲချင်ရကလည်း

အင်္ကျီစိမ်းနှင့်လူက
'ကျွန်ုပ်တို့ ဘာလို့ စိတ်ကစားခဲ့သလဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ တာကြောင့်
တွေ့ချင်ရသလဲ၊ ဒါတွေ ခင်ဗျားပေးပြီလား၊ ပါဗျား'

လူတို့နှစ်ဦးစကားကို ပြောဆိုနေပုံသည် ကပ်ညီနှင့်အစ်မ၊
ယခင်ကတည်းက သိကျွမ်းခဲ့ဖူးကြားကြားပင်၊ ခပ်လှပနေသော
သည်။

စီးရင်က သို့လူ၏မျှော်နှာကို ကြည့်တဲ့
'သနဏ်ရဲ့ အခြေအနေမှာ သိမ်းနေသောကြောင့် ကပ်ညီက
စာသိမ်းကပြန်ပါ။ ဆိုတဲ့အခါမှာ သူ့အိမ်မှာ ခပ်သိမ်း
ခပ်သိမ်းအတောအမျိုးမျိုး ရှင်ကလွှတ်ပစ်သလို ပါလို့ ရှာ
မည် စားမိခဲ့စား။

အင်္ကျီစိမ်းနှင့်လူ

လူတစ်ယောက်...

ကျွန်းတောင်ကမ်းကမ်း အဖေတစ်စုနဲ့အောင် ရပ်နေသည်
လို့လူသည် အစိမ်းရောင်အင်္ကျီကို ခေတ်ဆင်တစ်ပြား အဖေ
ထံတွင်ရည်၊ ခေါ်ဆိုအပ်တောင်အစစ်ချောင်းကို ညှိတ်ထားပစ်
သည်။

လို့လူသည် အတ်တစ်ယောက်တောင်ကို တစ်ချက်တော်ရင်းပု—
ပုပုရဲ့တို့လူတစ်ဦး ထိမိပြင်ပြီး ချိန်ကြည့်နေ၏။
ပုပုရဲ့တစ် ခုလူကားခြောက် ခုပိုင်းအကဲတော်ကြည့်ရင်း
ခင်ဗျားကယ်စားလို့ ခင်ဗျားအားလုပ်စားလို့

ထိုစကား စွမ်းရန်ကားကော် ခပြောတို...

'ဒီရဲတိုက်ရှင်ရဲ့မိ စီးရင်ကလေးခေါ်ပြီ၊ ပြောလိုက်ခင်
ဝါးက တွေ့ချင်တယ်လို့'

အကျိန်နင်းနှင့်လူက မေမိင်ညီတစ်ယောက်ပြီ...

ရှင်စားမိလိမ့် ကျွန်တော် တေးခင်ပေါ်ဆဲ ဆင်းစားစွဲ
တေးပေါ့၊ ခုတစ်ခေါက် အျှုပ်အစွဲတေး သိုင်းအေးအကြီးထဲ
ရလို့ကုန် အကျိုးပြုချင်လို့ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ဒီအကျိုးပြု လှုပ်
ငန်းလှုပ်ဖို့ မိန့်လှပေးတစ်စောင်နဲ့ အဆီထပ်ရမှ ပြစ်မယ်

စီးရင်က မျက်မေ့စင်ကြိုတဲသွားပြီ...

'မိန့်လှပေးတစ်စောင်နဲ့ လှည့်ထပ်ရမှပြစ်မယ်ဟုတ်လား၊
စာမယ်ဟန်လဲ'

အကျိန်စိမ်းနှင့်လူက

'ခင်ဗျားနဲ့ပဲပေါ့'

စီးရင်က မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ်သွားသည်

'ရှင် ကျွန်မနဲ့ တုတ်အေး'

အကျိန်စိမ်းနှင့်လူက-

'ဒါလဲ ချက်ချင်းတေးခင် မဟုတ်ပါဘူး၊ အတိပေးထမ်းပေး
ဆိုရင်လဲ လှပေးကမ်းမိတယ်'

လူဆိုးကြီးက ယောက်စုလုံးသည် 'စီးရင်၏ မျက်နှာအား
စူးစမ်းကြည့်ရှု၍ နေကြသေးသည်'

စီးရင်က

ယန္တရားရဲတိုက်ပာတွင်း၊ ထိုင်းသမားအစဉ်နဲ့ အကူအညီ
ပေးတော်တော် အမှန်စွာ၊ ဒါပေမယ့် ရှင်ရဲ့ အကြံပိုင်စေခင်
ဆိုတိုက်တော့ မလိမ္မော်လျှော့နိုင်ဘူး'

တုမ၏စကားက ပြတ်သားလှချေသည်

အကျိန်စိမ်းနှင့်လူက

'အေးအေး၊ ယန္တရားရဲတိုက်အသုံးရင် အျှုပ်တဲ့ ဟေ့ဂျက်
ဂျက်ကင်း သုံးမူပေပါ့၊ ဒါကိရော စဉ်းစားမိခဲ့အေး'

'စားမပဲ စဉ်းစားနေစရာ မထိုဘူး၊ ရှင်အုခနဲ့ ကျွန်တို့နဲ့
အမ်းခွဲပြုလို့နေအေးမို့ ကြိုတင်တစ်က ရပ်တည်နိုင်မယ်'

စီးရင်သည် ယင်းသို့ ပြတ်သားစွာ မပြောဆိုနုအောင်
မည်...

ထိုလူသည် စိတ်ဆိုးမာန် မပြပေ။

'ဒါဆိုလဲ ကျုပ် ဟေ့ဂျက်ကင်းကို သွေးမတေးဝါဘူး၊ ဒါ
ပေမယ့် ကျုပ်အစွမ်းအစပေး နည်းနည်းပါးပါး ပြခဲ့တဲ့
အနေနဲ့ ခင်ဗျားကပညာ လူဆိုးကြီးအေးအေးအေးအေး
လည်ပေးခဲရဦးမူပေါ့'

စီးရင်က ဒေါသတကြီးဖြင့်...

'တင်လဲ ရှင်က ရှင်ရဲ့ မိုးကြိုးအတိတ်သီးစွမ်းအား အားကိန်နဲ့
ပိုလ်ကျွန် မိုးချာလို့ ပေါ့ ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ရှင် အုတိုနဲ့
ထောင်နဲ့ ကျွန်မက အရင်ဆုံး ယှဉ်ပြိုင်လှည့်'

အကျိန်စိမ်းနှင့်လူသည် အေးအေးအေးအေး မျက်နှာအား
ဖြင့် စီးရင်ကို စိတ်ကြည့်နေသည်

စီးရင်ကသည် ခင်ထန်ပေးအေးအေး မျက်လုံးများဖြင့်
လှည့်လှည့် စူးစမ်း ပြန်ကြည့်နေသည်

ထိုကခါ-

ရွှမ်ချန်းအ

'ခဏအနုပျိုငှါ အစ်မအေး'

စီးရင်အ ခြေလှမ်းရပ်တန့်လှိုအိပြီး...

'အစမေးစရာ ရှိလို့လဲ'

ရွှမ်ချန်းအ

'ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဇီဝနွယ်ရားရဲဘိုအိထဲမှာ စစ်ခလုတ်တွေ
အခြေအစစ်အခြေမှရှိနေရမိနဲ့ ဝီညာ ဘုရားလို့ လုပ်ရှားထား
မတွေ့ရအောင်လဲ'

စီးရင်အ

'ကျွန်မ ဝင်ခစစ်ခလုတ်ကိုနိပ်ပြီး စစ်ယန္တရားနဲ့ ရန်သူကို
နှိပ်နင်းပေးအဖို့ စဉ်းစားမိသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဝင်ခရာစစ်
တွေက ရန်သူက တစ်ယောက်တည်း အဆင်မပြေဘဲ သွားရုံပြီ၊
စစ်ယန္တရားအကြောင်း ရန်သူ ငွေချုပ်က သိအောင် မိမိ
သပ်ဖက်ကတည်း သဘောမျိုး ပြန်မေးဖို့ လို ခလုတ်ကို နှိပ်ဘဲ
ထားတယ်'

ရွှမ်ချန်းအ

ဒါဆို ရဲဘိုအိထဲဝင်ရောမိအောင် ရန်သူကစစ်အ ပထမ
တန်း သိုင်းသားတွေကျမှ စစ်ယန္တရားနဲ့ နှိပ်နင်းပစ်မယ်
ပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့... ဝီအတိုင်းပေါ့စွာ၊ နေ့စဉ်အစ ဘာသိချင်
သေးလဲ'

'မရှိတော့ပါဘူး အစ်မအေး၊ အဖျားထူးအင်စါအယ်'
ထို့နောက် စွမ်းရဲသည့် စွမ်းရဲဘဲအိသို့ လှည့်ဖျိတ်ပြီ...
'ဒါနဲ့ အစ်ကိုကြီး စွမ်းရဲ၊ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ မရှင်၊ တဲ့အချစ်
တစ်ခု ရှိနေတယ်'

စွမ်းရဲအ

'ဘေးများလို့ အစ်မအေး'

စီးရင်အ

'ချန်အန်းအ သူငြောသားဟူ၍ ခန့်ကံစွမ်းရဲ၊ ထူးစိအ ထူးသွေး
အားနဲ့ ပတ်သလိုပြီ၊ ကံကြီးစွမ်းရဲ ဘယ်အိယူဆသလို'

စွမ်းရဲအ

'ဝီလူအ အခေရက်လို့စစ်အေ၊ တတ်တဲ့ ထူးငြောသားအစ်ကိုပဲ
တော်လှား၊ ယန္တရားရဲတိုက်မှာ ဆူရှိုက်နဲ့မရှိတော့ စွမ်းရဲ
ထူးခြားချက်ကွဲစွာလို့ ကျွန်မအားထင်တယ်'

စီးရင်အ ပြီးချိန်ခေါင်းခါရမ်းရင်း

'ဟုတ်သေးဘူး၊ အစေ၊ ယ်ကြည့်ခင်းတနဲ့ ဝီလူအ
အေ၊ မဂုဏ်ကိစ္စမှာ ပာ နမ်းများနေတဲ့ သူငြောသားဆိုတာ နှိ
အယ်၊ ဒါပေမယ့် ယန္တရားရဲတိုက်ရဲ့ ပြိုင်နဲဘဲဘိသို့က ပြန်
အေးရာ မယ်ဆိုရင် ရဲဘိုအိတစ်ခုလုံး သေတို့လူအေး စွမ်းရဲ

ရတုလူတွေ ခုနဲ့ကြွက်အတမ်း ဆုံးခြစ်ရာအေးတစ်ခုအထိ
တောင် ဒဏ်ခံရမိခဲ့တဲ့အထိ လူတစ်ယောက်တည်းပဲ ဆွန်ရစ်
ခဲ့တယ်။ အဲဒါအထဲမှာတော့ပဲ
စွမ်းရဲအ

ဆေးတိုက်တဲ့ရန်သူ၏ အင်အား သိပ်ကြီးလွန်းလို့ ယောင့်
အားနဲ့ ခုခံမှာမကြာမီပဲ ချေချစ်ထစ်ချောင်မှာ ပုန်းကွယ်
နေတာမျိုးကေချီး မပြန်နိုင်တာပဲ။ အဲဒါပေမယ့်
စီးရင်၏ ခေါင်းရမ်းလှိုင်းပြီ။

ကျား၊ မြွေကြီး၏ ခင်းဆေးထုံးစံအတိုင်း အကူရောက်စွာ
ခဲခဲမယ် ရန်သူကို ခုခံစေရအောင် အခြေအနေအထိ အပြင်းထန်
ဆုံး ခုခံရန် လှန်တေးတာ ချစ်ဆိုတာ ဝေါ့လွင်နေတယ်။
အခြေ မကြည့်ရဲ ဖတ်ယန္တရား လှုပ်တုတ်တုတ် နှိပ်ပြီး ရန်သူကို
နှိပ်နှိပ်နိုင်တာ အတွင်းဆောင်ရဲ အမျိုး မိသားစုတွေကို အား
ကွယ်နိုင်တာဆိုလို့ မိမိမှ သယ်ယူရုံလို့ လူတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်
မှတတ်လား။

စွမ်းရဲမှာ မညှိမညာ ခင်းမျှမပြေ တောနတ် စီးရင် ပြော
ထမျှင်ထဲ ခုနဲ့တောင် ခုခံနေရတာပဲ။

စီးရင်၏ ဆန္ဒရှိ
ကျွန်ုပ် စဉ်းစားလို့ ရရတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီ တွေခန့်အစဉ်
လေ့ရှိရင် ခုခံနိုင်တဲ့ အစစ်အယုတ်မှ မရှိတော့တဲ့အချိန် ယန္တရား
ရဲဘက်အားနဲ့ ပရိပရိပြစ်နေတဲ့အခါမှာ ရန်သူတွေဟာ
ဖိအားပေးပြီး ကြားကြောင့်ဆန်မိတိုက်ခံစားရမိ

ခမ်ဝင်း၏ ရင်ရောထိပြောဆို ယုံခံအညှိ
သည်မှာ ထပ်ဆင့်ထားတဲ့ စစ်ယန္တရားတွေကို ကြောက်ရွံ
နေမှာပေါ့။

စီးရင်၏
ရန်သူဟာ အတွင်းဆောင်ကို စစ်ယန္တရားကြောက်ရွံ
ခင်တူပဲလား။ မီးတုတ်နဲ့ ယှဉ်ပစ်ရဦးမောင် ရေဘူးလား။

စွမ်းရဲ၏ ခေါင်းညှိပြီး
ဗျာဏ်ထယ်၊ မီးတုတ်နဲ့ သား လှမ်းပစ်ရင်တော့ ယန္တရား
ရဲဘက်ကြီးအစ်ခဲလုံး ပြာကျသွားမှာပဲ။ ငြိမ်းသတ်ပိုလှမှ မရှိပဲ
လား။

စီးရင်၏
ကျွန်ုပ် ခင်းစားမရဘူးဆိုတာ ဆုံးဒါပြောတာ။ မိအထိ
ရောထိလားပြီမှ ရန်သူ၏ အားကြောင့်ဆုတ်ပြေးသွားရစားလို့။
ဟဲ့ခန့်ခွဲသိုင်းပညာကြောင့်လား။ ဒါမှမဟုတ် ငရုအားထိ
လား။

စွမ်းရဲ၏
ခါဆို တွေခန့်တာ ဆုလှူကိုလှံတစ်ဆာ၊ လှုပ်သွားတစ်
ခြေ၊ အစ်ခဲအေး၏ လှုပ်နေတာပေါ့လို့ထင်စား
ဗျာဏ်ထယ်

ဝါပြင် ဆည်လှတ... မဟာဂုဏ်အလှူအစား
ပြန်နိုင်တော့... အသက်အလှူဆိုရင်...
မန္တလေးရဲတိုက်ကြီး ပြေးကျခနဲပျောက်ပေ!

မိုးတောင်စု... ရင်ဆိုင်တတ်...
ထစ်ခွေးကလေးက... ဆည်ရဲတိုက်ကြီးကို...
နှစ်မြို့ဖို့... ခါးမကောက်...
ထိန်းသိမ်းပျက်စီးစေပြန်နိုင်တယ်

ထိုစဉ်မှာ... ပန်စား...
အစစ်အမှန်... အကြောင်း...
ဆီးစိတ်... နှစ်မြို့...
တော... အမျိုးသမီးကလေး...
ကြိုက်ခင်... ပြစ်ရမယ်

မီးရင်က-

ခါးတော့ကျွန်ုပ်မမှတ်ဘူး... ခါးတော့...
ရှိနေတုန်း... ကျွန်ုပ်တို့...
ခဏအခါ

စွမ်းရည်... အစဉ်အဆက်...
တူရင်... ချစ်သွား...
ချစ်သူ... ခပ်စေ့...
စီးရင်... ထိုင်ပင်...
စီးရင်... သက်ပြင်း...

စွမ်းရည်... အစဉ်အဆက်...
တူရင်... ချစ်သွား...
ချစ်သူ... ခပ်စေ့...
စီးရင်... ထိုင်ပင်...
စီးရင်... သက်ပြင်း...

ကပါးစေး... ခေါင်းရွပ်...
အလှူ... အလှူ...
နည်း... ရန်...
ရင်ဆိုင်... မိမိ...
အနား... ကြည့်...
ထုတ်...

ထုတ်... ထုတ်...
ပြင်... ထုတ်...

ထုတ်... ထုတ်...

ထုတ်... ထုတ်...
ထုတ်... ထုတ်...

ရန်... ထပ်...
စီး... ထိုင်...
ကြည့်... ထိုင်...

ထိုင်... ထိုင်...

မည်၊ ခဏ်းအစွန်သဏ္ဍာန်တစ်ခုသည် ရဲတိုင်းစွာ အစွမ်းသို့
ပြေးလွှားအေးဆည်စွာ ထွေမြင်စွာ ကြုံရလေသည်။
သို့သော်

ထိုစဉ်မှာ ပုံသဏ္ဍာန်သည် တိုက်ခိုက်ရန် ဖြစ်နေပုံမျိုးနှင့်
တူ၏။

ထိတ်ဆန်စွာ ကြိုး၊ ပြေးလွှားနေသည့် ပုံသဏ္ဍာန်မျိုး ပြစ်
သည်။

စွမ်းရဲတိုက်သည် ထိုလူကား၊ စိတ်ဝင်စားစွာ အကဲခတ် ကြည့်
ရှုနေစဉ်မှာပင်-

ထိုလူသည် အနီးသို့ ရောက်ရှိအေးအေးသည်။

ထိုအခါတွင်

ထိုလူကား ရွှေဦးထုပ်နှင့်လူ ပြစ်နေသည်ကို ထွေလှိုက်ရမအ
သည်။
တုတ်ပီ၏။

သူ့ ရွှေဦးထုပ်သည် အအေးခါ ရစ်ခြံနေပြီး ကိုယ်ပေါ်မှ
အတော်အစားမျှ ထွေသည်။ အပေါ်တံစားပြုများနှင့် တစ်ကိုယ်လုံး
အညှိုး ဒဏ်ရာရနေပုံနှင့် ဆူ့ရင်ခွင်ထဲတွင် မှ အပြေရောင်ဝတ်စုံ
နှင့် လူတစ်ယောက်ကို ပေ့ ချိစားသည်။

ရှေ့တည့်တည့်သို့ ရောက်ရှိလာသည်နှင့် စွမ်းရဲက-
ဟေ့လူ ရုပ်ပေါ့၊ ဒါ ဆွေးလုပ်လုပ်စားလို့

ရွှေဦးထုပ်ထဲ မေးဝန်း၊ စူးပြင်...

ကျွန်... ကျွန်တော်ဟာ ရန်သူနဲ့ ဆက်သွားချိတ်တိ ထိုစဉ်မှာ
ပါတယ်၊ ကျွန်တော် စာညှိစေ့အားပေးပေးမိလို့၊ ကျသုံးစွဲ
ပါပြီ။

ထိုနောက်

ထိုသည် မေးဝန်းက အသက်ရှူသွင်းပြီး ဆူ့ရင်ခွင်ထဲမှ
လူတို့ပြလျာ

ဒါ ကျွန်တော် ညီမိ

ထူးစွာ ပြောရင်၊ စီးရင်အား၊ အားတို၊ တကြီး ကြည့်၏။
အစ်မလေး၊ ကျွန်တော် ညီကို အယ်ခါဦးကျွန်

ထူးစွာ ပြောရင်၊ ယိမ်းစုံ၊ လှူကျသွားစေအေးသည်။
စွမ်းရဲက အပြေရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူကား၊ အမန်၊ အတန်၊

ထွမ်းပွေ့လုစီသည်။

ပန်စူးထည်၊ ရွှေဦးထုပ်နှင့်လူကို ပေးအေးအား ချိတ်
သည်။

ထိုနောက်

စီးရင်သည် ရွှေဦးထုပ်နှင့်အူအညီ ဝါ၊ ဝေပဲသို့ အေးလို့
အစ်မလေး၊ ထည့်ပေးလို့ကံသည်။

ပြီးနောက်

စီးရင်က ပန်စူးထည်၊...

၂၄၆ မိုးကျော်သူ

အစ်ကိုပန်စွာ ရွှေဦးထုပ်ကို အတွင်းအားနှင့် ကုသလိုက်
စား

ထူးချွန်ဆုံးတို့အား အပြုအကောင်အထည်နှင့်လူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ
မှ ဒဏ်ရာမျှ ကြံ စစ်ဆေးနေသည်။

ပန်စွာက ဤအထက် အစ်ကိုမြော့၏ပြီ၊ ရွှေဦးထုပ်နှင့်
လူ၏ကျေးဇာတည်တည်နှင့်အတူ ဆေးကိစ္စ၌ အဆင်မပြေဘဲ၊ လူငယ်
စားနေသည်။

မတ္တရားချော့

ရွှေဦးထုပ်နှင့်လူ၏ သက်ပြန်အညံ့ရရှိအစသည်။

သူသည် အထိရသွင်း ရခြင်းမင်း...

ကျွန်တော်ညီ... ကျွန်တော်ညီ... ဘယ်နှယ်နားအား
အထိပင်

အသက်ညီဖြစ်တော် အလွန်ချစ်မိရသည်။

စီးရှင်အ

ရွှေဦးထုပ် ရှင်ဂန်ကား ရှင်ညီထံ၌ ပို့ပြင်းပါတယ်။ နံ
စာ... ထိုကိစ္စကို ကြိုတင်... မေ့ပြု အနားယူခဲ့ပြီး
ရှင်ညီအထံ၌ အား... စိတ်ချမ်းသာ လှ အဖမ်းပြစ်စေရပါဘူး။

ရွှေဦးထုပ်က...

တစ်စုံတစ်ခု... အားအချိန်မှ ကျွန်တော်... သ
လူမလဲ... စစ်ဆေးစဉ်... ဝါဘူး။ ညီအစ်ကို... အထိထုတ်အစ

မဟာရာဂီ၏နှင့် အံ့ထုံဒေဝီ (၅) ၂၄၇

နှိုင်းစားကို... စစ်၊ ဘေးလှ... ပြု၊ အစိတ်အပိုင်း... ထု ကို... အထိ
တင်ပေးပြီး... ရေဟာ... အစိတ်အပိုင်း... အားအချိန်...
အဖမ်းပြစ်... ပေးလေ... နိုင်... လို... ဝါ

စီးရှင်အ ရွှေဦးထုပ်က... ဂရုစားသန်စွာဖြင့်... ကြည့်ရှု...
စိတ်ချမ်းသာ... ရှင်ဖော... ရှင်ညီရော... ကယ်... အား
အစော... ကျွန်... အား... က... အစော...
မဟာ... အား

ရွှေဦးထုပ်က...

မကျား... အစိတ်အပိုင်း

www.burmeseclassic.com

ပန်ချီက

ဒါက ကျွန်တော် အစွမ်းအစ ကစီခတည်း၊ သက်သေ
ကြွေခင်တော့ မထုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် ညီရဲ့ ကြီးညီခင်တော်၊
ပျံ့ကြွေခင် ပြန်ဆာရတာပေါ့

စီးရင်က

ထားပါတော့အေး၊ ဒါဝေခေယ့် ရှင်ဇွဲ အထက်ကန်၊ သိုင်း
ဘေးကစီဆေးကန်နဲ့ ဆန်တော့ အေးဆေးခင်အထည်ခင် မှုမဝါစီ
အဲဒီ ဘီလူးသဘတ်ဇေယျာစီထဲက ကန်လို့လုပ် လွတ်လွတ်နီဝ်
ဝါခေယ့်

ပန်ချီက

မတတ်ဘူး၊ ကစီမေးအေး။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့စီမံကိန်းက ပြည့်စုံ
ပြီးသေး၊ ဒါပေမယ့် ချွတ်ယွင်းချက်ကြွေခင်ယာ ခုနဲ့ ကခေတ်
ကခေတ်တို့ ကွေခဲရအေး

ဇွဲက

ခေတ်ကခေတ်သက် ချိမိမိစည်း
ကျွန်တော် အနေနဲ့ ဒီကံရာတော့ လုံဝပေးမိမိကင်းသွေး
အေးနဲ့ အစီခါတည်း၊ အစီမေးအေးတို့ဘုမိသ ဝင်ကတိုင်းခံမယ်
လို့ အတိပေးမိမိမယ်၊ က...ကစီခဲဖို့ အစီမေးအေးကို ကျွန်တော်
အကူအညီပေးဝင်ပါရခေ

စီးရင်က

ကြီးနဲ့ ပြတ်စုံစာသည့်၊
ရှင်ညီလို့ခြားရေးကို ဧဝံရေးသံအာဇာနည်နဲ့ အတိပေး
မထုတ်လေး

နေနဲ့က ရှေ့နဲ့မြ

ယခု

စီးရင်ကတို့သည် ရှေ့ညီထုပ်စီအမည်မှပ ပန်ချီပြစ်ပြီး ဆူဆီ
ညီပြစ်လူမှပ ပန်ချီက သိချိမိရအေးသည်၊

စီးရင်က ရှေ့ညီ ပန်ချီအေး

လွန်ခဲ့သေးနှစ်က ရှေ့ညီအထက်က ဆူဆီပြောသွေးတယ်
ဆိုတဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်အေးနင်း ချွတ်ယွင်းစား ရှင်ညီပန်ချီကတို့
အေး

ပန်ချီက ခေါင်းညိတ်လို့ကသည့်

အထက် အဝါဖိ

စီးရင်က

ဒီခေတ်က စီးရင်ကကြပ်ထူပြောပြီး အပစ်ပစ်
ပြည့်စုံတဲ့ ဓမ္မရာဇ်ကိန်းလိုပေး မှုမဝါအေးဆိုဝေအိလွမ်းပြောအေး
နိုင်အေး ရှင်ကို ကျွန်မ သိပ်အထင်ကြီးသွေးပြီ

ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါကတော့ အဲဒါပဲတယ်။

စီးပွားသည် အခြားအစားတစ်ခုလုံးထက်ပို၍ များစွာ
မိုက်၍ ကြီးထွားနိုင်ခဲ့ခြင်းပင်။ ရှေးဦးထုပ်ပန်ချီ၏ညီ
ဖန်ကျွတ်ကလေးကြီးသည် သိတော်မူပါ...

ထိုအခါ အခြားအစားတစ်ခုလုံးထက်ပို၍ များစွာ
ခွဲစိတ်သည်ဟု နှစ်နည်းပင်ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ ကျွန်ုပ်တို့
ဒီခေတ်ကလေးမှာ အတူတူပဲ။ နှစ်နည်းပင်ရှိတယ်။
ထိုအခါ အခြားအစားတစ်ခုလုံးထက်ပို၍ များစွာ
ခွဲစိတ်သည်ဟု နှစ်နည်းပင်ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ ကျွန်ုပ်တို့
ဒီခေတ်ကလေးမှာ အတူတူပဲ။ နှစ်နည်းပင်ရှိတယ်။

ဖန်ချီ၏ ခေါင်းညိုတို့ကို ခြေထောက်
တောင်တက်ကာ အစားအစာ အစားအစာ ပြုစုရာ
ညိုထွက်ကျော်တယ်။
အဲဒါကတော့...

နတ်ကလေးတွေက အတူတူပဲ။ ကိုယ့်အတွက်ပဲ ငြိမ်သက်
သွားကြတယ်။
အတူတူပဲ။ ကိုယ့်အတွက်ပဲ ငြိမ်သက်
သွားကြတယ်။
အတူတူပဲ။ ကိုယ့်အတွက်ပဲ ငြိမ်သက်
သွားကြတယ်။

ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါကတော့ အဲဒါပဲတယ်။
မှ လုပ်ငန်းပြုစုရာမှာ အတူတူပဲ။ အဲဒါကတော့ အဲဒါပဲတယ်။
မှ လုပ်ငန်းပြုစုရာမှာ အတူတူပဲ။ အဲဒါကတော့ အဲဒါပဲတယ်။

ဟိုစဉ်
ရှေးဦးထုပ်ပန်ချီသည် ညီဖြစ်သူဖန်ကျွတ်၏အစားအစာ
စာပြင်ရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ
ညိုထွက်ကျော်တယ်။
အဲဒါကတော့...

ဖန်ချီသည် အစားအစာ အစားအစာ ပြုစုရာ
အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ
အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ

အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ
အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ
အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ
အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ အစားအစာ ပြုစုရာမှာ

၂၅၅ ခိုးတောင်စု

စီးရင်ဆ ဝင်မြှားထိသည်
ရှင်ကိုမြင်ထားနဲ့ တင် တေဝေဝနစာ တစ်စလဲ သစ်သား
နေဝ ပြီ

မန်ကျင်ဆ ပြုံးဆိုထိလေသည်
ထိုနေ့အိမ် ဆူသည် ဟိုတိုသည့်သည့် မျစ်လုံးဝေ ဩည့်
ရပါ-

ခါနဲ့ ကျွန်းတော် အခုတယ်နေရာကို ရောက်နေဆဲလို့
ခင်ဗျား

စီးရင်ဆ
ရှင်ရောက်နေတာ ဖိုယန်းမြို့အ ယန္တရားရဲတိုက်ထဲမှာဦး
ဖိုယန်းမြို့ထုတ်အား၊ အင်း...ခါဆို နေပြည့်တော်နဲ့
တည်နေရာက အတော်ဝေးအားဝေါ့

စီးရင်ဆ ခေါင်းညှိထိဆိုသည်

ထိုနေ့အိမ် ဆူသည် တစ်စုံတစ်ခုတို့ စဉ်းစားဆိုက်ပိပြီး-
ခါနဲ့ ရှင် တုရင်နန်းတော်ထဲမှာနေစဉ်အ ချစ်ရွှင်ဘဝနဲ့
ခန့်

မန်ကျင်ဆ
ဓာတ်ပုံတယ်၊ စားဖြစ်ဖို့လို့

စီးရင်ဆ
ခါပြင် ရှင် နန်းတော်ထဲက တစ်ဖြစ်လို့ ထွက်သွားရတာ
ထိုဆိုတာ သိချင်ဖို့ပါ

မဟာရာဂါဏ်နှင့် အလှူဒေဝီ (၃) ၂၅၆

မန်ကျင်ဆ ပြုံးဆိုထိပြီ...

ကျွန်တော်အား၊ ဘုရင်သမတ် ခလုပ်ချင်လို့ဝေါ့ဗျ
ထိုအား၊ ကြား၊ လိုက်ရသေးအခါ...
စီးရင်ဆ မျစ်လုံးအစုံမှာ ပိုင်းစိတ်၍ ထူး၊ စော့သည်

ဘေးရယ် ရှင်က ဆမီးတော် မဆိုချင်လို့ ရှေ့ခင်းပြေးခဲ့တယ်
တုတ်အား

မန်ကျင်ဆ ခပ်တည့်တည့်ဖြင့်...

တုတ်ကွဲ၊ တုရင်သမတ်တော် ခလုပ်ချင်ရုံအင်အထက်
ဘုရင်တမူဟက်ထိ မထမ်းချင်ပါဘူး၊
ခါဆို ရှင်အ စားလုပ်ချင်သလို

ကျွန်းတော် မူဆီတိတ်ကူးစားတစု နိုင်စံတော်တစ်ဝမ်းက
ကျောက်ကြားလှတဲ့ အေးမတင် ခေ မြေတွေကို လျှော့အိမ်အည့်
ထူး၊ အေးမတင်ချင်တာပါ။ ဒါ့အပြင်ပျာ ခုတေရ

ခုတေရ ဘေးဖြစ်သလို

ခုတေရ စိတ်ကူးတွေ ပျက်သွားပါပြီ

ဘေးဖြစ်လို့လဲ

အစ်ကိုကြီးခကြောင်ဝေါ့

ဘေးလဲ ရှင်ဆိုဆိုကလေး ရှင်အစ်ကိုကြီးခင် ရှင်ဘာ သိမ်း
အေးအေးရဲ့ ရန်သူရန်ပြေးဝေတေ ခေါ်အားရအယ်ဆို...အား
တုတ်အား

မိုးကျင်ဆာ ပျက်ပျက်လတ်ပြီ...

ဟ... ကျွန်တော်ပြောတာ ဒီဆရာမ မဟုတ်ပါဘူး။
ခုခေယသောက် ကျွန်တော် အစ်ကိုကြောင့် ကျွန်တော်ပါ လူသိ
ချွန်ပြီ။ ဒါကတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြန်ပေးဆွဲခံရတဲ့အထိ ပြန်
လာတာပဲလို့ ဆိုချင်တာပါ။

မိုးသောက်ဆက်လက်သည်။

ဟ... ခေယကဲ့သို့ ပြန်ပေးဆွဲခံရအောင် အစ်ကိုကြောင့်
တော့ ခေယတောင်ကောင်ပါ။ ခေယ ကျွန်တော် သိင်္ဂါခေယ
အကို တော်မူရင် အိမ်ထဲဝင်စားနေမိပြီ။

စီးချင်ဆာ

အခုလို ရှင်က သိင်္ဂါခေယအထဲ ဝင်ဦးရေ့ အား။
အစ်ကို စိတ်ကူးတစ်ခု

ဆုတောင်းပေးတဲ့ ပြောသမျှကို ဆုံးမခံရတဲ့ ဝင်ခေါ်ပြောပဲ
အစ်ကိုလို ပြောပြော ပေးတော့ ခေယမူ မှန်ချိန်...

ညှိအား။ မင်း အစ်ကို ကြောင့် ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီ။ ပြော
သိင်္ဂါခေယအထဲ ဝင်ဦးရေ့ အား။ တော်ကြီး ခုထူးအဖွဲ့ နာမည်
ဦးအား

မိုးကျင်ဆာ

မဟုတ်ဘူး အစ်ကို။ ကျွန်ုပ်တို့က သိင်္ဂါခေယအဖွဲ့ ခေ
ယ အဖွဲ့ကို မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဝင်စားစားအား ပြီးအား ပြီး
ကျွန်တော်တို့ ပြန်ပေးဆွဲခံရတာ အစ်ကို ကျွန်တော်
မကြောင့် မဟုတ်ဘူး။

မိုးသောက်

ခေယကဲ့သို့ စိတ်ကျေနပ်အောင် ပြောချင်တာပဲ။
ခေယကဲ့သို့ မင်းအားလေးအား ဝါကြောင့် မဟုတ်ဘူး
ဆိုရင် ကြား၊ ကျွန်တော်လဲ ပြောပေးပါ။

မိုးကျင်ဆာ

ခါ ရှင်ရှင်ကတော့ပါ။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်အထဲ
ကို အိန္ဒိယစားပေး ဆုတောင်းပေး သိပ်အထူးအား ပြန်
ပေးပေးပါ။

စီးချင်ဆာ

ခေယ-ဟူရာကို မှားလို့ ပညာရှင်တွေ အပျက်ကြီးစွာ
လေးပျက်စွာ ကျွန်ုပ် သိင်္ဂါခေယအဖွဲ့အစည်း အိန္ဒိယစား
အထဲ အားကို လူတစ်ယောက်အောင် တွဲပေး ရှိနေတာပဲ။

မိုးကျင်ဆာ ပြောပြ ခေါင်းညှိချိန်ကတည်း
မူတစ်ကယ် အိမ်လူရွေးချွန် အချင်းချင်းပင်လို့ ခေါ်
တာပဲ။

စီးချင်ဆာ

မူတစ် အိမ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဥပမာပေးပါရအောင် အကြောင်း
တစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။

မိုးသောက်သည် စီးချင်ဆာ၊ တက်ကြွပြင် ဆေးကြောရန်
ဆည်း။

စိတ်ဝင်စားသည်။

၂၅၆ မိုးတော့ရဲ့

'ဒီမိန်းကလေး၊ မသိတော့ဘူးဘူး၊ ကျွန်သားအဖညီ၊
ဟု တွေးနေမိသည်။

သို့သော်

ဆူသက် သို့အစော့ကို ချစ်ချင်၊ ရုပ်ဝတ်စုံလုံခြုံပြီး

'အဲဒီအရာရှိကြီးဟု အိန္ဒိယခေတ်တတ်တာ မှန်ပါတယ်၊
ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်လို ဆေးကျမ်း၊ တေးကဏ္ဍ၊ ကျေးဇူး
မတတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော်က စစ်စစ်ကျမ်းဂန်တွေထဲ
မှ အခက်ဆုံးဖြစ်တဲ့ 'ရီကြွင်း' ကျမ်းကြီးကိုပါ တတ်ကျွမ်း
ထားတယ်ဆိုသော အထိုက် ကျွန်တော်ကို သိပ်ချီချင်နေတာ
ပေါ့'

'ရီကြွင်းကို ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဟုတ်ကမ်း၊
စီးရင်က အံ့ဩစွာဖြင့် ပြန်ခေးဆိုမိသည်။

ပန်ကျင်က ခေါင်းညိတ်လှမ်းပြီး
'ဟုတ်ကမ်း၊ ဒါကြောင့် ဒီလိုဖြစ်တာပေါ့'

စီးရင်က ထူအား၊ နှစ်သိပ်ပြုံးအေးဖြင့် ပြုံးပြဆိုမိ
ပြုံး...

'ခုမှ စိတ်မအေးဘဲ ဖြစ်နေရတာနဲ့တော့ ရှင်၊ ပြီးတော့တွေ့
မိပြီးနဲ့ပါပြီ၊ ဒါနဲ့ ဆေးဝါးပညာ စာစစ်ပညာနဲ့ ချိမ်ယူမိ
ခေါ်တဲ့ နိုင်ငံ ရဲ့ အမြင့်ဆုံး ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးကြီးတော့ ခင် ရတနာ
က ရှင်က ဆင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုကို တွေးခိုင်းထွက်ပြောခဲ့
ပြီ၊ မှ နှစ်ခုပဲရှိတဲ့ သိုင်၊ အေးအေးဘဲ အစုဖို့ ပြန်ဝင်ချင်ရ
တယ်

ပန်ကျင်က စီးရင်အား ပြုံး၍ စိုက်ကြည့်မိမိပြုံး
'သိုင်းအောက်ထဲ ကျွန်တော် စင်ချင်တာပဲ၊ မိန်းကလေး
တစ်ဖော်ခေါ်ကြောင့်ပေါ့ဗျ'

စီးရင်က အားအံ့စာကြပြင့်...
'မိန်းကလေးတစ်ဖော်ခေါ်ကြောင့် ဖုတ်ကမ်း၊ ဘယ် မိန်း
ကလေးကြောင့်လဲ'

ထိုအခါ ပန်ကျင်သည် စီးရင်အား အမိညှိုးဆိုးပြုံး-
'ဟေ့ဟေ့ မိန်းကလေးကြောင့်ပေါ့၊
ဆူ၏စကားကြောင့် စီးရင်၏မျက်နှာတစ်ခုလုံးနီမြန်းသွား
လေသည်။

ထစ်ကိုယ်လုံးလည်၊ ရှစ်သွေးပြန်၊ သွေးကား...
'ရှင် ကော်တော် နေ့တိုဘတ်စားပဲ'
ဤ အရှက်ပြေပြေလို့မိလေသည်။
သို့သော်....

ပန်ကျင်မှာမူ ခပ်တည်တည်ပင်...
'ယည်မှ ကျွန်တော်က အတည်ပြောနေတာပျ သိအား၊
နေ့ထဲနေတာ မတုတ်ဘူး

'ရှင်က ကျွန်မကားရဲ့ နေ့စဉ်ကြောင်းကို ဘယ်အေးဖို့
သိထားလို့လဲ
ပန်ကျင်က....

'ခင်ဗျား နေ့စဉ်ကြောင်းကား ဘာဖြစ်ခဲ့လို့လဲ ပြောပါဦး'

စီးဝင်စံ နှုတ်ခေါ်တံချောင်း ဝိုက်ပြီး...

ကျွန်ုပ်တို့က နေ့စဉ် ကြွင်းက သိပ်အေးစီးလှစွာ
တောင်ကုန်း ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်

ကျွန်ုပ်တို့ ထုတ်ဖော် ကြားရတာ ဝမ်းသာ စရာပဲ
ဘုရားရှင်က ကျွန်ုပ်တို့ သဘောတရား

ဖန်တူငါး ထပ်ကြည့်စွဲပြင်...

သရော်သံ မလွတ်ဘူး၊ ရင်ထဲအေးတဲအေးတဲ ခြေ
နေတာ ဒီအေးလေ့လျာ မိန်းမအေးအေး ရွှေရောင်ဆီဆီ
တယ် နှု အတုတ်မှ မထုတ်ဘူး၊ ကျွန်ုပ်တို့ အထွတ် ကျွန်ုပ်တို့
သားပဲ ပြစ်ရမယ်

ကျွန်ုပ်တို့ စီးဝင်အေးပေးချေစို့ကြည့်လျက် စအေးဆေးဝိုက်
သည်။

သိပ်လှတဲ့ မိန်းကလေးများက အံ့အေးခင်၊ တတ်သူ၊
ဆိုတဲ့ ငွေ၊ စအေး၊ လိုပေါ့၊ ခင်ဗျား၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဆွဲပြစ်တာလဲ ဝါ
ကြိုက်ပဲ နေမှား၊ ခင်ဗျားအ သိပ်လှနေစေယ် ဟောတ်အေး

စီးဝင်က ခွန်တံပြန်၍ ခြေပေးအေးပေး

အေးလမ်းကြောင်း၊ လိုစိတ်သည်။

အစ်ကိုဖန်တူငါး ရှင်ဘာ ဗဟုသုတကြွယ်ဝတဲ့ ဧည့်သည်
တစ်ယောက်ဆိုတော့ ရှင်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ခုအေးခါရခေ

ဖန်တူငါး-

အေးပေး ခင်ဗျား ဆယ်ခုအေးရင် ရှစ်ခုအေးအေးတဲ့ ခွန်
အေးခင် ကျွန်ုပ်တို့ ကြီးစားပြီ၊ ပြုမယ်
စီးဝင်က-

ကျွန်ုပ်တို့ သိချင်တာက ဒီအေးပေးတဲ့ ထွက်ပေးရတဲ့အား
အင်အားကြီးမားလှတဲ့ ဟောပြောစာကို တွန်းထွန်းချေမှုန်းနိုင်
ပါလား၊ ဆိုတာပဲ

ထွက်ပေးချေမှုန်းတဲ့ ဖန်တူငါး ဆွဲချင်၊ အပြေပေးပေး၊
စားရဲအေးချေလှမ်းများပြင်စီးရင်အေးချေမှုန်းတဲ့ သရော်ကြည့်
နေ၏

အတန်ကြီးသည်အထိ စွမ်းမုတ်လုံးများသည် စီးဝင်၏
မျှော်လင့်ချက်မှ မခွေးသေးပါ

စီးဝင်မှ မတူတတ် မထိုင်တတ် ပြန်လေပြီး...

ဒီအေး ဒီအေးခင်အေးခင် ကျွန်ုပ်တို့ စိုက်ကြည့်အေးရတာလှ၊
ဆိုအေးပါ...

ဖန်တူငါး-

စိုက်ကြည့်တော့ အထင်လွှဲခဲ မိန်းကလေးငယ် ကျွန်
တော်က ခင်ဗျားရဲ့အင်္ဂါရပ်ကို အားတော်ပြီခင်ဗျား အေးအေး
ထွဲ အေးခွန်ကို ပြေပဲ ခြေပေးအေးအေး

ပြောရင်ရှင်က အင်္ဂါရပ်ကြီးပေါ့၊ ဒါဆို အေးခင်နဲ့
ထုတ်ပြီ

'ကျွန်တော် အခုခင်ပြီပြီ၊ ကျွန်တော် အခုနဲ့ ရဲရဲစတာ
ရဲတယ်၊ ခင်ဗျားနိုင်မှ ဘေးရန်အားလုံး

စီးရင်ဆာ ယုံကြည်နိုင်စွမ်းဖြင့်--

'အထုပ်ပါအေးရှင်း၊ ကျွန်မတို့မှာရှိတဲ့အင်အားအား ရန်သူ
အင်အားနဲ့ယှဉ်ကြည့်ရင် သိပ်လုံကွာနေတယ်၊ အထုပ်နဲ့ပဲပြီး
နိုင်ပါမလဲ'

ဖန်ကျွင်က အူ ဝဉ္စကို စိတ်ချယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့်--

'ကျုပ် ရမ်းပြောတာ မဟုတ်ဘူးဗျား၊ သေသေချာချာ
အကဲခတ်ပြီးမှပြောတာ၊ ခင်ဗျားရဲမျှလို့လုံးတူတာပဲ တောတိုပ
စွာရဲတယ်၊ ဒါက ဘာကိုပြသလဲဆိုတော့ ထက်မြက်တဲ့ ခပ်
ဗျားရဲ ဉာဏ်ရည်ကိုပြနေတယ်၊ နေ့နံနက်ပြီ၊ ဝါ၊ လူတွေ ခင်ဗျားနဲ့
နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ ပြည့်တင်းတဲ့ စောရီးအ ဘာကိုပြနေအထိဆိုရင်
ခင်ဗျားဟာ အလုပ်အစီအစဉ်ရင် မဖြစ်မနေ လုပ်ကေစွမယ်
ဆိုတဲ့ ဇွဲရှိကြောင်း ပြနေတယ်၊ ဒါတွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ယုံကြည်မှုရှိတဲ့ ခင်ဗျားရဲ စိတ်နေစိတ်ထားကို ခင်ဗျားရဲ ရုပ်
အကွဲအကွဲအစုံအလင် ကျုပ်အ ကဲခတ်ပြီးပြောတာ၊ ရမ်း
ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ယုံကြည်စိတ် ရှိတဲ့လူဟာ အောင်မြင်ဖို့
တစ်ကပ်စားချောနေတာပဲ၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား နိုင်ရမယ်လို့
ကျုပ်ရဲရဲပြောရတာပေါ့၊ ပြီးတော့--

'ပြီးတော့ စားဖြစ်သလား၊ ဆစ်ပြောစေ'

'ပြီးတော့ အဲဒါတွေထက် ပိုပြီး အခုကြိုတဲ့အချက်အစစ်
နဲ့တင် ကိုယ့်ပုံစံအစစ်အလုံးစုံလုံးမှ ခင်ဗျားလို့ ကူညီပဲ

အပေးအစား၊ တစ်ဖော်ဖော်နဲ့ ခင်ဗျားအေးမှ နှိပ်
ခင်ဗျားနိုင်မှ သိပ်သေချာတယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောစရာမရှိပါ
ကျွန်မကိုကူညီမယ့် အပေးအစား၊ အစီအစဉ်ရှိတယ်
ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူလဲ

ဖန်ကျွင်က အူ အစိတ်လို နေအထိသို့အေး ပြီး အူ ရင်စာတို့
လို့ ထိုးပြလျှစ်...
'ကျွန်တော်ပါ'

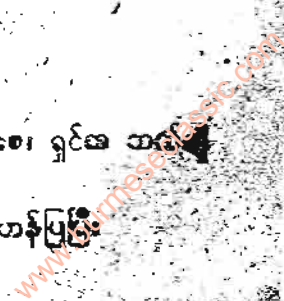
ဖန်ကျွင်ကဲ့သို့အစား ဝဘုသုတ်ကြွယ်ဝပြီ၊ ဉာဏ်စည်စာတူ
ညီ ထူးချွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် မိမိနှင့် အတူကူညီစည်စာ
ကြီးသလိုတရသေးအေး--

စီးရင်မှာ ကျေနပ်ထူးစေသည့်

ထုံမက ဖန်ကျွင်အား ပြုံးပြရင်း...

'အောင်ပြီ၊ ဒါဆို ကျွန်မ မေးပါစေ၊ ရှင်ဆာ အစစ်
နေရာအ ဝါဝင်ကူညီမှအညီ'

ဖန်ကျွင်က အနည်းငယ် စဉ်းစားထို့ စတန်ပြုပြီး

တင်... ကျွန်တော်၏ ပညာရှိဆီတော့ မညှာရှိဆိုတာ
 တယ်တော့ မ... ဆင်လုပ်တာ၊ ထန်ထန်ကားနဲ့ဆို
 ကွယ်ဆဲ ကြီးဆဲပြီ၊ အရပ်ပထက် လှုပ်ရှားချင်တာ၊ သည့်
 တော့ ဆိုထားအေးနဲ့ မတောင်ရယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်အ
 ကြံပေးအရာရှိပေါ့၊ ကဲ... ခင်ဗျား၊ ခုန့်ခိုင်းပါရအောင်။

စီရင်စား သတင်းကွဲစွာ ရယ်ပေးလိုသည့်
 ကဲ... ခါဖြင့် အကြံပေးအရာရှိခင်... အေးအေးအေးအေးအေး
 ထုလိုက်ပါဦး၊ ရှင်နီ... မှာမှ တာအဆုံး အကြံတစ်ခု တောင်းဆို
 ပယ်

ဖန်ထွက်စာ... ယမ်း... ပြီး...
 ကျွန်တော်... ခေါ်... ဆယ်... မနားချင်... ပထမ
 ဆို၊ အကြံတစ်ခုပေးမော်... ပေးပြီ... မှ ကျွန်တော် နားခယ်
 ကဲ... ခါဖြင့်စည်းပြော... တာ... အကြံပေးည့်။

ကျွန်တော် ပထမဆုံး... ချင်တဲ့ အကြံတစ်ခုက ဇနီးက
 ရဲထိုအကို အရင်ဆုံး... ဆေးဝါးတစ်ခုအောင် အေးပြည့်...
 အေးပြည့်ဖို့ဆိုတော့ ထူအင်အေးအေးအေးနဲ့... မေးအေးအေး
 ဆယ်... ရှင်ရှယ်... ရှင်အေးကိုရှယ်... ဒီနှစ်... ယ... ကံ... ထပ်တိုး...
 သေးတယ်

ဖန်ထွက်စာ... ခေါ်... ရမ်း... ပြီး...
 ကျွန်တော်... ပြောတော့... ခုန့်ခိုင်း... လူအင်အေး... မတတ်
 တွာ... လက်ရှိ ရှိနေတဲ့ စစ်ယန္တရားထင်အေးတု... တိုးချွန်... ပြော
 နေတာ

ဗုဒ္ဓ၏အေး... ကြောင့် စီးရင်စား တထုံတပြုပြင်က...
 နိမ္မိ... ခက်ယန္တရားတွေရှိတာ... ရှင်သီတယ်ဟုတ်...
 ကယ်လိုလုပ်သိသလို
 ခင်ဗျား... ပြော... ရှင်... သိတာပေါ့၊
 ကျွန်မက အသား... အေး... နေတာ

ကျွန်တော်ထံ အေးအေး... ပြောပြတာပါပဲ၊ ခင်ဗျား... ကြိုအမှ
 အေးအေး... တည်ငြိမ်ဘယ်... ရန်ဆန်ရင်ဆိုင်ဖို့... မဟာ... ဆိုတဲ့
 သတ္တ... ချို...၊ ဒါက... အ... ပြောလို့ဆိုရင် အေးကို... အ...
 ထား... ရှိ... ဆို... ပစ်ချို...၊ ယထာရ်... အ... ကို... ဖြို... တော့... ဝေဟ...
 ရဲကို... ထဲ... လူ... ရှိ... တွာ... အ... ကို... ဆို... မလုံ... အေး...
 သေး... ခါဆို... ခင်ဗျား... အ... ကို... အ... ကို... ထဲ... စော်... အ...
 ပဲ... ခို... တေး... မ... ပ... မ... တွာ... ဝေး

အစ်ကိုဖန်၊ ရှင်ဟေ့... နေရာထိုင်... သိနေအဆင်
 ခါပေါ့၊ မျက်နှာ... အ... အ... အ... ဖြတ်... အ... အ...
 ရဲတာပေါ့

ဖန်ကျင်က... တက... အ... ဆို... နေသည်
 တင်... စော်... ယန္တရား... သွေ... အ... ကို... ပြီး... မဟာရာဇ်၏
 ရှိ... တို့... ခို... မ... ခို... ခို... သိ... လွယ်... မ... တွာ...
 ဆင်စယ်

စက်ယန္တရားအေး... လူ... အ... အ... အ...
 အ... ကျွန်မတို့... လူ... အ... သိ... နည်း... နေတယ်
 'ခါ... အ... နည်း... နည်း... ရှေ့... ရှေ့... ပေါ့'

၂၆၄ ခိုးကျွတ်သူ

'ဘယ်လိုနည်းလမ်းတီးလို့'

ဖန်ကျင်၏ ထိုအမေးကို အပြေအစေးနိုင်ဘဲ မုန့်လုံးများကို အရင်ပေးထားလို့မပြီ...။

'ကျွန်တော် ခေါင်းထဲမှ မွှေးရိပ်ရိပ်ဖြစ်စားလို့ ခဏအေးစေဖို့ အနားယူလို့မရှိဘူး၊ မယ်ဗျာ၊ နောက်မှ ဆယ်ပြောကြတာမေး' ထိုအခါ အနီးတွင်ထိုင်နေသော ဖွန်ချီ၏ ပျားပျားသလိုဖြစ်စေ ဖိမိခခနေ့ကိုပင် ဂရုစိုက်နိုင်ဘဲ...။

'ညီမလေး၊ အေးအေးတွေ အများကြီးပြောဆိုတာကို က...က...က...အရေးအစေ့မိအိပ်ပြီ၊ အနားယူလို့မိ' စုတည်ပြောရင်း ဖန်ကျင်အား အိပ်ရာပေါ်သို့လွှဲလျောင်းစေလိုက်သည်။

ဖန်ကျင်သည် အိပ်ရာပေါ်၌ လွှဲလျောင်းလို့မိပြီနောက်-စီ၊ ရင်အေး၊ တခဏမျှစိုက်ကြည့်နေစေသည်။ စီးရင်မှူး မနေတတ်စေရင်အစီ ပြန်လွှားသည်။

သို့သော်

ကျွန်မသည် အတယ်ကြောင့်မုန့်မသိ၊ ဖန်ကျင်၏ စူးရှသည့်အကြည့်မှ လွှဲဖယ်ခြင်းပြုမိချော့ တခဏကြားသောအခါ ဖန်ကျင်၏မုန့်လုံးအစုံမှူး မှူးစင်၊ ငွှားပြားနောက် သိပ်ပျော်လွှားစေတော့သည်။

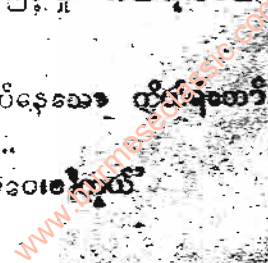
...၀....

သံလူနှင့် ကြေးရထား

ဖန်ကျင်သည် အိပ်ရာမှ ပြန်ထည်နိုးထွားသည်။ မုန့်လုံး မုန့်လုံးပွင့်လိုက်သည်နှင့် မုန့်လုံးတင်အနီးတွင် စီးရင် တစ်စီးအား ထိုင်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ 'အစ်ဉ်ဖန်၊ နီးအေးပြီဗျာ' စီးရင်၏ ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာအေးဖြင့် နှုတ်ဆန်ဆီဆီလည်း

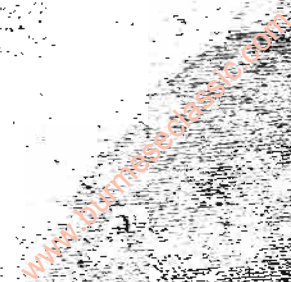
ယင်းနောက် တံခါးဝတန်း၌ပင်နေသော ငွှားချော့ကို ဖိန့်၊ အေးအေးတစ်လေးမိအား လှမ်း...

'နန်-ဝါးစွပ်ပြတ်နွေပြီ၊ ထူးအေးဝေးပြီလို့'

ဟတ်ကဲ့ မေမေ့
 နေအညွှန်ရှိ တံဆိပ်ရံတစ်ပိန်းအေးအေးထေးထေး ဦးညွှတ်တူ
 လွတ်သွားမလားဘဲ
 စီးရင်က မန်ကျင်ဘယ်လှည့်ပြီ
 ရင်က ဝါးယိုဝါးဟင်းချိုကို သိပ်ကြိုက်တယ်ဆို
 မန်ကျင်က လှပဟေး၊ အံ့ဩစွာပြင်ပေးကြည့်နေသည်။
 စီးရင်က ပြုံးမိတယ်။
 ရှင်အစ်ကိုပြောပြတာပေးလို့ ကျွန်မထိထားအောင်ပါ။ ခါခေ
 မထိ ခါးနုကော ကွမ်ဟိုမြင်နံအာဇာနည်ကော့တေ နေရာမို့
 ဝါးယိုဝါးဟင်းချိုက မရနိုင်ဘူးအေး၊ ဝါးကြောင့် ကြီးငယ်နဲ့
 ချွတ်တဲ့ ဟင်းချိုပဲရယ်
 မန်ကျင်က ပြုံးလျှင်
 'ခေါ်တယ်ဗျား၊ ခါနဲ့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော်ကြိမ်တဲ့အရာ
 လို့ သမေ့ကြောင့် အစ်ကို ဆီက စစ်မေးနေတာလို့
 စာအုပ်အစွန်းကြောင့် စီးရင်မဝ ခုတ်ကိုင်ရက်အင်း၊ ပြစ်
 ထွားသည်။
 ပြီးမှ နှုမေး အညွှန်ကြည့်သေးမလားနဲ့ဟင်္သာပြင်
 တို့ ဝါးကတော့ တစ်ဖက်လှည့်အကြိမ်အတိုင်း လှုပ်ပေး
 နိုင်အောင် ကျွန်မအနံ့နဲ့လဲ လုပ်ပေးကျိုးပင်မှာခေါ်
 မန်ကျင်က
 'ခါဖြင့် သည်ဟင်းချိုက ခင်ဗျားထုတ်ရာပေး'
 စီးရင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ထိုစဉ် နုနုအ ဝါးဟင်းချိုပန်းကုန်အား လီအောင်ထု
 စာဖြင့် စီးရင်က ထွမ်းလှစွာပြော ပန်ကျင်အား...
 ကဲ...သော့ဆီဆီကံခါနီး
 မန်ကျင်က အင်းချိုပန်းကုန်အားလှမ်းလှည့်ပြီ
 'သော့ဆီရမှမေခေါ်ဗျား၊ အညွှန်လှည့်ကံမျိုး သော့ဆီချီ
 နေတာ'
 ရှင်က ပြောရင်၊ ဟင်းချိုကို အားပေးပြီးရေသောက်ဖို့အောင်
 စည်း
 အားပေးအည်း အလှည့်ပင် ဆေးကုစောင့်မှတ်သိပ်နေသည်
 မကူထိပါလေမှ၊
 စီးရင်မှစမှ ဆုအားကြည့်ကော အလှည့်ပင် ကျွန်မပီတိ
 ပြစ်၍နေစေရမည်။
 ○ ○ ○
 ○ ○ ○

၂၆၈ မိုးချော်ရာ

ဟင်ချိုထစ်ခန်းနှင့် တူနံ့သွားပြီဖြစ်သည်။

စီးရင်၏

'ဘယ်နှယ်လို့ ဆောင်းရဲ့အား'

ဖန်ကျင်၏

'အထက်ခင်းကို ဆောင်းပါတယ်'

'ခါးစော့စွ ပေါ်လွန်းဘူးအားရှင်'

'ဤတောင် လိုနေဝါစော့တယ်'

'ရှင်ကတော့စွလေ'

မဟာရာဂီ၏နှင့် အလှအဝတ် (၁၅) ၂၆၉

'ခင်ဗျား၊ အနားမယူသေးဘူးအား'

ဖန်ကျင်၏ စီးရင်အားစိုက်ကြည့်၍ ခေါ်ဆို၏သည်။

စီးရင်၏ပြုံးပြရင်။

'ကျွန်မသိချင်တာတွေ မသိရသေးလို့ အင်ကိုဖန်နီးစွာ
မယ်အချိန်ကို စောင့်နေတာပေါ့'

ဖန်ကျင်၏

'စာမျှားလီ'

စီးရင်၏

'မဟာရာဂီ၏ကလေးတွေကို ပြန်တွန်းလှန်ဖို့အတွက် ဘယ်လို
နည်းလမ်းတွေ မှုးရမယ်ဆိုတာလေ'

ဖန်ကျင်၏ ခေါင်းညိတ်၍ အနည်းငယ် စဉ်းစားဟန်
ပြုလို၏သည်။

ပြီးနောက် ဣအ ချောင်းအစ်ချစ်ဟန်ပြီ။

'ခင်ဗျားရဲ့ ယန္တရားရဲတိုက်ထဲမှာ ခင်စန္ဒရားတွေ ထပ်
ထားတယ်ဆိုတာ ပြောခဲ့ပြီ၊ ပြီးနော်'

စီးရင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဓာတ်ဝါတယ်'

ဖန်ကျင်၏

'ခါးဝေလို့ ခင်ဗျားယန္တရားတွေထဲ သင်မဲ့တွေဆိုတာ
တစ်နေရာတည်းမှာပဲ အသင့်နေမယ် ဆိုတာကို မထုတ်ဖူးအား'

၂၇၀ မိုးကျော်သူ

မိခင်တို့ ခင်တို့၊ ထိန္တရားတူတပ်တားတဲ့နေ့ကို ရန်သူ
မေးဘူး၊ ဘုရားကြီးနားရောအတွင်း ပြီးလေးတိုက်မယ်ဗျာ ဝါဆို
ခင်တို့၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ

လူ၏စားအကြောင်း စီးရင်၏ခင်ထံ၌ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားမိ
သည်။

ဖန်တူင်၏မျက်နှာတိုသည်။ တစောတစား၊ ထမ်းကြည့်
မိမိသိသည်။

နေ့ပိုင်း အင်္ဂလိပ်နှင့် စစ်ယန္တရားပေါ်ဆိုမှ သန့်မဲ့ပေါ့၊
စန္ဒရားအရှင်ရဲ့လို ရှိသေးလား။

ဖန်တူင်က တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် သူ့အား
စုံကြည့်လိုစေပြီ။

ယန္တရားအရှင် ရှိ ၂၁ နှစ်၊ ခုတ်ဖမ်း၊ သိပ်ရှိတားပေါ့
ဗျာ၊ ခင်တို့၊ ရာဇခင်ထဲမှ မပတ်ပေးဘူးအား။ ချားအဆိုထဲ
စိမ်းသနားတိကြီးထာ တွေးစေ့စစ်တိုက်ခဲ့လဲ။ သစ်သားခွဲ
လုပ်တဲ့ မြင်းအရှင် နှားအရှင်စေ့နှင့် ရန်သူကို အနိုင်တိုက်နိုင်ခဲ့
အယ် ဘုတ်အေး၊ ခုထု ပိုလို့ပေါ့ဗျာ သိနဲ့ လုပ်ထွဲလုပ်အရှင်နဲ့
အကြွေးရထားကို ဖျပ်ဆိုတဲ့ စွာအကြွေးခင်စေ့ပိုင်ရမှားလဲ

စီးရင်က အံ့ကြွစွာဖြင့်
'ရှင်လုပ်နိုင်တယ် ဗျာတို့အေး'

မဟာရာဂျိတ်နှင့် ထူးပေးပေ ၅၂

'လုပ်နိုင်တာပေါ့၊ လုပ်နိုင်လို့လဲ မဟာရာဂျိတ်က ထူးပေး
ပမ်းလွှားစားပေါ့'

စီးရင်က ဆာရဲပြင်းအားချပြီ။

'ခါကျောက်လဲ ထိန္တရားကျမ်းမာထဲမှ ခရီးတားတစော
ထူးဆန်းတဲ့သိုင်ကုလီနဲ့ သိင်္ဃာကို ပြတ်စမ်းကပ်စိတ် အပြန်
နည်းအတိုင်း သည်ကို ကြီးကျယ်တားမိမှုမညာကို အသေးစိတ်
ဖော်ပြထားတာ၊ အသည်စားအုပ်ထဲမှပေးပါဘူး'

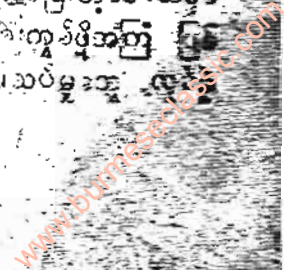
စီးရင်က

'ဝါဆို စစ်ယန္တရားအရှင်က အစ်ကိုတို့ဘုရားက တီထွင်
စားအေး၊ တွတ်လေး။

ဖန်တူင်က ခေါင်းမညှိတ်မေ့၊ ဝါခေ၊ ယန္တရားအရှင်
ဖြစ်ပေါ်လာပုံ သမိုင်းကြောင်းကိုအား ရှင်းပြဖို့ဆီ၏။

'သည် ခိုခါ၊ ကျွန်တော်တို့ စစ်စသနားတိကြီး ချားကို
ရှဲ့ သစ်အားမြင်းရှင်အရှင်နဲ့ သည်တပ်ဖွဲ့အဖွဲ့ပုံ စစ်ပွဲကို
အနိုင်ယူရအတွက်အကြွေးခင်း ဖတ်ရှု အထူးထူးပြုတ်သေးထံ
စောစော ကပေါ်ခဲ့တဲ့ သံလွန်ခံကြီးရထားကုန်ဖိုအကြွ ပြန်
ပေါ်ထားပြီ၊ အကြိမ်ပေါင်း ချားစွာ ခမ်းသပ်မှုအား လွန်ခဲ့
တယ်၊ မှန်တမ်းတွေလဲ ချားခဲ့တာပေါ့'

ထိုက စောစောသက်လဲကံသည်။

ဒါဒေမယ် ကျွန်တော်ဒါတွေလုပ်တယ်။ သည့်မှတ်တမ်း
တွေ ဒေသယဆိုတဲ့အကြောင်းကို ကျွန်တော် အစ်ကိုခင်
တစ်ဆင့် ဗဟုရာဂိုဏ်းထဲလှေတူ ကြားသွားတယ်။ နောက်
တော့ ကျွန်တော် ဆီကိုထပြီ။ မှတ်တမ်းနဲ့ အကူ စမ်းသပ်
ထားတဲ့စုစည်းတွေပါ ယူသွားကြတယ်လေ။

စီးရင်က ငြိမ်သမ်စွာနားထောင်နေရာမှ...

‘ဇွဲတို့ နားအင်မြင်သွားပြီလား။’

‘အင်း... တစ်ဝတ်လေးအဖို့တော့ အောင်မြင်နေပြီထင်မိရဲ့။’

ဗျာ

‘ဗဟုရာဂိုဏ်းက ရှင့်ကို မမိုးခေါ်သွားတဲ့ အိမ်အချစ်

တစ်ခု ပါလား။’

‘ဟုတ်ဦးတယ်။’

စီးရင်က စူးစူး သိလိုရာကို ထပ်မေးလိုက်၏။

‘ဒါတွေ ခုနေ့လုပ်ရင် အချိန်တယ်လေးတစ်ကြိမ်မှ ပြီးမှာ

လို့

ဖန်ကျင်က ခေတ္တမျှစဉ်းမေးပြီ။

‘သေလေချာချာ လုပ်မယ်ဆိုရင် အမြန်ဆုံးသုံးဖန်
အကြီးဆုံး ခြေဖော်လုံး ကျမ်းတောင်တံဖန်ပဲခရာ အစားအ
နှစ်ဆယ်လေးကတော့ လိုတယ်။ ဒါဆို ခြေဖော်လေးအတွင်း
သံကြပ်ဖတ် သူရဲကောင်းဆယ့်နှစ်စာကိန်း ခံကြားရထားအစားစီး
ပြီ နိုင်ပါလေ။’

စီးရင်က ပို၍ သေချာစေချင်

‘အစ်ကိုဖန်၊ ရှင်က အဲဒါထပ် သိမ်းစော့ကြားကို အယ်
တင်ဖို့ တစ်ထပ်စိတ်အား ဝါဝင်စွာနေနော်။’

‘သိမ်းစော့စရာကို တယ်ချင်လို့မဆုတ်ဘူး။ စီးရင်အဖို့
ဝါဝင်တာ။’

ဖန်ကျင်သည် ရပ်တဲရှိသည့်အတိုင်း အပွင့်အင်းဆုံးစင်
ပြောဆိုနေတယ်။

ဗျာက ဖန်ကျင်၏သဘောကို မသိဟန်ဆောင်၍

‘အင်း... ကျွန်မက သိမ်းစော့စရာ ဆရာ့ဆိုတော့ ကျွန်မ
အတွက် ဆောင်ရွက်ပေးတာမဟုတ် သိမ်းစော့စရာအတွက်ပဲ
ပေးပါ။ ဖုတ်တူပါလေ။’

ဖန်ကျင်သည် စီးရင်၏ မသိဟန်ဆောင်မှုကို ဒေါသထူထပ်
သွား၏။

‘ကျွန်တော် ကို သိမ်းစော့စရာကောင်းတွေထဲ ဆိုမိမိစည်းစိမ်း
ပါနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော်က အလေးတည်းက သိမ်းသမား မဟုတ်
ဘူး။ အခု ကျွန်တော်လုပ်ရမှာက အနှစ်အထွက်ကြေးပုံပျံ’

ဆိုအခါ

စီးရင်က ရှုမိလို့ ရှုမိအနားဖြင့်...

‘ရှင် အခုစော့စရာပြောနေတာလို့ ရှုပ်ကုန်ပြီ။’

'ရှင်ခါဘွား ရှင်၊ရှင်၊ဆေးဝါး၊ ကျွန်တော်စား အခု
ထလှော်ကို စိတ်မပါဘဲ လုပ်ရပေမယ့် စိတ်မပေါက်စမ်း၊ တော့
မေးပြောပါရစေနဲ့၊ မှန်တဲ့အတိုင်း ပြောတာစပါ့'

စီးရင်သည် ငွတ်စရွတ်သမား၊ ဖန်ကျင်အား၊ မည့်ညိုမျှ
ထား၊ ဆီပိတ်ငင်၍ ရတေဖွမည် မဟုတ်သည်ကို နားလည်ဆိုက်
သည်။

ထို့ကြောင့်

ဆွမအ တစ်စုံတစ်ခုကို ယဇ်ပြတ် ဆုံးပြတ်ချစ် ချစ်
ပြီ။

'ဒါဆို ရှင်မေ့ ခံစားချစ်၍ ပြောပြီမလဲ၊ ဟုတ်အား၊
'ဟုတ်အယ်'

'ဘာလို့ စေးစေ့အ မပြောတာလဲ'

စဉ်းစားနေတစနဲ့ ကြွေးသွေးတား၊ ကျွန်တော် တောင်းဆို
ချစ်အ ခင်ဗျား၊ မဖိုက်ကလျာချစ်တဲ့ အေးခင်းဆိုချစ် ပြစ်သွေး
ရင် ခေအိမ္မာအေး'

'ကဲ...အခုပြော ကျွန်မ နားထောင်မယ်'

ဤသို့ အခွင့်အရေး၊ ပေးပြန်တော့သည်။

ဖန်ကျင်မှ စအေးအမ်းကြောင်း ပြောင်းလှပစ ပိုမိုပြန်
သည်။

'ကဲ...ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ရေးကိုယ်စားကို တေးချစ်ပြီ
အေးအကြီးအကြောင်း၊ ဒါမှမဟုတ် သိုင်းအေးအေး
အခုအကြောင်းပဲ ပြစ်ပြစ်ပေါ့ဗျား၊ ထစ်ခုခု ဆွေးနွေးကြရ
အောင် စရာထင်ရ။

ဆွမအ ခေါင်းခါးယမ်းဆိုက်ပြီ။

'မဟုတ်မသားဘူးလေး၊ အစ်ခုကို အရင်ဆုံးရှင်၊ ဘူး၊ အေးခင်
ဆွေးနွေးပြီမှ နေမလဲကပ် ဆွေးနွေးစရာ အစ်ခုအကြောင်း
ပြောင်းကြိုတာစေ။

ဖန်ကျင်တစ်ဖမ်းစီ ဝင့်စည်ချီပြီ။

ဆွ၏ ငွတ်စရွတ်နိုင်သော ညှစ်ကို ဆွမအ အပိုငိုသိမ်းပိုက်
သွေးချေပြီ။

ဖန်ကျင် ခေါင်းတစ်ချက် ကုတ်ဆိုက်သည်။

ပြီးနေစဉ်

ဆွမအား စေ စေ ကြည့်ရင်း-

နီရဲသားမျှစ်နှာဖြင့်-

'ဒါဆို ခင်ဗျားကို ချစ်အယ်ဗျား၊ စွဲသန်းနေမိတာကြောင့်
ကဲ- ဒီအထဲထဲဆို ဆော်ပြီမလဲ?'

ဆွမအ ပြုံးစေ စေ ပြင့်-

'ခါးထက်ရှင်၊ အောင် ပြောဦး'

၂၉၆ မိုးကျော်သူ

'ကဲ...ခါဆို ခပ်ပျော့ကို ကျွန်းထက် ထက်ထပ်ချင်အယ်
ဗျား-

ထိုကဏ္ဍက...

ဆုမက ခေါင်းထည့်တံညိတ်ဖြင့်...

'ဆိုခါတို့မိ ကျွန်းမ ကြီးချင်စား'

လှမတ ပန်ကျင်အား၊ စေ့စေ့ ကြည့်ရင်...

'ဆည်လေးဆီဆိုရင် ကျွန်းမ အပြေမယ်ဆိုတာ ရွက်
သိလေးကံပြီပေါ့'

ပန်ကျင်အ နီရဲလေးမတ်နဲ့ ကို ဆောင်ကံနှင့် လိုက်ပြီ...

'သိပါထယ်ဗျား၊ ဆူတောင်လေးလှော်နဲ့ ဘုရင်သမီးဆောင်
ခါ၊ ပစ်ချင်တယ်၊ အမဲရိုက်ဖက် ဟင်းအို၊ မတောင် အားမနဲ့အထူး၊
တစ်ခုခု တခု ခင်ပိုင်သီးသီး ခပ်ပျော့ပြောမူပဲ မဆုတ်ဗျား၊
ထူးဆန်း ခေါင်းဆေးကော် လှ၊ စူး ခါယမ်းလိုလဲသည်။

ပြုံးစရာခပ်

ပန်ကျင်အား၊ ချစ်စပွယ်မျက်ခေါင်းအေးတစ်ချက် ဆိုဖို့ဖို့
ပြီ...

'ဗွတ်ခါတိုင်းပဲ ကျွန်းမက ရှင့်ကို အဆီထပ်ပါမယ်လို့
အပြေပေးမလို့ပါ'

'ခါ-ခါ တဆယ်ပြုစားခွင့်'

ပန်ကျင်ယည် ဝမ်းသာအားရဖြင့် ခေ့ချားစေရန် ပြန်စား
၍စားသည်။

ဆူမက ပန်နုရောင် လှမ်းတော်အေးစေသေး မျက်နှာအေးဖြင့်
ခေါင်းညိတ်ပြု ဖော်သည်။

'ညီမ အကယ် ထက်ပေးစားနော်'

ပန်ကျင် ခုဝဲမရဲဖြင့် ထပ်မံ ဖော်လိုက်ပြန်သည်။

ထူးဆန်း နတ်ခမ်းအ ဆေးစုလိုက်ပြီ။

အမဲကိုရယ် ခါ အစားအစားသလို အစားနေတာမှ
မထုတ်တဲ ဝါပေးလို့နေနော်'

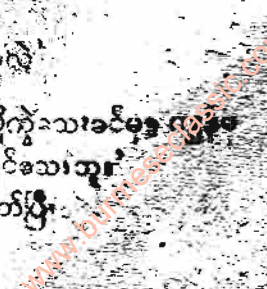
ခါပေလို့ တားပြစ်သလို

ခြားချစ်တော့ ထူးဆန်းလေး အထူးဆုံး တစ်အချစ်
အားနဲ့ မဟာဂိုဏ်းကို ကျွန်းထွန်းတိုက်စွန်း ရှင်အ ခံပြည့်အစ
ကူညီပါ'

ပန်ကျင်အ

ထူးပြီ၊ ခုတိယအချစ်တရော တစ်ခု

နှစ်အချစ်အားနဲ့ မဟာဂိုဏ်းကို မပြိုကွဲသေးခင်မှ အထူး
ဆို ကဆီထပ်မင်္ဂလာပွဲကို မကျင်းပစေချင်သေးဘူး၊
ပန်ကျင်က သူ့ကိုးစီစွဲ ခေါင်းညိတ်ပြီ။

'ကိုယ် ဒေတိဒေတိတယ်'

'အေးငယ်ပြီ ခါဆို' သဘောတူညီမှု ရသွားပြီဆို တေဇု
ဆည်အကြောင်း ဆက်ပြောဖို့ မလုံလောက်ဘူးပေါ့ ဇုတ်ပြီ
အေး'

'ခါဖြင့် စာအကြောင်း ပြောမလဲ'

'ရန်စူးတွေက ဝက်ထွေးက ရဲတိုက်ကို ဘယ်တော့ အေးဆီ
မှ အေးတိုက်လဲ၊ ခန့်မှန်းကြည့်စမ်းပါ'

'ရက်စွဲတစ်ခုနဲ့ နှစ်ပတ်အတွက် အချက်မှာ ပြန်နိုင်စာမယ်'

'ဆေးကြောင့် သည်အေးဆီ ကြားရတာလဲ'

ဖန်ကျင်အ အပြင်ဘို ဝေး၍ ကြည့်ရင်း

'ဆေးကြောင့်လို့ဆိုတော့ ထုတိုဆီအ တစ်ခွဲပေးနိုင်ခွင့်
ရှိ၍ လူနှစ်ယောက်က နောက်ထပ်သယ်ရဖို့ ကျော်မဖို့ တံခါး
ပိတ်ပြီ။ သိုင်းအေး စာရံရာ အထူးစား ကြမ်းမို့ပါ။'

ဖန်ကျင်သည် စကားကိုဖြတ်ပြီး ထူမ၏ မှုန်နှုတ်လှ
အေးအေး၊ ကြည့်အေး

'ခါနဲ့ ညီခါ မဟူရာဂိုဏ်းကို ထုတိုဆီအေးအေး အဖြစ်
ရောထွေးသေးတယ်လို့ ဘက်ကြားရတယ်၊ ထုတိုအ ဘီ
လို့ ပြန်လွတ်စေတော့လို့'

စီးရင်အ လှပစွာ ရယ်စရာမို့ပါ...။

'ရှင်ဇနီးအောင်၊ ပြစ်တဲ့ ကျွန်မကို ဘယ်အထိ လှယ်လှယ်နဲ့
လှည့်စားနိုင်မှာလဲလို့'

ဖန်ကျင်အ.....

'ခါနဲ့ မဟူရာဂိုဏ်းထဲမှာ ကားတွေမြင်ခဲ့ တွေ့ခဲ့သလဲပြော
ပါဦး၊ ကိုယ်တို့ အမြင်ချင်၊ ဖလှယ်ကြရအောင်
စီးရင်က ခေတ္တမျှ ဝေး၍ စဉ်းစားလိုက်သည်။

ထို့ နေအော်...

'မဟူရာဂိုဏ်းထဲမှာ အလွန်ထူးချွန်တဲ့ သိုင်းပညာရှင်ကြီး
သုံးယောက်ရှိ ဘယ်၊ ရှင်သိသာ'

ဖန်ကျင်အ ခေါင်းခါးလို့မိသည်။

'မသိဘူး'

'ဧည့်တစ်တွေက မဟူရာဂိုဏ်းထဲမှာ အဝမ်းခံနေကြပြီ
စေလို့ မဟာဥပဒေထိန်းသိမ်းရေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဆိုတဲ့
ရာထူးနဲ့ အာဇာနည်ဆုံး အစားအစားတွေရယ် သိသန့်နေရာ
ပေးထားချင်ရတယ်'

ဖန်ကျင်အ

'ထုတိုနဲ့တွေ့ရုံမိအေး၊ ညီအေး နည်းနည်းပါးပါး ခေညီ
ရုံးခဲဘူးလား'

၂၈၀ မိုးကျော်စွာ

စီးရင်က-

ထဲက ညီစွာလဲကြို သုံးဆေးထဲရော့တာ သိင်္ခါးမေးမေးမှ
သိင်္ခါးနားညီကြီးနားတု ဆုတူချည်းပါ။ ထုတ် သုံးစားထဲ
ရော့ကို နန်းသားက ဆိုတုဆေးမေးမှ အဆွယ် ချစ်ဆား
ကယ် ကျွန်မဆေးစားရ ဆုတိုကို ဆက်တည်ပေးပြီ။ ဝည်းရုံးခဲ
ထယ်၊ ခဲ၊ တာ၊ တစ်ငန်းနဲ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဆုတိုဆီက ကာကု
အညီ ရနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်စေ။

ပန်ကျင်စစ် ဆုမကား၊ ကျေနပ်စွာ ကြိုညီလိုက်ပြီ။-

ညီမက ဆေးမြင်အမြင် အတော်ကြိုတင်တို၊ အစ်ကို့အား
ချီးကျူးတယ်စေ။

စီးရင်က ပြီးလုတ် နားရစ်ရစ်အေးလေးနစ်စစ်သည် ပန်
ကျင်စစ် ချီးကျူး ညှိတ်ပေးပေးပေးပေးပေး လှမ်းတိုင်ပြီ။-

အိပ်ရာပေါ် လဲနေရုံကို ဦးနော်

ဆုမက ယင်းသို့ပြောပြီ။ ပန်ကျင်ကား၊ အိပ်ရာပေါ်ကား
သိပ်မပေးရဲဘူးလား။

ထို နောက်...

ဆုမက တစ်နားထဲက ကိုင်ခဲ တင်ပြင်စစ်သည်။

သွားကော့မလှအေး။

စီးရင်က ခေါင်းညှိတ်လုပ် ပြီ။...

ကျောရိုးကို နှင့် အလွန်အမင်း (၂၈၀) ၂၈၀

တူတဲတဲ သွားစားမယ်၊ အစ်ကို့ ကောင်မလေးပဲအိပ်
မိမိနော်၊ ခါမှ အားရှိမှ။ အစ်ကို့ အားမနဲ့ ကျွန်မထို စာညီ
ကျော့ကျော့ အချစ်ကြိုကျွန်သေးအလေးပေးတာ၊ အားမပေးတာ၊
အတတ်အား။

ဆုမသည် ပြောပြီသည်နှင့် အခန်းအတွင်းမှ လှည့်ထွက်သွား
စေတော့ သည်။

ပန်ကျင်မှတော့ ခုအင်ထစ်ထစ် တွင် နှစ်သုံးပြု၊ လျှပ် ကြည့်
ပြီ။ ခေါ်အစ်ကို့အားနဲ့ ဆေးသည်။

ပန်ကျင်အ ပထိတ်စား၊
 လူသည် အခန်းအစွမ်းရှိစားပွဲခဝါ၌ ပုံဆွဲနေ၏၊
 အချိန် မညီမျှကုန်သွားသည်ကို စွဲမသိပါ၊
 ရေးဆွဲသောပုံများမှာ...
 သံလူနှင့် ကြေးရတနာပုံစံများ၊ ခြစ်ဆေးသည်၊
 စွဲသည် အားရှိသောပုံသည် ချောက်ပါ၊
 ထို့ကြောင့်...

ကြေးကြေးထိုင်ဆွဲဆေးဆေး မေ့စရာ၊ နှမ်းနယ်အေးအေးလေး
 ပြစ်နေ၏၊

နောက်ဆုံးတွင်...

ဤသည် စင်ပန်း၊ မှုတက်ကို ခေနိုင်သည့်အဆုံး ဆွဲဆွဲစစ်ပုံကို
 ရပ်စာနဲ့ဆွဲပြီး၊ စုတ်ဆွဲကို အေးဆွဲသို့ လွတ်ချလိုက်၏၊
 ထို့နေ့စဉ်....

ဤသည် ခုတင်ထစ်သို့ ပြန်၍အားပေးလှူဒါန်းရမည်။

* * *

အချိန်သည် အရှေ့ရှေ့ ကုန်လွန်သွားသည်၊

(၁)ရစ်

(၂)ရစ်ဟူ၍အားအချိန်၌ ဖြစ်ကျင်သည်၊ စီးရင်၏ ဝရ
 စာစိုက် ကုသမှုဖြင့် ရှေးဟောင်း တိုးတက် စေခြင်းပျက်စီးပြု
 ပြစ်လေသည်။

ဤသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ပြန်စေခြင်းအားသည်နှင့် စွဲ
 ဥပဇာတ်စွမ်းနှင့် ဝိရိယအားကို မနားမနေအသုံးချနေအေးအေး
 သည်။

ရှေးဦးစွာ...

ယန္တရားရဲဘိုစီအတွင်း အပ်ဆင်ထားသော စစ်ယန္တရား
 များကို စေခြင်းသည်အစီအစဉ်အောင် ပြင်ဆင်စေသည်။

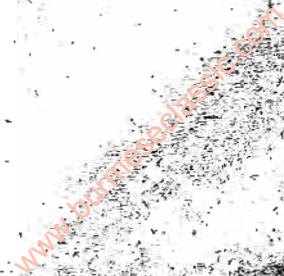
ထို့နေ့စဉ်...

သံလူနှင့်ကြေးရတနာပြုလုပ်ရန် အစီအစဉ်အားအသုံးပြု
 အဖွဲ့၊ နှစ်ဆယ်အားအဖွဲ့ကို ဝုဒ္ဓါရမ်း၊ ခေါ်ဝေါ် ခင်လိက်
 စေသည်။

အလှူအချိန်အတွက်—

စီးရင်အဖို့ အလှူဒါနရမည်။

အကြောင်းမှာ—

စန္ဒရားရဲတို့၏ သို့ ဧည့်သည်သိုင်းသခားမှ ရောထိရှိစေအံ့
စေးခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

အခင်အဆီလျှင်...

လူထု၏ သုံးရာစီရှိစေကြပေသာ ဧည့်သည် သိုင်းသခား
များသည် တွမ်ဟိုမြင်နီရို ရာရဲအင်္ဂါကြီး ချွမ်ကွမ်ယုတို့
စင်္ဂါရာပြုရန် ခွင့်ပေးစေ ရှိကြသည်။

အခ...

အိအေး -

စန္ဒရားရဲတို့၏ ပရိပရေပြစ်အား ပျက်စီးသွားပြီဟု နေစဉ်
ဧည့်သည်ဧည့်သည်မှ အဝင်အထွေခရီးအရပေ။

လူအဝင်အထွေ နည်းပါးမှအညွှန်း ကျိရဲတို၏အတွင်းမှ
လျှိုဝင်ချစ်များ၊ အပြင်ကိုမဝေါ်အိကြီးအဘိ ဘတင်လုံခြုံမှု
ရှိနိုင်မည်မမျှော်စားပေ။

နန်းပဲဆရာများ၊ ရောထိရှိစေကြပြီ၊
ပန်းပဲဆရာများအား၊ နေ့ညချွမ်းပြားနေအံ့....

စီရင်အ

အကျိယန် အလုပ်ပြုလွှားတဲအခါ အရှင် ဆည့်လူမအုတ်
စယ်တို့စီရင်အောင်ပေလျှင် နှစ်ပိတ်ဆွဲဆွဲရရင် အမှောင်
မပေး။

ဖန်တောင်အ စီရင်အား၊ ပြုံး၍အညွှန်း

တေးယုံလျှိုဝင်ချစ်ကို လူတို့ခသိအောင် ကိုယ်စီရင်အား
အယ် တို့တဲအသိုတို့ ဟုလုပ်နေမနှိုးအောင် မသိစေအောင်
အန်ကို ဘာတို့ဆိုလို့တားလျှင်

ရှင်၊ ရှင်၊ အေးပေါ့၊ တစ်ယောက်ကို အစိမိအပိုင်၊ တစ်ခုပဲ
ထုတ်ခိုင်းပယ်၊ အတို့ တစ်ယောက်လုပ်စားလေ့ တစ်ယောက်
မမြင်စားဘူး၊ လူခွဲထုတ်ခိုင်းပယ်၊ ဒါအိယုတို့ဟု အတို့ ဘေး
လုပ်ပဲ ဘေးကိုင်စယ်ဆိုတားကိုတောင် ဆုံးမအုတ်ဘူး၊
သည့်ထော့ သည့်မှစ၍ လုပ်နေသလိုဆိုတာ အပြင်လူ တယ်ဆို
လုပ် သိနိုင်အေးမူမူလေ့။

စီရင်က ကျေနပ်စရာခေါင်းညိတ်ဆို၏သည်။

အေးက ဖန်တောင်အား၊ အေးအေးအေးဖြင့်ကြားပြီ၊

သည့်ဆိုတော့ အလုပ်ပြုတဲအခါ အတို့ကို ပြန်အုတ်နိုင်
စားအပေါ့။

ဖန်တင်ဆဲ ခေါင်းညိတ်ပြပျံ

ရာဇဝင်ထဲ အစစ်သို့ကြီး ဟံရှင်'ဇီ သစ်ခုတ်ဆေးကို
အမ်းပြခိုင်ပြီ၊ သတ်စစ်တို့အလုပ်မျိုးကို စွယ်စောစုမှ လှုပ်
ဘူး

ဆိုးနော့ဆီထွင်မှု

ဖန်တင်ဆဲသည် ငှားရမ်းထမ်းစားစေ ဇနီးဖွဲ့ဆရာများအား
ဦးဆောင်ပြီ၊ လျှို့ဝှက်ခန်းတံတွင်းသို့ ဆင်းသက်သွားမလေစေစွ
သည်။

o o o
o e

ဤသို့ဖြင့်

အန္တရာရဲတိုက်အတွင်းပိုင်ရှင် အလှဖြူဆိုး စိတ်အချရာဆိုး
မြေအေးခက်အခန်းအစစ်ခုထဲ၌ ဖန်တင်ဦးဆောင်စားအဖွဲ့သည်
စစ်ရုပ် သံလူများကို ခန့်မအားမည့်အခန်း၊ လှုပ်ရှားလှုပ်ကိုင်
လျှမ်း ရှိခန့်တော့သည်။

ယင်းလှုပ်ရှားမှုအား

အန္တရာရဲတိုက်အတွင်း ထိပ်ဆန်းလျှို့ဝှက်ချမ်းစင် ဖြစ်စေ
သည်။

ထို့ကြောင့်

တို့အစီအစဉ် အေးအောင်အတည်ဖော်နေသည့်ကိစ္စကို စီမံ
နှင့် ဖန်တင်တို့မှလွဲလျှင် လူ့ဆိုးကြီးအေးအေးစစ်စစ်တို့ပင် သတ်
မလေကြတော့ပါ။

စင်စစ်

ထိုစက်ရုပ်သံလူများသည် အခွမ်းထက်စားစေ အပ်ဆဲအေး
တစ်ကပ် ဖြစ်အားတော့မည်မဟုတ်ပါစေအား။

ထို့ကြောင့်

ထိုကိစ္စသည် လျှို့ဝှက်နိုင်မှ တော်အားကျစေသည်။

o o o

စီလျှန်ဆင်သေး၏ မေးကြီး၊ မင်းကြီး၊ မြေလွှား၊ ရာတံ၊
ဇေယျာဓိပတိ။

စီးရင်ဆု စီလျှန်ဆင် လှူမိုးကြွည့်ပြီ။

ဘုရားပြုစုအေးတေးလှပစေ

ရဲတိုက်အပြစ်တရားမှ မြေမင်းသားနှင့် ကြွဆင်သား၊
ရော၏နေသား၊ ခက်ဆုံးတူလှပမှု နှင့် အထိက အစိုးရသားကို
ဧည့်ပူဇော်တော်

အယ်လိုဖြစ်ကားပါလိမ့်

စီးရင်ဆု ယင်းသို့ညည်းညည်းရင်း...

ရဲတိုက်အပြစ်တရားမှ အပြစ်ဆုံး၊ ဧည့် ထိထူးမေတ္တာ
ထည့်။

လှူဆုံးကြီးလေးလေးကတိုင်းဘည်း နေ့စဉ်မှ အစကြိုက်
ကော သို့အထူးကြေလေသည်။

မြေမင်းသားနှင့် ကြွဆင်သား

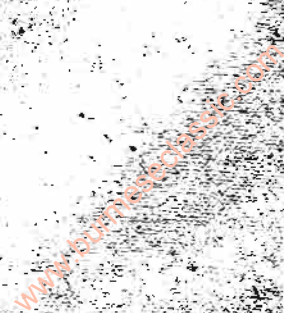
နံနက်ပိုင်း၏ နေ့စတင်သော နေ့ရာဇာဓိပတိသည် အန္တရာ
ရဲတိုက်ကြီးနှင့်တကွ ရဲတိုက်ခင်းအတွင်းရှိ သစ်ခင်ပန်းစင်များ၊
အေးဖျါ တက်မြေထိုးကျေးနည်း။

ရဲတိုက်ရှု မြေကုမ္ပဏီပေါ်တွင်မူ စီးရင်နှင့် အုမ၏
ရဲတိုက်များဖြစ်ကြသေး လှူဆုံးကြီးလေး ယေရုဗဲလဲမည်
လမ်းလျှောက်နေကြသည်။

ထရုအချိန်ထိ
အုတိုက်လှူမိုးမှ မှုကို မေတ္တာရပ် အန္တရာရဲတိုက်ကြီး တစ်လုံး
ငြိမ်ဆတ်လျှာ ရှိနေသည် မဟုတ်ပါ။

ရန်သူတို့သည် မညီမညွတ်အတူစီစဉ် လှုပ်ရှားခြင်း မရှိ
သေးပါ။

စီးရင်ဆု ယင်းသို့ကျေးဇူးတင်ပူဇော်

၂၉၀ ခိုးကျော်သူ

စီးရင်တို့ကို မြင်တွေ့လိုက်သည်နှင့်အစပြိုင်နစ် မြေမင်း
သားနှင့် ကြွယ်မင်းသားတို့၏ စိတ်အင်ဆားသမျှ သေယူချင်
လိုက်ဟန် တူသည်။

နှစ်ခင်းကံစလုံး ယိုင်ထိုးထိုးကျဆွမ်းစေတေးစုသည်။

စွမ်းရဲနှင့်ဖန်စူးတို့၏ အလျှင်အမြန် ပေ့တေး၏စိတ်ရေ
အညှို့။

စီးရင်၏ အေးနှစ်လုံး ချစ်ချင်းထုတ်ယူလိုက်သည်။

စွမ်းရဲနှင့်ဖန်စူးတို့က ဆိုသူနှစ်စေတေး၏ ဆုတံပြန်အညှို့ ရရှိ
အားစေရန် အတွင်းအား သွင်းပြီး ကုသပေးလိုက်သည်။

မြေမင်းသား၏ သတ်ပြန်ရအေးသည်။

ကြွက်ခင်းသားဖိုမှု ယခုအချိန်ထိ သက်မရရှားသေးဝါ။

မြေမင်းသား၏ ဆုတံရလျှင်ခြင်းပင်

'အစ်မအေးတို့တို့အထွေထွေ သိပ်ခမ်းသားအစပဲ'

စီးရင်က

'မြေမင်းသား၊ စတေး၊ မေပြုံးနဲ့ဦးနော်၊ အေးရွှိတေးဂီ
အားယူဖို့စဉ်း'

မြေမင်းသား၏ နားမထောင်စဉ်။

'နိုးလို့မဖြစ်ဘူး အစ်မအေး၊ ကျွန်တော်တို့ ခင်ရာ
ထိပ်ပြင်းတယ်၊ သေသွားချင်သေသွားမှ၊ ဒါကြောင့် ပြော
ရောဂီတေးတွေ အမြန်ဆုံး ပြောမှဖြစ်မယ်'

'ဒါဆိုလို့ ပြောပါရင်'

မြေမင်းသား၏ ခေါင်းညိတ်ပြပြီး...

'ဇွဲတန်မြို့ထဲမှာ ရန်သူတွေ အထောက်အပံ့များများ ရောက်နေ
ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဆူတိုက် ယန္တရားရဲတို့ကို တော်စိတ်ကြွ
စေပြီး အန္တရာရဲတို့ကို ကူညီပေးနေတဲ့ ကျွန်တော်တို့
အရင်ရှားပြီ၊ တိုက်ခိုက်နေသေးပဲ၊ ရန်သူအထောက်အပံ့များကို
ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် အင်အားချင်းမမျှတော့
ဆုတ်ခွာခဲ့ကြရပါကယ်'

'အစ်ကိုအထိမ်းအစေ့ ကျွန်တော်တို့ ဒီတိုရောင်းအောင်
အထက်အစွမ်းပိုနိုင်ဖို့ အာသာအေးသေခံပြီး ခုခံရင်း အဆုံးအုတ်
ရှားပြီ'

စီးရင်က

'ဆူတိုက်ဦး၊ အစာအင်တစ် အွယ်ဆူလို့'

မြေမင်းသား၏...

'ငွေဂါးဝါ'

စီးရင်က မီးစပ်ပိတ်အား ဖြစ်စေရသည်။

မြေမင်းသားမှစပြီး ပြောရင်း သွေးများ ယာန်ထုတ်ဖို့ စတင်
သည်။

၂၆၂ ဝိုးထွန်းစု

နှစ်ခါတိတိ သွေးအန်ပြိုနေဖော် ဝေ မြေသွေးလေးတခု
သည်

ကြွယ်ဝသောအေးမှအည်း၊ အရအချိန်ထိ ဆတ်ပြန်အညှိ
ရေအေးပါ

နှစ်လေးကလေး၊ အဆီကိုတိုင်ပြို၊ စီးရင်အ သွေးစမ်းကြည့်
မိန့်သည်

'ထုတ်နှစ်ယောက်စီလုံးကို ရဲတိုက်ထဲ ခေါ်ထွေးကြပါ'
ဖိုနေခင်

စိတ်ရှည်နှင့်အတူရှိနေသော ဇာင်းဆင်းအေးအေး၊ နှစ်ဦး
အညှိ မြေငြင်းသွေးနှင့် ကြွယ်ဝသောတို့အား ရဲတိုက်အတွင်း
သို့ ဆယ်ဆောင်သွားကြစေရမည်။

နက္ခတ်ကြီး သုံးလေးကော်

မြေငြင်းသွေးနှင့် ကြွယ်ဝသောတို့အား ရဲတိုက်အတွင်းသို့
ဆယ်လှူသွားပြီနော်...။

စီးရင်နှင့် ထွေးကြီးအေးအေးအေးအေးသည် ရဲတိုက်တံခါးဝမှ
ထုတ်ခွာရန် ခြေထောက်ပြင်လို့ထိကြတော့သည်။

တိုစဉ်-

လူရိုသဏ္ဍာန်များ အတံခါးနှုတ်ခွာရထိ ဝေကြေး
သည်။

ဟိတ်...အယ်သုလဲကူ

ဟု လှမ်းအေးလိုက်သည်။

သို့အဆင်

၂၉၀ မိုးကျော်စု

ညီညွတ်မှုအား အပြောပေးပါ။

အနီးသို့သာ လျှင်မြန်စွာ တိုးဆက်လာကြသည်။

စွမ်းရည် အနားသို့ရောက်ရှိလာစေရန်ကို 'သေချာစွာ' ကြည့်မိသည်နှင့်-

'ဟာ...နကွတ်ကြီး သုံးယောက်ပါလား။'

စတုပပါ၏။

'ထိုလူများမှာ နကွတ်ကြီးသုံးယောက်စု ကျော်ကြားသည့် သုခ၊ အောဂနှင့် အာယုဟူသော အဘိုးအိုသုံးယောက် ပြစ်သည်။'

စီးရင်တို့သည် ထိုအဘိုးအိုသုံးယောက်၏အား မဟူရာဂိုဏ်းမှ တုန်းက စည်းရုံးခဲ့ဖူးလေသည်။

ထိုစာချိန်အ

စဉ်အဘိုးအိုသုံးယောက်သည် ချစ်ချင်အခြေပေါ်၌ စဉ်းစားဦးမည်စကား ပြောခဲ့သည်။

ယခု

ထိုအဘိုးအိုသုံးယောက်သည် စီးရင်ထံသို့ ရောက်ရှိလာကြ

မဟူရာဂိုဏ်းနှင့် အလှမ်းဝီ (၅) ၂၉၁

ထူထိုသည် အမြင်မှန်ရ၍ စီးရင်၏စည်းရုံးမှုကို အထိခံရန် ရောက်ရှိလာသည်အောင်။

သို့မဟုတ်...

မဟူရာဂိုဏ်းဘက်မှ နှစ်၍ စီးရင်တို့အား တိုက်ခိုက်ရန် ရာ နှစ်မျှသာသည်အောင်။

မည်သူမျှ မပြောနိုင်ပါစေ။

စီးရင်က အဘိုးအိုသုံးယောက်၏အား ဦးညွှတ်၍ နှုတ်ဆက်စီမံသည်။

စတုပတို့ပါ၏။ ဒီလို ဘေးကိစ္စနှင့်

ဆွဲဆင်စေရေးကို ဆုံးတော့မပြောဘဲ ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ဘေးဝခခါ စေ့ချန်စာ ပြုံး၍...

'လှိုင်းအားတို့နှင့် ပူးစောင်းပြီး မဟူရာဂိုဏ်းကို တွန်းလှန် တိုက်ခိုက်ဖို့ လမ်းခွဲအားပေးကုန်

ဆိုအခါ...

စီးရင်က ဝမ်းသာစွာပြော...

'ဘာ ခါ အကယ်ပြောထားနော်၊ တစ်ဘက် ကျွန်ုပ်မဆို ဝင်လှိုင်းမယ်ဆိုတာ အမှန်နော်'

စေ့ချန်စာ ခေါင်းညှိတ်ပြပြီး...

'အေးအေးကွား ခါကြောင့်ပဲ တစ်ဘက် ရောက်သေးကြသေးပါ'

၂၉၀ မိုးကျော်စွာ

ထိုအခါ အဘိုးထို စေ့ချန်ကသစ်ပြင်းတစ်ချက် ဂျိသီရစ်မ
မောင်...

အင်း... အတိုသုံးယေခမ်း လူပြည့်မှ နေခမ်းထပ် နေ
ခွင့်ဆယ်ရစ်ပဲ တျန်စောဖွတယ်ကဲ့ လုံမအေးရဲ့၊ ဒါကြောင့်
ဒီဆယ်ရစ်အတွင်း လုံမအေးကို ကူညီမယ်ဆိုပြီး ထွက်လာခဲ့
ကြတာပဲ။

စီးရင်က...

အတိုကား နေခမ်းထပ်ဆယ်ရစ်က နေရစောဖွမယ်လို့
စားကြောင့် တိတိကျကျ ပြောနိုင်ဖူးလို့

တိတိကျကျ ပြောနိုင်တယ် ကြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။
အတိုကိုယ်ထဲမှ အဆိပ်အ ခင်ပျော်နေပြီ အတွင်းအားနဲ့
ထုတ်ဖမ်းဖို့ မရဘူး။ တခြား ဘာနဲ့မလုပ်လို့မရဘူး။ ဖြေခံ
ကြီးထဲမှ နောက်ထပ်နေရလို့ ဆယ်ရစ်၊ ဒါပြောတာ...

အနာသိရင် ဆေးရှိရမှပေါ် တာရဲ့ အဆိပ်အပိုကိုကုတ်
ပေးနိုင်တဲ့ ဓါရု ဂျိသီရစ်မယ်

ရှင်စော့ရှင်ပါယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီဆရာကိုယ်တိုင် တယ်
ရောဂါလိ တယ်ပေါ်သွေးမှန်း မသိဘူး။ ရှာဖို့ မပြောနဲ့
သတင်းအစအနအစကြောင့် ကြားရတာ။

ဒါနဲ့ဘာ အသည်ဆရာမာ ဖယ်စွဲလို့
ဆယ်ပြန်ဖတ်။

ဟောဂိုဏ်းနှင့် အလှပေ (၄) ၂၉၂

ထိုအသည်ကို ကြားဖို့ထိ သည်နှင့် စီးရင်မာ ဝိုင်တော့သွား
မလဲသည်။

အကြောင်းမှ...

ဆိုသလိုပြန်ဖတ်သည် မဟောဂိုဏ်း၏ အချဉ်သားအပြစ်
ဇာတ်မြုပ်နေရရှာမည် မဟုတ်ပါဘူး။

စေ့ချန်က-

လုံမသေ... အတိုအတွက် ဘဝမှ စိတ်မအေးဝင်၊ မပြစ်နဲ့
အတိုကားစားစား ဆေးကုဖို့မဟုတ်ဘူး၊ သယ်ဆွဲမှု ကုနိုင်မှ
မဟုတ်ဘူး။

စီးရင်က အနည်းငယ် ခဉ်းစားဖို့ဆိုပြီး...

အတိုကားကူညီမယ်ဆိုရင်နည်းတစ်နည်း စော့ရှင်ပါယ်
စေ့ချန်က...

အမျိုးလို့

စီးရင်က...

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ယန္တရားရတိုက်အနေနဲ့ အတို ခက်ထုတ်
အရင်ဆုံး ဆေးကုမယ်၊ ပျောက်စိရင် ကျွန်ုပ်တို့ ကူညီမယ်။

ထိုအခါ ဘေး(ခ) ယုချန်က မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီ...

ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ထဲမှစေ့ချန်နဲ့ အဆိပ်အ ဘာမနဲ့ သိမ်း
ကြေးအပဲ အဆိပ်အပိုမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ အလှပေ၊ ဒေ၊ အစ
အစပေ စတဲ့ အဆိပ်ဆိုးတစ်မျိုးကွာသွေးပေးဖို့ ပြောဖို့
လွှားနေတဲ့ဒီဆရာလို့ ဖယ်စွဲလုပ် ကုရမှန်းနဲ့။

၃၀၀ မိုးတော်ဘု

စီးရင်စာ ပြုစုရန်ပြီ။

အဘယ့်ကြောင့်ပေးဖူးသနည်းဟု မေးမိသော် မပြန်နိုင်အောင် ရှိတော့၊ မပြန်ပေးဘဲ ဘဝရှိတယ် ဆိုတော့ အစား သတ်ပြန်လေ၏။ ယေဝ် ဘုရားနှင့် မုဒကော၊ ကျွန်ုပ်တို့လို ဓာတ်နိုင်ငံများပါ။

စေတနာရှိသေး...

ကျွန်ုပ်တို့ဆိုသော် လုပ်ငန်းအားထမ်းစားရန်စာသိမ်း ကျွန်ုပ်တို့ကို တုမုဒကော၊ ဘုရားဆိုတဲ့ သဘောအား။

စီးရင်စာ ခေါင်းညှိကိစ္စ။

ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်ုပ်မလိုဘူး၊ ဆေးဝါးပြု၊ ဘာတို့ခန္ဓာတို့ယိက အဆင်ဆုံးကို ခွဲစိတ်နှုတ်ထုပေးနိုင်တဲ့ လူ့အစစ်ယောစာရှိခဲ့ပါစေပါစေ။

သုမတပြောပြီ၊ သိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

အဘယ့်သို့ပေးဖမ်းအတတ် သည်မှာ ခဏအေးနေခဲ့ကြပါ ကျွန်ုပ် အဘယ့်ကိုကုပေးလေ့ ရာရာနဲ့ သူ့ဘာ တိုင်ပင်စိတ်ပါ ဦးစေ။

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် စီးရင်စာ ထိုနေရာမှ ထုတ်သွားလေ စေသည်။

ကျွန်ုပ်ကြီးသုံးဆေးစာတစ်ခု အစား၊ ပေးကြည့်လျက်စား။ ငြိမ်သက်စွာ စာနှင့်ရစ်ခဲ့ကြစေတော့ စာသည်။

စားဝင်အိုး၊ စာရံလုံးကျွတ်ခန့် ကြုံမေ့သေအခါ စီးရင်စာ ပြန်လည်ရောက်ရှိအားသည်။

ဘုရားနှင့်အတူ လူ့အစစ်ယောစာကို ခွဲစိတ်ထုတ်ဖော် လိုလှပေ။ ပန်ကျင်ဝင်ပြစ်သည်။

ယခု

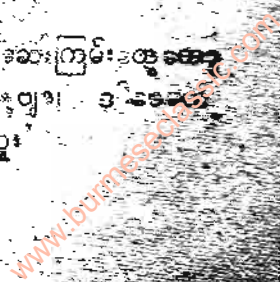
ပန်ကျင်သည့် သန့်ရှင်းသော အောင်စက်အစား များကို စေတနာ ခဲ့သည်။

ဤ မျက်နှာမှ အစား ဝင်ပန်းနှုမ်းနယ် နှုတ်ခွန် ခေါ်လျှင် နေသည်။

အဘယ့်သို့ မည်ကို ကြီးပွားထူးတစ်ခု ကြီးပါပြီ။ ချွန်ုပ်တို့တိုင်အောင် ခုမုဆွေ ဖူးထယ် မတွေ့ရဘူး ဝမ်းသာပါစေ၊ ခင်ဗျား။

စေတနာရှိစွာ စီးရင်စာချစ်ကို ပြုစုပေးလိုက်၏။ 'ဝင်ဗျား၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဆေးဝါး ကျွန်ုပ်တို့ သွင်းအား ဖုတ်လေး။ ဝန်ကျင်က

ကျွန်ုပ်တော်လေး။ ခရီးအစားမှ ရှိသမျှဆေးကြမ်းအထူးအထူး နှစ်စဉ်အောင် လေ့အေးပူအားထုတ်ဖော်ပေးလျှာ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်တော်လေး ဆေးဆရာတော် မဟုတ်ပါဘူး။ အားထု(ခေါ်)နှင့်ချင်မိက

၃၀၂ မီးသောက်

'အခု ကျုပ်တို့လုံးဝလေးစားစီရဲ့ကိုယ်ထဲမှာ ထားချင်သေး
တစ်ခုခုပေးပါ။ စိတ်ကောင်းနေတယ်။ အဆိပ်မထမီအောင် အတွင်း
အားနဲ့ ထိန်းနိုင်မယ့် ဗျာထိန်းကမ်းတယ်။ ဒါဝေစေဖို့ ကြိုးကြိုး
အေးနဲ့ ထိန်းနိုင်မယ့်မဟုတ်ဘူး။ ဒီဆူးတို့ မေခင်ရင်ထုတ်စေးနိုင်
မပါ့မလား။'

ဖန်ကျင်အ

'ထင်ကြောင်းဆူးထော့ ပြသပဏာန်နဲ့ ဓားကျောထဲဆူးတစ်မျိုး
ပါ။ ယူကိုထုတ်ဖို့အ သိပ်မလွယ်လှဘူး။ အဲဒီဆူးဟာ ကိုယ်ထဲ
လျှော့ကိစ္စအပြား အဆည်းလို့နားကို ထွေးစူးရင်ခေမေ့ အသမာ
မပါ ပါတတ်တယ်။'

စေ့ချန်အ

'ဒါဆို မေခင်ရင်အားနဲ့ ကျွေးစားဖို့ပြန်နိုင်ဘူးပေါ့။'

ဖန်ကျင်အ

'ဆူးကိုယ်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ဆူးကတော့ မသိဘူး။ ကျုပ်တို့ကိုယ်ထဲ
ဝင်နေတဲ့ဆူးကတော့ ဆီးစပ်မှုပဲ။'

'သေချားတယ်နော်'

'သေချားတယ်။ ကျွေးရင် တစ်အင်္ဂါမှ ပတ်စန့်ကျောင်းလဲမယ်။'

ဖန်ကျင်အစီးရင်ဆူထဲသို့လှည့်လိုက်သည်။

'က... ညီမ... ခွဲဖို့ကိရိစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့ ဓားထုတ်တဲ့အခါ နီး
စကားကတော့တစ်ပုဒ်ပုဒ်နဲ့ တွင်ချမ်းခေါ်တဲ့ သွေးတိတ်သေး
ရယ်။ ပြီးတော့ ပိတ်ဖြူစနဲ့ မီးသွေးမီးရယ် ဖြစ်ဆင်တော့
ပါ။'

နန်ချင်မင်အ ဖန်ကျင်အအား စိတ်ချရစွာ ပြင်
ဆရာမအေး၊ ဖြစ်တော့ ဖြစ်ပါ့ကယ်နော်
ဖန်ကျင်အ ပြုံးချင်ခေါ်ညီကိုပြလိုက်သည်။
'စိတ်ချပါအဘ၊ ကျွန်တော် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပါ့မယ်'
စီးရင်အ

'စိတ်ချပါအဘရဲ့ ဆူးရဲ့ ခေမေပညားအစွမ်း ကျွန်တို့ အား
ထိုး ယုံကြည်ပြီသားပါ။'

စို့ နေဇတ်

ဖန်ကျင်သည် အခန်းတစ်ခုထဲတွင် နန်ချင်မင်အေး ခေမေ
ကုသရန် ပြင်ဆင်နေတော့ သည်း
အခန်းအပြင်ကတစ်ထွက်မှ
စေ့ချန် ယူချိန်နှင့် စီးရင်တို့သည် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာ
ခေမေခင်ဆိုင်နေကြလေသည်။
သူတို့သည် ငြိမ်သက်နေကြစဉ် ဖြစ်သောအညွှန်း

၃၀၄ မိုးတက်သ

အထို့အပြင် အစွမ်းတော်ထူးများသည် မငြိမ်သက်နှင့်
လှိုင်လှိုင် ပျံ့နှံ့နေသည်မှာ မသဘောတူ
စွာနှင့်အတူ အစွမ်းတော်ထူးများသည်
လှမ်းလှမ်း တို့... ဖန်တီးပေးလှူငယ်အ
ထက်တော်တော်များ

စိမ်းစား
'ဟု ကို... ကတိပ'တယ်'
ပြောသော ပြောဆိုရသည်
ထို့အပြင် သိပ်မယုံရပါ
ဤသို့ဖြင့်
တစ်နှစ်ခန့်တိကျစွာသည် အချိန်တွင်
အခန်းတစ်ခု ပိုင်အခြေ၊ ဖန်တီးတစ်ခေတ်အစ ခြေထိုး
ပြည့်ညည်းစူးလှမ်းထွက်လာသည်။

အနားယူရောက်သည်နှင့် ဖန်တီးအစဉ်ထဲ၌ရှိသော ချော
မွေ စတုရန်းပုံသည် အပြုအရာ ပိုမိုဝါစာစပ်သည် ဖြစ်ပြန်ပြန်။
ကို... ကြည့်ကြ၊ ခံစား ထင်းတုတ်ဆူ၊ ဖွတ်သကား
မဟုတ်ဘူးလား။

ဖန်တီးပြန်ပြန်သော အစဉ်ကတည်းက အစဉ်မဲ့ ဝန်းသို့
စပ်စပ်တပ်တပ် သေးငယ်သော အခန်းရောင် ဆူအေးသော
ချောင်းဖြစ်သည်။

စွဲချွန်အလှမ်းပျံ့ပြီး သေချာစွာ ကြည့်၍
ခင်ဗျား... ခါတို့ ခွဲစိတ်ထူထဲစွာနှင့်

ဟောရာကိုက်နှင့် အလှူခေတ် (၁) ၃၀၅

ဖန်တိုင်အ ခေါင်းညိတ်ထိုက်သည်၊
'ဟုတ်ကို'
'ခါနဲ့ ညီအဖွဲ့ အခြေအနေအထားမှာ ဖွတ်ဖို့ပါး'

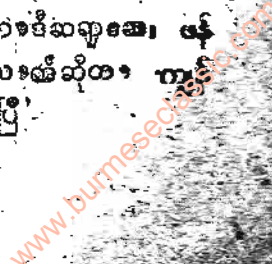
'အောင်သွားပါပြီ'
'အျုပ် ဝင်ကြည့်ချင်တယ်'
'မဆိုတော့ပါဘူး'

နောက်ဆုံးစကားသံ ထူထဲစွာသော အချိန်မှ အခန်း
ပေါ်ထိစေ့ ဖြစ်သည်
ဆိုအသံရှင်မှ

နန်ချာမင်ပင် ဖြစ်ခဲ့သည်။
ထူချွန်အ နန်ချင်မင်အား ခေါ်ကြည့်နေရာမှ-
'ညီအေး၊ မင်း သာမန်မဖြစ်ဘူးနော်'
နန်ချစ်မင်အ

'မြင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ အစ်ကိုကတယ်၊ ဟောစီဆရာအေး၊ ဖန်
ကျင်လွှာ ခွဲစိတ်တဲ့နေရာမှ ဝါရဂူအစ်သေးအစ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ်
အော်တော့ အပြည့်အဝ ယုံကြည်စွာပါပြီ'

ယူချွန်အ

ကြားပါချေ

စေ့ချနှင့် ယုချန်တို့ အခန်းပြင်သို့ ထွက်လာကြသည်။
ယုချန်က သောဇာတ်လုံး နှစ်လုံးကပ်ဆန်းဆန်း၊ ရှင်ရှင်ပျပျ
ရှိနေသည်။

ဖန်ချောင်အမည်၊ အပြင်သို့ လွှမ်းလှော်လာသည်။

စေ့ချန်က ဖန်ချောင်အား ပြုံးရွှံ့ညွတ်ပြုံး...

ဆရာအေးခင်ဗျား၊ ဆရာအေးရှေ့ ဆေးညှော်စွမ်းကြောင့်
အတတ် ညီနောင်သုံးယောက်ရဲ့ အဆိပ်မိခံစားမှု ပျောက်ဆင်း
သွားပါပြီ။ အတတ်အင်္ဂါထက်လုံး၊ မိတ်ဆင်းရဲနေရတဲ့ အခဲ
အဖန် ကြီးကြီး ပျောက်လွန်းပါပြီ။ သွေးစူးထင်စားအယ်

ဖန်ချောင်က အေးလုံးလုံးပြုံး၍ တစ်ချစ်ခင်ကြည့်စိုက်ပြီး-

က... အေးလုံးလုံး ကျွန်တော်များ လုပ်စရာကို စုစည်းစေ
ရှိနေလို့ အလုပ်ခန်းကို သွားခွင့်ပြုပါဦး။

စေ့ချည် ပြောပြီးသည်နှင့် လှမ်းထွက်သွားစေတော့မည်။

နက္ခတ်သုံးယောက်သည် ဖန်ချောင်၏ နေထိုင်ရေးကို ကြည့်
ပြီး-

စေ့ချန်က

အင်း... ရှစ်ချော့အား အေးလုံး ပညာစေတီပြီ၊ ပညာတုတ်
အေးလုံး၏ မှန်ရည်ကို လူငယ်ငါတို့ကွယ် နှဲ့
တို့ မှတ်ချက်ချလိုက် ပိတ်စေရမည်။

စီးရင်ဆည် နက္ခတ်ကြီးသုံးယောက်အား ပြုံးရွှံ့ညွတ်ကြ
ပြီး-

'တတတ်လို့ ဝင်ပန်းနေကြတာပေါ့၊ အနားယူလိုက်ကြ
ပါဦး။

လူမက ပြောပြီး လူဆိုးကြီးအေးအေးအေးအေးအေး အငယ်
သုံးယောက်က ရှစ်ချန်အင်္ဂါလှည့်၍

'ရှစ်ချန်၊ အတတ်ခန့်စားခန်းကို နှိပ်ပြလိုက်ပါရှင်'

ရှစ်ချန်က ဦးညွတ်စိုက်ပြီး

နက္ခတ်ကြီးသုံးယောက်အား ခေါ်ဆောင်၍ ဖြိုနေရာမှ
ထွက်ခွာသွားစေတော့မည်။

၃၁၀ မီးတောက်စာ

နက္ခတ်ကြီးသုံးစောင်ကို ထုတ်ဖော်သည်နှင့်
ခေတ်စား စီးရင်၏မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်ပြီ။

ခါနဲ့ကတည်းက သိုင်းလားအရဲ့ ထိပ်သီးပိုက်ဂျက်ကြီး
စော့ပြန်တဲ့ နက္ခတ်ကြီးသုံးစောင်က ဒီလို အားအားလုပ်
တာလို့

စီးရင်က

'အုတ်က ကျွန်ုပ်တို့ကိုကူညီပီ 'ရေထဲက ကြွေစေခါ'

စမ်းရဲ့အားအားတစ်ခုလုံးဖြင့်

ဒီဆရာကြီးသုံးယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းက ထိပ်တန်း
ထိုင်းသမား သုံးဆယ်စောင်တို့နဲ့ညီမျှတာ အုတ်က ဝင်ကူမို့
အထေရဲ့ ဘာမှ ကြွေးမြင်စရာမလိုဘူး။

စီးရင်က မပ်ပြုံးပြုံးဖြင့်

'ဘယ်ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ ဟောရာဂိုဏ်းဆိုတာ နည်းကူအပွဲ
အညွှန်းကြီး မဟုတ်ဘူး။ ရန်အုတ် လျှောက်အုတ်နဲ့ပဲရဘူး။ ပြီး
အေးလို့ ဆီတုန်းက ပြေးပြေးသားအေးကတို့ထဲ ထပ်ပြေးရဦး
မယ်။ ကလေးဆိုတာ ချင်တိုအားလုံးပဲ ကိုယ့်အသက်ကိုယ် ကန်
ပျံ့သားကြွေပဲ ဟုတ်ပြီအေး။'

လူဆိုကြီးသုံးယောက်လုံး လှမ်းစေတနာနဲ့ ကြည့်ရအေး။
စူးစူးလှိုင်းလှိုင်းထဲက ကြွေနေတာပဲ။

ထိုကဏ္ဍကတည်းက
ခန်းကြီးထဲက ရှိ ဝင်းတံခါးနှင့် ဆက်စပ်ထားတဲ့
အခန်းပေးစေတံသံသည် အထက်ပြတ် ထွန်းပေါ်လာနေ
တာပဲ။

ရဲကိုမိဝင်းတံခါးဝတွင် လှမ်းမီးရောင်နေပြီ ဝတုမိဝါ
စေတနာ။

၀-၀

နားညှိုးစို့။